

ÚTERÝ 13. LEDNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: Edward McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00.)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (přepřelované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva předložená Wolfem Klinzem jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (revize) (KOM(2008)0458 – C6–0287/2008 – 2008/0153(COD) (A6-0497/2008)).

Wolf Klinz, zpravodaj. Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v červenci roku 2008 představila Evropská komise svůj návrh revize platné směrnice o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a tento návrh je základem dnešní rozpravy. Pakliže jsme chtěli zajistit, abychom do konce tohoto volebního období provedli skutečně úspěšnou revizi směrnice o SKIPCP, která ve své původní podobě platila od roku 1985, museli jsme dodržet velice náročný časový plán.

Jasným cílem těchto reforem bylo zvýšení konkurenceschopnosti evropského odvětví fondů, snížení jeho nákladnosti, vytvoření a lepší využívání úspor z rozsahu, zajištění toho, aby všichni poskytovatelé fondů měli opravdu přístup na všechny trhy v rámci Evropské unie, a dosažení všech těchto cílů bez oslabení ochrany investorů: ochranu investorů jsme chtěli naopak zlepšit. Měli jsme jinak řečeno velmi náročný plán a musím říci, že si opravdu cením toho, že se nám ve spolupráci se všemi zúčastněnými institucemi podařilo tento projekt v takto krátké lhůtě dokončit.

Investiční fondy dávají drobnějším investorům možnost investovat menší sumy svého kapitálu do rozrůzněných a profesionálně spravovaných portfolií. Již v minulosti se evropské SKIPCP velmi dobře osvědčily. S kolektivními investicemi do převoditelných cenných papírů se neobchoduje pouze v Evropě, ale v míře nikoli zanedbatelné se vyvážejí i do oblastí mimo Evropskou unii – zejména do Jižní Ameriky a Asie – kde jsou velmi vysoce ceněny. Z tohoto důvodu bylo velmi důležité, abychom při revidování této směrnice nepoškodili status těchto SKIPCP.

Směrnice o SKIPCP byla v minulosti dvakrát pozměněna a rovněž tentokrát přistoupila Komise k její revizi s velkou péčí. Zahájila postup konzultace, předložila zelenou a bílou knihu a celou problematiku důkladně projednala se všemi zúčastněnými stranami na trhu. Komise v této revizi navrhla celkem šest opatření, která by měla přispět k dosažení cílů, o nichž jsem se zmínil.

Mezi ně patří za prvé zavedení pasu správcovských společností; za druhé usnadnění přeshraničních fúzí fondů za účelem snížení počtu fondů v rámci Evropské unie, aby tak byla odstraněna nerovnováha, patrná zejména ze srovnání Evropy a Spojených států; za třetí vytvoření možnosti struktury typu master-feeder, jinými slovy zavedení možnosti investovat jeden fond do jiného master fondu, který by pak tyto investice spravoval; za čtvrté vytvoření krátkého – nejvýše dvoustránkového – informačního dokumentu, známého pod názvem klíčové údaje pro investory, který bude obsahovat nejdůležitější informace pro malé investory; za páté zjednodušení oznamovacího postupu, aby nedocházelo k tomu, že určitý fond při žádosti o povolení v zemi, ve které dosud není povolen, bude muset *de facto* projít znovu celým povolovacím postupem; a konečně posílení spolupráce při dohledu.

Ani odvětví fondů nezůstalo nedotčeno důsledky finanční krize. Došlo k odlivu značného množství peněz a za těchto okolností je naprosto nezbytné, abychom svá rozhodnutí učinili co nejdříve a posílili tak důvěryhodnost fondů a zajistili, aby malí investoři neztratili důvěru v tyto investiční nástroje.

Na závěr mi dovozte dvě poznámky. Za prvé chci říci, že Komise zřídila skupinu, jejímž předsedou je Jacques de Larosière, aby prošetřila otázku dohledu v Evropě. Věřím, že závěry, k nimž tato skupina dospěje, a návrhy, jež vytvoří, budou Komisí převzaty a příznivě budou přijaty i zde v Parlamentu. Za druhé chci říci, že zejména pokud jde o přeshraniční fúze fondů, jsme stále svědky rozdílného zdanění přeshraničních a vnitrostátních fúzí. I v této věci žádáme Komisi, aby zajistila, že oba typy fúzí budou mít stejné podmínky a nebude se s nimi zacházet odlišným způsobem.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, jsem potěšen, že mohu jménem Komise podpořit pozměňovací návrhy Evropského parlamentu k návrhu IV směrnice o SKIPCP. Bude tak usnadněno přijetí úprav SKIPCP IV v rámci jediného čtení. Pro evropské trhy v odvětví fondů, které se v současné době potýkají s velkými obtížemi, bude tento výsledek vítaným znamením příznivého vývoje.

Návrh přijatý Komisí loni v červenci je výsledkem velmi důkladného postupu konzultace. Na tomto návrhu se začalo pracovat ještě před nástupem finanční krize. Vytýčuje řadu jasně vymezených cílů, které by měly zlepšit fungování směrnice o SKIPCP. Komise se s ohledem na to chtěla zasadit o zjednodušení a stimulaci přeshraničního obchodu SKIPCP, poskytnout správcům fondů účinné nástroje, které by jim umožnily fondy zvětšovat a využívat úspor z rozsahu. Nejde však pouze o konkurenceschopnost. Komise chtěla rovněž stanovit účinná pravidla zveřejňování informací pro investory, která zajistí, že každý zájemce o investování svých úspor do SKIPCP obdrží před vlastním rozhodnutím všechny podstatné informace, podané jasnou a srozumitelnou formou.

Jsem potěšen, že vám mohu oznámit, že cíle stanovené v návrhu Komise byly dosaženy. Parlament a Rada upravily návrh Komise o fúzích, strukturách typu „master-feeder“, oznamovacích postupech fondů a klíčových údajích pro investory, zachovaly přitom ovšem i vysoké nároky obsažené v původním návrhu Komise.

Komise je velmi potěšena výsledkem postupu spolurozhodování, zejména pokud jde o kapitoly obsažené v jejím červencovém návrhu. Co se týče otázky pasů správcovských společností – jež tvoří důležitou součást návrhu – tak zpočátku, v době přijímání návrhu, měla Komise vážné obavy z možného nepříznivého dopadu, který by mohlo mít zavedení nedostatečně připraveného pasu správcovských společností na bezpečnost a na drobné investory vkládající své peníze do fondů SKIPCP.

Při pohledu zpět jsem přesvědčen, že naše rozhodnutí konzultovat Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry bylo správné. Toto rozhodnutí pomohlo Parlamentu a Radě k vytvoření dobře koncipovaných opatření, která ochrání zájmy podílníků. O to jediné mi také šlo při jednání o pasu správcovských společností.

Od července 2008 máme za sebou dlouhý kus cesty. Výsledek konzultace Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) se stal základem komplexního souboru opatření, které kladou jasný důraz na konkrétní odpovědnost, zajišťují tok všech nezbytných informací a podtrhují nezbytnou spolupráci a podporu, kterou potřebují orgány členských států EU. To platí na všech úrovních: počáteční povolení, průběžný dohled a prosazování pravidel. Komise může nyní přistoupit k podepsání kompromisního znění.

Naše práce však není ještě zcela u konce. Úspěch pasů správcovských společností závisí na naší schopnosti zvládnout několik dosud nevyřešených komplexních problémů, jako je řízení rizik prostřednictvím opatření druhé úrovně. Tato práce bude rovněž příležitostí k odstranění slabých míst v řízení rizik, která v několik málo případech z nedávné doby vyšla najevo.

Komise byla při práci na těchto opatřeních vázána velmi přísnými lhůtami. Již dříve jsme vyjádřili obavu, že tyto lhůty nejsou reálné. Budeme potřebovat čas a prostředky, abychom byli schopni tato opatření důkladně připravit, konzultovat zúčastněné strany a připravená opatření přijmout. Komise se vynasnaží, aby tento postup zahájila v co nejkratší možné době. Budeme rovněž potřebovat všestrannou a aktivní spolupráci všech zúčastněných stran, mj. i tohoto Parlamentu, abychom byli schopni vydat opatření včas.

Rád bych ještě jednou vřele poděkoval zpravodaji panu Wolfu Klinzovi a vyjádřil mu své uznání a svůj obdiv za to, že Parlament dokázal tuto agendu zvládat tak účinným způsobem. Konsensus, jehož bylo dosaženo v rámci několika málo měsíců, může být důvodem ke spokojenosti všech tří institucí. Ukázali jste, že Evropa je schopna jednat rychle a vytvořit při tom užitečná zlepšení svých právních předpisů. Na tom, čeho jsme dosáhli, musíte nyní dále stavět a zasadit se o dokončení ambiciózního plánu, který spočívá v provedení této legislativy.

Dovolte, abych nakonec učinil dvě prohlášení, na nichž se Komise s ohledem na přijetí této zprávy dohodla.

První se týká otázky zdanění přeshraničních fúzí. Komise podnikne šetření potenciálně nepříznivého vlivu vnitrostátních daňových systémů na přeshraniční fúze a použije své prostředky, jakmile budou navržena ustanovení přijata. Komise zejména prošetří možné případy nepříznivých daňových důsledků pro investory.

Co se týče dohledu, já sám jsem zdůrazňoval potřebu posílení spolupráce při vykonávání dohledu. V dokumentu „Solventnost II“ a v pozměňovacích návrzích ke směrnici o kapitálových požadavcích předložila Komise na mé doporučení návrhy k posílení spolupráce při vykonávání dohledu. Nemám proto nejmenší potíže souhlasit s potřebou zlepšení v této důležité oblasti. V zájmu zajištění konzistence a soudržnosti všech příslušných právních předpisů v oblasti celého finančního odvětví se tudíž Komise shodla na tom, že s ohledem na závěry de Larosièreovy zprávy prošetří potřebu posílení jednotlivých ustanovení této směrnice, která se týkají organizace spolupráce při vykonávání dohledu.

Jean-Paul Gauzès, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dovoluji mi prosím, abych ze všeho nejdříve vzdal hold pozoruhodné práci, kterou odvedl náš zpravodaj pan Wolf Klinz, jemuž se podařilo získat široký konsensus v rámci Hospodářského a měnového výboru a vyjednat ve všech směrech zcela uspokojivý kompromis s předsednictvím.

O vyjádření svého stanoviska byl požádán také Výbor pro právní záležitosti, výbor své názory vyslovil a tyto názory pak byly brány v úvahu. Původní směrnice o SKIPCP byla klíčovým momentem vývoje evropských investičních fondů. V červnu 2007 představovala aktiva SKIPCP hodnotu 6 000 miliard EUR a SKIPCP se podílela na 75 % trhu EU v oblasti investičních fondů. Vnitřní záruky, jež SKIPCP nabízí, jsou důvodem toho, že je uznávají také investoři za hranicemi Evropy. Je nicméně třeba, aby došlo ke změně právních předpisů a byl podpořen další rozvoj těchto fondů.

Změny provedené v roce 2001 otevřely pro SKIPCP cesty do nových investičních oblastí, na několika místech však tyto cesty zůstaly jen těžko prostupné. Zelená kniha vyvolala veřejnou debatu. V roce 2005 následovalo vydání bílé knihy.

Dnes nás již může těšit podstatný pokrok v účinnosti návrhu, který máme před sebou. Nejdůležitější pokrokem je uznávání evropského pasu správcovských společností. Navrhovaná ustanovení umožní zavedení tohoto pasu pro správcovské společnosti a zároveň poskytnou záruku adekvátní ochrany investorů. Pas má svou konečnou podobu a v této podobě ho vítáme. Opatření týkající se dohledu, která jsou jeho součástí, budou dozajista dostatečně účinná, aby odstranila veškeré pochybnosti, které by snad někdo mohl mít.

Návrh rovněž přináší důležitá technická zlepšení, například oznamování, přeshraniční fúze a seskupování fondů v rámci struktur typu „master-feeder“. Harmonizace, již bude tímto způsobem dosaženo, zaručí rovné podmínky hospodářské soutěže v celé Evropské unii, pakliže ovšem, jak řekl již náš zpravodaj, budou podniknuty kroky na fiskální úrovni, které zabrání jejich pokřivení.

Astrid Lulling, *jménem skupiny PPE-DE*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, při hlasování o návrhu směrnice jsem ještě nikdy neměla tak smíšené pocity jako nyní. Je pravda, že zpravodaj pan Klinz na tomto návrhu pracoval několik let a osvědčil se jako velmi nadaný vyjednaváč, zejména v průběhu dialogu. Je rovněž pravda, že směrnice přináší významný pokrok v několika směrech, v oblasti fungování vnitřního trhu a v kolektivním řízení finančních aktiv, a tento pokrok se v oboru investičních fondů setkal v Evropě s příznivým ohlasem. Problémem však zůstává fakt, že rozpravy a diskuse vedené na toto téma v Radě a v Parlamentu nebyly po celou dobu nikdy zcela svobodné, protože jejich výsledek byl znám již předem: některé zúčastněné strany musely za každou cenu prosadit evropský pas správcovských společností.

V zásadě k tomu není mnoho co dodat, pas je sám svou vlastní obranou. Je nicméně nutno zajistit, aby zavedení tohoto pasu pro správcovské společnosti šlo ruku v ruce s nezbytnými zárukami, zvláště pak zárukami týkajícími se dohledu nad fondy, neboť zavedení pasu vede k disociaci funkcí, které nezná hranic. S politováním musím říci, že ve své realizované podobě je systém nejen velmi složitý, ale rovněž otevřený různým interpretacím. Je riziko, že se brzy ocitne v reálných obtížích, které poškodí odvětví evropských vývozních fondů, a to zejména fondů pro vývoz do třetích zemí.

Samozřejmě mi neuniklo, že se svým postojem jsem v menšině, ale to mi nevadí. Za normálních okolností bych měla pokoušení říci, že teprve až sama praxe umožní vyvodit definitivní závěry v této věci a rozhodnout, kdo má pravdu. Jsou to ti, kteří důvěřují přízpusobivosti provozovatelů trhu, nebo ti, kteří trvají na opatrnějším přístupu? Nevylučuji možnost úspěchu, ale zaručený tento úspěch není. S ohledem na poslední zprávy,

obzvláště pak s ohledem na Madoffovu aféru a na důsledky, které z ní vyplývají pro řízení kolektivních finančních aktiv, se takových záruk ostatně asi jen sotva můžeme nadát.

Můj skepticismus dává slovo obavám. Finanční krize neušetrí odvětví investičních fondů, to již víme. Je proto možná na čase, abychom si položili některé základní otázky. Činíme-li v čase této hluboké krize rozhodnutí, která oslabují konkrétní odpovědnost jednotlivých zúčastněných stran či předpokládají dokonalou spolupráci mezi regulačními orgány, může se stát, že se nevyhneme nesrovnalostem.

Říkám, co si myslím: tato směrnice je z jiné doby, z doby před krizí. Vyznačuje se jistou nonšalancí. Finanční systém ve skutečnosti prochází dlouhodobou a hlubokou krizí důvěry a přehodnocení vyžadují všechny články jeho architektury. Nezapomínejme, že první povinností fondů peněžního trhu je ochrana investorů diverzifikací rizik a stanovením přísných pravidel. Hlasováním ve prospěch tohoto znění v jeho stávající podobě bez toho, abychom opravdu věděli, kterým směrem se ubíráme, vytváříme dojem, jako by se vůbec nic nestalo. Tento odklon od reality nepovede k ničemu dobrému, takže pokud jde o mne, já se zdržím hlasování, přestože jsem podepsala kompromisní pozměňovací návrhy, které byly vyjednány s Radou. Za daných okolností se mi všechna zlepšení, jichž bylo dosaženo, jeví jako nedůležitá ve srovnání se principiálními otázkami, které jsem právě nadnesla.

Donata Gottardi, *jménem skupiny PSE*. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, máme hlasovat o nové směrnici o subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů. Tato směrnice byla již v minulosti nesmírně důležitá a neméně důležitá bude i v budoucnu.

Od vydání první směrnice, od něhož uplynulo již téměř čtvrt století, se řada věcí rychle změnila, takže nyní potřebujeme, jak vyplývá už ze samotného názvu, zkoordinovat zákony, nařízení a správní ustanovení a žádat zásadní aktualizaci, jež zohlední nové potřeby, které budeme spatřovat, jak se domnívám, jednak ve větší plynulosti a mobilitě, jedna také v důkladnějším dohledu a kontrole.

Práce v Hospodářském a měnovém výboru postupovala vpřed v duchu vynikající spolupráce, a to díky pozitivnímu přístupu zpravodaje, kterému nemohu nevyjádřit dostatečné díky, a Rady, snad proto, že jsme si všichni uvědomovali, že se dotýkáme oblasti, která velmi těsně souvisí s finanční krizí, a že naléhavě potřebujeme přijít s dostatečně rychlou a náležitou odpovědí. Myslím, že v této fázi je důležité shrnout několik bodů, ve kterých jsme si dobře rozuměli a ve kterých jsme dosáhli, věřím, rovněž dobrých výsledků. Tak je tomu v případě správcovských společností, obzvláště co se týče identifikace použitelného právního předpisu – právního předpisu členského státu, v němž byly fond či správcovská společnost zřízeny – což nám umožňuje, abychom dospěli k jasnějšímu, bezpečnějšímu a účinnějšímu systému dohledu. Stejně tak je tomu i v případě dohody o opatření druhého stupně, kterou má Komise na základě naší žádosti schválit do července 2010.

Podobně jsme se shodli také na tom, že správcovské společnosti mají být zodpovědné za postupy, mechanismy a jména kontaktních osob, jež umožní spotřebitelům a investorům získávat příslušné informace, v neposlední řadě i v případě, že chtějí podat stížnost, i když správcovská společnost nemá sídlo v jejich členském státě. V pozitivním světle bychom měli vidět možnost dalšího posilování spolupráce při výkonu dohledu na základě dvojstranných a mnohostranných dohod uzavíraných mezi příslušnými orgány členských států o SKIPCP a správcovských společnostech a stejně tak i dohodu o fúzích a strukturách typu „master-feeder“, jež umožní provozovat činnost v celém rozsahu vnitřního trhu. Stále se nicméně názorově lišíme v otázce časových lhůt oznamovacího postupu, protože jsme od začátku chtěli a stále chceme, aby byly delší a přiměřenější, tak jak byly stanoveny Radou.

Nakonec bych ráda zmínila pokrok, jehož bylo dosaženo v otázce prospektu, klíčových údajů pro investory na ochranu spotřebitele, a poznamenala, že také v tomto případě jsme chtěli, aby vzhledem ke svým malým rozměrům byla tištěná kopie prospektu rozesílána automaticky a nikoli pouze na vyžádání. Na závěr bych chtěla říci, že bychom se zde všichni měli shodnout na tom, že je potřeba tuto složku uzavřít během prvního čtení.

Olle Schmidt, *jménem skupiny ALDE*. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych začal poděkováním svému kolegovi ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, panu Klinzovi, za jeho vynikající práci. V této tak rozbourané době, jakou letošní podzim nepochybně byl, se našemu zpravodajovi, jak jsme zde již slyšeli, podařilo najít rozumný kompromis. I bez finanční krize se tyto záležitosti obtížně řeší. Vím o tom až příliš dobře, neboť jsem měl SKIPCP na starosti v roce 2001.

Cílem fondů SKIPCP není pouze vytvoření lepšího a většího trhu v oblasti fondů, ale také vytvoření trhu, který bude otevřený a uživatelsky vstřícný. A to se také z velké části skutečně podařilo. Množství překážek

bylo odstraněno již v roce 2001. Rád bych vám všem připomněl, že ani tenkrát to nebylo nijak zvlášť snadné. Bylo to ještě v době před zavedením Lamfalussyho procesu. Několik překážek nicméně zůstalo a tyto jsou nyní předmětem jednání. Dojde ke zlepšení v oblasti marketingu. Zvýší se ochrana investorů. Budou možné fúze fondů a struktury typu „master-feeder“, posílena bude spolupráce mezi orgány vykonávajícími dohled, jak o tom mluvil i pan komisař.

Citlivou otázkou byla pravidla týkající se pasu správcovských společností. Názory na toto téma jsme již slyšeli. Jsme si vědomi, že stanoviska se různí. Myslím si nicméně, že stávající návrh je návrhem dobrým. Hospodářská soutěž a otevřenost jsou v dobře organizovaném trhu vždy dobré.

Další důležitou otázkou byly klíčové údaje pro investory, které nahrazují zjednodušený prospekt. Mezi potřebnými informacemi a účinností je nutno nalézt rovnováhu. Příliš mnoho informací není dobré stejně tak jako příliš málo informací. Otázka jazyka je samozřejmě citlivá, ale domnívám se, že chceme-li skutečně něčeho dosáhnout v oblasti přeshraničního obchodu, musíme najít odvahu se s tímto problémem vypořádat. I v této oblasti je třeba nalézt rozumnou rovnováhu.

Jak se ukázalo na podzim, Evropa potřebuje finanční trh, který funguje účinným způsobem. SKIPCP otevřela cestu k takovému trhu a představuje úspěch a ceněnou značku i mimo Evropu. Tento vývoj bychom měli být schopni udržet, a to je ostatně něco, na čem tento návrh pracuje.

Eoin Ryan, *jménem skupiny UEN*. Pane předsedající, rád bych nejprve poblahopřál panu zpravodaji k jeho vynikající zprávě. Odvedl nesmírně náročnou práci, aby dosáhl kompromisu, a k tomuto úspěchu mu blahopřeji.

Poté, co vstoupí přepracovaná směrnice o SKIPCP v účinnost, přispěje ke snížení tíživé byrokracie a zbytečných výdajů.

Během vyjednávání kompromisu projevily některé členské státy určité konkrétní obavy, které byly zohledněny, a to pak umožnilo vytvoření návrhu se silnou a širokou podporou. Domnívám, že návrh neochraňuje pouze spotřebitele, ale je dobrý i pro investory. Jak řekli již někteří mí předřečníci, otevření trh je pozitivum, a je-li správně regulován, může být dobrou věcí pro nás pro všechny.

Revize směrnice o SKIPCP je dalším svědectvím o tom, že si uvědomujeme provázanost současných finančních trhů, a tedy i potřebu společných pravidel a norem pro jejich účinnou regulaci a provozování globálního průmyslu finančních služeb. Uvědomujeme si to nejen v Evropě, ale v globálním měřítku, neboť procházíme finančním obdobím, které nemá obdoby. Je velmi důležité, abychom na řešení problémů pracovali společně a na globální úrovni.

Dovolte mi, abych připomněl, že dnešek představuje velkou příležitost: slavíme dnes 10. výročí vzniku evropské měny euro, jež samo slouží jako ilustrace významu hospodářské spolupráce. Je velké štěstí, že má země, Irsko, je členem eurozóny, protože v době dosud nevídaných výkyvů a současné globální recese se pro Irsko i pro ostatní země stala stávající měna zdrojem stability. Kdyby Irsko nebylo v eurozóně, ocitli bychom se pravděpodobně v nešťastném postavení Islandu – na to ovšem nedošlo.

Rád bych připomněl některým irským poslancům v této sněmovně – obzvláště strany Sinn Féin – že kdyby bylo bývalo po jejich, nebyli bychom nyní v eurozóně. Svého času o ní říkali, že je to krok zpátky. Irsko by nebylo členem měnové unie a jeho hospodářské postavení by bylo stejně špatné jako hospodářské postavení Islandu.

Rád bych připomněl všem, kteří se v Irsku stavěli proti evropskému projektu, že mnoho zemí na celém světě využívá irského odmítnutí Lisabonské smlouvy a těží z možných nebo reálně pociťovaných dozvuků tohoto odmítnutí k tomu, aby na úkor Irska samy získávaly nové kontrakty. Z hospodářského hlediska musí Irsko zůstat ve středu evropského rozhodování, kde jsme vždy také tradičně stáli a kde naše vlastní podnikání chce a potřebuje Irsko i nadále mít.

John Purvis (PPE-DE). – Pane předsedající, i při všech sporech, které v současnosti provázejí regulaci průmyslu finančních služeb i přes ukvapené volání po zavádění zbytečně rozsáhlých regulačních opatření jde o vítaný příklad zdravého rozumu a přiměřeného a uměřeného regulování tohoto odvětví průmyslu. Pan Klinz a Komise odvedli dobrou práci a já tuto zprávu i navrhovanou revizi s radostí podporuji.

SKIPCP představují životně důležitou součást evropského – a neváhám říci, že i skotského – odvětví řízení investic. Představují životně důležitý způsob spoření jak pro spořitele, tak pro investory, a to nejen v Evropě, ale na celém světě. Napodobování je dozajista dostatečný kompliment a vskutku dokonce i ve Spojených

státech považují SKIPCP za vzor, o jehož uskutečnění by stáli. Pan Klinz začlenil do své zprávy většinu toho, co já sám považuji za životně důležité, jako je diverzifikace do několika nových investičních produktů a postupů, které dávají rozumnou míru bezpečnosti a neopouštějí rovinu zdravého rozumu. Ze všeho nejdůležitější je ovšem to, že musíme dosáhnout větších úspor z rozsahu. Mnoho našich SKIPCP má příliš malý rozsah a je jich rovněž příliš velké množství, a je tudíž nutno usnadnit fúze. Osobně bych se byl přimlouval za to, jít ještě dále a umožnit snadnější vytváření fúzí i v případě SKIPCP, které mají odlišné investiční cíle, za předpokladu, že by investor byl odpovídajícím způsobem chráněn a informován o těchto změnách.

Za třetí správcovský pas, který je novým životně důležitým ustanovením, jež umožní větší úspory z rozsahu, větší účinnost a omezení byrokracie. To vše je jediné v zájmu investorů. Z revize tudíž bude mít prospěch průmysl, ještě důležitější je však to, že z ní bude mít prospěch i investor a spořitel, a to nejen v Evropě, ale kdekoli na světě. Zprávu pana Klinze a revizi směrnice o SKIPCP podpořím velmi rád.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Pane předsedající, pane Klinči, děkuji vám za vaši práci, za vaše úsilí i za vaše vyjednávací schopnosti. SKIPCP jsou v jistém smyslu obchodní značkou evropských finančních trhů; jsou dobrým vývozním artiklem. V Evropské unii existují nicméně určité nerovnováhy, jako například tam, kde jsou producentské a spotřebitelské země, a kde se tudíž také uplatňují odlišné strategie.

Jedním z cílů revize této směrnice je organice vnitřního trhu, který by za těchto podmínek umožňoval skutečné fungování SKIPCP. V této fázi si musíme položit čtyři otázky: první otázkou, která byla vznesena již během této rozpravy, je zcela samozřejmě otázka pasu správcovských společností a i já jsem vyslechl pana komisaře, který mluvil o svých obavách z toho, že by pas mohl být špatně připraven. K jeho přípravě musí být ovšem vůle, pane McCreevy: občas jsem měl dojem, že pan komisař k tomu není zcela odhodlán. Potěšila mne proto jednání, která začala z podnětu Evropského parlamentu a Rady a která měla zajistit, abychom spolu s revizí směrnice o SKIPCP přijali i skutečný správcovský pas, jež umožní vnitřnímu trhu Evropské unie, aby fungoval za normálních podmínek.

Druhý postřeh se týká otázky zadržování. Žádáme-li v revidované směrnici o kapitálových požadavcích, aby banky zadržovaly 5 % z celkového objemu sekuritizací, které uvádějí na trh, bude nutno přistoupit s ohledem na podobné podmínky ke sjednocení zadržovacích povinností i na poli SKIPCP, protože stejná rizika s sebou musí nést stejná pravidla.

Můj třetí postřeh se týká otázky dohledu. Myslím, že nikdo zde nebude zpochybňovat naše odhodlání vymezit lepší podmínky dohledu. Všichni zde díky iniciativě pana předsedy Barrosa čekáme na výsledky pracovní skupiny vedené Jacquesem de Larosièrè. Domnívám se, že vzhledem k situaci už nemůžeme čekat o mnoho déle na provedení výsledků této pracovní skupiny. Bude to mít vliv na podmínky, za jakých bude organizován dohled mezi jednotlivými zúčastněnými stranami, tj. mezi producenty a spotřebiteli SKIPCP. Potřebujeme proto, aby byly vymezeny problémy, které s sebou dohled v této oblasti přináší.

Moje poslední poznámka se dotýká sporných otázek daňového režimu. Pan zpravodaj tyto otázky zmínil a pan komisař přislíbil jejich vyřešení. Za otázkou daňových režimů se skrývá problém protekcionismu, který musíme odmítnout a který chceme překonat. Dosáhnout toho bude možné pouze v případě, že se Komise z vlastního podnětu postará o to, aby daňový režim umožňoval skutečně volný pohyb produktů SKIPCP, neomezovaný žádným protekcionismem.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Chtěla bych podtrhnout vynikající práci našeho zpravodaje a jeho schopnost najít přijatelný kompromis. Podobně jako někteří mí předřečníci mám ovšem i já několik pochybností. Tyto pochybnosti se týkají ustanovení, podle něhož členské státy EU mají za povinnost připravit všechny dokumenty vztahující se k investičnímu podnikání, a to, jak se praví v dokumentu, „v jazyce obvyklém ve sféře mezinárodního finančnictví“, což znamená v angličtině.

Hovořila jsem ve prospěch vytváření příležitostí pro podnikání s nižšími náklady, které by nebylo regulováno do všech podrobností, avšak správci fondů mluvící jedním jazykem, v tomto případě angličtinou, by neměli být upřednostňováni před ostatními a konkurenčně zvýhodňováni. Měli bychom rovněž předejít vytváření právní nejistoty.

Jak může spotřebitel hájit svá práva, pakliže dokument vytváří podmínky umožňující nejednoznačný výklad odpovědnosti za své finanční podnikání? Jsem pro jasné vymezení odpovědnosti za finanční podnikání a podmínek hospodářské soutěže, jimiž se investiční podnikání bude řídit.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Prioritou parlamentní práce by se podle mého názoru mělo stát zlepšení účinnosti mechanismů, na jejichž základě funguje SKIPCP. Aby bylo možné zvýšit prospěšnost a zlepšit hospodářskou soutěž v evropském odvětví fondů, mělo by dojít k omezení investorských nákladů, zároveň by však investoři měli mít záruku vysoké úrovně ochrany. Souhlasím s panem zpravodajem, že existující prospekt by měl být nahrazen bezpoplatným dokumentem, který bude obsahovat klíčové údaje pro investory.

Je rovněž velmi důležité, abychom pokračovali v práci na směrnici v oblasti zdanění fúzí fondů a odstranili daňové překážky. Dále zastávám stejně jako pan zpravodaj stanovisko, že praktické používání pasu správcovských společností, jehož záměrem je dát správcovským společnostem právo nabízet služby související se správou skupinového portfolia v celé EU, přispěje k vytvoření skutečného společného trhu v oblasti odvětví fondů.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, ještě jednou chci vyjádřit své uznání a obdiv k tomu, jak účinným způsobem Parlament zvládl tuto agendu. Je to výsledek pozoruhodně rychlého konsensu.

Jak již bylo zmíněno, nejsme ještě ani zdaleka u konce – stále ještě zbývá hodně práce, kterou je třeba vykonat na úrovni 2. Členské státy budou mít rovněž úkol provést tento soubor pravidel – úroveň 1 a úroveň 2 – do začátku léta 2011. Bude třeba zajistit rovněž podmínky pro spolupráci mezi vnitrostátními dozorčími orgány. Ty jsou klíčovým předpokladem správného fungování pasu správcovských společností.

Mohu vás ujistit, že Komise bude jednat tak, aby usnadnila pokrok tímto směrem a zasadila se o uskutečnění těchto naléhavě potřebných změn v evropském odvětví fondů.

Wolf Klinz, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, ze všeho nejdříve chci říci, že souhlasím s panem komisařem, že v této věci nejsme ještě ani zdaleka u konce. Musíme nyní začít pracovat na provedení této legislativy a jedním z důvodů, proč jsme Parlamentu a Radě stanovili ony poměrně krátké lhůty je to, že chceme zajistit, abychom na provedení nemuseli čekat příliš dlouho. Musíme si udržet tempo, neboť je vidět, že trhy se mění závratnou rychlostí, a budeme-li za nimi stále jen pokulhávat, svých cílů nikdy úplně nedosáhneme anebo jich možná také nedosáhneme vůbec.

Dnešní debata ukázala, že kompromis, který jsme zde vyjednali, má širokou podporu napříč politickými stranami. Víím, že paní Lullingová vidí věci trochu jinak, ale já sám mám dobré důvody k tomu, abych věřil, že budoucnost prokáže neopodstatněnost jejích obav z toho, že postavení Lucemburska jako jednoho z ústředních center investičních fondů v Evropě by mohlo upadnout, a že nová směrnice o SKIPCP naopak vytvoří nové příležitosti i pro toto finanční centrum.

Paní Berèsová má naprostou pravdu: to, o čem jde, je opravdu s konečnou platností vytvořit skutečný vnitřní trh v odvětví investičních fondů. Toto odvětví je příkladem skutečnosti, že ačkoli se zde bavíme o vnitřním trhu, v mnoha případech dosud nic takového nemáme. A to je to podstatné. Nikdo nepochybuje o tom, že to povede ke zcela nové a velmi ambiciózní úrovni spolupráce, včetně spolupráce mezi dozorčími orgány, ale dosáhnout toho musíme stůj co stůj. Také v jiných oblastech musí dozorčí orgány pracovat v těsné součinnosti, konstruktivněji a s větší vzájemnou důvěrou, než jak tomu bylo v minulosti. Poslouží-li směrnice o SKIPCP jako jemné pošťouchnutí, které tento vývoj povzbudí, bude to podle mého mínění jen dobře.

Opatření na úrovni 2, na něž poukázal pan komisař, je celá řada a na jejich projednání není mnoho času; tak tomu sice je, ale my všichni máme zájem na tom, abychom zajistili, že k tomu skutečně dojde.

Ani tím ovšem úkoly nekončí: i svůj domácí úkol bude muset udělat i samotné odvětví. Komisi i my zde v Parlamentu jsme se záměrně rozhodli nechat úplně stranou otázku zpracování fondů, protože se při své práci opíráme o předpoklad, že toto odvětví dostojí svému slibu a poradí si s touto záležitostí samo, bez legislativního tlaku. Nějakou dobu se na tom již pracuje a my ovšem nemáme dosud nic konkrétního, na čem bychom mohli ukázat. Věřím, že odvětví fondů bude brzy schopno s něčím přijít, v opačném případě nebudeme mít jinou možnost než podniknout v dohledné budoucnost další kroky.

Na závěr bych rád poděkoval nejen Komisi, ale zejména i Radě za jejich spolupráci a za jejich aktivní podporu. Svůj vděk chci vyjádřit také všem zástupcům ostatních skupin, jmenovitě paní Berèsově, paní Gottardiové, panu Gauzèsovi a rovněž paní Lullingové, která, jak jsme dnes toho znovu byli svědky, své zájmy hájila s velkým nasazením, ale přesto, kdykoli to bylo možné, dokázala být dokonale ochotná ke kompromisu. Velmi vám děkuji.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po krátké přestávce.

(Zasedání bylo přerušeno v 9:40 a znovu zahájeno v 10:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

5. Slavnostní zasedání a rozprava – Desáté výročí eura

Předsedající. – Dalším bodem je slavnostní zasedání a rozprava k desátému výročí evropské měny euro.

(Film)

Pane Junckere, pane Giscarde d'Estaing, pane Trichete, pane Almunio, paní Berèsová, dámy a pánové.

Na prvního ledna 2009 připadly 10. narozeniny naší měny, eura. V Evropském parlamentu dnes slavíme jedno z nejdůležitějších a historicky nejvýznamnějších rozhodnutí, jaké kdy Evropská unie učinila. V Evropské unii, která hospodářsky stále více srůstala, bylo vytvoření eura logickým vývojem směrem k posílení společného trhu a zjednodušení obchodu v rámci jednotného vnitřního trhu; i tak ovšem v době před 10 lety, kdy měny 11 suverénních států byly nahrazeny jedinou měnou, existovala ohledně úspěšnosti plánované jednotné měny značně velká skepse. Zavedení euro vyžadovalo odvalu a rozhodnost.

Po deseti letech vidíme nejen to, že se euro těší stejné důvěře jako měny, jichž se v eurozóně užívalo před jeho zavedením, ale i to, že mimo veškerou pochybnost přineslo značné výhody jak lidem, tak podnikům v Evropské unii.

Eurozóna se stala skálou makroekonomické stability. Eurozóna vzhledem k velikosti své ekonomiky a vzhledem ke skutečnosti, že obchod v ní je z větší části vnitřní, prokázala mnohem větší odolnost vůči hospodářským šokům, než jakou měly členské státy v době, kdy používaly své národní měny.

Obzvláště v uplynulých měsících globální finanční krize se euro osvědčilo jako významný stabilizační činitel: jednotná měna nás ochránila před nejhoršími důsledky nejvážnější finanční krize od třicátých let minulého století.

Nebýt Centrální evropské banky a Evropského systému centrálních bank, které působí jako stabilizační činitel, by situace v Evropské unii byla vloni na podzim podstatně horší.

Stačí se podívat na Irsko, zemi, na kterou krize dopadla obzvláště tíživě: její členství v měnové unii ji uchránilo před krizí ještě větších rozměrů.

Měnová unie představuje, jak doufáme, nevratný krok směrem k hlubší hospodářské a politické integraci; její význam spočívá v „jednotě na základě společného cíle“. Podobně jako v rodině spolu všichni členové eurozóny navzájem mluví a hledají přístup, který by pro každého z nich byl tím nejprospěšnějším.

Vytvoření eura však nebylo pouze rozhodnutím s hospodářskými a finančními důsledky; byl tím vyslán zároveň velmi jasný signál, že Evropská unie je schopná v zájmu budování společné a úspěšné budoucnosti dělat dalekosáhlá rozhodnutí a tato rozhodnutí realizovat.

Jednotná měna je dnes většinou občanů eurozóny považována za jeden z nejkladnějších výsledků evropské integrace. Má-li tomu tak být i nadále, musíme se vši silou zasazovat o stabilitu naší společné měny: to je jediný způsob jak zajistit, aby euro bylo i nadále, v budoucnosti, stabilizačním činitelem a bodem stability v rozbouraném světě.

Do dnešního dne zavedlo euro více než polovina členských států Evropské unie. Před několika dny jsem jako 16. člena eurozóny přivítali Slovensko a jsem přesvědčen, že až budeme příště slavit další kulaté narozeniny eura, bude mít eurozóna ještě více členů. Na základě kritéria stability nemůže být cílem všech členských států Evropské unie nakonec nic jiného než zavedení naší jednotné měny.

Jsem přesvědčen, že toto postupné rozšiřování napomůže k posílení celé eurozóny a bude se symbolem společné, mírové evropské budoucnosti, a to zejména pro mladé lidi v Evropské unii.

Bývalý prezident Francie, pan Valéry Giscard d'Estaing, je zde dnes s námi a patří mu naše vřelé přivítání. Spolu s bývalým německým kancléřem panem Helmutem Schmidtem, bývalým lucemburským ministerským

předsedou panem Pierrem Wernerem a dalšími je jedním z architektů naší jednotné měny. Srdečně vás tu vítáme, pane Giscarde d'Estaing.

(potlesk)

Souhlasím s panem Helmutem Kohlem, který společně s Françoisem Mitterandem a Jacquesem Delorsem a dalšími – ve filmu jsem viděli Jacquese Pantera – přispěl k úplnému zavedení eura a který v roce 1998 řekl, že „...měna je samozřejmě určitý způsob platby. Měna je však zároveň mnohem víc než způsob platby. Má co do činění s kulturní identitou a je měřítkem politické stability. Představte, jaký by to byl báječný úspěch, kdyby miliony našich lidí v Evropské unii..., s celou naší inteligencí, tvořivostí a pestrobarevnou rozmanitostí a navzdory všem potížím, používaly jednu jedinou měnu.“

Jménem Evropského parlamentu bych velmi rád poděkoval všem architektům eura a všem lidem, kteří pro jeho zavedení připravili cestu, zejména pak Evropské centrální bance, jejímu současnému prezidentovi Jean-Claudu Trichetovi a jeho k naší lítosti již zesnulému předchůdci, Willemu Duisenbergovi, za jejich historický výkon. Význam Evropské centrální banky nelze v žádném případě přecenit.

(potlesk)

Naše díky patří zejména i Alexandru Lamfalussy, předsedovi Evropského měnového institutu, s nímž jsme se setkali včera večer a který se účastní rovněž i dnešního kolokvia.

Evropský parlament a jeho výbor, který je zodpovědný za tyto věci, Hospodářský a měnový výbor, jemuž svého času předsedal pan Karl von Wogau a poté paní Christa Randzio-Plathová, sehrál v tomto historickém projektu taky svou roli a po řadu let počínaje obdobím „směnného hada“ a konče vytvořením jednotné měny fungoval jako hnací motor celého procesu. Totéž platí i o Hospodářském a měnovém výboru v jeho současné podobě, s jeho stávající předsedkyní paní Pervenche Berèsovou, jíž vděčíme za nápad uspořádat dnešní oslavu.

Od spuštění eura, k němuž došlo před 10 lety, pracovala Centrální evropská banka a Eurokupina na kultivaci stále těsnějších vztahů s Evropským parlamentem. Chtěl bych velice poděkovat prezidentům obou institucí, panu Junckerovi v jeho funkci předsedy Eurokupiny a prezidentu Evropské centrální banky panu Trichetovi, za jejich vynikající spolupráci s Evropským parlamentem.

U příležitosti 10. narozenin naší jednotné měny euro jí přejeme do dalších let ještě více úspěchů a našemu evropskému kontinentu světlou společnou budoucnost.

Jean-Claude Trichet, *prezident Evropské centrální banky*. – (FR) Pane předsedající, pane Giscarde d'Estaing, pane Junckere, dámy a pánové, je pro mne nesmírnou ctí a velkou radostí, že se mohu účastnit této oslavy vzniku eura, jednoho z největších evropských úspěchů.

Jean Monet, otec a zakladatel Evropy, kdysi řekl: „Resonuje-li určitá myšlenka s potřebami doby, přestává patřit lidem, kteří na ni přišli, a je silnější než ti, kdo ji mají ve své moci.“ a dodal pak: „Nejsou žádné předčasné myšlenky, jsou jen příhodné chvíle, na které si člověk musí umět počkat.“

Po řadu desetiletí byla jednotná evropská měna myšlenkou, kterou sdílelo jen pár lidí. Mnohem více lidí se domnívalo, že k jejímu naplnění nikdy nedojde, anebo že je předurčená k neúspěchu. Dnes je jednotná měna skutečností pro 329 milionů našich evropských spoluobčanů. Jednou se bude na vytvoření eura pohlížet jako na rozhodující etapu na dlouhé cestě ke stále jednotnější unii evropských národů.

Nemohu se ubránit vzpomínkám na naše otce zakladatele – Roberta Schumana, Waltera Hallsteina, Alcida de Gasperi, Sierra Wernera, Sicca Mansholta a Paul-Henriho Spaaka – kteří, jak jsme měli možnost před pár momenty vidět – byli vizionáři, jimž vděčíme za Evropskou unii.

Vzpomínám rovněž na státníky, hlavy států a vlády, kteří byli rozhodnutými, přesvědčenými a odvážnými Evropany a kteří jsou tu dnes zastoupeni panem Valérym Giscardem d'Estaing. Bez by žádné euro neexistovalo.

Od té doby, co bylo zavedeno euro, poznali naši spoluobčané úroveň cenové stability, kterou dříve v oblasti eurozóny zažil jen málokdo. Tato cenová stabilita je ziskem všech evropských občanů. Chrání příjmy a úspory, přispívá ke snižování nákladů spojených s financováním, podporuje investice, tvorbu nových pracovních míst a středně- i dlouhodobou prosperitu. Jednotná měna je faktorem, který evropskému hospodářství dává dynamiku. Zvýšila se díky němu transparentnost cen, posílil obchod a urychlil proces hospodářské a finanční integrace.

(DE) Posledních pár měsíců je jasným důkazem další výhody eura. Finanční krize ukázala, že v rozbouřených dobách se lépe než v malém člunu pluje na velké a bezpečné lodi. Dokázali bychom v Evropě jednat stejně rychle, stejně rozhodně a stejně jednotně, kdyby nás nespojovala jednotná měna? Dokázali bychom uchránit naše jednotlivé národní měny před dopady finanční krize? Můžeme být hrdí na to, jakým způsobem zareagovaly evropské parlamenty, vlády a centrální banky. Společně se nám podařilo ukázat, že i za nelehkých okolností dokáže Evropa dělat rozhodnutí.

(potlesk)

prezident Evropské centrální banky. – Za historický úspěch eura vděčíme nejen odhodlanosti a vytrvalosti vizionářských vůdců – o nich jsem se již zmínil – vděčíme za něj rovněž účinné souhře evropských institucí.

Evropský parlament sehrál v průkopnické době zcela zásadní úlohu. Parlament byl první evropskou institucí, která přišla s návrhem na jednotnou měnu, a to již v roce 1962. V minulých deseti letech, od okamžiku, kdy byla založena ECB, spolu naše instituce udržovaly a vedly velmi těsný a plodný dialog. V rámci tohoto dialogu proběhlo více než 50 slyšení, při nichž na půdě tohoto Parlamentu vystoupili členové Výkonné rady ECB a výborů zmíněných panem předsedou. Dialog mezi Parlamentem a ECB byl velmi významný, protože ECB umožnil prokazovat svou odpovědnost a vysvětlovat svá rozhodnutí a jednotlivé kroky před veřejností, reprezentovanou svými volenými zástupci.

Během prvních let své existence muselo euro obstát ve třech velkých zkouškách: zřízení zdravě fungující a věrohodné centrální banky, vytvoření nové stabilní měny a získání důvěry. Všechny tyto úkoly se podařilo zvládnout a euro je dnes pevnou a stabilní měnou. Je čas oslav, a jak jsem již řekl, já sám při tom cítím velké dojetí. Není ovšem čas k samolibému uspokojení. Se vším pádností na nás doléhají výzvy současnosti a po nich přijdou další. Trvalý úspěch Hospodářské a měnové unie závisí na tom, jak si s nimi poradíme.

Rád bych zmínil tři z nich.

Nejprve finanční krize. Krize odhalila zásadní slabiny uvnitř globálního finančního systému. Hrajeme velmi aktivní úlohu v celosvětovém úsilí, jehož cílem je tyto slabiny odstranit a přepracovat stávající právní i instituční rámec.

Za druhé je to měnová unie. Pevnost jednotné měny se zakládá na dvou pilířích: na měnové politice řízené ohledem na udržení cenové stability a na souboru hospodářských politik – které jsou, pane ministerský předsedo, velmi ke cti Euroskupiny. Problémy specifického rázu na poli hospodářství představuje pevné a věrohodné provádění Paktu o stabilitě a růstu, spočívající v soustavném úsilí o stále větší produktivitu a dynamiku našich ekonomik a v předcházení zásadním rozporům ohrožujícím hospodářskou soutěž v eurozóně.

Za třetí je to rozšiřování. Když jsme před 10 lety začínali, bylo nás 11 zemí. Nyní je nás 16 zemí. To samo již říká mnohé o našem historickém úsilí. Zvládnout rozšiřování co možná nejlepším způsobem, to je pro nás pro všechny velmi inspirující a náročný úkol, zejména pak pro Výkonnou radu a Radu guvernérů ECB.

Euro je historickým úspěchem. Největším úkolem dneška je odpovědnost za budoucnost. Máme před sebou nové úkoly. Podaří-li se nám tyto úkoly zvládnout s nejvyšší jasnoživitostí a odvahou, mohou se pro nás stát zdrojem silných myšlenek, takových, jež zmiňoval Jean Monnet a jež nás posunuly tak daleko dopředu na cestě stability a prosperity v Evropě.

Jean-Claude Juncker, předseda Euroskupiny. – (FR) Pane předsedající, pane Giscarde d'Estaing, pane Trichete, pane Almunio, dámy a pánové, během posledních 50 let dokázala Evropa již mnohokrát, že je schopna ambiciózních předsevzetí a že je rovněž schopna najít v sobě ducha i odhodlání, jež jsou potřebné k praktickému uskutečnění těchto předsevzetí.

Nejlepším příkladem toho je sama Evropská unie, její vnitřní trh i její rozšiřování, jinými slovy obnovení vazeb mezi evropskou geografii a historií, a rovněž Hospodářská a měnová unie, jejíž 10. výročí dnes oslavujeme.

Cesta, jež vedla k vytvoření Hospodářské a měnové unie a k zavedení naší jednotné měny byla dlouhá a geneze Hospodářské a měnové unie po původním impulsu, jímž byla Wernerova zpráva z roku 1970, je toho názorným dokladem. Byla to dlouhá geneze, která prošla obdobím měnového hada, Evropským měnovým systémem, vytvořením ECU v roce 1979, Delorovým plánem v roce 1989, Maastrichtskou smlouvou v roce 1992 a rovněž dánským „ne“ a francouzským „ano“, o němž se svého času říkalo, že je to

málo, a nesmíme zapomenout ani na krizi Evropského měnového systému v roce 1993. Nebyla to cesta, která by se obešla bez obtíží a nárazů.

Svého času bylo mnoho těch, kteří kritizovali jednotnou měnu, a to jak v politickém, tak v akademickém světě, nemluvě o značném počtu centrálních bankéřů, kteří měli za to, že Hospodářská a měnová unie není něco, čeho by bylo možné či žádoucí dosáhnout, a že i kdyby navzdory všemu přece jen vznikla, jednotná měna by byla jednoduše řečeno příliš slabá a neměla by dlouhého trvání.

Pro mě má velký význam, mohu-li využít 10. výročí této klíčové události evropské integrace, abych sám za sebe vzdal čest oněm mužům, kteří s podíleli na vytvoření eura, jako byl Pierre Werner, Helmut Kohl, François Mitterand, Jacques Delors, Valéry Giscard d'Estaing a další. Ještě jednou bych rád ocenil jejich vizi, jejich odhodlání a jejich nepolevující nasazení ve prospěch Evropy. Nikdo z těch, které jsem zmínil, ani žádný z těch mnoha dalších, kteří je provázeli, by si býval nemohl představit, jak rychlý úspěch bude mít jejich politický projekt. Od 1. ledna tohoto roku je členem Hospodářské a měnové unie již 16 členských států a euro je platidlem pro bezmála 330 milionů evropských občanů. Euro se od té doby stalo nejhmatatelnějším znamením evropské integrace. A jako toto hmatatelné znamení, uznávané na celém světě, je euro také měřítkem stability. Ochraňuje své občany před nejvážnějšími důsledky hospodářské krize. Pod 10 letech nelze než uznat, že euro je nepopíratelným úspěchem. Výročí mají smysl pouze tehdy, jsou-li mostem vedoucím do budoucnosti, neboť si musíme být vědomi toho, že navzdory našemu kolektivnímu sebeuspokojení, když si tu takto navzájem gratulujeme, máme před sebou skutečné zkoušky pevnosti a soudržnosti eura. Tento rok, rok 2009, bude nadmíru obtížným rokem jako pro ekonomiky eurozóny, tak pro evropské občany a budeme se vyrovnat s řadou problémů, jak vnitřních, tak vnějších.

Pokud jde o vnitřní problémy, musí vlády uvnitř eurozóny postupovat společně, aby vstřebaly účinky hospodářské krize a investovat prostředky do strukturálních základů hospodářství, aby byly schopny postavit most vedoucí do postkrizového světa. Výjimečné situace si žádají výjimečná opatření. Nesmíme ztratit ze zřetele skutečnost, že euro, tento ochranný štít, který jsme postavili kolem našich ekonomik, nám jednoduše nespadlo do klína. Hospodářství eurozóny jsou proti negativním ekonomickým procesům lépe chráněny z toho důvodu, že jejich příslušnost k eurozóně je známkou kvality, která zaručuje, že její členové mají reálnou schopnost realizovat přísná ekonomická opatření a politiky založené na trvalém růstu a prosperitě svých občanů. Ochrana, již euro poskytuje, tudíž těsně souvisí s naší důvěryhodností, založené na schopnosti uskutečňovat takovouto politiku. Důvěryhodnost je základem výhod Hospodářské a měnové unie, a máme-li i nadále těžit z výhod jednotné měny, musíme si tuto důvěryhodnost zachovat.

Pokud jde o vnější problémy, musíme si odnést poučení z politických lekcí, které nám mezinárodní finanční a hospodářská krize uštědřila. Existuje přímá kauzální spojitost mezi současnou krizí, která začala ve Spojených státech, a základními nerovnostmi, které přetrvávají v současném světě. Nedostatek transparentnosti, odpovědnosti a integrity ve finančním odvětví pak fungovalo jako katalyzátor této krize. Znovunastolení stability ve finančnictví i v reálné ekonomice ve světovém měřítku předpokládá hlubokou reformu finančního systému a odstranění základních nerovností ve směsi globální spotřeby a globálních úspor. Vyrovnávání těchto nerovností vyžaduje aktivní spolupráci největších ekonomik v Americe, Asii i Evropě. Přes značný pokrok zůstává mezinárodní obraz eura až příliš často veskrze fragmentární a národní zájmy až příliš často vítězí nad zájmem společným, což brání tomu, aby eurozóna převzala plnou politickou odpovědnost, která by korespondovala s jejím hospodářským významem, a dále tomu, aby bylo možné dosáhnout všech hospodářských výhod plynoucích z Hospodářské a měnové unie. Hospodářská a měnová unie je samozřejmě projektem ekonomickým, v první řadě je však i politickým projektem. Musíme proto využít výhod druhé dekády existence eura, aby Hospodářskou a měnovou unii zdokonalili posílením politických orgánů, a to jak uvnitř, tak i navenek.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane předsedající, pane ministerský předsedo, předsedové výborů, dámy a pánové, jsem si jist, že mé názory budou rezonovat s názory většiny z vás zde ve sněmovně, když řeknu, že po 10 letech, jež uplynuly od zavedení naší jednotné měny, jsem jako Evropan na úspěch eura hrdý.

Rád bych poblahopřál Parlamentu k tomu, že se rozhodl připomenout 10. výročí naší jednotné měny zde, v této zasedací síni Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Euro a Hospodářská a měnová unie byly a jsou nepopíratelným úspěchem. Po celých těchto 10 let přinášelo euro řadu výhod všem svým členům a přináší je i v těchto dnech, uprostřed hluboké hospodářské a finanční krize.

Během krátkého období deseti let si euro díky své síle a stabilitě vydobylo zaslouženou dobrou pověst. Euro je druhou světovou měnou a díky této své úloze v mezinárodním hospodářství je lze již jako nástroj obchodu a jako platidlo v mezinárodním finančním světě v některých ohledech srovnávat s dolarem.

Především je však euro každodenní součástí života bezmála 330 milionů lidí v 16 zemích Evropské unie. My všichni máme ve svých peněženkách tento symbol společné evropské identity: neboť euro, vedle toho, že slouží jako měna, je i ústředním prvkem našeho evropského projektu, který nám hmatatelným způsobem připomíná výhody integračního procesu, který začal před více než půl stoletím.

Euro nám zajistilo nízkou inflaci a nízké úrokové sazby, a to díky makroekonomickému rámci zaměřenému na stabilitu. Euro bylo zcela jasným stimulem obchodu a investic ve všech členských státech. Za posledních 10 let euro rovněž přispělo k vytvoření 16 milionů pracovních míst v zemích eurozóny, třikrát více v porovnání s odpovídajícím počtem v předcházejícím desetiletí.

Euro podnítilo finanční integraci a rozvoj jednotného trhu; ochránilo členy eurozóny před vnějším rozvrtem; a vždy bylo a nadále je pól stability, a to nejen pro evropské, nýbrž i pro celosvětové hospodářství.

Krise je pro euro nepochybně zkušebním kamenem. Avšak kdo se domnívá, že Hospodářská a měnová unie není připravena čelit důsledkům této krize, ten je na omylu. Právě naopak: kdybychom neměli jednotnou měnu, byly by nepříznivé účinky krize mnohem horší.

Řada členských států se nyní bude potýkat se značnou nestálostí svých směnných kurzů a může být postižena případně i spekulativními útoky namířenými proti jejich vlastním měnám. Podstatně rozšířenější než v současnosti budou jejich dluhové cenné papíry, přičemž marže budou vzhledem k potírání krize prostřednictvím fiskálních zásahů nižší.

Pakt o stabilitě a růstu, který byl v roce 2005 reformován, podnítil vlády k lepšímu uspořádání svých veřejných účtů, což vedlo v roce 2007 k nejnižšímu rozpočtovému deficitu za posledních 25 let, a to jim nyní dává možnost postavit se krizi v lepší kondici.

Po celou dobu krize nesměřovaly akce Evropské centrální banky k ničemu jinému než k posílení dobré pověsti, již si euro vysloužilo již v dřívějších dobách existence Hospodářské a měnové unie.

Evropská centrální banka svým rozhodným přijetím všech nezbytných opatření a převzetím vůdčí role při spolupráci s ostatními centrálními bankami průmyslových zemí slouží jako bezpečný průvodce tímto obdobím a zásadním způsobem přispěla k odvrácení finančního kolapsu obrovských rozměrů.

Hospodářská situace v době oslav tohoto výročí není taková, jakou bychom by si ji bývali přáli, ve světle událostí však ještě více než jindy vyvstávají výhod Hospodářské a měnové unie. Pro země, které se k unii dosud nepřipojily, je eurozóna stále lákavější vyhlídkou, jak dokládá i minulý týden v Bratislavě, kdy jsme přivítali Slovensko jako nejnovějšího – již šestnáctého – člena eurorodiny.

Evropská komise a Parlament musí i nadále spolupracovat s členskými státy, s Euroskupinou, Evropskou centrální bankou a mezinárodním společenstvím, aby se podařilo vrátit naše ekonomiky na cestu udržitelného rozvoje.

S ohledem na to mají doporučení Komise obsažená ve zprávě, kterou jsme předložili před několika měsíci a která pojednávala o prvním desetiletí Hospodářské a měnové unie a zde ve sněmovně byla nedávno předmětem rozpravy, stále stejnou, ne-li dokonce větší platnost, jakou měla vloni na jaře.

Větší rozpočtová kázeň, uplatňovaná i v dalších makroekonomických aspektech, sepětí makroekonomické politiky a strukturálních reforem, vnější obraz eura a lepší řízení Hospodářské a měnové unie jsou a musí i nadále být hlavními tématy, na nichž je třeba založit druhé desetiletí existence eura, aby bylo přinejmenším tak úspěšné, jako bylo to první.

Pane předsedající, na závěr mi dovolu, abych vzdal hold vizím a snahám otců zakladatelů eura, jejichž imaginace a rozhodné jednání nám odkázaly měnu, na niž mohou být hrdi všichni Evropané. Základy tohoto úspěchu musíme chránit.

Krise zahájila novou kapitolu ve vývoji globálního hospodářství, ve kterém musí Hospodářská a měnová unie hrát i nadále odpovídající roli a sloužit společným zájmům a snahám všech Evropanů.

Valéry Giscard d'Estaing, bývalý prezident Francouzské republiky. – (FR) Pane předsedající, pane Junckere, pane Trichete, dámy a pánové, každý, kdo se podílel na vytváření evropské měny, je vám, pane předsedající,

i vám, dámy a pánové, vděčný za tuto vaši milou iniciativu, když jste se rozhodli připomenout 10. výročí narození eura.

Patřím mezi lidi, kteří zastávají názor, že je lépe se vyhnout stále většímu počtu různých vzpomínkových akcí, ale tato má své oprávnění, protože připomíná největší příspěvek k evropské integraci od roku 1979, kdy se na základě všeobecného hlasovacího práva uskutečnily volby do Evropského parlamentu. Od té doby jsme zcela jistě urazili dlouhý kus cesty a snad toto milé, přátelské shromáždění nepodává úplný obraz.

Rád bych vzdal poctu všem těm, kdo nás po této cestě vedli i těm, kteří po ní za nimi následovali. Vzdálené počátky můžeme najít ve zprávě lucemburského ministerského předsedy, Pierra Wernera, vašeho předchůdce, z roku 1970. K činům v této oblasti však podnítila až měnová krize v letech, které následovaly, a flotace měny. Dokud byly směnné kurzy měn pevné, nezpůsobil měnový systém naší snaze vytvořit společný trh žádné potíže. Jakmile se však směnné kurzy uvolnily, začal se objevovat i tento problém.

Po neúspěšných pokusech vytvořit měnového hada začaly přicházet mezi léty 1975 a 1980 silné podněty ze strany Francie a Německa, které vedly ke schůzce v Brémách v severním Německu a k rozhodnutí vytvořit Evropský měnový systém a zavést ECU, předchůdce eura. Tento krok měl svou oporu i u našich partnerů v zemích Beneluxu a v Itálii.

Po období méně intenzivní činnosti mezi léty 1980 a 1988 dostal proces nový podnět poté, co Rada vytvořila výbor, v jehož čele stanul Jacques Delors, a v návaznosti na to došlo k podepsání Maastrichtské smlouvy.

Vzpomeňme na průkopníky, kteří k tomu přispěli svým dílem, mezi něž patříte odnedávna vy sám, pane předsedající, stejně tak jako můj přítel kancléř Helmut Schmidt a jeho státní tajemník Manfred Lahnstein; Bernard Clappier, toho času guvernér Francouzské banky a spoluautor Schumanovy deklarace z roku 1950. Těm všem dnes patří naše velké díky.

Co je možné při této příležitosti, kdy v době současné krize slavíme 10. výročí eura, říci na jeho podporu? Co dobrého můžeme pronést k přípitku na toto výročí? V první řadě to, že úspěch eura předčil všechna očekávání, a to samozřejmě nejen očekávání jeho odpůrců, ale dokonce i jeho zastánců. Nechci zabíhat do podrobností, protože jste mi dali pouze pět minut. Mezi léty 1995 a 2000 jsem měl několik rozhovorů s těmi nejlepšími monetárními odborníky a ti všichni byli velmi skeptičtí ohledně možnosti úspěšného zavedení eura.

Během 10 let se euro stalo světovou měnou číslo dvě, a již jak bylo před chvílí zmíněno, jednou z nejuznávanějších měn. Zdravá měnová politika vedla k vytvoření ochranného štítu proti krizi a platformy neinflačního růstu. Nebýt eura, větší část Evropy by nyní v důsledku měnového tornáda byla vzhůru nohama, a to by jen dále zhoršilo hospodářskou krizi.

Očekáváme, že měnová politika učiní, co je v jejích silách, aby v rámci možností, které jí dává síla naší měny, utlumila nepříznivé dopady krize a umožnila návrat k neinflačnímu růstu, což se nám dosud nedaří, a opět tak vyrovnat deficity veřejných rozpočtů a úroveň dluhu, jež v důsledku krize narostly do značných výšek. V tomto ohledu vkládáme svou důvěru do řídicích pracovníků a zaměstnanců Evropské centrální banky, kteří už vypuknutí krize dokazují svou vysokou odbornou připravenost. Respektujeme rovněž jejich rozhodnost a nezávislost.

Chtěl bych skončit dvěma poznámkami. Musíme se mít na pozoru před tím, abychom se snažili dát euru globální rozměr, neboť naše snahy by byly marné, a přitom bychom znásobili rizika, s nimiž se potýkáme. Euro je měnou Evropy a musí být výrazem její zvláštní kultury a platit jako vzor racionálního a stabilního modelu i pro ostatní světové měny.

Mám konečně za to, že veřejnost nebude muset čekat příliš dlouho na obnovení bankovní regulace v eurozóně. Zdá se mi, že bychom mohli vyzvat Evropskou centrální banku, aby zahájila tento proces obnovy pořádku a dohlédla na jeho uplatňování v souladu s čl.106 odst. 5 Maastrichtské smlouvy. To, co nyní opravdu potřebujeme, je silný podnět, odbornost a harmonogram našich dalších rozhodnutí, který by mohla vypracovat Evropská centrální banka a Rada ministrů pro eurozónu, jejímž jste, pane Junkere, dobrým předsedou, by jej pak mohla přijmout a uskutečnit.

Pane předsedající, na závěr svého projevu chci říci, že symbol integrace, který představuje úspěch eura, nám musí dodat odvahy k dalšímu kroku na cestě k této stále jednotnější Evropě, jakou nám doporučují různé smlouvy a jakou my sami chceme mít. Je na nás, abychom se proti nevyhnutelnosti pádu postavili s energií svého úspěchu. Tento úspěch dnes nese zvukné jméno – euro.

(potlesk)

Pervenche Berès, předsedkyně Hospodářského a měnového výboru. – (FR) Pane předsedající, euro je úspěšným výsledkem vize a politické vůle, nikoli produktem trhu. Je důkazem toho nejlepšího, čeho je schopna Evropa dosáhnout, když všichni spojí své síly.

Chci při této příležitosti samozřejmě také vzdát čest a dík za nás samotné, za naše děti i za všechny ostatní otcům zakladatelům a architektům tohoto úspěchu: Pierru Wernerovi, který je zde s námi, kancléři Helmutu Schmidovi, prezidentu Giscardovi d'Estaing, předsedovi Evropské komise Jacquesovi Delorovi, kancléři Helmutu Kohlvi, prezidentovi Françoisi Mitterandovi, baronovi Alexandru Lamfalussy, panu Tommasovi Padoa-Schioppovi, panu Philippovi Maystadtovi a všem ostatním, které jsem nejmenovala. Chtěla bych také vzdát čest vašim předchůdcům, pane předsedající, za jejich činnost i za činnost mých předchůdců, pana Karla von Wogau, který je tu stále s námi, a paní Christě Randzio-Plathové, která tu také dnes je. Činnost tohoto Parlamentu sehrála klíčovou roli v tom smyslu, že v době přechodu na euro nešlo pouze o převod účtů v bankách, ale šlo i o naše občany, aby si na novou měnu zvykli, aby se jí přizpůsobili a přijali ji za vlastní. Myslím, že činnost naší instituce si dnes zaslouží připomenutí a uznání.

Rovněž mne těší, že se toto slavnostní shromáždění koná zde, v Evropském parlamentu, sídle demokracie pro všechny evropské občany. Euro je koneckonců prvořadým zájmem nás všech a až na druhém místě věcí bank. Evropané nám bez problémů řeknou, že euro je skutečně zajímavá. Některé vlády naopak nerady připouštějí, aby Evropa měla své symboly. Evropané sami nicméně přijali euro jako symbol své příslušnosti k Evropské unii.

Euro samozřejmě nepoužíváme všichni. Na začátku nás bylo 11, nyní je nás 16. A můžeme očekávat, že se k nám přidají další. Mám nicméně pocit, že stávající krize vyvolává v některých zemích pokušení rozmyslet si, mají-li či nemají patřit k eurozóně. Myslím, že právě to je nejlepším důkazem našeho úspěchu. Evropa byla už častěji schopna dosáhnout pokroku tím, že dokázala svou účinnost a při této příležitosti, kdy si připomínáme 10. výročí naší měny, jsme si jasně vědomi toho, že hodnocení eura je veskrze pozitivní. Některé země, které až dosud váhaly, snad budou chtít nyní přijít a zaklepat na dveře eurozóny. My sami je můžeme jen povzbudit, aby tak učinily, ovšem za podmíněk stanovených Smlouvou, které nebyly ještě nikdy revidovány a které Evropě umožňují, aby dosahovala pokroku v hospodářských i měnových záležitostech na základě dvou pilířů konsolidace a rozšiřování.

Určité výročí je však i chvíle vhodnou k tomu, abychom pohlédli do budoucnosti. Euro, které je bohatší o 10 let své existence, musí nyní otevřít nové oblasti rozvoje, jimiž jsme se sice zabývali již i dříve, ale stále zde máme před sebou spoustu práce.

Co se týče hospodářské spolupráce, Jean-Claude Juncker popsal krizi, jíž nyní procházíme. Není to normální situace. V této současné krizi jsem si všichni vědomi, že kdybychom byli schopni dosáhnout v hospodářské unii stejného pokroku, jakého jsme byli schopni dosáhnout v měnové unii, byli bychom na tom dnes ještě lépe. Budiž to pro nás zdrojem poučení. Není to pro nás normální situace, že musíme zabývat vyrovnáváním rozpočtového deficitu a nikoli kvalitou veřejného financování. Vlády se musí naučit mluvit o svých hospodářských politikách společně. Není to normální situace ani pro členské státy, aby si půjčovaly při tak rozdílných úrokových sazbách, mají-li přitom tutéž měnu a tutéž úrokovou sazbu, stanovenou Evropskou centrální bankou.

Totéž platí, i co se týče dohledu nad finančními trhy. Pan prezident Giscard d'Estaing zmínil článek 105 odst. 6, který je naší společnou platformou a základem našeho pokroku. Domnívám, že jedním z poučení, která si z této krize můžeme odnést, je i to, že bude zřejmě nezbytné, aby Evropská centrální banka na sebe vzala úlohu dozorčího orgánu. Nechceme, aby se od sebe oddělil dohled nad finančními trhy a makroprudenční dohled. Abychom toho však dosáhli, budeme muset jakožto političtí vůdci přemýšlet o tom, jak dosáhnout rovnováhy. Bude-li Evropská centrální banka vidět, že došlo k posílení její odpovědnosti, bude třeba ukázat, jakým způsobem lze dosáhnout institucionální rovnováhy v budoucnu.

Nakonec bych si dovolila jednu poznámku týkající se mezinárodní role eura. Souhlasím s tím, že nesmíme pro euro požadovat přehnanou výsadu rezervní měny. Nemůžeme nicméně považovat za normální, že jsme si dali 10 let na vytvoření eura a po dalších 10 letech, které uplynuly od přechodu na euro, jsme na mezinárodním poli stále pasivní a v probíhajícím procesu obnovy rovnováhy celosvětového měnového systému není jasněji slyšet silný zvuk eura.

Domnívám se, že euro je více než pouhá měna. Z toho důvodu je to taky záležitost, kterou se pro její význam musí zabývat tento Parlament. Euro je nástrojem ve službách našich občanů, kteří nyní procházejí nehlubší

krizí naší doby. Musíme proto využít tohoto úžasného výtvaru, tohoto symbolu Evropy k tomu, abychom našim občanům pomohli krizí projít pokud možno bez újmy.

Werner Langen, člen Hospodářského a měnového výboru. – (DE) Pane předsedající, deset let existence eura je rozhodně důvodem k oslavám. Kdyby před 10 lety někdo řekl, že euro čeká tak skvělý vývoj, jaký má dnes za sebou, byl by ostatním k smíchu. K jeho úspěchu přispělo mnoho lidí, a já si pamatuji i množství skeptických hlasů – o euru se mluvilo jako o nedonošeném dítěti či jako o nerealizovatelném projektu – a dnes přitom víme, že to byla vize, k níž přispělo mnoho lidí. Moje předřečnice nám připomněla všechny ty, kteří k této věci přispěli, připomněla nám milníky tohoto vývoje, Evropský měnový systém, který spočíval v dohodě s Evropskou centrální bankou o vytvoření středních parit, o Delorově zprávě, která stanovila tři fáze zavádění měnové unie, Maastrichtskou smlouvu – jež byla uzavřena pouhé dva roky po pádu Berlínské zdi – a přechodná období. Na dnešní úspěšnosti projektu společné měny euro se podílelo a podílí mnoho lidí.

Zaznělo již z úst předsedkyně výboru, paní Berèsové, že během tohoto období, obzvláště pak od roku 1994, kdy se začala provádět Maastrichtská smlouva, až do roku 2002, Parlament aktivně spolupracoval na zavádění bankovek a mincí a prostřednictvím celé řady zpráv, diskusí, stanovisek a návrhů a já bych chtěl na tomto místě vyjádřit zvláštní poděkování dvěma předsedům výborů z této doby, panu von Wogau a paní Randzio-Plathové, kteří reprezentovali Parlament i před vnějším světem a zajistili tomuto projektu, který byl původně dílem vlád, potřebnou parlamentní podporu. Dnes usilujeme rovněž, za předsednictví paní Berèsové, o stejnou reprezentaci.

Dne 18. listopadu přijal Parlament velkou většinou svých hlasů zprávu, v níž líčíme úspěchy, výzvy, rizika a problémy, a já bych rád zmínil jen několik dalších věcí vedle těch, o nichž již mluvila paní Berèsová.

Euro představuje veliký úspěch a zcela jedinečný projekt: centrální měnová politika řízená Evropskou centrální bankou a lokální rozpočtové a finanční politiky. Je důležité, aby vazba mezi oběma úrovněmi odpovědnosti podle Paktu o stabilitě a růstu byla zachována i v budoucnu v dobách krize. Bez Paktu o stabilitě a růstu, bez silnější koordinace rozpočtové a finanční politiky by bylo euro v budoucnu vystaveno rizikům, jimž se lze vyhnout. V tomto ohledu se obrácím zejména na členské státy eurozóny, ale i na celou Evropskou unii, aby dodržovala tuto kázeň, tuto koordinovanou spolupráci, vzhledem k některým problémům ještě vážněji, než tomu bylo v minulosti.

Euro podstatnou měrou stlačilo inflaci, a vytvořilo tak prostředí důvěry a stability a stalo se druhou nejčastěji používanou rezervní měnou, a to v průběhu tak krátké doby, že by si nikdo dříve nedokázal představit, že by něčeho takového mohlo být schopné. Euro zvýšilo tlak na strukturální reformu v členských státech, a ve věku globalizace se tak stalo „otužovací kúrou“ pro podniky i národy. Instituce eurozóny – některé z nich zmínila již moje předřečnice – Rada ministrů pro ekonomické a finanční záležitosti (Ecofin), Euroskupina a mnoho dalších institucí vytvořily spolu s Komisí a Evropskou centrální bankou nezbytné podmínky, protože již fungovaly, protože tady již byly, protože pracovaly nezávisle, abych mohly rychle, spolehlivě a správně reagovat v situaci hospodářské krize.

Viděli jsme, že euro se osvědčilo jako páka, která dopomohla k vytvoření evropského finančního trhu. Politický závěr vyplývající z těchto našich společných úspěchů je ten, že státy se společnou měnou a společným vnitřním trhem dosáhly jedinečného stupně integrace, který je zárukou míru a prosperity.

Nemůžeme se ovšem domnívat, že by existence eura byla do budoucna samozřejmostí. Je zde celá řada konkrétních požadavků, které nás nutí, abychom tato rizika vzali vážně: odpoutávání národních ekonomik, které je spojeno se značnými riziky v souvislosti s růstem mezd a rozpočtovými deficity, bychom si ani o tomto výročí neměli zakrývat.

Zcela odlišným aspektem je rozdílný vývoj úrokových sazeb za vládní dluhopisy. Jsme v současnosti svědky toho, že marže úrokových sazeb, které se nepochybně snížily, opět rostou, což s sebou v tomto ohledu nese možnost nových problémů pro jednotlivé členské státy uvnitř eurozóny.

Rád bych sněmovně připomněl, že zejména v souvislosti s rozšiřováním eurozóny nelze poskytovat žádný zvláštní rabat a že všechny státy, které jsou členy eurozóny, jsou schopny a jsou i povinny dodržovat tyto podmínky Maastrichtské smlouvy.

Veřejnost přijala euro dobře. Vydobylo si důvěru celého světa. Úspěšně prošlo první zkouškou a jedinečným způsobem přispělo k trvalé integraci našich evropských národů. A to je věc, na kterou můžeme být všichni hrdí. Děkuji vám.

(potlesk)

Jean-Paul Gauzès, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, pane Giscarde d'Estaing, pane Junckere, pane Trichete, pane Almunio, dámy a pánové, bylo zde vysloveno již mnoho dobrých myšlenek.

Za 10 let své existence se euro stalo pro Evropu silným symbolem. Přesto se však myšlenka, že by si Evropa mohla vytvořit jednotnou měnu, jejíž základy byly položeny zejména brémskou dohodou o měnovém systému z roku 1978 a vytvořením ECU, setkávala svého času se skeptickými postoji jak ze strany trhů, tak i ze strany významných mimoevropských měnových institucí. Měli bychom zde poděkovat a poblahopřát všem těm, kteří stojí za tímto rozhodnutím a jejichž jména zde již byla zmíněna.

Vytvoření eura je nejlepším důkazem toho, že nechybí-li politická vůle, je Evropa schopna činit dlouhodobá politická rozhodnutí v zájmu společné vzkvétající budoucnosti. Toto výročí je pro nás nadějeplnou zprávou, která nám v těchto dnech přichází opravdu velmi vhod.

Je ovšem třeba říci, že mezi našimi spoluobčany bylo až donedávna euro přijímáno se smíšenými postoji. Pro ty, kteří cestují, byla výhoda jednotné měny očividná. Pro ty, kdo necestují, se euro spojovalo se zvýšením cen. Z provedených studií ve skutečnosti vyplynulo, že většina zemí pocítila inflaci, i když oficiální čísla ukazovala, že se zejména díky zásahům Evropské centrální banky podařilo zajistit stabilitu měny. Skutečnost je taková, že někteří se rozhodně chopili výhodné příležitosti, kterou jim euro nabízelo, a zaokrouhlili své ceny směrem vzhůru, a spotřebitelé dost možná nebyli dostatečně ostražití.

Námítky přišly i ve chvíli, když se zvýšila hodnota eura oproti dolaru, tentokrát ze strany výrobců, kteří vyrábějí z větší části uvnitř eurozóny, ale prodávají jinde. Evropská centrální banka neměla nikdy nedostatek kritiků, kteří spíše než její nezávislost zohledňovali její politiku v oblasti úrokových sazeb, které se zdály být příliš vysoké.

Dnešní krize však řadu těchto postojů změnila. Všichni si uvědomujeme, že euro je rozhodujícím činitelem při omezování evropských otrěsů způsobených krizí, která sem byla importována ze Spojených států. Evropská centrální banka je nepochybně jednou z nejzodpovědnějších centrálních bank. Její neobyčejně dobře vážená rozhodnutí se setkala s jednomyslným přijetím. V jaké situaci bychom nyní byli, kdyby jednotlivé členské státy musely hájit každý svou vlastní měnu? Nevyhnutelně by muselo dojít na devalvace a nemohli bychom se vyhnout měnové krizi.

Vítané výsledky zavedení eura nás musí povzbudit k tomu, abychom šli dále a pracovali na rozsáhlejší koordinaci hospodářských politik a abychom zachovávali zásady Paktu o stabilitě a růstu. V současné době, pravda, je možné a snad i nutné připouštět výjimky, ale tyto výjimky mohou být pouze dočasné a je při tom třeba vždy mířit k cíli vyvážených veřejných financí. Kvalitně spravované veřejné finance a kvalitně prováděná hospodářská politika je koneckonců nezbytná ještě více než kdykoliv předtím. Obojí je zárukou účinnosti, konkurenceschopnosti a růstu. Obojí je podmínkou pevnosti naší měny, eura.

Robert Goebbels, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, v době nejistoty je důležité, abychom měli možnost obrátit se k něčemu, co má spolehlivou hodnotu: a to je euro. Jelikož jsem měl v období příprav na budoucí jednotnou měnu možnost sehrát svou dílčí roli jako člen Rady ministrů pro ekonomické a finanční záležitosti, byl jsem svědkem pochybností na obou stranách sporu i opatrné přešlapování členských států, což nakonec ještě rychleji učinilo z Euroskupiny silnější fórum pro spolupráci. Následně se dostavily dva nejradošnější úspěchy, a to díky odhodlání několika států pohnout se z místa a udělat z integrace něco reálného pro všechny naše spoluobčany. Mám na mysli Schengenskou dohodu umožňující volný pohyb všech Evropanů, k jejíž realizaci došlo z podnětu pěti států: Francie pod vedením prezidenta Mitteranda, Německa, v jehož čele stál kancléř Kohl, a spolu s nimi zeměmi Beneluxu. Švýcarsko se nyní stalo součástí schengenského prostoru, Britové a Irové se však této Evropy občanů stále straní.

Prezident Mitterand a kancléř Kohl byli rovněž politickými architekty eura, i když bylo mnoho dalších zastánců tohoto měnového úspěchu, počínaje Jacquesem Delorse. První poučení, které bych z toho chtěl vyvodit, je to, že kdo chce lepší Evropu, nesmí se bát mezivládní akce, obzvláště pak v situaci, kdy je zde koalice států, které opravdu chtějí, aby se Evropa posunula vpřed. Průmská smlouva, jejímž záměrem je potírání závažné trestné činnosti, je příkladem této pozitivní a intenzivnější spolupráce ve prospěch Evropy. V době, kdy Ústavní smlouva je mrtva a pohřbena, což je důsledkem společného „ne“ v hlasování, za níž stojí zvláštní politické síly nejen ve Francii, ale i v Nizozemsku, a kdy nestravitelné legislativní sousto známé pod názvem Lisabonská „mini“ smlouva narazí na odmítavý postoj Irska a nakonec možná i České republiky, měli bychom dokázat, že Evropa i přesto stále funguje, protože se může spolehnout na rozsáhlou oblast intenzivní spolupráce.

Přitažlivost eura každopádně bez újmy i nadále trvá. Po Slovinsku se k nám přidalo i Slovensko. Ostatní přepadl neklid, neboť nemohou těžit větší měrou z výhod, který dává euro v podobě ochranného štítu. Dokonce i ve Spojeném království se začínají ozývat hlasy zpochybňující skvělou britskou izolaci, když sledují pád libry, která se během necelé století propadla z výšin světové rezervní měny na úroveň průměrného platidla. Díky soustavným zásahům Wima Duisenberga, Jean-Clauda Tricheta a jim podobných se euro stalo během 10 let druhou světovou rezervní měnou. Dolar si v oblasti globálních transakcí samozřejmě zachovává své královské postavení, neboť stále umožňuje jistou investici, avšak kolosální dluhy Spojených států hromadí se na úkor zbytku ostatního světa, který má financovat jejich životní styl, budou stále více zasévat semeno pochybnosti nad schopností největší hospodářské mocnosti dostát svým závazkům. Finanční svět ve skutečnosti směřuje k jakémusi euro-dolarovému duopolu. Každý monetární duopol zpravidla prochází vyhodnocováním zisků a ztrát, často dosti nenadálým. V době všudypřítomné recese svět potřebuje stabilitu a nové jistoty. Euro bude mít v této nové stabilitě klíčovou úlohu. Evropská centrální banka (ECB) učinila, co bylo potřeba učinit pod tlakem celosvětové finanční krize „made in the USA“.

Jak řekl Jacques Delors, euro je ochranným štítem pro celou Evropu, euro však dosud nebylo dostatečným stimulem pro evropské hospodářství. ECB je jediná instituce, která má na starosti měnovou politiku. Když na to přijde, je Komise pouze prvořadým poradcem, který dává návrhy, jež jsou obecně vzato užitečné, avšak reálnými ekonomickými hráči zůstávají samotné státy, které naneštěstí jednají neorganizovaným způsobem. Přestože účinná harmonizace kumulativní hospodářské síly 27 států by mohla dělat zázraky, Euroskupina i přes chvályhodné úsilí Jean-Clauda Junckera zůstává i nadále pouze neformální diskusní skupinou. Na jaře 1999 jsem byl svědkem pokusu, který na půdě Euroskupiny podniklo několik ministrů financí, mezi nimi Oskar Lafontaine, Dominique Strauss-Kahn, Carlo Ciampi a několik dalších, o nastolení hospodářské a měnové spolupráce mezi Evropskou unií a Evropskou centrální bankou. Wim Duisenberg pronesl velmi ostrá slova: „s Evropskou centrální bankou nebude žádná koordinace ex ante, protože na naše rozhodnutí budete muset reagovat vždy ex post.“ Důvod je zřejmý: ECB je a zůstane nezávislá, pokud jde o vedení své měnové politiky, nezávislost však neznamená odmítání konstruktivního dialogu mezi institucemi, jejichž úkolem je hájit zájmy a společný osud 500 milionů Evropanů. Nic nebrání tomu, aby se státy organizovaly lépe, pokud jde o odpovídající koordinaci svých hospodářských politik, ať už se tak děje uvnitř EU, nebo ještě spíš v případě, že reprezentují Evropu navenek, jak to před chvílí tak výstižně uzavřel Jean-Claude Juncker.

Wolf Klinz, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane Giscarde d'Estaing, pane Junckere, pane Trichete, pane Almunio, dámy a pánové, je podle mého názoru velmi politováníhodné, že se dnes na tomto slavnostním zasedání sešlo poměrně tak málo poslanců, protože je to skutečně historická událost. Z úst různých mých předřečníků jsme již slyšeli, kolik skepticizmu doprovázelo zavádění eura. Zdálo se, že nezvladatelné budou už jen pouhé logistické problémy související se zavedením miliardového množství bankovek a mincí a myšlenka, že bychom dokázali spojit společnou měnovou politiku s jednotlivými oddělenými fiskálními politikami členských států, se jevila nejen jako velký problém, ale jako holá nemožnost.

Fakta nás dnes přesvědčují o něčem zcela jiném. Evropská měnová unie je skutečnost; euro má za sebou už desetiletou existenci. To je něco jako malý politický zázrak, a opět se tak prokázala pravdivost slov Waltera Hallsteina, prvního předsedy Komise: „Kdo v evropských záležitostech nevěří na zázraky, není realista.“

Pochybnosti občanů, z nichž se mnozí v řadě členských států domnívali, že s příchodem eura vyletí ceny do závratných výšek, se nyní již rozplynuly. Euro dnes již přijímá většina občanů a přijímá je dokonce i s nadšením. Stalo se něčím na způsob evropského poznávacího znamení: spolu s hymnou a vlajkou je to jeden z mála symbolů, které dnes máme.

Bylo by myslím možné říci, že v prvních letech existence Evropské centrální banky pluly Evropa a evropské hospodářství v poměrně klidných vodách, takže banka neměla s prosazováním politiky stability žádné větší potíže. I tak stojí za pozornost, že průměrná míra inflace během prvního desetiletí existence eura byla přibližně 2 %, jinými slovy byla víceméně na úrovni, na které si Evropská centrální banka sama předsevzala udržet. Na druhé straně německá marka, která se ukazovala jako vzor stability, měla za 50 let svojí existence průměrnou míru inflace 3 %. Lze tudíž říci, že Evropská centrální banka si vedla velmi dobře.

Svou skutečnou sílu a svou opravdovou kvalitu však ukazuje Evropská centrální banka teprve nyní, v době stávající krize. Připadá jí v této situaci nesmírně důležitá úloha. Dokázala, že je nezávislá, účinná a sebevědomá a že jedná rozhodně a rychle. Stala se příkladem několika dalších centrálních bank, a to jak v evropských zemích, které ještě nejsou součástí eurozóny, tak i mimo Evropu. Ústřední bance Spojených států dala jasně najevo, že je schopna vést úspěšnou politiku, a to nikoli navzdory své nezávislosti, nýbrž právě naopak díky tomu, že je politicky nezávislá a že nepodléhá pokynům těch či oněch vlád.

Je nám známo, že v tuto chvíli, poté co byla bankovní odvětví v jednotlivých členských státech vzata pod ochranný deštník, snaží se členské státy vytvořit různé ekonomické stimulační plány, který by umožnily vstřebat nepříznivé dopady finanční krize na reálnou ekonomiku. To s sebou pro Evropskou centrální banku ponese další výzvy, protože je zde riziko, že rozdílné přístupy povedou k narušení podmínek hospodářské soutěže a že sblížení, jehož se nám mezi jednotlivými členy eurozóny podařilo zčásti dosáhnout, bude ztraceno a budeme svědky stále většího vzdalování. Proti tomu je třeba zasáhnout a z toho důvodu je tak zásadní a tak důležité, abychom nepodřývali či neopouštěli Pakt o stabilitě a růstu. Právě naopak: musíme zajistit, aby si i nadále uchoval svou platnost. Z tohoto důvodu je také tak důležité, aby jednotlivé členské státy skutečně prováděly strukturální reformy, jak je o to v minulosti Komise i Evropská centrální banka opakovaně žádaly.

Evropské centrální bance připadne v nadcházejících letech ještě další úkol. Krize nás naučila, že potřebujeme nějaký druh evropského dohledu nad finančním trhem, a to je oblast, kde Evropská centrální banka může hrát významnou roli. Vyslala již signál, že je v zásadě ochotna zavést určitý druh centrálního evropského dohledového systému, analogického Evropskému systému centrálních bank. Posílena musí být dále mezinárodní úloha eura. Euro musí promlouvat jedním hlasem a musí být zastupováno jako jednotka v mezinárodních organizacích, jako je Mezinárodní měnový fond a OECD (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj).

Stále ovšem platí, že jednotná měna bez jednotné fiskální hospodářské politiky je a rovněž i nadále bude riskantní podnik. Není to jen nějaká maličkost. EU má před sebou stále několik nesnadných úkolů: potýkáme se s vysokou a bohužel i nadále rostoucí nezaměstnaností, demografickými změnami, migračními tlaky, vzrůstající chudobou v některých vrstvách společnosti a v souvislosti s globalizací se stále drsnější konkurencí. Eurozóna bude schopna tyto úkoly zvládat pouze tehdy, dojde-li k těsnějšímu propojení hospodářských politik jednotlivých členských států. Zavedení úřadu prezidenta eurozóny byl první krok tímto směrem, byl to ovšem pouze první krok: nyní potřebuje další.

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zvětšující se prostor, který si euro po 10 letech své existence dokázalo vydobýt v oblasti mezinárodního obchodu, a jeho užívání jako rezervní měny jsou dokladem toho, že se stalo světovou značkou. Stalo se zárukou měnové stability a přispělo k integraci ekonomik jednotlivých členských států, které je přijali za svou měnu, a to i přes určité chyby v úsudku, které způsobily problémy občanů, jednak vinou aktuálním směnným kurzům mezi národními měnami a eurem a jednak kvůli několika následně provedeným kontrolám cen zboží a služeb.

Euro bylo vytvořeno bez toho, aby je nám někdo vnutil zvenčí a bez dobovatelských válek či uplatňování politické nadvlády. Je výsledkem svobodného souhlasu 11 vlád, které uvěřily v možnost vytvoření hospodářské a měnové unie, jak ji vymezují Smlouvy, a viděly v ní rozhodující krok ve snaze o dosažení politické unie, která nám až doposud bohužel stále uniká.

Některé problémy, které se objevily, vznikly vinou neúčinných prvků v systému, který nebyl připraven na to, aby zvládl další velký fenomén, který s tím prvním souvisí; mluvím o vzrůstajícím tempu internacionalizace a rozsáhlých změnách, k nimž dochází ve způsobu provozování mezinárodního obchodu. Euro umožnilo zvládnout řadu obtíží, z nichž nejtěžší je současná finanční krize, a ochránilo nás před těmi nejhoršími ranami, které jinde ničí trhy. Nebýt eura, zopakovali bychom si zkušenosti z roku 1992, s tím rozdílem, že tentokrát by to bylo horší.

Toto desáté výročí je poznamenáno vítáním Slovenska, které do eurozóny vstupuje jako její 16. země. Opatření zavedená Evropskou centrální bankou (ECB) a Komisí na obranu proti současné krizi zapůsobily jako nárazník a jako způsob utlumení, přesto však i nadále zastáváme názor, který byl v této sněmovně již častěji vysloven, že považujeme za nepochopitelné, že máme měnovou politiku oddělenou od politiky hospodářské. Aktuální situace je věru poněkud zvláštní: 16 členských států používajících jednotnou měnu, 27 vnitrostátních hospodářských politik, které podle svých nejlepších schopností koordinuje Komise, a 11 členských států se svými národními měnami.

Koordinování měnové a hospodářské politiky, která ve skutečnosti dosud neexistuje, je nepochybně existující výkon, ale pakliže instituce, které v našich zemích odpovídají za hospodářské politiky, nebudou komunikovat s centrálními bankami a ECB, která musí všechny tyto politiky sladit dohromady, a naopak, Evropská unie narazí na nové potíže, protože bude zároveň čelit současné krizi a rovněž pokračujícím problémům, před něž nás staví vnější svět a globalizace.

Doufáme, že naše čerstvé zkušenosti přesvědčí lidi o potřebě postavit se čelem ke změnám v Evropě, vrátit reálnou ekonomiku zpátky k jejímu středu a zajistit lepší soudržnost a provázanost mezi ECB a evropskými

institucemi odpovědnými za vytváření politické a plánovací strategie. Zcela nedávná energetická krize nám rovněž ukázala, že společná hospodářská politika zaměřená na hlavní strategická odvětví je zcela zásadním veřejným zájmem a nelze ji odkládat na později. Nebude-li chybět politická vůle, usnadní zavedení takovéto politiky rostoucí síla eura.

Alain Lipietz, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, pane Giscarde d'Estaing, pane Junckere, pane Trichete, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych připomenul, že ještě v roce 1992 bylo velikou hádankou, bude-li Francie hlasovat ve prospěch Maastrichtské smlouvy, Jacques Delors tehdy vystoupil před valným shromážděním Francouzské strany zelených, která se postarala o doplnění zbývajících 1 či 2 %.

Řekl nám tehdy: „Hlasujte pro euro, jediné tak budeme mít politickou Evropu, protože pokud se nám nepodaří vytvořit politickou Evropu, která bude vládnout Evropě, lidé ji nepřijmou; nikdy ji nepřijmou.“ Nepřesvědčil nás. Maastrichtská smlouva byla sice schválena, ale ke vzniku politické Evropy nedošlo. To je podstata problému, s nímž se nyní potýkáme.

Proč jsme tehdy byli proti euru? Měli jsme pro to v zásadě dva důvody. Za prvé se nám zdálo, že maastrichtská kritéria povedou k tomu, že Evropa bude zatažena do přinejmenším pět let trvající procyklické útlumové politiky, a za druhé, že není uspokojivý způsob, jakým chce Maastrichtská smlouva začleňovat měnovou politiku do obecného rámce celkové hospodářské politiky. V zájmu nezávislosti Evropské centrální banky jsme chtěli oddělit měnovou politiku od ostatních politik.

Upřímně řečeno musím přiznat, že jakkoli mě ani dnes podobně jako nikoho z ostatních Zelených Maastrichtská smlouva nepřesvědčuje, mají pro mě značnou přitažlivost změny, jimiž prošla legislativa i uplatňování Hospodářské a měnové unie.

Došlo hlavně ke třem změnám. Za prvé se podařilo dosáhnout cenové stability na úrovni o něco nižší, ale jen velmi málo nižší, než jsou 2 %. Může se zdát, že tento cíl je poněkud absurdní. Ve chvíli, kdy světu hrozí deflace a situaci dále zhoršuje snaha některých zemí srazit v rámci keynesiánské politiky výši svých DPH, je zřejmé, že vytyčení tohoto dvouprocentního cíle není pouze na okrasu. Pokud se nám nepodaří dosáhnout stanovených 2 %, riskujeme, že budeme nuceni přistoupit na velmi vysoké úrokové sazby.

Druhá důležitá reforma je zjevně reformou Paktu o stabilitě a růstu, k níž došlo v roce 2005 a díky níž máme nyní politiku, která je kontracyklická a zaměřená na překonání krize.

Třetí velkou transformaci představuje změna v tom, jak věci prakticky fungují. Tento neustále probíhající dialog, na který byl zde ve sněmovně položen opětovný důraz, mezi pane Trichetem, panem Almuníou, pane Junckerem a panem Barrosem je přísně vzato v rozporu se samotnou Maastrichtskou smlouvou. Já tento způsob spolupráce, která probíhá mezi panem Trichetem a panem Almuníou, považuji za velmi obdobný formě spolupráce mezi pane Bernankem a panem Paulsonem, což je kladný a žádoucí vývoj. Co tedy zbývá udělat? Nechci říci více než to, že potřebujeme řádně uplatňovat dobré aspekty Maastrichtské smlouvy.

Jak bylo již při několika dřívějších příležitostech zmíněno mými předchůdci, skutečným problémem je pro nás stanovení směnného kurzu. Úkolem stanovení směnného kurzu je pověřena Rada. Musíme najít způsob, jak zajistit, že Rada stanoví pro Evropu směnný kurz, který nebude nahodile odvozen z úrokové sazby zvolené Evropskou centrální bankou, nýbrž kurz, který bude adekvátním způsobem odrážet průmyslovou politiku. Musíme najít patřičné nástroje, jak toho docílit.

Za druhé, cílem Evropské centrální banky není pouze udržet jednu úroveň ve výši přibližně 2 %, ale provádět evropskou politiku, čímž mám na mysli Lisabonskou a Göteborgskou strategii. Potřebujeme politiku pro refinancování a rediskontování soukromých dluhů Evropskou centrální bankou v souladu s Göteborgskou a Lisabonskou strategií.

Konečně je též potřeba, jak již bylo zmíněno, zavést dohled na evropské úrovni a Evropská centrální banka má nejlepší předpoklady k tomu, aby se této funkce ujala.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Je škoda, že nevyužíváme této příležitosti k hloubkovému rozboru důsledků provádění neoliberální a monetaristické politiky – která si euro bere jen za svou záminku – jež přispěla k současné vážné sociální situaci a k rostoucí nerovnosti, nezaměstnanosti, nejisté a špatně placené práci a chudobě.

Je nepřijatelné, abychom se dovolávali ideologických dogmat, jako jsou cenová stabilita a iracionální kritéria Paktu o stabilitě a růstu, jež slouží jako záminka k provádění privatizace a zbavování státu jeho odpovědnosti za sociální funkce. Tento přístup pracuje rovněž s myšlenkou minimálního státu a větší účinnosti soukromého

sektoru, jejímž cílem je prosadit přijatelnost takzvaného omezení mezd, které ve skutečnosti vede k nepatrnému, nominálnímu zvýšení mezd a dokonce až snížení mezd reálných, čehož smutným, ale jasným dokladem je případ Portugalska.

Nemůžeme souhlasit s údajnou nezávislostí Evropské centrální banky, která váhavě přeshlapuje, má-li snížit úrokové sazby a která drží euro v nadhodnocené výši, jen aby ochránila země s rozvinutějším hospodářstvím a mocnější hospodářské a finanční skupiny, čímž jen zhoršuje těžké podmínky citlivějších ekonomik a lidí s menšími finančními prostředky.

Politika Evropské centrální banky způsobila útlum evropského hospodářství a jasně tak dokázala, že potřeba dalšího snižování referenčních úrokových sazeb. Zároveň s tím, jak během posledních 10 let klesala kupní síla pracujících, důchodců a penzistů, narůstaly zisky hospodářských a finančních skupin, které dosáhly nejvyšší úrovně za posledních 30 let, čehož výsledkem je radost a uspokojení, jehož jsme zde ve sněmovně byli svědky. Dokonce i nyní, v situaci, kterou sami způsobili, se snaží o nacionalizaci škod, aby tak vzápětí mohli zprivatizovat zisky, zatímco pracující, drobní a střední podnikatelé, důchodci a nezaměstnaní ponesou následky krize a v nejlepším případě budou mít právo leda tak na pár drobků. Podívejte se, co se děje ve finančním odvětví, kde některé banky zvětšily od začátku krize svá rozpětí o více než jednou tolik a marže, které si účtují, se v rozmezí jediného roku zvýšily na dvojnásobek, čímž ještě více penalizují jakýkoliv nový úvěr.

Trváme proto na tom, že je naléhavě třeba, abychom se definitivně rozešli s těmito neoliberálními a monetaristickými politikami, skoncovali s Paktem o stabilitě, daňovými ráji a údajnou nezávislostí Evropské centrální banky. Trváme na tom, že je třeba významně navýšit rozpočet EU, který musí být založen na spravedlivém rozdělení příjmů a bohatství, tak aby zde byla reálná politika hospodářské a sociální soudržnosti a abychom odmítli opatření, kterých je více téhož druhu, jinými slovy opatření založená na zásadě „zachraň se, kdo můžeš“, a která bohatým umožňují, aby ještě více bohatli, a chudým, aby ještě více zchudli, čehož jasným dokladem jsou vzrůstající nerovnosti mezi jednotlivými ekonomikami eurozóny.

Trváme na to, že je třeba podporovat výrobu drobných, menších a středních podniků; podporovat kvalitní veřejné služby; zjednodušit úvěrové podmínky a zlepšit kupní sílu rodin, a to nikoli těch nejznevýhodněnějších, ale i rodin patřících do střední třídy; vytvářet nová pracovní místa a snižovat chudobu a bídu milionů lidí v našich zemích.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN GÉRARD ONESTA

Místopředseda

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, užijte si desátého výročí eura, neboť velice pochybuji o tom, že byste ještě mohl slavit to dvacáté. Dnešní dopoledne, jak jsme viděli, připomínalo staré časy Sovětského svazu. Vzpomínáte, jak se úspěch pětiletok ohlašoval často ještě před jejich spuštěním za neustálého oznamování rekordních výsledků letošní sklizně a obdivuhodných počtů vyrobených traktorů? Jako z těchto dob bylo dnešní dopoledne, kdy jsme se mohli zúčastnit přehlídky nikým nezvolených, stárnoucích byrokratů, kteří nám vyprávěli o tom, jaký velký je to všechno úspěch. To všechno je ale pouhý klam.

Je to skutečně mimořádná představa, že ECB odvedla dobrou práci. Vloni v červenci Evropská centrální banka zvedla úrokové sazby a učinila to v tutéž chvíli, kdy se trhy začínaly hroutit a úrokové sazby byly na celém světě prudce snižovány. Nic z toho mne samozřejmě nijak nepřekvapuje, protože tohle euro není nic jiného než prosazování vůle jedné politické třídy na úkor evropských národů. Vzpomeňte, že pouze ve dvou zemích – v Dánsku a Švédsku – proběhlo referendum o euru a v obou těchto zemích řekli lidé „ne“, toto jediné slůvko, kterému se ze všech sil snažíte vyhnout.

Eurozóna nikdy neprošla zkouškou, ale bude muset. Španělsko je hospodářský problém. Itálie, jak svého času prohlašovali němečtí ekonomové, nikdy neměla euro přijímat, je to nicméně Řecko, na něž bychom, jak se domnívám, měli zaměřit svou pozornost. Tisíce mladých lidí demonstrujících v ulicích a žádajících vládu, aby začala něco dělat, žádají, aby vláda snížila úroky, žádají, aby jejich vláda provedla devalvaci. Řecká vláda je však sevřená ve svěrací kazajce eura. Nemůže dělat vůbec nic. A vůbec nic v Řecku nemohou změnit ani další všeobecné volby. Když se lidé nechali připravit o možnost změnit svou budoucnost prostřednictvím volební urny, pak, obávám se, zbývá jako jediná alternativa už jen násilí.

To, co se vám s pomocí eura podařilo, je to, že jste lidi chytili v pasti ekonomického vězení. Chytili jste lidi do *Völkerkerker*, z něhož se bude možné dostat ven jen s notnou dávkou odvahy. Neobejde se to bez silného

vedení nebo případně i nevyhnutelného hospodářského kolapsu. Můžete pískat, může se smát, ale pamatujte si tohle: Británie, která je mimo oblast eurozóny, byla schopna provést devaluaci, byla schopna snížit úrokové sazby. My jsme byli schopni udělat věci, které jsme potřebovali udělat. Můžete se klidně dál smát, jak je libo, ale všimli jste si, že na trhu s dluhopisy se dnes ráno řecké dluhopisy obchodovaly o 233 základních bodů výše než německé? Ano, vím, že většina z vás v této sněmovně ani neví, co to znamená, a ti, kteří to vědí, se vynasnaží, aby si to nepřipustili. Můžete klidně dál strkat hlavy do písku, jestli chcete. Jestli chcete, můžete dál ignorovat, co se děje na trzích, trhy vás však za nějakou dobu ignorovat nebudou.

Roger Helmer (NI). – Pane předsedající, za posledních 200 let bylo přinejmenším půl tuctu pokusů o vytvoření jednotné měny a mechanismů pevných úrokových sazeb. Žádný z nich nevyšel, všechny způsobily zúčastněným škodu a tak je tomu i s eurem. Nerovnováhy již delší dobu předpovídané skeptiky se začínají palčivě projevovat. Konkurenceschopnost Itálie je v troskách. Zkušenost Španělska se podobá býku v koridě: na začátku hrdý a silný, na konci smrtelně zraněný a krvácející v písku. Nedávné nepokoje v Řecku jasně souvisejí s nezaměstnaností, která je důsledkem nadhodnocení eura. Obligační rozpětí mezi Řeckem a Německem dosáhlo úrovně, která nemá obdoby – více než 200 základních bodů.

Trhy spekulují o rozpadu eura. My v Británii můžeme děkovat nebesům, že jsme si uchovali naši vlastní měnu a nejsme součástí eurozóny a jejího ztroskotání. Vše nejlepší euru!

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Richard Corbett (PSE), písemně – Desáté výročí hlasování o návrhu předloženém Parlamentu jménem Rady ministrů Kordonem Brownem (tehdy předsedou Rady) na stanovení pevných směnných kurzů platných v daný den a vytvoření eura je příležitostí k oslavě deseti let úspěchu, stability a síly měny, která je dnes jedním ze dvou předních platidel na světě.

Současná hospodářská krize by byla ještě horší, kdyby se k ní ještě přidal zmatek na měnových trzích, k čemuž by došlo, kdybychom stále ještě měli samostatná peseta, liry, drachmy a tak dále, jež by svými fluktuacemi bez omezení působily proti sobě navzájem. Euro se stalo základem stability pro všechny členy eurozóny, čehož ilustrací je rozdílný osud Islandu a Irska.

Výročí je také příležitostí k rozpravě o tom, spočívá-li dlouhodobá ekonomická budoucnost Británie v členství v eurozóně. Británie si v krátkodobém výhledu samozřejmě dokáže poradit i bez eura, časem nás však čekají ztráty: naše podniky jsou na evropském trhu znevýhodněny poplatky za převod a výlohami spojenými s termínovým devizovým obchodem, jichž jsou jejich konkurenti ušetřeni; a investoři, kteří přicházejí na evropský trh, si zvolí raději oblast, kde se používá hlavní měny, než oblast s méně významnou měnou.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Slavnostní zasedání Evropského parlamentu u příležitosti 10. výročí Hospodářské a měnové unie (EMU), uspořádané v době vážné krize kapitalistického systému, se koná po opakovaně vydávaných usneseních a zprávách Evropského parlamentu na totéž téma, je nicméně dalším pokusem pozlatit pilulku protirolnické, protidělnické politiky EU, která po zániku socialismu dospěla až k Maastrichtské smlouvě a ke zcela nepokrytému útoku na práva a svobody pracujících.

EMU, zřízení Evropské centrální banky a zavedení eura představují nutné články v řetězu kapitalistických strukturálních změn podněcovaných kapitálem, který se chce jimi hájit proti požadavkům pracujících a ubránit své zisky vystupňováním vykořisťování dělnické třídy a rolnických vrstev.

Argumenty o cenové stabilitě, snižování inflace a ochrany hospodářství před nebezpečím a krizí jsou, jak se ukázalo, falešné. EMU chrání zisky monopolů a vytváří podmínky snadnějších privatizací a fúzí.

V uplynulé dekádě se příjmy pracujících ztenčily, poměry v průmyslu zhoršily, pojistná práva postupně vymizela a klesla úroveň zdravotních a vzdělávacích služeb, z nichž se staly soukromé komodity.

Pracující odmítají evropskou jednosměrnou cestu a její zastánce, odmítají rovněž i Lisabonskou strategii a Lisabonskou smlouvu a vedou proti EMU i proti samotné EU boj za místní moc a místní hospodářství.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), písemně. – (PL) V rozpravě o euru chci upozornit na tři negativní aspekty jeho působení.

Za prvé, od chvíle, kdy bylo euro zavedeno, jinými slovy od roku 2002 do roku 2007 včetně, se tři členské státy, které nebyly součástí eurozóny (Anglie, Švédsko a Dánsko) rozvíjely rychleji než země, které do ní

patřily. Hrubý domácí produkt vzrostl v těchto zemích téměř dvojnásobně oproti průměru v eurozóně, přičemž nižší bylo i procento nezaměstnanosti.

Za druhé, boj s dopady současné finanční a hospodářské krize je zjevně v těchto zemích účinnější než v eurozóně. Centrální banky Anglie, Švédska a Dánska velmi rychle a jasně snížily výši úrokových sazeb, přičemž komerčním bankám zajistily likviditu. Zdá se také, že fiskální politika těchto zemí bude účinnější nežli fiskální politika v eurozóně.

Za třetí, nové členské státy, které se připravují na vstup do eurozóny, musí už dva roky před vstupem splňovat řadu monetárních a fiskálních kritérií. Některá z těchto kritérií jsou vzájemně neslučitelná, jako je potřeba účasti v ERM II systému – a tedy i potřeba udržovat směnný kurz národní měny vůči euru v rámci $\pm 15\%$ flukтуаčního pásma – a zároveň udržovat nízkou hladinu inflace. Opatření proti devalvačním tlakům na národní měnu s sebou nese potřebu zásahu ze strany centrálních bank, který spočívá v uvedení většího množství národní měny do oběhu, což pochopitelně zvyšuje inflační tlaky. Komise by při svém povzbuzování nových členských států měla zvážit odstranění těchto očividných rozporů.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, evropská Hospodářská a měnová unie vznikla 1. ledna 1999 a současně s tím přijalo 11 členských států EU jednotnou měnu. 1. ledna 2009 bylo euru 10 let. Ve stejném okamžiku se stalo 16. zemí užívající euro Slovensko.

Jak to ve svém projevu k Parlamentu řekl pan Juncker, euro je zcela určitě „kotvou stability“. Země, které zůstávaly za hranicemi eurozóny, si toho byly bolestně vědomy.

Ačkoli je 10. výročí euro zastíněno obavami o možném prohloubení recese, věřím, že eurozóna je schopna z krize vybědnout. Ze strany Unie si to ovšem vyžádá nemalé úsilí. Podle posledních odhadů bude reálný dopad sjednaného stimulačního balíčku podstatně nižší než 1,5 % plánovaného hrubého domácího produktu dané oblasti. Podle současných odhadů to bude kolem 0,6 %. Je třeba dalšího stimulu.

Euro dosáhlo nepopiratelného úspěchu, ale nestalo by se tak, nebýt ustavičně vynakládaného úsilí. Potřebujeme nyní posílit úlohu Evropy při dohledu nad finančními trhy. Musíme zůstat věrni základním zásadám a kritériím Hospodářské a měnové unie.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – 1. ledna 2009 se euro stalo oficiální měnou na Slovensku. Počínaje tímto datem se dvojité kříž na trojvrší na slovenské vlajce přesunul i na jedno- a dvoueurové mince a dostal se do oběhu v celé eurozóně.

Tento den je pro Slovensko historickým okamžikem a nás, Slováky, naplňuje hrdostí, neboť jsme první zemí bývalého socialistického bloku, která zavádí euro právě v symbolickém roce desátého výročí eurozóny.

Cením si toho, že se současná slovenská vláda přihlásila k závazku Mikuláše Dzurindy, jehož vláda na podzim roku 2004 schválila plán pro nahrazení koruny evropskou měnou a jako cílové datum stanovila začátek roku 2009.

Je na místě poděkovat i zde, na půdě Evropského parlamentu, slovenským občanům, kteří jako hlavní aktéři náročných, ale nevyhnutelných „dzurindových“ reforem vydrželi a přispěli k tomu, že Slovensko se stalo úspěšnou evropskou zemí.

Od 1. ledna 2009 spojují eura Slováky s Unií každý den.

Sbohem koruno, vítěj euro.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Zavedení evropské jednotné měny, k němuž došlo před 10 lety, bylo známkou završení procesu, jehož důsledky daleko přesahují oblast hospodářství. Završení procesu, který představuje Hospodářská a měnová unie, dokládá odhodlání členských států uchovat hospodářskou a politickou jednotu EU.

Úspěch eura je tudíž i úspěchem v procesu budování útvaru, jehož smyslem je prosazování evropských hodnot na mezinárodní úrovni a potvrdit postavení Evropské unie jako významného hráče v oblasti obchodu a finančních vztahů v rámci globálního hospodářství.

Domnívám se, že výhody, jež nabízí přijetí eura, mezi něž patří makroekonomická stabilita, významné snížení fluktuace cen, podpora vytváření nových pracovních míst a růstu produktivity a vedle toho všeho navíc i velmi důležité posílení odolnosti proti otřesům zvenčí, odůvodňují veškeré úsilí vynaložené novými

členskými státy, zejména Rumunskem, o splnění konvergenčních kritérií v co nejkratší možné době a o vstup do eurozóny.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) Od 1. ledna 1999, kdy bylo zavedeno euro, se spolehlivě ukázalo, že jednotná měna je v mnoha ohledech důležitým faktorem stability hospodářství EU. Jednotná měna je v první řadě hnacím motorem evropských změn: odstranění směnných kurzů v zemích eurozóny je důležitou a viditelnou výhodou pro občany, která podporuje mobilitu uvnitř EU.

Kromě těchto zjevných výhod je nyní rovněž patrné, že euro slouží v době finanční krize jako kotva. Pouze velká měna, jíž se používá v mnoha členských státech a národních hospodářstvích je schopna utlumit dramatické dopady hospodářského kolapsu. Význam měnové unie spočívá v tom, že makroekonomické páky lze použít na mezinárodní úrovni a že je možné na finanční krizi aktivně odpovídat.

Euro je konečně i symbolem evropské integrace a dlouhou cestou, kterou spolu lidé v Evropě již prošli. Měnová unie je dalším logickým krokem po hospodářské unii a měla by se stát také předstupněm hlubší evropské integrace.

Iuliu Winkler (PPE-DE), písemně. – (RO) Bezmála před rokem, kdy jsme si připomínali 10. výročí vytvoření Evropské centrální banky (ECB) a Hospodářské a měnové unie (EMU) jsme zdůrazňovali tento fakt: „Za deset let své existence dosáhla EMU výsledků, které jsou vynikajícím úspěchem.“

Domnívám se, že toto hodnocení je zcela na místě, neboť jsem silně přesvědčen o důležitosti solidarity, již by členské státy měly při svých společných akcích projevovat, aby byly schopny bojovat proti účinkům finanční krize a zmírnit nepříznivý dopad globální hospodářské krize. Evropa se nyní ocitá v nejtísňivější hospodářské situaci od konce druhé světové války. V této atmosféře musí oslavy 10. výročí zavedení eura obrátit naši pozornost zpět na hlavní evropské integrační projekty.

Zavedení jednotné evropské měny a vytvoření EMU byla v obou případech společným rozhodnutím učiněným na základě harmonizace a solidarity stavící na evropských hodnotách. To je přístup, který budeme potřebovat i v tomto roce, máme-li vymyslet a úspěšně realizovat opatření k boji proti finanční krizi. V oblasti eurozóny musí být zachována konkurenceschopnost Evropy a v členských státech, které se do eurozóny chystají vstoupit, je třeba podporovat její zvýšení. Ve srovnání se společnými hospodářskými cíli EU musí mít rozdílné zájmy členů EMU pouze druhořadou prioritu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis.)

6. Hlasování

6.1. Dohoda o spolupráci v oblasti regulace bezpečnosti civilního letectví (A6-0468/2008, Paolo Costa) (hlasování)

6.2. Společný obchodní režim pro vaječný albumin a mléčný albumin (kodifikované znění) (A6-0510/2008, Diana Wallis) (hlasování)

6.3. Systém zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převezech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při změně registrovaného sídla společnosti (kodifikované znění) (A6-0511/2008, Diana Wallis) (hlasování)

6.4. Jazykový režim, který se použije na opravné prostředky podané proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (A6-0508/2008, Costas Botopoulos) (hlasování)

6.5. Obchodní a hospodářské vztahy s oblastí západního Balkánu (A6-0489/2008, Bastiaan Belder) (hlasování)

6.6. Společná zemědělská politika a potravinové zabezpečení světa (A6-0505/2008, Mairead McGuinness) (hlasování)

6.7. Perspektivy rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy (A6-0475/2008, Genowefa Grabowska) (hlasování)

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, zdá se, že nyní hlasujeme spíše podle jmen, což u lidí jako, kterým nefungují přístroje, vyvolává jistou nervozitu. Mohl bych proto požádat o zápis, že ve všech případech hlasuji pro, a o technika?

6.8. Provádění, uplatňování a prosazování směrnic 2005/29/ES a 2006/114/ES (A6-0514/2008, Barbara Weiler) (hlasování)

6.9. Společná rybářská politika (SRP) a ekosystémový přístup k řízení rybolovu (A6-0485/2008, Pedro Guerreiro) (hlasování)

6.10. Rámcová směrnice o udržitelném používání pesticidů (A6-0443/2008, Christa Klauß) (hlasování)

6.11. Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (A6-0444/2008, Hiltrud Breyer) (hlasování)

6.12. Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (revize) (A6-0497/2008, Wolf Klinz) (hlasování)

6.13. Veřejné finance v HMU – 2007 a 2008 (A6-0507/2008, Donata Gottardi) (hlasování)

*
* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, mám následující žádost. Když se zde konají slavnostní zasedání, je uprostřed v prostoru mezi poslaneckými křesly umístěna vždy kamera. Obsluha kamery nemá na tom místě vždy úplně snadnou práci; problém je ovšem i pro poslance, kterým kamera překáží v práci. Nemohli bychom změnit rozmístění křesel, pokud v tom místě chceme mít kameru? Pokud to není možné, pak ale ať někdo navrhne nějaké lepší technické řešení.

Předsedající. – Poradíme se o tom s příslušnými orgány.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, pokoušel jsem se mávat na zřízence během celého hlasování, abych mu předal vysvětlení hlasování, ale jelikož jste hlasování řídila tak výtečným způsobem a zvládli jsme ho tak rychle, zřízenec to ke mně ještě úplně nestihl. Mám tady v ruce kus papíru s žádostí o podání ústního vysvětlení hlasování k zprávám paní McGuinnessové a pana Breyera. Ocenil bych, kdybych to s vaším svolením mohl učinit.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, já jsem na tom podobně, kdybych mohl mít na vás tutéž žádost. Už je taky na cestě k vám.

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Bastiaan Belder (A6-0489/2008)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, je pro mě velkým potěšením, že mohu promluvit v této velké parlamentní sněmovně zaplněné poslanci ze všech našich 27 členských států. Málokdy mívám takovou příležitost, aby mě poslouchalo takové množství lidí.

Přísluší mi při této příležitosti, abych vysvětlil své hlasování ve prospěch zprávy pana Beldera o obchodních a hospodářských vztazích se zeměmi západního Balkánu. Jsem rozhodně pro to, aby Evropská unie balkánským státům co možná nejvíce usnadnila jejich vstup do Evropské unie. Domnívám se, že je důležité, aby hospodářská pomoc byla vyšší, než jaká je pro tento účel nyní uvolněna, a že bychom měli umožnit vytvoření silnějších vazeb mezi balkánskými státy a Evropou, rozvíjet cestovní ruch a dát všem balkánským občanům, starým i mladým, možnost vést lepší život, než jaký vedli doposud.

– Zpráva: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedající, za prvé bych si přála, aby byly zaznamenána skutečnost, že jsem při hlasování o zprávě paní McGuinnessové stiskla chybné tlačítko. Ve skutečnosti její zprávu o zabezpečení potravin bezvýhradně podporuji – ale později se na to ještě podívám se službami.

Souhlasím zejména se závěrem, že SZP musíme přizpůsobit tak, aby vyhovovala nárokům zabezpečení potravin a faktu, že zemědělci potřebují stabilní politické prostředí, aby mohli plánovat do budoucna. Nemůžeme mít jistotu, ale potřebujeme mít zajisté určitou stabilitu.

Dále také podporuji fakt, že samotný trh nemůže výrobcům zajistit jistotu příjmu, a rovněž výzvu k důkladnému zhodnocení dopadů, a to zejména, dovolím si říci, pokud jde o důsledky pro zabezpečení potravin. Podíváme-li se na konkrétní návrhy EU, například na návrh na ochranu rostlin, potřebujeme i zde odpovídající podrobné hodnocení dopadů a při provádění tohoto hodnocení potřebujeme rovněž vzít v úvahu zabezpečení potravin.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedající, ráda bych poděkovala kolegům za vstřícné přijetí této zprávy a Marianě Harkinové za její slova podpory.

Představuje jasné vyjádření stanoviska této sněmovny k zemědělské politice nejen na evropské, ale i na celosvětové úrovni. Zejména pak – a to je důležité – žádá o opětovné obrácení pozornosti k zemědělské politice v rozvojovém světě a poskytování pomoci, aby ti, kteří jsou schopni produkovat potraviny, tak činili na místní úrovni. Domnívám se, že 1 miliardy EUR, které chce Evropská unie poskytnout k tomuto účelu, je krokem správným směrem.

Já jsem pochopitelně svou zprávu podpořila. Domnívám se, že je to projekt budoucnosti, pokud jde o to, jakým způsobem tato sněmovna pohlíží na zemědělství. Debata o zabezpečení potravin sice zmizela z politické agendy, problém 30 000 dětí umírajících každého dne hladem tu však s námi přetrvává.

David Sumberg (PPE-DE). – Paní předsedající, jsem vám velmi vděčný za příležitost, kterou jste mi dala, abych vysvětlil, proč jsem se zdržel hlasování o zprávě paní McGuinnessové. Zabývá se velmi významným aspektem Evropské unie, a sice zcela zásadní otázkou zajištění dodávek potravin těm, kteří hladovějí, a těm, kterým dostatečné zásoby potravin chybí. Proti tomu nemůže nikdo nic namítat a pochopitelně ani já nic nenamítám. Problém této zprávy je však podle mého názoru v tom, že se v ní mluví o společné zemědělské politice bez toho, aby se řešila otázka naléhavé potřeby reformy a další reformy této politiky.

Tato politika neslouží dobře lidem Evropy; neslouží dobře ani zemědělcům v Británii. Dokud nebude toto břemeno snáto z beder daňových poplatníků, tak se budeme i nadále dostávat do potíží. Ano, cíle zprávy jsou správné, ale obávám se, že velmi nesprávně si vede, pokud jde o řešení základního problému.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Plně podporuji většinu návrhů a prohlášení, jež jsou obsažena v právě přijaté zprávě paní McGuinnessové. Nenadále výkyvy v cenách potravin se budou na globálním trhu objevovat se stoupající četností, což s sebou ponese neblahé důsledky.

Nárůst cen pocítí nejvíce rodiny s nízkými příjmy, které utrácejí podstatnou část svého rozpočtu na potraviny. Jsou to právě tito lidé, kteří potřebují pomoc: nejpotřebnější lidé jak z rozvojových zemí, tak z Evropské unie. Souhlasím s tím, že společná zemědělská politika by se měla přizpůsobit novým podmínkám, aby se jí dařilo lépe řešit problémy spojené se zabezpečováním potravin, a z tohoto důvodu bychom se z budoucího finančního hlediska měli postavit proti odstraňování nástrojů umožňujících řízení trhu a proti snižování výdajů z rozpočtu EU plynoucích na zemědělství.

Dobrým nápadem je zřídit pod záštitou Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) mezinárodní orgán, který bude sledovat ceny zemědělských produktů a faktorů podílejících se na jejich výrobě, aby byly tyto údaje monitorovány v celosvětovém měřítku, a bylo tak možné rychle reagovat na výkyvy cen. Domnívám se, že zvážit bychom měli rovněž vybudování celosvětového systému uskladňování potravinových zásob.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, i já jsem vděčný za příležitost, že mohu vysvětlit, proč jsem se zdržel hlasování o této zprávě.

Myslím, že většina lidí v této sněmovně, ať už patří do jakékoli části politického spektra, bude asi souhlasit s tím, že zabezpečení potravin je velmi důležitá věc. Problém je v tom, že se neshodujeme v tom, co to zabezpečení potravin vlastně je. Pro mnoho z nás znamená zabezpečení potravin zajištění toho, že je dostatek potravin pro lidi na celém světě – ať už pocházejí odkudkoliv. Pro jiné je to záminka k protekcionismu. Zabezpečení potravin pro ně neznámá nic jiného než výroba potravin v EU určených pro Evropany. Často slychanou frází je zde „místní výroba“. Je mi známo, že těmto lidem slouží zabezpečení potravin jako záminka k tomu, aby bránili dovozům ze zbytku světa a zatratili tak i velmi kvalitní vývozy, které, jak známo, pocházejí i z řady chudších zemí světa, a spolu s tím odsoudili k chudobě ještě mnohem více zemědělců v chudších zemích.

Věta, že společná zemědělská politika, by se měla stát úhelným kamenem zabezpečení potravin, je ohromující tvrzení, které je třeba vymýtit.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, shoduji se ve svých námitkách s tím, co zde k této věci řekl můj vynikající kolega, pan Syed Kamall. Zdržel jsem se hlasování, protože zdržet se hlasování o této zprávě bylo příkazem mé strany, každý však ví, že zabezpečení potravin je velmi téma, které je důležité pro nás pro všechny, a z tohoto důvodu mě mate způsob, jakým se zde tato záležitost projednává.

V této konkrétní zprávě – pro kterou jsme, jak věřím, všichni hlasovali – zmiňujeme problém, který jsme si mohli sami způsobit tím, že bychom hlasovali pro směrnici o ochraně rostlin. Právě tím jsme ohrozili zabezpečení potravin v Evropě. Zhruba tři minuty poté, co jsme hlasovali pro tuto zprávu, jsme se v zásadě postarali o to, aby naši zemědělci nebyli v budoucnu schopni vypěstovat dostatečné množství potravin pro náš kontinent. To považuji za bizarní. Je ostuda, že nikdo jiný, jak se zdá, nechte některé z těchto zpráv, které projdou tímto místem.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, jednou z největších obav a rovněž jedním z klíčů v souvislosti s celosvětovým zabezpečením potravin je zajištění dostatečné, udržitelné výroby, což se ve skutečnosti týká i zabezpečení potravin v takzvaném rozvinutém světě, tedy například i zde v EU, abychom mohli vyvážet naši nadvýrobu a nekonkurovali si přitom na světových trzích s potravinami, a nezvyšovali tak ceny lidem žijícím v regionech, kde nemají příznivé podnebí, půdu, znalosti a investice na to, aby si mohli vyrábět vlastní potraviny.

Musíme ve svých politikách dbát na to, abychom zajistili, že na nutnost udržitelné výroby potravin odpovídáme nejen environmentálně, ale i globálně.

Peter Baco (NI). – Hlasoval jsem pro zprávu o společné zemědělské politice a celosvětovém zabezpečení potravin, protože řeší problémy, které prioritně v Evropském parlamentu trvale prosazují.

Konkrétně je to za prvé snižování výrobních nákladů a tím růst globální konkurenceschopnosti. Za druhé, snižování volatility potravinových trhů, především zvýšením zásob. Za třetí, zastavení znevažování významu zemědělství ve společnosti zvyšováním veřejného povědomí o jeho jedinečné a nezastupitelné funkci. Za čtvrté, zastavení nahodilého působení společné zemědělské politiky uplatněním systémové organizace společné zemědělské politiky při orientaci na dlouhodobé cíle. A za páté, zastavení rozkladu zemědělství v nových členských státech diskriminačními principy společné zemědělské politiky a zásadně zvýšit využívání utlumeného zemědělského potenciálu v těchto státech, nových členských státech.

– **Zpráva: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). – Paní předsedající, dotýkáme se zde podstaty celé této Evropské unie. To, co zde schvalujeme, je vynaložení dalších peněz na to, abychom se pokusili přesvědčit veřejnost, aby hlasovala ve prospěch neblahé Lisabonské smlouvy. Když veřejnost dostala v Irsku příležitost, dala zcela jasně najevo, že tuto smlouvu nechce, a bude-li dána příležitost i lidu Británie – a dána by mu být měla, neboť mu to labouristická vláda slíbila – bude i on ve své drtivé většině hlasovat pro odmítnutí Smlouvy.

Tato zpráva by měla zaznít jasně a hlasitě v celé Evropské unii, skutečně měla: lidé ji nechtějí. Lidé nechtějí podléhat další kontrole z Bruselu a Štrasburku. Lidé chtějí, aby o tom, co se jich týká, rozhodovaly jejich vlastní vlády a jejich vlastní zákonodárné orgány. Dokud k nám tato zpráva nedolehne, budeme i nadále vyhazovat další peníze daňových poplatníků na to, abychom lidi donutili přijít k hlasovacím urnám a domnívali se, že je můžeme skutečně přesvědčit, aby změnili svůj postoj. Lidé však svůj postoj nezmění.

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedající, nejprve bych chtěla říci, že je to vynikající zpráva. Stále mluvíme o přiblížení EU k jejím občanům a o tom, že projekt EU se nemůže obejít bez účasti občanů EU.

Jsou dva typy demokracie: zastupitelská, kterou máme zde ve sněmovně, a participativní, o níž je celá tato zpráva. Je ovšem důležité chápat, že občanský dialog je dvoustranný. Že je reciproční. Je tudíž nutno, aby instituce EU braly v úvahu obavy a myšlenky, s nimiž přicházejí občané. Myslím, že výborným příkladem toho je milion podpisů ve prospěch zdravotně postižených a dále dokument, který je nyní v Parlamentu předmětem rozpravy.

Nesouhlasím s posledním řečníkem, protože se domnívám, že pokud Lisabonská smlouva projde, dá nám možnost přiblížit EU občanům ještě smysluplnějším způsobem. Naší úlohou zde ve sněmovně je zajistit, aby Lisabonská smlouva, pakliže projde, fungovala co nejúčinněji.

Daniel Hannan (NI). – Paní předsedající, mnohé lze usoudit již z názvu této zprávy: Perspektivy rozvoje občanského dialogu v souladu s Lisabonskou smlouvou. Zdá se, že je nutné v této sněmovně pravidelně opakovat a připomínat, že Lisabonská smlouva dosud nenabyla účinnosti, ale na tom nesejde. Různým způsobem byla již třikrát odmítnuta, 55 % francouzských, 62 % nizozemských a 54 % irských voličů.

Zaměříme se raději na orwellovské ministerstvo lásky a jeho dílo pod názvem Perspektivy rozvoje občanského dialogu. Běžní voliči, kteří si neosvojili svérázný jazyk Evropské unie, možná nebudou dost dobře rozumět těmto slovům, tak jako jim rozumíme my tady ve sněmovně, a nebudou vědět, že se ve skutečnosti mluví o vytvoření nového rozpočtu na propagandu s cílem pokusit se přesvědčit lidi, aby změnili své postoje.

Musím říci, že ani jedno euro uložené v trezorech Evropské centrální banky neposlouží k tomu, aby přesvědčilo lidi o myšlence, která je od základu špatná.

Dialog již ze své definice předpokládá dvě strany. EU musí být schopna fungovat nejen jako vysílač, ale také jako přijímač. To znamená umožnit referendum o Lisabonské smlouvě: *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, děkuji vám za příležitost, abych vysvětlil, proč jsem o této zprávě hlasoval způsobem, jakým jsem hlasoval.

Když jsem si četl název zprávy, Občanský dialog v souladu s Lisabonskou smlouvou, připomněl mi jednu větu Mahatmy Gandhího. Když se ho jednou zeptali, co si myslí o západní civilizaci, řekl, že „by to byla hezká myšlenka“. Stejně jsem si pomyslel i já, když jsem si přečetl ten název, Občanský dialog v souladu s Lisabonskou smlouvou – byla by to hezká myšlenka, ne? Kéž bychom měli občanský dialog. Kéž bychom měli obousměrný dialog. Jeden z mých předřečníků mluvil o tom, že dialog je podstatně dvousměrný proces, ale pohlédneme-li na řadu organizací občanské společnosti, které byly založeny za účelem prosazování Lisabonské smlouvy, vidíme jen organizace, které se upsaly prosazování této od základu nedemokratické smlouvy. Kolik bude založeno organizací působících proti Smlouvě či kolika z nich bude dovoleno, aby takto působily? Žádný obousměrný dialog neexistuje a občané EU, až dostanou příležitost, aby se k Lisabonské smlouvě vyjádřili, právě z tohoto důvodu Smlouvu odmítnou.

– **Zpráva: Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)**

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, děkuji vám všem ve sněmovně za vaši trpělivost. Chtěl jsem o tom mluvit, ale dnes už jsem toho řekl až příliš, tolik mě všechna ta hlasování, která dnes ve sněmovně proběhla, zaujala. Ano, společná rybářská politika; ano, bavme se o udržitelném rozvoji – jedno a druhé se však navzájem vylučuje. Pokud se chcete zabývat udržitelnou rybářskou politikou, měli byste se zabývat vlastnickými právy a tržními způsoby řešení. Podívejte se na země, kde mají rybáři práva, s nimiž mohou obchodovat a předávat je z generace na generaci. To je ten nejlepší způsob, jak zajistit udržitelné zásoby ryb, žádná uměle vytvořená komunistická metoda s centrálním plánováním rybolovu. Z tohoto důvodu dochází k rozsáhlému úbytku rybích zásob, což se nám nakonec všem vymstí.

Předsedající. – Zasedání bude nyní přerušeno. K vysvětlení hlasování se vrátíme po skončení slavnostního zasedání.

předsedající: PAN PÖTTERING*Předseda***8. Slavnostní zasedání - Lotyšská republika**

Předseda. – Pane prezidente Lotyšské republiky, vážený pane Valdisi Zatlersi, je nám všem velkým potěšením, že vás dnes můžeme přivítat u příležitosti vaší první návštěvy Evropského parlamentu. Rád bych vám, jako prezidentovi země, která je stále ještě relativně novým členským státem Evropské unie, na úvod poděkoval, že jste přijal pozvání Evropského parlamentu, abyste k nám pronesl svůj projev dnes, v den, kdy slavíme 10. výročí naší společné měny, eura. Dnešek je dnem premiéry v pravém smyslu toho slova, protože je to poprvé, kdy se hraje evropská hymna na uvítanou hostovi plenárního zasedání zde v Evropském parlamentu.

(Potlesk)

Dovolte mi využít této příležitosti, abych dnes ještě jednou zmínil historický význam rozšíření Evropské unie v roce 2004. Trvalo více než 60 let přivést vaši zemi zpět do svobodné a demokratické Evropy a sjednotit náš kontinent.

Dnes žijeme v míru, svobodě a demokracii. Naši občané se těší možností budoucího vývoje, o kterých mohli naši předkové jenom snít. Musíme se a měli bychom se z toho radovat.

Je pravdou, že Evropská unie je dnes postavena před nové a závažné výzvy. Poměrně zřetelně to pocítili dokonce i lidé v Lotyšské republice, například v důsledku finanční krize, která tvrdě postihla i vaši zemi, pane prezidente. Plynová krize mezi Ruskem a Ukrajinou je pro občany Lotyšska také oprávněným důvodem obav.

Jsou to právě krizová období, kdy chápeme hodnotu členství v Evropské unii, založeného na principu solidarity mezi jejími národy. Je to právě toto krizové období, kdy cítíme potřebu společenství a spolupráce mezi našimi zeměmi a orgány Evropy.

Společně jsme silnější, společně jsme schopni lépe hájit naše zájmy a hodnoty po celém světě. Také proto Evropský parlament doufá, že Lisabonská smlouva, která posiluje schopnost Evropské unie zaměřit své činy na překonání těchto závažných výzev, vstoupí v platnost v krátké době.

V tomto ohledu jsou tedy volby do Evropského parlamentu, které se mají konat v červnu tohoto roku, nesmírně důležité, protože chceme nadále společně pokračovat v úspěšném plnění evropského mírového projektu a projektu sjednocení v demokratické Evropské unii s Evropským parlamentem, který má pravomoci spolurozhodovat v téměř každé oblasti.

Upřímně doufám, že občané Lotyšska – a všech ostatních členských států Evropské unie – pochopí, že jejich hlas má váhu, protože jim dává pravomoci spolurozhodování na evropské úrovni, a proto se dostaví k následujícím volbám do Evropského parlamentu ve velkém počtu.

Pane prezidente, je mi velkým potěšením vás nyní pozvat k přednesení projevu před Evropským parlamentem. Dovolte, abych vás ještě jednou vřele přivítal v Evropském parlamentu.

(Potlesk)

Valdis Zatlers, prezident Lotyšské republiky. – *(LV)* Pane předsedo, dámy a pánové, děkuji panu předsedovi za jeho laskavá slova na úvod a jeho pozvání k přednesení projevu před volenými zástupci národů Evropy. Je mi ctí, že mám tuto příležitost. Jsem velmi potěšen, že mohu Evropský parlament oslovit ve své mateřštině, především proto, že lotyština je již pět let jedním z úředních jazyků Evropské unie. Hovořím k vám dnes, v době, kdy funkční období prvních poslanců Evropského parlamentu, kteří měli být zvoleni z Lotyšska, se chýlí ke konci. Děkuji vám, že jste své povinnosti plnili na výtečnou.

Vážení přátelé, tento rok, rok 2009, má pro Lotyšskou republiku veliký význam. Je tomu pět let, kdy Lotyšsko přistoupilo k Evropské unii a k NATO. Členství v těchto mezinárodních organizacích se stalo pro Lotyšskou republiku po obnovení nezávislosti v roce 1991 strategickým cílem. Lotyšsko dalo jasně najevo svoji vůli účastnit se na evropských a transatlantických hospodářských a bezpečnostních strukturách. Rozšíření rodiny evropských demokratických národů v prvním desetiletí 21. století představovalo nejdynamičtější změny v Evropě od založení Evropské unie. Byly to významné změny. K evropským strukturám se přidaly národy,

které od nich byly po dlouhou dobu násilně izolovány, přestože hodnoty, které spočívají v jádru Evropské unie, mají své historické kořeny v těchto národech.

Lotyšsko oslavilo 18. listopadu minulého roku 90. výročí vyhlášení své nezávislosti. Toto výročí bylo pro naše občany vysoce důležité. Znovu potvrdilo naši neochvějnou vůli žít v nezávislém, svobodném a demokratickém státě. V aktu, kterým byla v roce 1918 vyhlášena Lotyšská republika, se píše: „Všichni občané bez ohledu na svůj etnický původ se vyzývají k aktivní účasti, jelikož v Lotyšsku musí být zaručena veškerá lidská práva. Musí to být demokratický a spravedlivý stát, kde nesmí být žádný prostor pro útlak a nespravedlnost ...“ Jsem na tato slova velice hrdý. Třicet let před přijetím Všeobecné deklarace lidských práv vyhlásila Lotyšská republika svoji oddanost jejím základním hodnotám a principům.

Lotyšsko vždy cítilo svoji přináležitost k Evropě a jejím hodnotám, dokonce i tehdy, když společně s jinými státy střední a východní Evropy bylo po dlouhou dobu připoutáno ke státu, kde se na mnoho hodnot pohlíželo skrz zvláštní ideologické prizma. Mezi národy východního bloku vládl mír, ale byl to mír vězeňského dvora. Přinesla ho přítomnost tanků, útlak a hrozby. Minulý rok, vám, dámy a pánové, i celé Evropě připomenul nelidskost totalitní ideologie film Edvína Šnore „Příběh rudého zla“ („A Soviet Story“). Máme společnou historii, ale naše osudy jsou různé. Musíte se ohlédnout zpátky do minulosti, abyste se navzájem pochopili, a do budoucnosti pohlížet společně. Proto bych rád poděkoval Evropskému parlamentu za prohlášení přijaté 22. září minulého roku, kterým se vyhlásil 23. srpen Dnem vzpomínek na oběti stalinismu a nacismu. Toto prohlášení občanům Evropy připomíná tyto tragické události v historii Lotyšska a celé Evropy.

Dnes bych se rád zabýval mnohem současnější historií. Letos tomu bude pět let, co se Lotyšsko stalo členem Evropské unie a NATO. Jaká to byla doba pro Lotyšsko? Co náš stát získal? Jaké byly jeho úspěchy a jaké úkoly máme stále ještě před sebou? Zaprvé touha stát se součástí Evropy podpořila konsolidaci demokracie v naší společnosti a přispěla k rozvoji demokratických institucí. Lotyšsko vyslalo přistoupením k Evropské unii signál, že mu záleží na jeho vlastní budoucnosti, že je odhodláno najít svoji budoucnost na základech evropské identity a našich společných hodnot: svobody a demokracie, odpovědnosti, právního státu a lidských práv, rovnosti, tolerance a prosperity. Zadruhé členství v Evropské unii zlepšilo investorské klima v Lotyšsku. „Evropské peníze“, jak obvykle nazýváme strukturální fondy Evropské unie, významně přispěly k rozvoji hospodářství Lotyšska. Zatřetí máme možnost požívat výhod plynoucích z volného pohybu osob. Neomezené cestování v Schengenském prostoru se stalo tak běžným a samozřejmým, stalo se tak přirozeným studovat, pracovat a získávat zkušenosti v jiných členských státech Evropské unie. Začtvrté volný pohyb zboží a služeb otevřel nové příležitosti pro obchod. Každý podnikatel a spotřebitel může působit ve svobodném prostředí bez hranic a bez celních poplatků. V zemi, jako je ta naše, s malým vnitřním trhem, je to pro nás obzvláště důležité. Zapáté, a to je z uvedeného výčtu nejdůležitější, jsou hlasy Lotyšska slyšet v Evropě a hlasy Evropy jsou slyšet ve světě. Můžeme být pyšní na to, že máme k dispozici takový jedinečný mechanismus spolupráce. Díky němu můžeme společně hledat aktivní řešení globálních úkolů, změny klimatu a demografické změny, posílení energetické bezpečnosti, problémů migrace a, v případě finanční krize, řešení na celosvětové úrovni. Lotyšsko má nyní k dispozici nové politické a hospodářské nástroje, ale je třeba poukázat i na to, že se významně zvýšila také odpovědnost našeho státu za společnou budoucnost Evropy, odpovědnost vůči všem občanům Evropy.

Při zpětném pohledu na naše úspěchy musíme být také kritičtí a přiznat se k chybám, kterých jsme se dopustili. Po přistoupení k Evropské unii se vláda Lotyšska nechala uspat pocitem „dobře vykonané práce“; dosáhla svého cíle. Nerozpoznali jsme, že jsme teprve na začátku, ne na konci celého procesu. Evropská unie nabízí skvělé příležitosti, ale každý stát a každá společnost se jich musí chopit sama. My v Lotyšsku jsme se nechopili všech příležitostí; ne vždy jsme uvážlivě uplatňovali politiku soudržnosti ani jsme vždy nevyužívali všech finančních příležitostí, které se nám nabízely. Naše státní instituce se musely naučit, jak žít v Evropské unii. Nemáme dostatek odhodlání k přijetí eura, což je jedna z největších chyb, kterých jsme se v procesu integrace měny euro dopustili, a dnes se to, za situace finanční krize, stává naléhavě zřejmým.

Ale dokonce i ti nejzarytější euroskeptici musí připustit, že členství Lotyšska v Evropské unii je celkově pozitivní. Existuje v Lotyšsku někdo, kdo se chce vrátit do Evropy s celními překážkami mezi státy? Ne! Existuje někdo, kdo chce čekat ve frontě na hranicích, aby mohl vstoupit do sousední země? Ne! Existuje někdo, kdo se chce vrátit do světa, kde je omezen volný pohyb pracovníků, vzdělávání a zkušenosti, které mohou získat? Samozřejmě že ne! Dokonce i euroskeptikové si brzo zvyknou na dobré věci, a stanou se jednoduše skeptiky.

Dámy a pánové, zhoršování situace, ke které dochází v posledních měsících v rámci finančního systému a hospodářství, nevratně změnilo roli a význam národních vlád v ekonomických procesech. Finanční trhy se mohly až doposud vyvíjet velmi svobodně. Byli jsme přesvědčeni, že zákony trhu budou samy o sobě dost

účinné při prosazování hospodářského rozvoje. Věřili jsme, že trh sám o sobě zařídí, aby vše bylo na svém místě. A to se skutečně děje. Trh se sám reguluje. Na této finanční krizi však můžeme pochopit, že naše finanční systémy a naše ekonomiky tímto trhem trpí a především že krizí trpí skuteční lidé. Průběh událostí na konci minulého roku nám ukázal, že pro národní vlády je nezbytné, aby hrály v ekonomickém procesu aktivnější roli. Předchozí přístup podřimování u volantu ekonomického řízení byl nezodpovědný. Bohužel jsme se probudili příliš pozdě. Dost pozdě, abychom si sice stihli všimnout překážky – finanční bažiny – na cestě před námi, ale už se jí nemohli vyhnout.

Za této situace je potřeba především komplexní přístup na vnitrostátní, evropské a globální úrovni. Na globální úrovni je nezbytná koordinovaná akce, aby se znovu nastartoval hospodářský růst. To umožní jediné navržené nové architektury a mechanismů pro finanční systém. Na tento systém bude nutné přísně dohlížet, aniž by zároveň docházelo k omezování iniciativy nebo tržních procesů. Nejtěžším úkolem bude najít přesně tuto rovnováhu. Na evropské úrovni máme významnou výhodu, protože můžeme uplatňovat koordinovaná opatření, podnikat jednotné kroky a dosahovat udržitelných řešení. Vítejme plán evropské hospodářské obnovy Komise. Je to důležitý krok ven z bažiny, ve které se v této době ocitáme.

Zastavím se o chvíli déle u řešení na vnitrostátní úrovni. Globální finanční krize zasáhla i Lotyšsko. Podle jedné myšlenkové školy nyní prochází Lotyšsko jednou z nejdramatičtějších akcí na záchranu finančního systému v moderní evropské historii vůbec. Lotyšská republika pracuje v současné době na opatřeních k oživení hospodářství s cílem rychle a účinně stabilizovat finanční a hospodářskou situaci. Úkol je to obtížný, ale úspěchu při překonávání krize dosáhneme jediné tehdy, když budeme vidět jasnou cestu, která z ní vede ven, ne záměnou krátkodobých řešení za dlouhodobou vizi hospodářského rozvoje.

Na konci minulého roku se šest vládních i opozičních politických stran, které jsou zastoupeny v Parlamentu Lotyšské republiky, shodlo na společném postoji k podpoře plánu hospodářské stabilizace, který vypracovala lotyšská vláda. Díky této shodě je možné věnovat zvláštní pozornost monitorování způsobu, jakým je využívána půjčka, která byla Lotyšské republice poskytnuta. Plán definuje pro lotyšskou ekonomiku střednědobé priority, kterými jsou: podpora exportu, prosazování volné a spravedlivé hospodářské soutěže, výrazné snížení deficitu obrátového účtu v platební bilanci a zavedení měny euro v roce 2012. Přistoupení k eurozóně se stalo jedním z nejdůležitějších strategických cílů našeho státu. Pro Lotyšsko je důležité, aby nebylo v této situaci ponecháno osamocené. Při překonávání této obtížné doby nám pomáhají nejenom mezinárodní finanční instituce, ale také orgány Evropské unie a národy Evropy. Lotyšská republika je za tento projev solidarity vděčná.

Dámy a pánové, každé rozšíření přineslo Evropské unii nejenom nové členské státy, ale zavedlo do její agendy také nové akcenty, včetně její zahraniční politiky. Přistoupení Lotyšské republiky k Evropské unii se odehrálo v době, kdy se vytvářela evropská politika sousedství, její cíle, principy a mechanismy realizace. Od té doby došlo k významnému nárůstu aktivity v zahraniční politice Evropské unie směrem k jejím východním sousedům. K tomu došlo díky zapojení a zkušenostem nových členských států. Lotyšská republika pohlížela na sousedské vztahy vždy v širším rozměru. Lotyšsko bude v budoucnosti i nadále hrát aktivní roli při určování a realizaci této politiky.

Tato politika není ale pouhou záležitostí vztahů Evropské unie s konkrétními státy, to znamená státy, se kterými sdílí pozemní nebo námořní hranice. V kontextu této politiky musíme pojmenovat místo a roli Evropské unie ve světě. Lotyšská republika aktivně prosazuje, společně s ostatními podobně smýšlejícími státy, těsnější zapojení Evropské unie v regionu, se kterým sousedí na východě. Vznikla nová politická iniciativa, Východní partnerství, jejímž posláním je reorganizovat jednotnou evropskou politiku sousedství a uzpůsobit ji specifickým rysům tohoto regionu, a tím zvýšit efektivitu celého procesu a realizovat ho s větší odvahou a ambicemi. Lotyšská republika bere s potěšením na vědomí návrhy Evropské komise v tomto smyslu. V této praktické práci musí Východní partnerství posílit politické a ekonomické vztahy mezi Evropskou unií a státy v tomto regionu a také posílit vzájemnou spolupráci mezi těmito státy. Při rozvíjení Východního partnerství se musí věnovat pozornost principu diferenciaci, individuálnímu posouzení a přístupu ke každému z těchto partnerů. Každý z těchto států jde svojí vlastní cestou rozvoje. Některé si přejí být v Evropské unii, jiné si pro sebe zvolily odlišné cíle. Naše politika bude mít úspěch, pouze pokud budeme schopni spolupracovat se všemi státy tohoto regionu, s pochopením pomáhat tam, kde je potřeba. Pozitivní signály k rozšíření a prohloubení spolupráce jsem zachytil také při mé návštěvě států Střední Asie vloni v říjnu, kdy jsem pobýval v Kazachstánu, Uzbekistánu a Turkmenistánu. Lotyšská republika bude i nadále aktivně podporovat evropskou politiku sousedství a hrát aktivní roli při jejím provádění. Každý evropský národ má svoji vlastní historickou zkušenost a své vlastní příležitosti pracovat na našem společném projektu ve prospěch Evropské unie. Osobitý příspěvek Lotyšské republiky k východnímu rozměru je vzájemná důvěra demonstrována našimi dvojstrannými vztahy zakořeněnými v historickém období, které spolu

sdílíme, a z této důvěry plynoucí specifické znalosti. Povinností Lotyšské republiky je využít tyto zvláštní okolnosti, které by se jinak během následujících 10 let ztratily. Za několik desítek let bude Lotyšská republika pro ty, kteří na ni pohlížejí z východu pouze jedním z členských států Evropské unie, nikoliv brána do Evropy. Lotyšsko využije těchto výhod a bude udržovat aktivní politický dialog s cílem podpořit lepší pochopení Evropské unie a jejích hodnot ve státech, se kterými sousedí, a tak objasní cíle evropské politiky sousedství a Východního partnerství. Výhody z toho plynoucí jsou oboustranné a my máme příležitost se dozvědět, jak sousední státy vnímají své budoucí vztahy s Evropskou unií. Jsem přesvědčen, že by zájmům Evropy nejlépe posloužilo brzké zavedení Východního partnerství během předsednictví České republiky.

Dámy a pánové, otázka energetické bezpečnosti se v poslední době, během prvních dnů českého předsednictví, stala aktuální. Finanční a hospodářská krize je svým vlastním způsobem cyklická. Avšak otázky spojené s energetickou bezpečností a udržitelnými zdroji energie jsou v politickém programu Evropy a politickém programu světa stále. Jejich naléhavost se stále více zvyšuje. Energetická bezpečnost má vyslovený vnější rozměr. To znamená, že na tuto otázku nelze pohlížet odděleně od situace ve světě. Nedávné události na Ukrajině a konflikt v Gruzii jsou toho důkazem. Dokonce ještě docela nedávno považovaly členské státy Evropské unie energii za záležitost, kterou je třeba řešit na vnitrostátní, nikoliv evropské úrovni. Události, které se za poslední rok udály v energetickém sektoru, přerušování dodávek energie, ubývání zdrojů energie a nestabilita cen pomohly členským státům Evropské unie, aby společně došli k názoru, že existuje potřeba společné energetické politiky. Naším hlavním úkolem v oblasti, kde se kříží energie s politikou, je zajistit pravidelné, dostatečné, hospodárné, udržitelné a k životnímu prostředí šetrné zásobování energií.

Musíte připustit, že Evropská unie má v této sféře pouze nejistý úspěch. Na evropské úrovni jsme u některých záležitostech, například pokud se týká rozvoje hospodářství přátelského k životnímu prostředí, přijali ambiciózní cíle, s jejichž plněním nyní musíme začít. V případě ostatních záležitostí – diverzifikace zdrojů energie na evropské úrovni a vytvoření jednotného energetického trhu – jsme teprve na začátku cesty. Události minulých dnů, ke kterým patřilo i přerušení dodávek plynu z Ruska, vrhly přímé světlo na potřebu najít co nejrychlejší řešení na celoevropské úrovni. My všichni jsme odpovědní za uplatnění tohoto společného poznání tak, aby byl vytvořen skutečně integrovaný a diverzifikovaný evropský energetický trh. Nesmíme dovolit, aby se naše předsevzetí na jaře vytratilo zároveň s tajícím sněhem. Otázku energetické bezpečnosti lze s úspěchem vyřešit jedině na základě aktivního dialogu se zeměmi, přes které jsou zdroje energie přepravovány nebo které jsou jejich dodavateli. Evropská unie má nástroje zahraniční politiky k řešení této otázky. Naši odpovědností je jich využívat.

Dalším směrem, ve kterém musíme vyvinout podstatné úsilí, je integrace baltského energetického trhu s energetickými trhy Skandinávie a střední Evropy. Integrace v baltském regionu je nejednotná. Obchod a doprava v regionu se rozvíjejí rychle. Energetický trh však stagnuje. Zde udělala Evropská unie hodně práce. Její iniciativa na zlepšení energetické bezpečnosti a solidarity také zahrnuje vytvoření plánu propojení pro baltský energetický trh. Tento plán umožní progresivní integraci pobaltských států do jednotného evropského energetického trhu. Velice si cením, zapojení Švédska do strategických jednání o regionu Baltského moře. Švédsko bude mít v krátké době, během svého předsednictví ve druhé polovině tohoto roku, příležitost uvést plán do praxe. Jsem přesvědčen, že silné regiony od Středomoří po Baltické moře vytvářejí silnou Evropskou unii.

Dámy a pánové, původní cíl Evropské unie – bezpečí a prosperita občanů Evropy – se nezměnil. Změnilo se ale prostředí, ve kterém musíme tohoto cíle dosahovat. Globální ekonomika je propojená mnohem těsněji, než tomu bylo před půl stoletím. Zároveň se na světové scéně objevili noví mocní ekonomičtí hráči. Doufat, že v tomto globálním konkurenčním boji neprohrájeme, můžeme jedině tehdy, když Evropská unie přijme souvislá, prozíravá a především jednotná opatření. Jenom společně můžeme splnit sliby bezpečí a prosperity dané našim občanům. Pouze tak můžeme dosáhnout cíle, pro které hlasovali lidé v našich státech na podporu naší účasti v Evropské unii.

Evropský parlament již prokázal, že má širokou vizi budoucnosti Evropské unie. To platí zejména o jeho jednotném a vyváženém přístupu k politice rozšíření Unie. Dynamický růst Evropy jí dal příležitost konkurenceschopnosti na světové úrovni. Tento růst je potenciálem Evropy, který musí využít, aby Unie mohla být i za několik desetiletí ode dneška být rovným hospodářským partnerem rychle rostoucím ekonomik Asie a Latinské Ameriky. Jste to právě vy, jako demokraticky volení zástupci evropských států, kdo cítí odpovědnost za tento proces nejvíce naléhavě. Není také možné přeceňovat význam Evropského parlamentu v přibližování evropského projektu našim občanům a rozšiřování jeho demokratické legitimacy. V budoucnu se role Evropského parlamentu stane ještě důležitější.

Je potřeba se sjednotit v naší mnohotvárnosti a různorodosti. Je potřeba nadále pracovat na vylepšování Evropské unie. Je to úkol, který na sebe musí vzít všichni Evropané společně. Je to naše společná odpovědnost vůči Evropě. Je potřeba zabránit tříštění Evropské unie. Členské státy musí hledat řešení a vyhnout se vytváření vícerychlostního přístupu k evropskému projektu. Shoda, které dosáhla Rada minulý měsíc o podpoře Lisabonské smlouvy, je vítána. Lisabonská smlouva je právní předpoklad budoucnosti plně účinného fungování Evropské unie. Kladný potenciál, který nová, sjednocená Evropa nabízí, můžeme naplno uskutečnit jedině zavedením principů Lisabonské smlouvy do praxe. Účinnost, s jakou bude Lisabonská smlouva fungovat v praxi, závisí na politické vůli členských států a orgánů a jejich schopnosti sjednotit se při dosahování evropských cílů.

Dámy a pánové, do roku 2004 bylo cílem Lotyšské republiky členství v Evropské unii. Od té doby formujeme cíle Lotyšska v kontextu cílů Evropy. Nemůžeme již o sobě uvažovat a vnímat se odděleně od Evropy. Cíle Lotyšské republiky můžeme definovat a dosahovat pouze tehdy, pokud odpovídají jednotné vizi Evropy o budoucnosti. Pokud jde o cíle Evropy, jsou dosažitelné, pokud odpovídají vizi každého členského státu. Evropská unie byla vybudována a musí být posilována na základě společných cílů. Pouze veřejná diskuse může odhalit hodnoty, které jsou společné nám všem. Pouze jednohlasně se můžeme shodnout na těch hodnotách, které postavíme vedle těch, na kterých byla vybudována Evropská unie. Definovat evropské hodnoty a iniciovat diskusi o těchto hodnotách je úkol pro všechny politiky, ale zejména pro vedoucí představitele Evropy.

Podívejme se do budoucnosti. Jak vidím Evropskou unii a Lotyšsko v dlouhodobější perspektivě? Řekněme v roce 2015? Ekonomický svět po krizi se spojí do několika center hospodářské moci. Jedním z nich bude Evropská unie. Evropa bude mít vůli a schopnost se spojit, protože jedině sjednocení nám dá šanci splnit úkoly, které jsme si dali. Navíc bude Evropská unie stále otevřená všem těm Evropanům, kteří přijímají její hodnoty. Tato jednota v mnohosti bude klíčem k rostoucímu významu role Evropy ve světě. Evropská unie se rozroste, ale neztratí schopnost účinného činu. Evropská unie bude schopná postarat se o svoji bezpečnost a zajistit stabilitu ve svém sousedství. Vzdělání a kultura budou mostem spojujícím různé zkušenosti členských států Evropské unie a to Evropě pomůže znovu získat její vedoucí postavení ve světě ve sféře vědy a kultury. Nebudou již žádné staré a nové, malé a velké evropské národy. Národy v Evropě se budou posuzovat podle úspěchů, kterých dosáhly, ne podle geografických nebo geopolitických kritérií. Evropa bude sjednocená a tato jednota bude zabezpečena silnými regiony, které, zatímco budou hájit své vlastní zájmy, budou úzce spolupracovat s ostatními, a tak vytvářet síť prosperity a rozvoje po celé Evropě. K tomuto rozvoji bude přispívat každý stát podle svých vlastních schopností a konkrétních znalostí.

Jaká bude role Lotyšské republiky v Evropské unii roku 2015? Bude to doba, kdy Lotyšsko překoná krizi. Hlavní město Lotyšska Riga bude jedním z kvetoucích center baltického hospodářského regionu. Hospodářství Lotyšska bude vyrovnanější, konkurenceschopnější, s transformovanou strukturou. V roce 2015, poprvé v historii tohoto nezávislého státu, bude Lotyšské republiky jako předsedajícímu členskému státu Evropské unie svěřeno řešení otázek evropského a globálního rozsahu. Naším příspěvkem Evropě budou naše jedinečné vztahy se státy Východního partnerství. Lotyšsko a náš region budou mostem k východu, stejně jako středomořské státy spojí oba břehy tohoto moře. Naše vize otevřené Evropy a naše zkušenost s integrací budou podnětem pro otevřenost Evropy.

Dámy a pánové, rok 2015 není daleko, mezi námi stojí pouhých šest let. Před sto lety lotyšský básník Rainis napsal: „Co se mění, trvá.“ I dnes to jsou moudrá slova. Jsem přesvědčen, že se Evropa změní podstatným způsobem. Její hospodářská moc, prosperita a vzájemná spolupráce vzroste. Upevní svůj hodnotový systém. Evropané budou pyšní na to, že žijí v Evropě, a přesto patří ke svému vlastnímu národu. Jednota v mnohosti, rozvoj, zachování hodnot a odpovědnost každého občana vůči svému národu a za evropskou rodinu jako celek, taková je Evropa budoucnosti.

Dámy a pánové, rozvoj a prosperita Evropy jsou měřítkem našeho úspěchu. Podle toho bude posuzována naše práce. Je to naše odpovědnost. Obracím se na vás, jako poslance Evropského parlamentu, abyste Evropanům pomohli pochopit naše společné cíle a jak ovlivní život každého Evropana v jeho vlastním domově. Podpora věnovaná občanům Evropy je nejpevnější zárukou budoucnosti Evropy. Děkuji vám, dámy a pánové, za vaši práci během tohoto zasedání. Přeji vám úspěch ve vaší budoucí práci a v příštích volbách do Evropského parlamentu.

Předseda. – Pane prezidente, dovoluji mi, abych vám jménem Evropského parlamentu poděkoval za váš projev, za vaši evropskou odvalu a za vaše evropské odhodlání. S potěšením jsme si samozřejmě vyslechli, že si Evropského parlamentu ceníte, po právu.

Pamatuji si ještě velice zřetelně, že během jednání ve druhé polovině 90. let 20. století byly Lotyšsko, Litevsko a Slovensko nejprve vyloučeny. Byl to Evropský parlament, který vyzýval vlády, aby Lotyšsko, Litevsko a Slovensko do jednání zahrnuly. V důsledku toho se Lotyšsko, Litevsko a Slovensko mohly 1. května 2004 stát členy Evropské unie.

Dotkl jste se energetické otázky a já vám velice stručně odpovím. Máme velice odpovědného komisaře, vašeho krajana, Andrise Piebalga, který si minulý týden a během sporu o plyn s Ruskem a Ukrajinou, ale zejména Ruskem, vedl obdivuhodným způsobem. Rád bych Andrisi Pielbagovi poděkoval za jeho práci v přítomnosti jeho prezidenta.

(Potlesk)

Pane prezidente, moje závěrečná poznámka je následující: mluvil jste o tom, jak se učíte a jak se učí Lotyšsko. To je skutečně pravda. Přesto dokonce i ti, kteří patřili do Evropského společenství, do Evropské unie, od začátku, se učí od vás a z vašich historických zkušeností. Pokud budeme připraveni si navzájem naslouchat a učit se od sebe navzájem, tím lepší pro ni pak všichni budeme. Díky našim společným hodnotám jsme silní, demokratičtí a svobodní. Děkuji vám, pane prezidente Zatlersi, bylo radostí vás dnes tady přivítat. Děkuji vám.

(Potlesk)

předsedající: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

9. Vysvětlení hlasování (pokračování)

- Zpráva: Christa Klaß (A6-0443/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, vítám kompromis, který přiměje vlády zemí Evropské unie vytvořit harmonogram a vypracovat akční plány, které omezí rizika při používání pesticidů. Omezení leteckých postřiků jistě občané Evropské unie také uvítají stejně jako nárazníková pásma pro ochranu pitné vody a vodních organizmů. Směrnici jsem podpořila, protože je v souladu s mým názorem na ochranu zdraví.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Paní předsedkyně, hlasovala jsem pro tento kompromis, protože je smysluplné využívat pesticidy udržitelným způsobem. Skutečným problémem podle mého je, že napříč členskými státy existují tak rozdílné role: některé země provádějí školení a vzdělávání provozovatelů velmi striktně, a proto využívají pesticidy vhodným udržitelným způsobem, ale ne všechny země dělají to samé. Myslím, že nám tato právní úprava umožní využívat vyšší standardy v celé Evropské unii. To je dobré jak pro ty, kteří provozují aplikují postřiky, tak pro ty, kteří s nimi přicházejí do kontaktu.

Myslím, že se zde zabýváme velmi citlivým balíčkem, a proto jsem ho velmi ráda podpořila, a gratuluji paní zpravodajce.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedkyně, také já jsem podpořila toto hlasování. Není pochyb o tom, že potřebujeme systém pro regulování pesticidů. Toto není předmětem sporu. Zpráva paní zpravodajky Klašové rozšiřuje škálu kontrol a omezuje používání prostředků na ochranu rostlin (PPP) pouze na jejich nezbytné využití.

Je zajímavé, že když se vedla velmi choulostivá rozprava o nebezpečí versus riziku v případě zprávy paní zpravodajky Breyerové, měla jsem pokaždé pocit, že se tato záležitost více hodí pro konkrétní využití na rozdíl od uvedení na trh – jinými slovy pro tuto zprávu. Nebezpečná může být celá škála běžných výrobků, pokud se ignorují pokyny k manipulaci s nimi a k jejich používání. To, že jsou na trhu, samo o sobě nepředstavuje žádné riziko ani pro spotřebitele, ani životní prostředí, ani uživatele takových produktů. Pesticidy jsou nebezpečné pouze tehdy, když ten, kdo s nimi zachází, neví, co dělá, pokud je vadné aplikační zařízení, pokud se nebere v potaz vodní prostředí nebo pokud jsou nepatřičně skladovány a nejsou součástí integrované ochrany proti škůdcům. Koncepce kvantitativního omezení používání pesticidů vyžaduje pečlivé plánování, protože by výsledkem mohl být méně častý postřik s vyšší koncentrací pesticidů.

Nakonec, jak každý zemědělec ví, se tyto látky musí používat co nejméně.

- Zpráva: Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, dovoluji mi ještě reagovat na včerejší plenární diskuzi. Podpořila jsem nové nařízení, a to protože věřím, že je nástrojem pro hledání nových bezpečnějších alternativ pro ochranu rostlin. Za pozitivum, kterého bylo v našem Parlamentu dosaženo, považuji vzájemné uznávání schválených pesticidů podle geografických zón. Vytvoření seznamu zakázaných látek je také krokem kupředu – jde o karcinogenní, genotoxické látky a také látky s neurotoxickými a imunotoxickými účinky – a to na základě vědeckých poznatků. Ukazuje se, že jde relativně malé procento, jak říkala včera paní komisařka, dnes ještě používaných látek. Připomínám ovšem, že tytéž požadavky musíme tvrdě vyžadovat i u dováženého zboží. Paní komisařko, já jsem se ještě hlásila k jiným zprávám a nedostala jsem slovo. Ty zprávy už k vysvětlení byly použity nebo už se tady o nich diskutovalo, tak věřím, že budou přijaty v písemné podobě.

Diana Wallis (ALDE). – Paní předsedkyně, musím se k něčemu přiznat. Od dětství nesnáším jeden druh zeleniny: hrášek. Mám ale smůlu, že zastupuji tu část Británie, kde se hrachu pěstuje nejvíce, a proto mi dělá zpráva paní zpravodajky Breyerové obrovské potíže. Souhlasím s cíli této zprávy. Souhlasím s cíli této legislativní úpravy na podporu zdraví našeho životního prostředí, zdraví nás jako jednotlivců, ale ona skutečně potenciálně ohrožuje ohromné zemědělské odvětví v mém regionu.

Vzdala jsem se hlasování po velkém sebezpytování, ale ráda bych jasně řekla, že podle mého mínění byl náš legislativní proces v tomto ohledu chybný. Měli jsme nakonec tolik informací – z nichž některé si odporovaly, jiné ne –, že bych já sama, a myslím, že i mnozí další, uvítala možnost třetího čtení nebo dohodovací řízení, abychom si byli jistí, že jsme ochránili všechny zájmy.

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedkyně, mám také zato, že se jedná o obzvláště obtížné rozhodnutí. Měla jsem dojem, že zpráva je vcelku velmi dobře vyvážená a konstruktivní, a byla jistě vypracována tak, aby zajistila vysokou úroveň ochrany lidského zdraví, zdraví zvířat a životního prostředí.

Obávám se však situace, kdy přijímáme rozhodnutí o schválení určité látky na základě toho, zda tato látka představuje či nepředstavuje nebezpečí, a nebereme v úvahu možné vystavení vlivu této látky. Myslím, že potřebujeme vyhodnocení dopadu provedené na vědeckém základě.

Ke starostem, které si dělám, patří i to, že jednou ze záležitostí, kterou se mnou občané neustále řeší, když s nimi hovořím o EU, je, že právní předpisy EU nejsou vždy přiměřené. I když jsem přesvědčena, že tato zpráva obsahuje flexibilní složku, myslím si, že jí potřebujeme ještě o trochu víc, ale k tomu, abychom tento argument podpořili, jsme rozhodně potřebovali další vědecké důkazy. Ano, existuje princip prevence a je třeba, abychom si ho byli vědomi, ale také rozhodnutí musejí být založena na důkazech, a v této záležitosti bych bývala přivítala více důkazů.

Neena Gill (PSE). – Paní předsedkyně, účinné a efektivní využívání pesticidů je nezbytnost. Přestože ochrana životního prostředí a zabezpečení veřejného zdraví jdou ruku v ruce, jsem přesvědčena, že musíme najít rovnováhu mezi potřebami spotřebitelů a výrobců. Přestože vítám cíle zprávy paní zpravodajky Breyerové snížit byrokracii, nejsem schopna ji podpořit.

Setkala jsem se s řadou odborníků a zemědělců a zástupců NFU ve svém volebním obvodu West Midlands, kteří mají všichni silné výhrady k účinku, jaký bude mít tato zpráva na výnosy plodin. Sdílím jejich obavy. Mojí největší obavou je, že Komise neprovedla řádné vyhodnocení dopadu a neexistuje žádný jasný náznak významu, jaký bude mít tato zpráva pro zemědělství.

Nemyslím si, že v době, kdy po celém světě rostou ceny potravin, je ta pravá chvíle, kdy bychom měli přijít s bezmyšlenkovitou reakcí a zavádět opatření, která mohou mít opačné účinky na výrobu potravin. Proto moje delegace předložila pozměňovací návrh na důkladné vyhodnocení dopadu

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedkyně, stejně jako ostatní kolegové poslanci, bych ráda řekla, že se jednalo o velmi těžký materiál. Zatímco Diana Wallis si dělala starosti o hrách, umíte si asi představit, že v Irsku jsme měli na jídelníčku a programy určité brambory. Vcelku jsem ale přesvědčená, že návrh a balíček, o kterém jsme hlasovali, jsou mnohem lepší než původní návrh – a skládám poklonu těm, kteří na něm pracovali.

Dovolte mi k tomu říci několik poznámek – a skončím tím nejdůležitějším. Myslím, že jsme se ocitli v situaci, kdy zemědělci potřebují lobovat v agrochemickém průmyslu, aby vyráběl bezpečnější alternativy, a tak jim umožnil nadále produkovat potraviny, a myslím, že by do takového lobování mělo být investováno stejně tolik energie jako doposud.

Pokud se týká dovozu potravin, je třeba, aby se Komise zabývala skutečnými obavami zemědělců a výrobců v EU, že oni budou mít zakázáno používat určité látky, ale třetí země je i nadále používají. Vysvětlení k této otázce potřebujeme, abychom získali zemědělce na svoji stranu.

Ashley Mote (NI). - Paní předsedkyně, hlasoval jsem proti tomuto jednoduše proto, že návrhu se de facto zmocnil Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a komisaři. Zpravodajové se včera chlubili standardizací, a přesto je Unie údajně Uníí různorodosti. Pokud by existovala jedna jediná oblast, kde jsou potřeba úsudek, rozvážnost a různorodost, je to pravděpodobně tato oblast.

Byla to v podstatě zemědělská otázka, ale dánského komisaře pro zemědělství nebylo nikde nikdy vidět, a to je ostuda. Důvodem je samozřejmě střet zájmů, protože Dánové ve své zemi s vodou, která již vytekla ze země, dál už nic nedělají.

Zemědělci v mé části světa se cítí naprosto zrazení a, otevřeně řečeno, uražení skutečností, že zde existují jisté předpoklady, že nevědí, co dělají, a že je třeba jim to říkat. V podstatě jste přidali další skupinu k těm, které již existují ve Spojeném království, které upřímně nemohou vystát zasahování ze strany Evropské unie.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedkyně, všechny strany k této zprávě vznesly přehnané nároky a vyjádřily obavy. Bylo a je těžké rozlišit skutečnost od fikce a dojít k rozhodnutí o tom, jak hlasovat.

I když vnímám obavy odvětví bobulovitého ovoce, odvětví brambor a zemědělců pěstujících obiloviny, kteří se mnou o tom hovořili, kompromis jsem podpořila. Mám dojem, že zlepšení, která byla provedena, si naši podporu zasloužila, i když mám stále jisté pochybnosti. Podpořila jsem hlasování, protože podle mého názoru by nejhorším z možných výsledků bylo dovést tuto zprávu k dohodovacímu řízení. Pětiletá, v případě potřeby obnovitelná derogace u projektů nezbytné ochrany rostlin je důležitou záchrannou sítí a také podporuje agrochemický průmysl ve výzkumu a vytváření alternativ.

Syed Kamall (PPE-DE). - Paní předsedkyně, když se člověk zamyslí nad evropským projektem, řekl bych, že v jeho samotném jádru je určitá protikladnost. Hovoříme o demokracii, a přesto ignorujeme demokratickou vůli v podobě, v jaké byly vyjádřena v referendech ve Francii, Nizozemsku a Irsku. Hovoříme o zajištění potravin, a přesto hlasujeme o zprávě, která může podkopat produkci potravin v Evropské unii. Hovoříme o pomoci občanům a zemědělcům v chudších zemích, a přesto se bude v důsledku tohoto hlasování požadovat zákaz dovozů od zemědělců, kteří používali pesticidy v současné době v Evropské unii zakázané.

Mám ke svým kolegům v Parlamentu a ke Komisi jednoduše naléhavou žádost – prosím, zamysleme se v budoucnosti nad nezamýšlenými důsledky našich právních předpisů. Souhlasím s názorem paní Wallisové o legislativním procesu a s tím, že mělo být třetí čtení. Souhlasím s tím, že se tím prošlo úspěšně, a myslím, že všichni souhlasíme s tím, že vyhodnocení dopadu na vědeckém základě nebylo dostatečné. Ujistíme se, že se to již víckrát nestane.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Paní předsedkyně, snažil jsem se celý kompromis zvrátit hlasováním proti příslušným částem této zprávy. Abych vysvětlil proč, přečtu vám dopis, který mi napsal James Mowbray, zemědělec, který hospodaří poblíž Skegness v mém regionu.

Uvedl: „Osobně se zabývám používáním výrobků na ochranu plodin více než 40 let. Tyto výrobky jsem vždy používal s citlivým přístupem k ostatním lidem a také přírodě. Nesetkal jsem se s žádným viditelným poškozením svého zdraví nebo dobrého stavu životního prostředí. Proto mě zneklidňuje, že stažení mnoha produktů, včetně triazolových fungicidů, se zakládá na méně než vědeckých argumentech a že kvůli tomu bude můj podnik nepříliš životaschopný a že se kvůli tomu sníží dostupnost místní produkce potravin“.

Dostal jsem tyto připomínky od něho a od doslova stovek jiných lidí, od Empire World Trade, organizace, která sídlí ve Spaldingu v hrabství Lincolnshire, Johna Manbyho z Parker Farms v Leicesteru, Johna Clarka, který sídlí v Nottinghamshire, Jonathana Readinga a stovek dalších jmen. Proto jsem hlasoval tak, abych kompromis zvrátil.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Paní předsedkyně, v této chvíli, kdy je hlasování ukončeno a argumenty byly vzneseny, bych se ráda vrátila k něčemu, co se stále znovu opakovalo v rozpravě zde v Parlamentu a ve výboru. Byla to zjevná nedůvěra zemědělců a předpoklad mnohých, že zemědělci jsou jaksi nepřátelé zdraví a životního prostředí. Podle mé zkušenosti je opak pravdou. Zemědělci v Irsku jsou a byli správci, kteří po tisíciletí chránili a zachovávali životní prostředí a udržovali ho při životě, čisté a produktivní. Stejně tak byli zemědělci také základem našeho zdraví. Vyrábějí dobré potraviny, které jsou základem našeho dobrého zdraví. Ráda bych se na vás naléhavě obrátila, abychom obnovili naši důvěru v naše zemědělce, kteří dělají,

co umí, aby nám poskytli potravu za velmi obtížných situací, povětrnostních podmínek, podmínek ohrožení škůdci a samozřejmě i podmínek politiky EU.

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Paolo Costa (A6-0468/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Právě jsme hlasovali o dohodě o bezpečnosti civilního letectví. Přestože je letecká doprava jedním z nejvíce bezpečných prostředků dopravy, i tak ale žádná opatření, která je možné přijmout, nejsou nikdy dost bezpečná.

S touto diskusí souvisí diskuse o zabezpečení. Od hrozného teroristického útoku na dvojici mrakodrapů byla zavedena nespočetná bezpečnostní opatření. Stejně jako tomu je u otázky bezpečnosti, ani zde nemůže být člověk dost zabezpečený.

Je třeba samozřejmě najít rovnováhu mezi občanskými svobodami a právy a bezpečnostními opatřeními; když ale dojde na volbu, je třeba stanovit priority. Například proti sdílení seznamu cestujících se zvedly poměrně silné protesty na základě ochrany osobních údajů. Ale taková bezpečnostní opatření zajisté umožní hloubkový rozbor, který není na hranicích možný.

Žijeme v nové době. Nevinní civilisté se stávají záměrným cílem a na civilisty v jistých zemích padá volba předem. Za takových podmínek jistě neočekáváme, že tyto země přestanou dělat vše, co je možné, aby ochránily zájmy svých občanů.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože z ní bude mít přímý užitek i letecký průmysl v Rumunsku. Vyjednaná dohoda odráží z velké části strukturu obvyklé dohody o letecké bezpečnosti; je založena na vzájemné důvěře v systémy druhé strany a na srovnání rozdílů v regulaci. To znamená povinnosti a metody spolupráce mezi vývozními a dovozními orgány. Prostředky pro dosažení tohoto cíle, jmenovitě spolupráce a vzájemné přijetí výsledků ověřování v oblastech letové způsobilosti a údržby, jsou však stanoveny v přílohách ke smlouvě, narozdíl od obvyklých dohod, kde jsou tato opatření obvykle stanovena v oddělených nezávazných smlouvách na úrovni orgánů pro civilní letectví. Tyto přílohy široce odrážejí obsah prováděcích pravidel Společenství k letové způsobilosti (Nařízení Komise (ES) č. 1702/2003) a údržbě (Nařízení Komise (ES) č. 2042/2003), která mají být stranami upravena na základě rozhodnutí Dvoustranného dozorčího výboru.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Původ dohod o leteckém provozu mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy (US) spočívá v liberalizaci letecké dopravy a je na ní založen.

Tyto dohody uzavřené na úrovni EU (nebo spíše Evropského společenství – jediné instituce, která existuje ze zákona – a jeho jednotného trhu Společenství, který zamýšlí plně liberalizovat) mají být určující před jakýmkoliv bilaterálními dohodami uzavřenými mezi různými členskými státy a US.

Stejně jako v případě jiných nařízení, která byla dříve přijata Evropským parlamentem, bychom rádi zdůraznili, že jsme zjevně první, kdo se má zajímat o zajištění „vysoké úrovně bezpečnosti civilního letectví“ a opatření „pro minimalizaci ekonomických zátěží leteckého průmyslu a provozovatelů nadbytečným regulatorním dohledem“. Musíme však zabezpečit dva důležité aspekty: (1) cílem a předpokládaným základem těchto procesů nesmí být vytváření a podpora podmínek pro narůstající liberalizaci letecké dopravy prostřednictvím harmonizace standardů; (2) tyto procesy nesmějí prosazovat harmonizaci prostřednictvím snížení bezpečnostních standardů a pravidel, zejména ne tam, kde při směšování bezpečnosti, minimalizace zátěží a liberalizace vítězí především zisk a obohacování.

Jsmes přesvědčeni, že letecká doprava musí být chráněna jako veřejná služba, kterou v každé zemi poskytují veřejné společnosti, zaručující kvalitu a bezpečnost ve službách poskytovaných občanům.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) V podstatě souhlasím se zprávou Paola Costy o civilním letectví.

Pro EU a US je důležité, aby se pomocí této dohody dohodly na společné linii. V tomto transatlantickém partnerství je ale nezbytné, abychom byli partneři ve skutečnosti, nejenom na papíře. Musí se najít kritéria, která musí dodržovat obě strany.

V případě opovrhování buďto na straně EU, nebo US bude nezbytná odvolatelná verze dohody.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody o spolupráci v oblasti regulace bezpečnosti civilního letectví mezi Evropským společenstvím a

Spojenými státy americkými (A6-0468/2008). Souhlasím s návrhem pana zpravodaje o uzavření této dohody.

Myslím, že cíle dohody, konkrétně usnadnění obchodu se zbožím a službami upravenými dohodou, co nejvyšší omezení zdvojení vyhodnocování, zkoušek a kontrol u významných regulatorních rozdílů a používání systému certifikace jedné strany pro kontrolu shody s požadavky druhé strany jsou legitimní cíle.

Doufám, že spoléhání na vzájemnou důvěru v systémy druhé strany podpoří uplatňování této dohody.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Jako zpravodaj Evropského parlamentu pro legislativní zprávu o rozšíření pravomocí Evropské agentury pro bezpečnost letectví European Aviation Safety Agency - EASA) vítám vyjednanou dohodu se Spojenými státy o podpoře vzájemného uznání osvědčení o bezpečnosti civilního letectví.

Tato dohoda znamená důležitý krok při rozšiřování transatlantické spolupráce, které je prioritním cílem Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Zavádí solidní podmínky pro povzbuzení obchodu se zbožím a službami v sektoru civilního letectví mezi Evropskou unií a Spojenými státy, což nepochybně přináší prospěch Evropě. Tato dohoda nabízí zvýšené záruky, pokud se týká bezpečnosti a posílení slučitelnosti výrobků, součástí a letadel se zvýšenými nároky na ochranu životního prostředí. Můžeme doufat, že v těchto podmínkách budou v budoucnosti rozšířeny principy Jednotného evropského nebe tak, aby platily pro transatlantickou spolupráci a že tato spolupráce bude rozšířena v oblasti výzkumu stejně jako uplatnění nových technologií v této oblasti na základě spolupráce mezi SESAR a NextGen.

Jsem přesvědčen, že tato dohoda v dlouhodobé perspektivě usnadní vzájemně přínosné rozšíření rámce spolupráce mezi EASA a FAA, ze kterého budou mít přímý užitek letecké společnosti, letecký průmysl a, což je důležitější, také cestující.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Budoucnost vnější dopravní politiky vyžaduje dobré vztahy mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy. Proto je jedním ze základních bodů této dohody o spolupráci při regulování bezpečnosti civilního letectví vzájemná důvěra v systémy druhé strany a porovnání regulatorních rozdílů. Cílem této dohody je usnadnit obchod se zbožím a službami v sektoru letectví co největším omezením zdvojení vyhodnocování, zkoušek a kontrol u významných regulatorních rozdílů mezi dvěma stranami. Jsme proto přesvědčeni, se vytváří rámec, který bude fungovat hladce na každodenním základě a který umožní, aby technické otázky vyplývající z jeho realizace byly řešeny prostřednictvím systému průběžné spolupráce a konzultací. Tato dohoda je dalším základním posunem ve vnějším rozměru evropské dopravní politiky, a proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, rád bych uvedl, že jsem hlasoval pro zprávu pana zpravodaje Costy o uzavření Dohody o spolupráci v oblasti regulace bezpečnosti civilního letectví mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, jak je stanovena v návrhu rozhodnutí.

Jsem zajedno se zpravodajem v názoru, že se Parlament musí vyjádřit pro uzavření této dohody, protože by jasně zefektivnila obchod se zbožím a službami mezi stranami dohody v oblasti letové způsobilosti a údržby a předešla by nadbytečnému zdvojení hodnocení a kontrol dodržování bezpečnostních požadavků, které musely být doposud opakovány, i když si jsou navzájem velmi podobné. Jsem ale přesvědčen, že by se dohoda měla nejprve uplatnit přechodně, abychom mohli zjistit veškeré praktické a implementační potíže a odstranit je, než přistoupíme ke konečnému schválení.

- Zpráva: Diana Wallis (A6-0511/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu kvůli lepší právní regulaci společností v EU.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o společných systémech zdanění aplikovatelných na fúze, rozdělení, částečná rozdělení, převody aktiv a výměny akcií v případě společností různých členských států, protože tyto právní transakce vedou k základním změnám v právním postavení komerčních společností. Je také třeba, aby Evropská unie přijala nezbytná opatření k zajištění jednotné, harmonizované, ale efektivní regulace.

Také jsem ji podpořil, protože jsem právník a budu i nadále napomáhat veškeré snaze Evropského parlamentu o harmonizaci a kodifikaci fiskálních, hospodářských, občanských a trestních nařízení.

- Zpráva: Costas Botopoulos (A6-0508/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože jednací řád Soudu prvního stupně postrádá ustanovení o jazyce, jehož použití by se požadovalo v odvolacím řízení (proti rozsudkům Soudu pro veřejnou službu). Ve skutečnosti neexistuje žádný ekvivalent článku 110 jednacího řádu Soudního dvora.

- Zpráva: Bastiaan Belder (A6-0489/2008)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Paní předsedkyně, evropské státy vydaly po posledním ozbrojeném konfliktu na Balkáně k tomuto tématu prohlášení, která se od sebe velmi lišila. EU však svým aktivním zapojením do tehdy existující situace potvrdila, že Balkán je pro nás důležitým regionem a nedílnou součástí Evropy. Máme tedy povinnost tyto země podporovat v jejich úsilí o dosažení stability a celkové demokracie. Souhlasil jsem se zprávou pana zpravodaje Beldera, protože zdůrazňuje potřebu poskytnout pomoc balkánským státům, a přitom s nimi jednat jako s osobitými, nezávislými partnery.

Je také dobré, že zpráva zdůrazňuje potřebu zavést společnou energetickou politiku. Naléhavě potřebná je diverzifikace zdrojů, ze které by měla prospěch nejenom EU, ale celá Evropa.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva pana zpravodaje Beldera se zabývá stávající situací obchodních a hospodářských vztahů Evropské unie s tímto stále více stabilním regionem, kde je mnoho zemí kandidáty na členství v EU. Role EU jako hlavního partnera pro tuto oblast pro udržování obchodních a hospodářských vztahů při prosazování stabilního, trvalého míru v oblasti je velmi důležitá.

Síla EU jako ekonomického partnera, ale také jako modelu pro silnou občanskou společnost, vládu a dynamické instituce by se měla využít k prosazování rozvoje regionu. Trojitý a diferencovaný přístup, který bere v potaz relativní rozdíly mezi zeměmi v regionu a také dohody o přidružení a další podporu, zajišťuje jasný způsob, jak řešit otázky zaostalosti a podpořit intenzivní regionální a mezinárodní hospodářskou spolupráci.

Podporuji zprávu pana zpravodaje Beldera jako prostředek k upevnění trvalého míru a prosazování ideálů, kterým jsme všichni oddáni.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Víím, že zpráva pana zpravodaje Beldera se zabývá pouze hospodářskými a komerčními vztahy se západním Balkánem a zřejmou potřebou Evropské unie pomáhat při jeho rekonstrukci v hospodářské, právní, politické a sociální oblasti.

Jsem ale překvapen, že i přes prohlášení o nutnosti diferenciaci a uzpůsobení této pomoci a také procesu přistoupení pro každou zemi zvlášť, zpráva ve skutečnosti konkrétní situaci každé země nebere v úvahu. Srbsko není například uvedeno vůbec.

Především ale se tomuto Parlamentu, který vždy pohotově odsuzuje porušování lidských práv po celém světě nebo požaduje klauzule o „lidských právech“ v dohodách o mezinárodní spolupráci, podařil mistrovský tah, když hlasoval pro zprávu o Balkáně, aniž by jedinkrát zmínil dramatickou a nepřipustnou situaci srbského obyvatelstva v Kosovu, které se stalo vyděděnci v historické zemi svých otců. Mezitím si gratuluje ke stovkám milionů euro poskytnutých orgánům, které tuto situaci podněcují, organizují nebo tolerují.

Vural Öger (PSE), písemně. – (DE) Upevnění hospodářských vztahů se západním Balkánem má nesmírný význam jak pro EU, tak pro západní Balkán. Vítám proto skutečnost, že Evropský parlament na této záležitosti intenzivně pracuje a že jsme dnes přijali zprávu pana zpravodaje Beldera. Vzhledem k tomu, že budoucnost zemí západního Balkánu je spojena s EU, je jejich politické sblížení s EU velice důležité. Kvůli vytvoření dlouhodobého pouta těchto zemí s EU musí být posilován rozvoj jejich tržních ekonomik a regionální spolupráce.

Proto jsou také důležité konstruktivní a pozitivní signály z Evropského parlamentu. Je v zájmu EU bojovat za vytvoření politické stability, právní jistoty, a tedy dobrých rámcových podmínek pro zahraniční investice v těchto zemích. Zpráva pana zpravodaje Beldera zdůrazňuje skutečnost, že úroveň hospodářských vztahů závisí na růstu každé jednotlivé země. Kromě toho by mělo být cílem EU diverzifikovat národní ekonomiky zemí západního Balkánu. Všechny tyto důležité aspekty se berou ve zprávě v úvahu. Jsem přesvědčen, že kladný vývoj v hospodářských vztazích mezi EU a západním Balkánem bude prospěšný pro všechny země na evropském kontinentu a očekávám uplatnění našich návrhů s nadějí.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana zpravodaje Beldera o obchodních a hospodářských vztazích se západním Balkánem.

Souhlasím s kolegou poslancem v názoru, že Evropská unie má hrát podstatnou roli v procesu hospodářské a politické obrody zemí v oblasti západního Balkánu s ohledem na jejich členství v Evropské unii, zaprvé ve smyslu stabilizace politické situace a zadruhé ve smyslu hospodářském a obchodním.

Rád bych nicméně zdůraznil, že je nutné, aby Unie provedla hloubkový rozbor situace s ohledem na dodržování lidských práv a demokratických principů v každé zemi. Mluvím zejména o Chorvatsku a četných italských vystěhovalcích, kteří jsou v této zemi evidentně diskriminováni, navzdory oficiální žádosti Chorvatska o přijetí do EU. Dle mého názoru je tento aspekt v rozporu se situací v Srbsku, zemí, které byl udělen pouhý statut potenciálního kandidáta a ke které by Unie měla být otevřenější než doposud.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu o obchodních a hospodářských vztazích se západním Balkánem (A6-0489/2008), protože návrh usnesení Evropského parlamentu také zahrnuje názor Výboru pro zahraniční věci a názor Výboru pro regionální rozvoj, jejichž jsem členem.

Hospodářský růst a rozvoj v regionu západního Balkánu zajistí podmínky pro konstruktivní partnerství s východními členskými zeměmi EU, ke kterým nakonec patří také Rumunsko.

Propojení hospodářských a obchodních politik zemí na západním Balkáně s politikou Evropské unie zároveň podpoří stabilizaci a dohody o přidružení podepsané mezi EU a těmito zeměmi.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože hospodářská stabilita může vést také k politické stabilitě v této oblasti, která byla v minulých letech obzvláště nepokojná.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) EU by měla využít všechny dostupné prostředky k tomu, aby region západního Balkánu motivovala a přesvědčila ho k provedení zásadních reforem. Rozšíření regionální hospodářské spolupráce se v tomto kontextu jeví zejména důležité stejně jako vyhlídka členství pro státy v tomto regionu. Rozsáhlé a stabilní hospodářské kontakty mezi konkrétními zeměmi by vedly ke specifické hospodářské integraci, která by zcela jistě pomohla omezit hrozbu konfliktu v budoucnosti. Realistická perspektiva členství může takové hrozbě také zamezit. Balkán již učinil obrovské kroky na cestě ke sblížení s EU, ale vyhlídky přistoupení s největší pravděpodobností podpoří státy, aby pokračovaly ve svém úsilí o integraci se Společenstvím.

Rád bych však zdůraznil, že vedle nástrojů hospodářské podpory jsou stejně důležité také iniciativy zaměřené na integraci společnosti na Balkáně s EU. Proto je velmi důležité zavedení změn, které by měly mít co největší dosah a které by měly usnadnit pohyb osob, stejně jako široká podpora mladých lidí v tomto regionu. O úspěchu budeme moci mluvit teprve tehdy, až lidé na Balkáně budou mít pocit, že mají stejná práva jako ostatní občané Evropy.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Naprosto souhlasím se sděleními přednesenými panem Belderem a s jeho doporučeními k tomu, jak zlepšit obchodní a hospodářské vztahy se západním Balkánem. Role, kterou má hrát EU při obnově tohoto regionu, je klíčová. Dohody o stabilizaci a přidružení, obchodní preference a technická a finanční podpora jsou tři pilíře, na jejichž základě EU přinese, jak doufá, stabilitu do tohoto regionu. Je pravda, že úroveň rozvoje a přijetí *acquis communautaire* není ve všech zemích tohoto regionu stejná, a proto tedy, navzdory jedné strategii, kterou máme, je nezbytné zvolit specifické přístupy, které musí být přizpůsobeny daným potřebám. Albánie není Černá Hora a Bosna-Hercegovina není Kosovo.

Postup jednávání o přistoupení (nebo jejich otevření v případě potenciálních kandidátských zemí) se státy západního Balkánu by měl zjevně záviset na úplné shodě s kodaňskými kritérii a bezpodmínečným dodržováním principů demokracie a lidských práv. Nechtějí ale jasné, že všechny tyto země mají v EU budoucnost a že díky jejich členství bude jisté, že hrozné konflikty, které po staletí charakterizovaly tento region, jsou nyní minulostí.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Evropská unie hrála nesmírně důležitou roli v procesu hospodářské a politické rekonstrukce zemí bývalé Jugoslávie. Vzala na sebe ale obrovskou odpovědnost za celý západní Balkán. V souvislosti s tím stojí EU v současné době před obtížným úkolem rekonstrukce celého regionu.

EU se stala hlavním obchodním partnerem všech zemí na západním Balkáně. Tři nejdůležitější pilíře této spolupráce jsou: dohody o stabilizaci, obchodní preference a technická a finanční podpora. Proces stabilizace by měl být především zaměřen na zvyšování životní úrovně a zajištění trvalého hospodářského rozvoje v

balkánských zemích. EU musí mít ale při provádění svých akcí na mysli členství některých zemí v EU a status ostatních jako potenciálních kandidátů na členství.

Se zpravodajem lze jen těžko nesouhlasit v tom, že základní podmínkou rozvoje projednávaných zemí je členství ve Světové obchodní organizaci (Chorvatsko, Albánie a bývalá Jugoslávie již členy jsou). Aby mohlo dojít k úplné integraci se světovým systémem obchodu, je nezbytné, aby se ke Světové obchodní organizaci připojily také Bosna a Hercegovina, Srbsko a Černá Hora.

Vedle oceňování pokroku, kterého již bylo dosaženo ve smyslu modernizace regionu, by se mělo usilovat také o plnou integraci západního Balkánu do ekonomického systému EU.

- Zpráva: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Zpráva o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa pojednává o důležitých otázkách, jako jsou důsledky zvyšování cen potravin v chudých a bohatých zemích a významnost zabezpečení přístupu k potravinám pro každého.

My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat proti této zprávě, protože obsahuje problematické znění, pokud se týká zemědělské politiky. Kromě jiného bychom byli rádi svědky omezení podílu rozpočtu EU přiděleného na zemědělskou politiku, zachování a rozvoje podmíněnosti systému trhem a jeho přizpůsobení trhu. Zpráva není ve shodě s těmito názory, a proto hlasujeme proti ní.

Liam Aylward (UEN), písemně – Zajištění udržitelného zásobování potravinami je jednou z největších výzev, před které jsme postaveni. Náročnost tohoto úkolu se bude nadále zvyšovat spolu s růstem světové populace. Současné tempo růstu populace je více než 70 milionů ročně. To znamená zajišťování potravin pro dalších 70 milionů lidí navíc každý rok. Jak to zvládneme, když už nyní trpí ve světě více než 850 milionů lidí podvýživou?

Zatímco zajištění udržitelného zásobování potravinami je jedním z našich nejnáročnějších úkolů, je také EU jedním z největších úspěchů poslední doby, protože do regionu přinesla mír, stabilitu a prosperitu. EU je největším poskytovatelem oficiální rozvojové pomoci (ODA) a je modelem pro mezinárodní spolupráci. Tuto zkušenost může zužitkovat v celosvětovém měřítku.

EU si nemůže dovolit sledovat politické postoje, jejichž rozsah je úzký. Stejně jako jsou propojené úspěchy na mezinárodním poli, i oblasti politiky se stále více překrývají. Tato zpráva to potvrzuje a je projevem uznání toho, že vysoké standardy a bohaté zemědělské zkušenosti EU mohou mít širší hodnotu při řešení zabezpečení potravin v globálním měřítku také prostřednictvím financí poskytovaných na hnojiva a osiva s vysokým výnosem a na školení a praktickou podporu zemědělců a producentů potravin.

Niels Busk a Anne E. Jensen (ALDE), písemně. – (DA) Anne E. Jensenová a Niels Busk hlasovali pro zprávu z vlastního podnětu paní zpravodajky McGuinnessové o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa, protože většinová část zprávy je vynikající a je možné hlasovat pouze pro, nebo proti. Nemůžeme však podpořit odstavce 63 a 64, které vyvolávají pochybnosti o volném obchodu se zemědělskými produkty. Velmi silně podporujeme volný obchod a věříme, že je naprosto v pořádku pracovat na vytvoření situace, kdy je obchod se zemědělskými produkty založen na principech volného trhu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně. – (DA) Dánští členové Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu hlasovali proti zprávě z vlastního podnětu o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa, protože tato zpráva odporuje liberalizaci zemědělské politiky a kritizuje předpisy EU o omezení pesticidů. Jsme přesvědčeni o nezbytnosti vyváženého přístupu ke světovým zásobám potravin, ale tomu se nepomůže ani udržováním, ani rozšiřováním zemědělské pomoci EU.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Globální potravinový problém se spíše zhoršuje než zlepšuje a ovlivňuje všechny řadové vrstvy obyvatelstva, nejenom v méně rozvinutých zemích, ale také v zemích, které jsou rozvinuté více.

Hlavní příčinou této situace je zisk, který je základním kritériem pro výrobu zemědělské produkce spíše než světové potřeby potravin.

Obchodování s potravinami na mezinárodních burzách vyústilo do spirály rostoucích cen, a tudíž i spirály zisků pro potravinové nadnárodní společnosti, znatelného snížení objemu výroby na venkově a globálních zásob potravin a do zvýšení počtu lidí trpících podvýživou.

Při řešení této nepřijatelné situace, která odsuzuje miliardu lidí k podvýživě a hladovění, se zpráva omezuje na tajná přání, která se stávají nespílitelnými tím, že zpráva trvá na dodržování stejné politiky, tj. podpoře společné zemědělské politiky a jejích revizích a „kontrolu stavu“, dokončení jednání se Světovou obchodní organizací, oddělení podpor od výroby biopaliv a pokračující výroba biopaliv pod záminkou ochrany životního prostředí a využívání půdy, která by mohla být využita k výrobě potravin.

Sotva se dotýká principů soběstačnosti a zabezpečení v zásobování potravinami a práva na potravinovou soběstačnost.

Členové Evropského parlamentu z Komunistické strany Řecka hlasovali proti zprávě, protože, navzdory svým zjištěním a „přáním“, podporuje politiku zaměřenou proti řadovým vrstvám obyvatelstva a promonopolní politiku, která odsuzuje stále více lidí k podvýživě a hladovění.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Je důležité, abychom s hladověním bojovali a zmírňovali jej. V tomto ohledu vítám obsah zprávy z vlastního podnětu paní zpravodajky McGuinnessové o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa.

Rozhodla jsem se nicméně zdržet hlasování, protože zpráva byla v některých svých částech silně protekcionistická. Dotování a regulování našeho domácího zemědělství nepodporuje náš cíl otevřené, zelené, bezpečné a podnikavé EU. Volnější trh se zemědělskými produkty by lidem v chudších zemích ulehčil rozvíjení jejich vlastního zemědělství. Jsme toho dnes svědky zejména v rozsáhlých částech Afriky.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Souhlasíme s různými aspekty, které zpráva zdůrazňuje, zejména s:

- skutečností, že posun v politice způsobil ztrátu potenciálních tržních příležitostí pro výrobce z EU a vedl ke zvýšené závislosti na potravinách dovážených z oblastí mimo Evropskou unii, které jsou vyráběny podle velmi odlišných výrobních norem, a tak znevýhodňují zemědělské produkty EU;
- obavou, že dramatický nárůst nákladů na zemědělskou produkci může vést k menší spotřebě a omezení produkce, což zhorší potravinovou krizi v Evropě a ve světě;
- potřebou politických nástrojů zaměřených na odvrácení tak rozsáhlých a poškozujících kolísání cen;
- obavou související se stále větším soustředěním trhu v sektoru maloobchodu s potravinami, které vedlo k rozvoji monopolů a potřebě alternativních řešení při jednání s maloobchodníky ve prospěch malých zemědělců.

Existují ale také aspekty, se kterými nemůžeme souhlasit:

- zvýšené zaměření společné zemědělské politiky na trh a znehodnocení soběstačnosti v zásobování potravinami s důrazem kladeným výlučně na zajišťování potravin, přičemž se zapomíná, že to je bez soběstačnosti v zásobování potravinami obtížné.

Proto jsme se zdrželi hlasování.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Zpráva paní zpravodajky McGuinnessové se otevřeně zabývá otázkou, kterou považuji za strategickou, tj. zajišťování potravin a důležitost silného a konkurenceschopného zemědělství v globalizovaném světě.

Po nedávné krizi cen potravin by mělo být zajišťování potravin prioritou EU. Navzdory skutečnosti, že se v krátkodobém horizontu nedá další krize spojená s nedostatkem potravin předvídat, je pravděpodobné, že k ní v budoucnosti dojde, pokud vezmeme v úvahu negativní dopady změny klimatu na zemědělskou výrobu a neustále rostoucí poptávku.

S přihlédnutím k tomu, že rozvojové země nebudou pravděpodobně schopné vyrábět potraviny v množství, které by stačilo zásobovat jejich rostoucí obyvatelstvo, budou průmyslové země mít i nadále důležitý úkol vyrábět a vyvážet potraviny.

Společná zemědělská politika se tak musí znovu stát evropskou prioritou a vytvořit základ evropské politiky zajišťování potravin, zvážíme-li že v době finanční a hospodářské krize je to důležitější než kdy jindy.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders a Jan Mulder (ALDE), písemně. – (NL) Delegace holandské Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) hlasovala pro zprávu paní zpravodajky McGuinnessové o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa, i přes skutečnost, že nesouhlasí s částí obsahu zprávy. Delegace VVD by bývala ráda viděla, že zpráva jasně stanovuje, aby se překážky obchodu v rozvíjejícím se světě postupně odbourávaly na recipročním základě. Vedle toho by přivítala, kdyby zpráva uváděla argumenty ve prospěch zvláštního, rychlého postupu pro schvalování cizích produktů. Ty budou zahrnuty do stejného postupu jako běžné biotechnologické produkty, i přes skutečnost, že využívají genetické materiály ze okruhu stejných druhů.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zpráva paní zpravodajky McGuinnessové se zabývá otázkami nesmírného globálního významu. Za dva roky se ceny potravin zvýšily o více než 80 % a zásoby obilí klesly na nebezpečně nízkou úroveň. Tlak na globální zásoby potravin je vyvíjen také z relativně nových zdrojů, jako je pohyb směrem ke zvýšenému využívání biopaliv. Vítám velkou dynamickou sílu této zprávy a v souladu s tím jsem hlasoval pro.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Paní předsedkyně, hlasovala jsem pro přijetí zprávy paní zpravodajky McGuinnessové, ale ráda bych upozornila zejména na následující záležitosti.

Poprvé od 70. let 20. století stojíme před naléhavou potravinovou krizí. Tato krize ve skutečnosti začala před současnou globální ekonomickou krizí, v době, kdy během krátkého období prudce stouply světové ceny kukuřice a obilí. Možná se pojmenování potravinové krize změnilo na krizi hospodářskou, ale prvně jmenovaná krize bohužel neodezněla. Je strašné pomyslet na to, že dokonce i před problémy, které vyvolala stávající potravinová krize, trpělo po celém světě chronickým hladem a podvýživou okolo miliardy lidí.

Zajišťování potravin – přístup k dostatečným, bezpečným a výživným zásobám potravin – se nyní musí stát klíčovou politickou prioritou jak zde, tak kdekoli jinde. Nemůžeme tolerovat situaci, kdy při narůstání velkého nedostatku potravin ve světě a prudce rostoucích cenách my v Evropě drasticky omezujeme zemědělství a činíme tak z těch nejpodivnějších důvodů. Ve Finsku, stejně jako v ostatních členských státech, musí mít lidé právo se nyní i v budoucnosti zabývat zemědělstvím, které přináší zisky.

Potravinářský průmysl má obrovský dopad na zaměstnanost, protože v Evropě dává práci více než čtyřem milionům lidí. Odhaduje se, že celý potravinový řetězec ve Finsku zaměstnává přibližně 300 000 lidí, což je okolo 13 % zaměstnané pracovní síly. Existuje nepochybnitelná potřeba chránit pracovní pozice těchto lidí v těchto dobách potravinové a hospodářské krize.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Je zajímavé konstatovat, že Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova se nerozhodl do své zprávy zahrnout klíčovou otázku navrženou Výborem pro rozvoj v následujícím znění: „Evropský parlament vyzývá Komisi EU a Radu, aby přiřadily prioritu, po přímých konzultacích se zeměmi AKT, otázce, jaký dopad budou mít na země AKT evropské dotace vývozu jejich zemědělských produktů, a aby se zavázaly, že poskytnou konkrétní, udržitelná řešení pro prevenci dumpingu spolu se závazky přijatými v této oblasti.“

Ve zprávě se však tvrdí, že se EU zabývá prvky zemědělské politiky, které mohou potenciálně narušovat obchod a mít negativní dopad na zemědělce v rozvíjejícím se světě. Zpráva si ztěžuje, že země mimo EU produkují potraviny podle velmi odlišných standardů výroby, a tak vystavují zemědělské produkty EU nerovným podmínkám soutěže.

Tyto dva požadavky ve zprávě jsou přinejmenším diskutabilní a ne všechny politické síly v EU by s nimi souhlasily. Pokud by tomu tak bylo, nemohl by návrh Výboru pro rozvoj také být zahrnut do textu zprávy?

Zpráva je také proti omezování vyplácení pomoci v zemědělství a je proti jakékoli reformě společné zemědělské politiky. Navíc navrhuje politiku osvěty občanů o společné zemědělské politice, což vnímám jako politickou propagandu systému, který je velmi kontroverzní, zejména v mé zemi.

Proto jsem hlasoval proti této zprávě.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Mimořádné náhlé zvýšení cen z nedávné doby oprávněně podnítilo diskusi o zemědělských politikách, zajišťování potravin a rozvoji. Bohužel v takových rozpravách často chybí problematika mezinárodního obchodu, což vede k hledání řešení ignorujících pozitivní potenciál, který zvýšená světová spotřeba může mít.

Přestože zpočátku tato inflace cen potravin představuje pro země a populace, které nemají zdroje, hrozbu hladomoru a vyžaduje zvýšenou humanitární pomoc, následně posiluje celosvětové zvýšení kapacity produkce

potravin a nárůst celosvětového obchodu. Je to příležitost pro světové zemědělské populace, která se musí plně využít.

Pokud se týká Evropy a společné zemědělské politiky, k naší adaptaci na tento nový světový kontext - s potenciálem pomalejšího růstu, než se očekávalo - by nemělo docházet za cenu protekcionismu a nových překážek obchodu nebo deformace trhu. Střednědobá a dlouhodobá ziskovost evropského zemědělství a rozvoj venkova by měla být kritéria používaná ve společné zemědělské politice a její reformě.

Zuzana Roithová (PPE-DE), písemně. – (CS) Tato zpráva působí spíše jako obhajoba současné společné zemědělské politiky než jako komplexní pohled na zajištění potravin v hladovějícím světě. Přesto jsem ji podpořila, protože upozorňuje, že je důležité zajistit přístup farmářům v rozvojových zemích k půjčkám tak, aby i oni byli schopni modernizovat svou zemědělskou výrobu a zvýšit produkci i kvalitu potravin. Je mi líto, že zpráva věnovala jen malou pozornost riziku, které představuje skupování půdy v nejhudších zemích světa, a to za účelem pěstovat a vyvážet co nejlevnější potraviny do zbytku světa na úkor rozvoje ekonomiky a potřeb místních obyvatel v zemích trpících chronickým nedostatkem potravin.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní zpravodajky McGuinnessové o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa.

Sdílím obavy, které vyjádřil kolega poslanec, a upozorňuji na potřebu, jejíž naléhavost je větší než kdykoliv dříve, přijmout odpovídající opatření k zajištění přístupu ke zdravým a výživným potravinám pro všechny občany, ať už žijí v Evropské unii nebo kdekoli jinde na světě. Rád bych zdůraznil, že je třeba na naše úsilí pohlížet ze středně- až dlouhodobé perspektivy a nezaměřovat se pouze na perspektivu krátkodobou.

Nebude stačit vyčlenit dostatečné finanční zdroje pro chudé a rozvíjející se země, pokud za tím nebude stát skutečné odhodlání průmyslových zemí odvrátit spekulace o cenách základních potravin, kterých jsme byli svědky v nedávné době, a přijít s mezinárodními dohodami, které berou v úvahu zmíněné velmi různorodé situace zemí patřících do Světové obchodní organizace. Jinak bude i nadále velmi malá pravděpodobnost, že jednání, která již selhala, budou úspěšná.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Problematika SZP a potravinového zabezpečení světa je důležitá. Musíme se ujistit, že v EU hrajeme svoji roli a zajišťujeme, aby hladoví po celém světě dostali najíst. Je ostuda, že lidé v tomto světě umírají hladu kvůli tomu, že se nám nedostává politické koordinace.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Účelem společné zemědělské politiky není pouze zvyšovat zemědělskou produktivitu a zajistit rozumný rozvoj zemědělské produkce prostřednictvím optimálního využití výrobních faktorů, zejména pracovní síly, ale také poskytnout venkovskému obyvatelstvu přiměřenou životní úroveň, zaručit bezpečnost dodávek a zajistit rozumné ceny u dodávek spotřebitelům.

Přístup k dostatečným zásobám bezpečných a výživných potravin je v současné době klíčovou politickou prioritou na úrovni EU a světové úrovni.

Je zneklidňující, že jsou ceny potravin vyšší než v předchozích letech a že světové zásoby potravin klesly na kriticky nízkou úroveň. Existuje nebezpečí, že světová finanční krize může přimět rozvinuté země, aby nedostály svých povinností v oblasti pomoci rozvíjejícím se zemím.

Je potřeba středně- a dlouhodobá akce na zabezpečení světové produkce potravin a na podporu těch lidí, kteří jsou nejvíce postiženi, pokud se týká základních potřeb výživy.

Největším úkolem je nyní vytvořit politiku pro zemědělství a potraviny, která uspokojí potřeby stále početnější světové populace, která podle odhadů vzroste do roku 2050 o 40 %, přičemž se za stejnou dobu světová poptávka po potravinách zdvojnásobí.

Rozvoj politiky, která zajistí zemědělcům slušný příjem z potravin, které produkují, je klíčovou politickou otázkou. Pro zabezpečení produkce potravin má zásadní význam. Pokud to trh není schopen zajistit, mělo by se to provést prostřednictvím odpovídající politiky.

Glenis Willmott (PSE), písemně. – Delegace Labouristické strany bude hlasovat pro SZP a zprávu o potravinovém zabezpečení světa, i přes silné výhrady, které máme k postoji přijatému vůči SZP.

Nesouhlasíme s markantní rolí, která byla SZP přisouzena při zabezpečování zajištění potravin, ani s kritikou reformy SZP, během které došlo k posunu od kvantitativní ke kvalitativní produkci, přičemž se v důsledku toho předpokládá, že to oslabilo naše zajištění potravin. Podle našeho postoje potřebujeme modernizovat

naši zemědělskou politiku, nikoliv se vracet k politice založené na výrobě, která podpořila masivní nadvýrobu a deformaci trhů, přičemž oslabila schopnost jiných zemí vyrábět zemědělské zboží a obchodovat s ním.

Cítíme však, že tato práva nastoluje mnoho důležitých otázek k problematice potravinového zabezpečení světa, jako je uznání důležitosti zajištění potravin jako klíčové politické priority pro EU, naléhavá potřeba větší spolupráce na globální úrovni, výzva k zvýšeným investicím v rozvíjejících se zemích s cílem budovat jejich výrobní kapacity a naléhavá potřeba postavit zemědělství do centra rozvojového plánu EU. Všechny tyto body jsou stejně důležité a žádají, abychom se rozhledli dále za úzký obzor pozornosti těch, kteří tuto problematiku využívají k ospravedlnění SZP, která je více intervenční a protekcionistická, a abychom tuto zprávu podpořili.

- Zpráva: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)

Jan Andersson, Göran Färm a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme hlasovali pro zprávu předloženou paní Grabowskou o perspektivách rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy. Posílení dialogu s občanskou společností je důležité pro vytváření EU, která naslouchá názorům svých občanů a zastupuje je. Souhlasíme také s požadavky uvedenými ve smlouvě, aby práce v Radě byla otevřenější, a umožnila tak smysluplnou účast občanské společnosti na dialogu.

Rádi bychom ale jasně řekli, že podle našeho přesvědčení není správné, aby církvím a náboženským společenstvím byl udělen zvláštní status mezi organizacemi občanské společnosti. Církev a náboženská společenství by se měly účastnit dialogu s orgány Unie stejně jako všechny ostatní organizace.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Paní předsedkyně, každá iniciativa, jejímž cílem je přivést občany blíž k institucím, které jednájí jejich jménem, by měla být podpořena. Je však třeba dát pozor a ujistit se, aby se navrhovaná iniciativa svojí vlastní hybnou silou nepřetransformovala do jiné instituce. Zprávu jsem podpořil, protože každý krok, kterým se občané přivedou blíž k orgánům, které za ně rozhodují, je krokem směrem k lepší a transparentnější demokracii. Chci však zdůraznit, že stejně jako tomu je u každého dialogu, tak i u toho, který se týká Lisabonské smlouvy, by se měl brát v potaz názor každé strany.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva se týká Lisabonské smlouvy, která, dovoluji mi, abych vám připomněl, není v platnosti. Je tedy velmi troufalé, ne-li dokonce arogantní, dovolávat se Lisabonské smlouvy, jakoby to již byla skutečná realita.

Pro případ, že byste zapomněli, Lisabonskou smlouvu poslala ke dnu demokratická vůle irského lidu. Irové zastavili tento projekt, protože chtěli jinou Evropu. Tím, že hlasovali tak, jak hlasovali, lidé v Irsku mluvili také za občany každého jiného členského státu, včetně toho mého, kterým jejich vláda odepřela referendum.

Irsko bylo zastrašováním donuceno konat druhé hlasování, ale není pravděpodobné, že by takové pohrdavé zacházení Irové přijali s laskavostí.

Do budoucna bychom se měli vyhnout nevážnosti, do které bychom se mohli dostat projednáváním hypotetických scénářů, jako je Lisabonská smlouva. Slouží pouze k tomu, aby odhalila arogantní opovrhování EU demokratickým názorem.

Hlasoval jsem proti této zprávě.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Možná že žijí na úplně jiné planetě, ale zdá se, že si pamatují, jak Holanďané a Francouzi zamítli Evropskou ústavu v demokratickém referendu v roce 2005. Tato ústava je mrtvá a pohřbená, přinejmenším pokud si říkáme demokraté. Proklínaná Lisabonská smlouva, která je jednoduše oprášenou verzí Ústavy, utrpěla naprosto stejný osud, byla jaksi lry zamítnuta v demokratickém referendu.

Evropa však odmítá přijmout názor občanů a chce Ústavu vnutit Evropanům proti jejich vůli zadními dveřmi, přičemž předstírá, že na zahrádce je všechno růžové, a hovoří o tzv. „dialogu s občany v rámci Lisabonské smlouvy“ s tím největším cynismem.

To má být „dialog s občany“, „silná kultura konzultací a dialogu“, podle kterých zpravodajka, ve svém cynismu, znovu cituje článek 10 Smlouvy o Evropské unii: „Každý občan má právo podílet se na demokratickém životě Unie“. Možná to je pravda, ale Evropa si demokratického hlasu lidu vůbec nevšímá.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva paní zpravodajky Genowefy Grabowské zajišťuje posílení mechanismy účasti a nástroje občanského dialogu v rámci Evropské unie. Zabývá se propastí mezi členy

Unie a vztahem, který mají s orgány, které pro ně pracují. Bere na vědomí potřebu posílit občanský dialog, aby se zachovalo skutečné nasazení pro cíle evropského projektu.

Nedávné odmítnutí Lisabonské smlouvy v Irsku bylo částečně způsobeno rozdíly mezi tím, jak je Unie vnímána a jaká je ve skutečnosti. Řešení všeobecného nedostatku informací je klíčem k dosažení skutečného demokratického partnerství. Nejdůležitější pro tento návrh je trvat na tom, že dialog je vzájemný, že je třeba věnovat pozornost vyjádřeným názorům a respektovat je.

U této zprávy paní Grabowska zdůrazňuje jak transparentnost, tak reprezentativnost jako základní komponenty aktivního občanského dialogu a skutečné participativní demokracie. Otevřenější a přístupnější Rada, zvýšená a integrovanější interinstitucionální spolupráce, lepší využívání nových médií jako prostředku spojení s občany a poskytování podpory institucím občanské společnosti pomůže Evropu těsněji spojit. Z těchto důvodů podporuji zprávu paní Grabowské.

Bairbre de Brún a Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Podporujeme veškeré úsilí zmocňující občany, obce a organizace občanské společnosti v souvislosti s rozhodovacími procesy, včetně EU.

Nejsme však přesvědčeni, že Lisabonská smlouva nabízí v této oblasti jakýkoliv skutečný pokrok. Dále jsme přesvědčeni, že navrhovaná občanská iniciativa bude smysluplná, pokud by Komise měla právně závaznou povinnost vydat bílou knihu, která v hlavních rysech nastíní reakci na tento návrh nebo hlavní části Smlouvy, které odůvodňují, proč žádnou akci neuskuteční.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva je opět další ze zpráv, které jsou namířeny proti většině Evropského parlamentu ve svém úsilí pokusit se „prodat“ projekt Lisabonské smlouvy za každou cenu, což je úkol, který se ukázal být nelehkým, soudě podle výsledků předchozích referend. Toto úsilí má přinejmenším jeden klad - ukazuje jasně, jak těžké nebo dokonce bolestné je pro zastánce Smlouvy najít argumenty, které by ji prosadily.

Neexistuje žádná propagace – a to je předmětem této zprávy –, která je schopná odhalit, že trvání vedoucích představitelů EU na vynucení dalšího referenda v Irsku kvůli vnucení této navrhované Smlouvy, má protidemokratickou povahu. Nesdílíme úzký pohled těch, kteří mají za to, že rozvíjení „občanského dialogu“ nebo „občanské iniciativy“ je dostatečným působením proti povaze návrhu, který jako celek brání občanům každého členského státu definovat svoji společnou budoucnost a který trvá na opatřeních vedoucích k nejistým pracovním místům, nárůstu pracovních hodin, snadnějšímu propouštění z důvodů nadbytečnosti a privatizaci veřejných služeb.

Neexistuje žádná propagace, která by mohla zakrýt neoliberální, federalistický a militaristický obsah tohoto projektu Smlouvy. Proto jsme hlasovali proti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Zpráva paní Grabrowské doporučuje trvalý dialog mezi všemi evropskými orgány a „zástupci“ občanské společnosti, jehož cílem by bylo definovat politiky a vypracovat právní předpisy na úrovni EU, jinými slovy formální, povinné organizování participativní „demokracie“ na úrovni Unie.

Potíž je, že participativní „demokracie“ je pouhou zástěrkou pro ty, kdo odmítají skutečnou demokracii: umožňuje, aby se dialog omezil na neaktivnější organizace, které jenom zřídka patří k těm nejreprezentativnějším, a zdá se, že předem testuje názory občanů, aby šlo lépe odmítnout řádné konzultace, které by se s nimi měly vést později.

Pokud si Evropa Bruselu přeje slyšet občany, nechť si všimne francouzského a holandského „ne“ Evropské ústavě a vzdá se Lisabonské smlouvy, která je pouhou kopií Ústavy. Pokud by se měly brát v úvahu výzkumy veřejného mínění, jak by si to paní zpravodajka přála, zastavte jednání o členství Turecka, protože se proti tomu staví většina občanů Evropy. Pokud je správné respektovat princip, že rozhodování by se mělo přivést co nejbližší k občanům, nechť Evropa přestane ovládat naše každodenní životy. Pak by měla jistou důvěryhodnost, když hovoří o demokracii.

Anna Hedh (PSE), písemně. – (SV) Hlasovala jsem pro zprávu paní zpravodajky Grabowské o perspektivách rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy. Jsem přesvědčena, že je důležité posílit dialog s občanskou společností, aby se vytvořila EU, která naslouchá názorům svých občanů a zastupuje je. Souhlasím také s požadavky uvedenými ve zprávě, aby práce Rady byla otevřenější, a umožnila tak občanské společnosti účast na dialogu smysluplným způsobem. Věřím však, že nebylo nezbytné začlenit i Lisabonskou smlouvu, protože po irském hlasování proti této smlouvě v referendu již není relevantní.

Není také dobré, aby církvím a náboženským společenstvím byl udělen zvláštní status mezi organizacemi občanské společnosti. Církev a náboženská společenství by se měly účastnit dialogu s orgány Unie stejně jako všechny ostatní organizace.

Jörg Leichtfried (PSE), *písemně*. – (DE) Souhlasím se zprávou o perspektivách rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy.

Považuji tento dialog za velmi důležitý, aby občané EU pronikli do oblastí, kterými se zabývají jejich volení zástupci.

Rád bych vyzdvihl poznámku, že dialog mezi EU a občany Unie by měl být dvoustranný dialog, protože nestačí informovat naše vlastní země o uskutečňování projektů; musíme také naslouchat jednotlivým lidem a brát jejich názor vážně.

Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Lisabonská smlouva nebyla přijata. Zamítli ji irští voliči v referendu, a proto se musí považovat za dokument, který byl odložen ad acta. To, co bylo v podstatě stejným návrhem smlouvy, bylo již před tím odmítnuto v referendech ve Francii a Holandsku.

Federalistická většina v Evropském parlamentu si však nepřeje naslouchat, a místo toho trvá na Unii, která je v dokonce ještě větším rozsahu spravována na nadnárodní úrovni, navzdory skutečnosti, že její občané projeví svůj skeptický postoj ve více referendech, a kdyby dostali příležitost, projeví by tento skepticismus dokonce i ve více zemích.

Způsob práce, který předvádí federalistická většina v Evropském parlamentu, ukazuje, jaký typ občanského dialogu to vlastně chtějí. Chtějí naslouchat pouze těm částem občanské společnosti, které se hodí do jejich federalistické šablony.

Mimo legislativní proces není zpráva, kterou máme před sebou, nijak zvlášť působivá. Odstavec 9 zprávy uvádí, že by všechny orgány EU měly vést aktualizované registry všech významných nevládních organizací. To znamená zbytečný nárůst byrokracie, který nikam nevede. Dále odstavec 11 zprávy hovoří o prosazování „aktivně evropského postoje“ mezi občany EU. Jak by byl tento postoj definován?

Nejhorším aspektem zprávy je ale výzva, uvedená v odstavci 22, k poskytnutí společného právního základu na úrovni EU evropským sdružením a organizacím občanské společnosti. Tento návrh je jenom dalším z kroků k vytvoření státu EU.

Proto jsem hlasoval proti této zprávě.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Když se hovoří o veřejné diskusi k Lisabonské smlouvě ve všech jazycích, může to znít opravdu velmi hezky. Lidé navzdory všem maskovacím manévřům pochopili úplnou pravdu, že smlouva, která se z 95 % drží zamítnuté Ústavy EU, není žádné Kolumbovo vejce, dokonce i když se establishment EU snaží ji jako takovou prodat.

Je také zajímavé, vzhledem k tomu, že tento dialog chceme vést ve všech jazycích, nejsme dokonce ani s to zajistit, aby úřadující předseda Rady měl integrované webové stránky v nejrozšířenějších jazycích Unie, jmenovitě angličtině, francouzštině a němčině. Určitě také před našimi občany vypadáme obzvláště směšně, když oceňujeme nové občanské iniciativy, které jsou upraveny Ústavou jako krok k větší demokracii, přičemž se referenda opakují tak dlouho, dokud se nedosáhne výsledku, který si přeje EU. Protože tato iniciativa může být jenom další ryzí kampaní na podporu Ústavy EU, na kterou se již utratilo dost peněz, hlasoval jsem proti zprávě paní zpravodajky Grabowské.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože občanská společnost tím, že předává názory a žádosti občanů EU dalším orgánům EU, hraje důležitou roli v Evropě a evropském procesu integrace.

Aby mohla Evropská unie dosáhnout svých cílů a úkolů, potřebuje širší veřejnou rozpravu, účinnější občanský dialog a další vývoj politického uvědomění, a všechny tyto aspekty se ve zprávě berou v potaz.

Zpráva také zdůrazňuje význam odborných znalostí, které občanská společnost dává institucím k dispozici, a zdůrazňuje roli a důležitost této úlohy pro poskytování informací a osvětu, které jsou součástí občanského dialogu.

Doufám, že současné aktivity EU, které prosazují větší zapojení občanské společnosti do evropského integračního procesu, budou i v budoucnu pokračovat. Hovořím nyní konkrétně o iniciativách jako Evropa přes satelit, Agora občanů a jiná občanská fóra k různým tématům.

Doufám, že tato zpráva povzbudí Radu Evropské unie k tomu, aby usnadnila a zjednodušila přístup ke svým procesům, protože to je základní podmínka pro iniciování řádného dialogu s občanskou společností.

Zuzana Roithová (PPE-DE), písemně. – (CS) Dámy a pánové, vítám, že zpráva upozorňuje na potřebu občanského dialogu v době, kdy evropské země prožívají krizi demokracie. Lidé nerozumí či se nezajímají o témata, která nejsou spojena s jejich každodenními starostmi. Nízká volební účast v evropských volbách je logickým důsledkem toho, že občané neví, co pozitivního jim evropská legislativa může přinést a nevěří, že svým hlasem mohou cokoli ovlivnit. Málo se ví, že Lisabonská smlouva posiluje participativní demokracii. Souhlasím s poslankyní Grabowskou, že členské země by měly zásadněji podporovat nevládní organizace. Je třeba však dbát na jejich reprezentativnost a také transparentnost. Zprávu jsem podpořila i proto, že obsahuje požadavek, aby EK zveřejňovala seznamy nevládních organizací, které uplatnily své návrhy v průběhu legislativní přípravy. Určitě to sníží anonymitu celého procesu a přispěje k lepší reprezentativnosti nevládních organizací. Myslím také, že kampaň před volbami do EP je velkou příležitostí pro odpovědné europoslance vysvětlit, o čem ve Štrasburku rozhodujeme a jak se občanská společnost na naší práci podílela a jak se bude moci podílet po přijetí Lisabonské smlouvy.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Lisabonská smlouva uděluje dialogu s občany status příkazu. Je závazná pro všechny politiky a sféry činností EU.

Úspěch dialogu závisí na reprezentativnosti, a proto na silné angažovanosti klíčových subjektů. Vnitrostátní, regionální a místní orgány by měly metodu dialogu používat, aby občané mohli zažít fungování participativní demokracie v praxi.

Mělo by se připustit, že Evropská unie toho má hodně co dohánět v oblasti komunikace a opravdu zejména v oblasti dialogu s občany.

Občané EU musí mít jistotu, že se na evropské úrovni neučiní žádná rozhodnutí bez jejich zapojení a že díky hlasování ve volbách budou mít skutečný vliv na formu těchto rozhodnutí.

Plně podporuji výzvu paní zpravodajky, aby se povzbudilo prosazování iniciativ v oblasti dialogu s občany.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Je předčasné hovořit o tom, co se stane, až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Smlouva nadále zůstává postavena mezi dvě krajní možnosti a je stále předmětem možného druhého zamítnutí v hlasování irských občanů během dalšího referenda, které se bude konat později v tomto roce.

Pokud toto platí, neměli bychom jednat, jakoby Lisabonská smlouva již byla v platnosti. Budeme-li tak činit, vystavíme se obvinění z arogance a pohrdání demokratickým procesem, který musí stejně být jednou ukončen tím či oním způsobem.

Nejsem ani pro to, aby se fondy EU utrácely na prosazování Lisabonské smlouvy prostřednictvím občanského dialogu nebo jakýmkoliv jinými prostředky. V členských státech máme svobodná média a aktivní demokracie a jsme poměrně schopní vést tuto diskusi za našich vlastních podmínek bez Komise a její snahy dění ovlivnit. V mé zemi, Spojeném království, mají ve skutečnosti pokusy Komise prosazovat další integraci EU spíše kontraproduktivní účinek.

Já, stejně jako ostatní britští konzervativci, chci zažít Evropskou unii, která se vydá jiným směrem, když bude dělat méně a bude to dělat lépe.

Proto jsem hlasoval proti této zprávě.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Zpráva paní zpravodajky Grabowské je pouze dalším příkladem skandálního způsobu, jak Parlament nakládá s principy, kterým, podle svého tvrzení, slouží. „Dialog s občany v rámci Lisabonské smlouvy“ - jaký vtip! Lisabonská smlouva, která je Evropskou ústavou v přestrojení, byla nejprve v referendech v Nizozemsku a Francii a poté i v Irsku vyhozena do koše. Ostatní země se ani neodvažují referendum zorganizovat.

Pokud jde Evropě o dialog s občany, pak by měla začít respektovat demokracii. Jestli se výsledek referenda evropským nomenklaturám nepozdává, neznamená to nezbytně, že voličům chybí mozkové buňky. Opak

je pravdou. V každém případě jsem znovu důrazně hlasoval proti této zprávě. *Nec spe, nec metu* neboli bez naděje a beze strachu.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (FR) Evropské orgány musí být otevřeny dialogu a spolupráci s občany a s organizacemi z občanské společnosti. Kdokoliv může přispívat ke společnému dobru.

Avšak zejména zájmovým skupinám, lobby, které nezastupují obecné dobro, by se nemělo dovolit, aby infiltrovaly legislativní proces pod rouškou dialogu s občanskou společností. Přístup k dialogu musí být spravedlivý.

Trvám na tom, že by se dialog měl vést zejména se sdruženími, která vyjadřují názory nejchudších jedinců a rodin. Boj proti extrémní chudobě a sociálním nerovnostem nebude mít žádný trvalý úspěch bez trvalého dialogu s rodinami a jednotlivci, kteří zažívají extrémní chudobu ve svých každodenních životech. Tento dialog je těžký, ale také nezbytný. Evropské, vnitrostátní, regionální a místní orgány nemůžou jít snadnou cestou, když budujeme společnost sociálního začlenění a Evropu pro všechny. Pokud se týká nejlepší praxe, měli bychom vyjádřit uznání práci Evropského hospodářského a sociálního výboru a mezinárodního hnutí Asociace pro toleranci a rozvoj - čtvrtý svět, které od roku 1989 organizují evropská setkání lidových univerzit čtvrtého světa umožňující strukturovaný dialog mezi zástupci řídicích orgánů a lidmi, kteří mají přímou zkušenost s extrémní chudobou.

- Zpráva: Barbara Weiler (A6-0514/2008)

Gerard Batten (IND/DEM), písemně. – Zdržel jsem se tohoto hlasování, protože přestože já a Britská strana za nezávislost plně podporujeme rovnost mezi muži a ženami, Spojené království již má právní předpisy v oblasti rovnosti, které mohou být změněny nebo vylepšeny, když to bude požadovat náš vlastní demokraticky zvolený a odpovědný parlament. EU je protidemokratická a nedemokratická a není legitimním ochráncem práv nikoho.

Sylwester Chruszcz (UEN), písemně. – (PL) Souhlasím se zprávou paní zpravodajky Weilerové a vyjadřuji podporu opatřením zaměřeným na provedení směrnice týkající se nekalých obchodních praktik mezi podnikem a spotřebitelem na vnitřním trhu. Myšlenka vytvoření černé listiny nekalých obchodních praktik, nejenom pro vztahy mezi podnikem a spotřebitelem, ale také pro vztahy mezi podniky, je chválná. Podporuji také mechanismy pro monitorování a prosazování zavádění právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele, které se týkají nekalých praktik, a podporuji iniciativu zaměřenou na otevření veřejně přístupné databáze vnitrostátních opatření přijatých provedením směrnice týkající se nekalých obchodních praktik. Z pohledu polského a evropského spotřebitele je tato iniciativa cenná.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Zdrželi jsme se hlasování o zprávě paní zpravodajky Weilerové o ochraně spotřebitelů a společností před nekalými praktikami a o klamavé reklamě, protože k ní máme zásadní výhrady.

První je, že evropské právní předpisy k této problematice jsou prezentovány jako směrnice, jinými slovy členské státy mají relativní volnost, pokud se týká zdrojů, které použijí, aby dosáhly cílů, které jim byly určeny. Touha paní zpravodajky po jednotnosti, jak ve smyslu obsahu, tak formy vnitrostátních právních předpisů, zůstane pouhou touhou, pokud nebude existovat nepřijatelné zasahování ze strany Evropské unie do právních a správních systémů členských států, přičemž spotřebitelé z toho nebudou mít žádný skutečný užitek.

Druhou je, že hlavní přidanou hodnotou, kterou Evropská unie přináší do těchto oblastí, je pomoc při řešení přeshraničních sporů. Tato otázka musí být řádně vyřešena ať už ve stávajících platných textech, nebo v těch, které jsou požadovány.

Hlavním cílem tohoto právního předpisu by nemělo být, aby existoval *per se*, ale aby chránil spotřebitele a společnosti.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Směrnice o nekalých obchodních praktikách a směrnice o zavádějící a srovnávací reklamě má nesmírný význam, protože dodává spotřebitelům větší důvěru a zajišťuje právní jistotu, pokud se týká obchodování na vnitřním trhu. To má obzvláštní význam ve vztahu k přeshraničním transakcím, které jsou na evropském trhu čím dál běžnější. Vnitrostátní úřady na ochranu spotřebitele se v případě takových transakcí stále setkávají s potížemi při přijímání odpovídajících opatření v cílové zemi.

Řádné provádění, uplatňování a prosazování těchto směrnic je pro dosažení jejich cílů nezbytné. Řada členských států bohužel ale tuto svoji povinnost ještě nesplnila, což nepříspěvá k budování odpovídajících vztahů mezi podniky a spotřebiteli.

V roce 2007 použila Evropská komise poprvé kontrolní akce „EU Sweep“ jako nástroj pro kontrolu a prosazení uplatňování právních předpisů na ochranu spotřebitele u webových stránek aerolinek. Nepoctivé jednání bylo prokázáno až u 43,6 % kontrolovaných webových stránek, což jenom potvrzuje nezbytnost zvýšeného monitorování, pokud se týká prosazování stávajících předpisů.

Vítám iniciativu Komise, jejímž cílem je vytvořit veřejně přístupnou databázi vnitrostátních opatření přijatých při provádění těchto směrnic.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně*. – EU učinila velký pokrok ve zlepšování práv spotřebitelů. Je zklamáním, že některé členské státy stále ještě mají přizpůsobit své vnitrostátní právo směrnici o nekalých obchodních praktikách a tento Parlament dnes vyslal jasnou zprávu, že tyto členské státy by se tímto nedostatkem měly zabývat.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Přijali jsme směrnici EU, která chrání spotřebitele před nekalými obchodními praktikami a zavádějící reklamou již v roce 2005. Přesto stále odmítáme chránit občany před uživateli internetové telefonie, nevyžádanými reklamními hovory a společnostmi typu Scammer & Co. Rip-off, které kradou vzhled nebo zdrojový kód webových stránek a ukrývají se za P. O boxy, bílými koni a změnami jména.

Pokud se podaří dopadnout jakoukoliv z těchto společností, jsou odsouzeny ke směšně malým pokutám, které nemají naprosto žádný zastrašující účinek. Tady je potřeba pokuty drasticky zvýšit, zejména u opakovaných deliktů. Je důležité, aby okradení spotřebitelé mohli podat žádost o odškodné, jinak je pouze necháme bez pomoci když pomoc potřebují. Plánované změny situaci pro spotřebitelelepší, proto jsem hlasoval pro zprávu.

Zuzana Roithová (PPE-DE), *písemně*. – (CS) Vítám projednání zprávy o provádění, uplatňování a prosazování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a směrnice 2006/114/ES o klamavé a srovnávací reklamě, jelikož zatím tyto směrnice tvoří páteř ochrany spotřebitelů v EU. Jejich jednotná aplikace v členských státech je nutná zejména pro internetové nákupy. Vnitřní trh nesmí být fragmentován, podnikatelé a spotřebitelé, ať prodávají či nakupují v jakémkoliv členském státě, musí podléhat stejným pravidlům a ochraně. Musím upozornit, že některé státy včetně České republiky implementovaly směrnice do své národní legislativy pozdě. Teď je nejpodstatnější, zda-li dozorové národní orgány donutí nekalé obchodníky ke skutečnému přesunutí pravidel do praxe. Povánoční výprodeje jsou vynikající možností pro kontroly. Dále je potřeba, aby evropské instituce podpořily vyšší spolupráci mezi národními radami pro rozhlasové a televizní vysílání, které mají hlídat dodržování směrnic v masmédiích, a je v našem zájmu, aby dozor byl uplatňován jednotně napříč celou EU.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, Hlasuji pro zprávu paní zpravodajky Weilerové o provádění, uplatňování a prosazování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách mezi podniky a spotřebiteli na vnitřním trhu a směrnice 2006/114/ES o zavádějící a srovnávací reklamě.

Jsem pevně přesvědčen, že řádné uplatňování směrnice veřejnosti umožní, aby si byla plně vědoma svých práv. Rozšíření práv spotřebitele prostřednictvím směrnice o nekalých obchodních praktikách musí být podpořeno opatřeními nutnými k podpoře provádění těchto práv.

Souhlasím s paní zpravodajkou, když uvádí, že odpovídající provádění, uplatňování a prosazování směrnic o nekalých obchodních praktikách mezi podniky a spotřebiteli a o zavádějící a srovnávací reklamě mají zásadní význam pro dosažení cílů stanovených směrnicemi, zejména vzhledem k rozdílným způsobům a systémům provádění a uplatňování používaným v členských státech, složitosti některých právních konceptů obsažených ve směrnicích, kvalitě a vyčerpávající povaze vnitrostátních norem platných pro nekalé obchodní praktiky a zavádějící reklamu a také značný rozsah působnosti směrnice. Jsem nakonec potěšen iniciativou mé kolegyně poslankyně, jejímž cílem je zákonná úprava problematiky, která má pro Společenství nesmírný význam.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *písemně*. – (PL) Rozhodně schvaluji zprávu Barbary Weilerové o provádění, uplatňování a prosazování směrnice o nekalých obchodních praktikách na vnitřním trhu a směrnice o zavádějící a srovnávací reklamě.

Záležitosti zavádějící a srovnávací reklamy v transakcích mezi podniky jsou regulovány zavedením jednotné, konsolidované směrnice. Záležitosti nekalých obchodních praktik ve vztazích mezi podniky a spotřebiteli jsou regulovány směrnicí 2005/29/ES.

Tyto směrnice byly připraveny, aby dodaly spotřebitelům větší důvěru (jejich ochrana se zvýšila díky vytvoření „černé listiny“ obchodních praktik, které by měly být zakázány, a díky harmonizaci ochrany spotřebitelů před nekalými praktikami) a také aby pro podniky zajistily větší právní jistotu.

Mohl být dosažen vyšší stupeň ochrany, pokud by ustanovení směrnice provázela právní opatření umožňující účinné prosazování. Členské státy proto musí prověřovat své právní systémy a zvyšovat srozumitelnost procesu přizpůsobení svého vnitrostátního práva.

Zavedené změny musí být podpořeny srozumitelnými realizačními postupy a účinnými kompenzačními opatřeními, která dají spotřebitelům právo vznášet nároky na odškodné za ztráty utrpěné v souvislosti s nekalými obchodními praktikami, jako byly mechanismy pro monitorování ochrany spotřebitele ve věci webových stránek aerolinek poprvé použité v roce 2007. Na úrovni členských států by měly být zváženy osvětové kampaně a kampaně, které zlepšují úroveň informovanosti spotřebitele o právech spotřebitele a jejich využívání.

- Zpráva: Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), *písemně*. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme hlasovali proti zprávě o ekosystémovém přístupu k řízení rybolovu. Jsme přesvědčeni, že tato zpráva nevysvětluje, že rybářská politika musí být navržena tak, že se z environmentálních kritérií a kritérií udržitelnosti vychází. Kromě toho se zpráva příliš zaměřuje na zdržování nezbytných reforem rybářské politiky a chrání zájmy velkých rybolovných společností.

Duarte Freitas (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Velmi stručně shrnuto, cílem této zprávy z vlastního podnětu Evropského parlamentu je začlenit požadavky Společenství na zachování mořského prostředí do společné rybářské politiky (CFP), která má jako jeden ze svých operativních cílů za úkol postupné zavedení ekosystémového přístupu do řízení rybolovu.

Základním bodem této zprávy, na který bych rád upozornil, je skutečnost, že podle ní stávající systém celkových přípustných odlovů a kvót neslouží cílům reformované CFP, protože se ukázal jako neadekvátní jak pro rybolovný sektor Společenství, tak pro zachování zásob.

Měly by být urychleně ustaveny alternativní systémy řízení a mám za to, že za takovýchto podmínek by EU měla rychleji prodiskutovat alternativní přístupy, vzhledem k tomu, že některé z nich, jako je například řízení založené na rybolovných právech, tvoří základní kámen systému v zemích jako Spojené státy, Nový Zéland, Norsko a Island, kde všude existuje silná tradice a velký potenciál rybolovného sektoru.

Přeformulování plánu obnovy pro štikozubce a humry je dalším významným bodem, který by se měl zvážit.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Přestože nesouhlasím s celkovým obsahem přijatého rozhodnutí, přesto obsahuje řadu důležitých cílů a principů, které by měly v rybářské politice převažovat.

Bude obzvláště důležité znovu zdůraznit a bránit tyto cíle a principy (jak vytrvale činí Komunistická strana Portugalska), z nichž mnohé nejsou ve společné rybářské politice (CFP) respektovány (přestože jsou do ní některé z nich zahrnuty), až Evropská komise ohlásí v dubnu příštího roku představení zelené knihy o budoucnosti společné rybářské politiky a v hlavních rysech tak naznačí případnou reformu této politiky do roku 2012.

Vzhledem k cílům a záměrům, které stanovila Evropská komise a jiné orgány EU pro budoucí rozvoj rybářského průmyslu, by měl být tento sektor v Portugalsku - který je v hluboké krizi, jejíž příčiny spočívají v tíživých politikách, které byly na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství dodržovány po desetiletí - ve stavu pohotovosti kvůli novým a ještě tíživějším opatřením a měl by se proti nim mobilizovat. Pokud by tato opatření byla přijata a uplatňována, způsobila by zničení velké části tohoto strategického sektoru, a to by mělo negativní dopad na Portugalsko.

Taková politika není předem rozhodnutou záležitostí.

Pro rybářský průmysl v Portugalsku existují alternativní politiky.

Jsou to politiky, které Komunistická strana Portugalska prosazovala a bránila jak na vnitrostátní úrovni, tak v Evropském parlamentu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana zpravodaje Guerreira. Tato zpráva správně upozorňuje, že by rybářská politika EU měla prosazovat modernizaci a udržitelný rozvoj odvětví rybolovu a zachovat přitom svoji socioekonomickou realnost a udržitelnost rybolovných zdrojů a zaručit zásobování veřejnosti rybami a soběstačnost a bezpečnost v zásobování potravinami, zachování pracovních míst a zlepšení životních podmínek pro rybáře. Je to pravý opak toho, čeho CFP dosáhla za poslední tři desítky let a vzhledem k tomu podporuji repatriaci řízení rybolovu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana zpravodaje Guerreira o společné rybářské politice (CFP) a ekosystémovém přístupu k řízení rybolovu. Má zásadní význam nezaměňovat mořskou nebo oceánskou politiku s rybářskou politikou. V tomto bodě naprosto souhlasím s panem zpravodajem.

Rybářská politika musí být založena na principu, podle kterého existuje vzájemná souvislost mezi prosperitou rybářské komunity a udržitelností ekosystémů, jejichž nedílnou součástí jsou, zejména uznáním specifické povahy a významu pobřežního rybolovu malého rozsahu a rybolovu řemeslného charakteru.

Souhlasím také s kolegou poslancem, když uvádí, že hlavním a prvořadým úkolem řízení rybolovu, jako činnosti zahrnující využívání obnovitelných zdrojů, je přímo nebo nepřímo kontrolovat celkovou intenzitu rybolovu s cílem zajistit maximální udržitelný úlovek. Pokud přijmeme tento přístup, učiníme další krok směrem k dosažení cílů stanovených Evropskou unií.

- Zpráva: Christa Klaß (A6-0443/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V tomto případě se také došlo ke kompromisu, který nakonec vzal v úvahu několik kritických připomínek, které jsme vznesli k původnímu návrhu, konkrétně těch, které se týkaly ukazatelů a cílů snížení, opatření a harmonogramů pro snížení rizik a nebezpečí spojených s pesticidy a závislostí na pesticidech. Podle našeho názoru je rozumnější nekvantifikovat tyto cíle hned od začátku, aby se nevytvářelo dokonce ještě víc překážek pro zemědělství malého rozsahu.

Vítáme také skutečnost, že výjimka z povinné inspekce zařízení a příslušenství, kterou upravoval původní návrh Komise, je zachována a že se od povinné inspekce všeho, včetně zařízení a příslušenství používaného v malých rodinných podnicích, upustilo.

Máme za to, že tato diferenciace - prakticky i teoreticky - mezi rodinnými podniky a intenzivním agroprůmyslem by měla být přítomna ve všech rozhodnutích. Mimochodem by se vždy mělo pamatovat na to, že to nebyly rodinné podniky ani neintenzivní metoda výroby, které vedly k BSE, dioxinům, nitrofuránům a jiným pohromám spojeným s potravinami ...

Proto jsme hlasovali pro uvedený kompromis.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Souhlasím s paní zpravodajkou a gratuluji ji k závěrečné zprávě.

Vstoupení této směrnice v platnost bude nesmírně důležité ve smyslu zvyšujícího se tlaku na naléhavé doplnění politiky snížení rizika pesticidů, která byla v EU charakterizována určitým nedostatkem informací a kontroly praktik a produktů. K ochraně lidského zdraví a životního prostředí je životně důležité napomáhat změně přístupu k zemědělským pesticidům.

Tento dokument je zásadní, protože stanovuje pravidla pro informování a školení osob, které pesticidy používají, a vyžaduje kontrolu zařízení. Zakazuje také letecký postřik (povolený v případech naprosté nezbytnosti a tam, kde neexistují jiné alternativy). Dalším pozitivním aspektem je možnost, aby každý členský stát definoval oblasti ochrany a oblasti rizika.

Robert Goebbels (PSE), písemně. – (FR) Zdržel jsem se hlasování o „pesticidovém balíčku“ na protest proti antidemokratickému způsobu předkládání kompromisů Evropskému parlamentu, které byly vyjednány v neformálních rozhovorech mezi třemi stranami, tj. radou, Komisí a zástupci Evropského parlamentu, a jsou založeny výhradně na kompromisech dosažených jediným parlamentním výborem. Ve skutečnosti se opomíjením řádné demokratické rozpravy během prvního čtení nejenom odebírá každému poslanci Evropského parlamentu právo na podávání pozměňovacích návrhů, ale omezuje to také evropskou legislativu, která je formulována v rozporu s jakoukoliv demokratickou transparentností.

Kromě toho jsou právní předpisy, které jsou nakonec přijaty, v mnoha ohledech nadměrné, byrokratické a kontraproduktivní.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Paní předsedkyně, přijaté zprávy o pesticidech a přípravcích na ochranu rostlin považuji za to nejlepší a také realistické a plodné, čeho jsme mohli dosáhnout, A proto jsem je podpořila.

Přestože někteří poslanci předložili na poslední chvíli pozměňovací návrhy, o kterých si mysleli, že pro právní předpisy zajistí oporu v silnějších vědeckých důkazech a zároveň otevřou možnost derogací pro jednotlivé členské státy, většině bylo jasné, že by bylo odvážné začít znevažovat výsledek jednání mezi Parlamentem a Radou, i kdyby pozměňovací návrhy byly platné.

Byla to zejména zpráva o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, která vyvolala silné emocionální reakce. Odlišné národní zájmy a přístupy a konsensus, který v Radě chyběl, se odrazily na náladě Parlamentu. Také v naší skupině byla rozprava velmi vzrušená. Zpětná vazba od zainteresovaných skupin v odvětví nicméně ukazuje, že právní předpisy jsou konsistentní a celé EU umožní realizaci cílů, které si stanovila, aby zlepšila a ochránila jak životní prostředí, tak veřejné zdraví.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Studie o posouzení dopadu provedené francouzskými technickými instituty a centry ukazují, že návrh revize evropské směrnice o pesticidech by mohl vést k vymizení mnoha produktů, které jsou ve stávající době na trhu.

Je důležité, aby tento návrh dal zemědělcům v Unii prostředky k ochraně jejich plodin. Bez toho produkce plodin zřetelně poklesne a mohlo by to mít i znatelný dopad na produkci hospodářských zvířat.

K likvidaci by mohly být odsouzeny celá zemědělská odvětví ve Francii a Evropě a ohrožena by mohla být samotná úloha zemědělství, kterou je zásobovat naše občany zdravou a různorodou zemědělskou produkcí.

Aniž by tím byla zpochybněna potřeba chránit spotřebitele a uživatele, nové nařízení nesmí ohrozit zavádění zlepšení nebo diverzitu skupin chemikálií. Musí proto s okamžitou platností zahrnovat alternativní řešení.

Je to jediné řešení, jak se vyhnout migraci velkého množství zemědělské produkce, pracovních míst a bohatství, které je provází.

Tváří v tvář těmto rozhodujícím náročným úkolům, které mají zemědělci jako výrobci zeleniny, ovoce a obilovin, potřebujeme zůstat bdělí v reakci na stávající reformy a opatření přijatá k jejich uplatnění na vnitrostátní úrovni.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasovala jsem pro oba kompromisy dosažené v obtížném třístranném rozhovoru mezi Parlamentem, Radou a Komisí.

Pesticidy jsou v moderním zemědělství nevyhnutelné. Zaručují optimální využití zemědělské půdy v Evropě, a tím zajišťují vysoký standard produkce potravin.

Jsem samozřejmě spokojená, že se přihlédlo k mému usnesení, které bylo přijato v listopadu, takže se musí postupovat se zvláštní péčí při udělování licencí pesticidům, které jsou toxické pro včely, aby se zajistilo, že pesticidy, u kterých se škodlivost pro včely prokázala, nedostanou licenci.

Cílem je účinnost, což znamená, tolik, kolik je potřeba, a co nejméně je to možné. Lineární snížení počtu produktů by bylo nesmyslné. Zemědělci potřebují dostatek různých produktů, i kdyby jenom kvůli tomu, aby zabránili odolnosti způsobené postupným zvyšováním.

Stále mám samozřejmě pochybnosti o skutečných účincích nařízení o zemědělství, vinařství a zahradnictví, pokud se týká zásobování těchto odvětví pesticidy a cen těchto pesticidů, a stále nemáme jasno o účincích na dotčená odvětví průmyslu. Následné vyhodnocení je zde nezbytné.

Jsem potěšena, že Lucembursko nyní leží ve stejné zóně jako Belgie a Německo, takže zemědělci a vinaři mohou používat stejné produkty na obou stranách hranice. Problém s Francií musí být vyřešen s pochopením.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu přednesenou paní Klačovou o rámcové směrnici pro udržitelné využívání pesticidů. Plně souhlasím s přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady.

Cílem směrnice je omezit dopad pesticidů na lidské zdraví a životní prostředí, tj. kvantitativní omezení používání pesticidů by tedy mělo být jedním z praktických úkolů, kterých by se mělo dosáhnout konkrétním

stanovením cílů a zaváděním vnitrostátních akčních plánů. Také kontroly musí být mnohem více restriktivní, aby se zcela chránilo veřejné zdraví. Jsem také přesvědčen, že etikety, kterými jsou takové produkty opatřeny, by měly být všem jasné a srozumitelné, aby byly známy důsledky spojené s používáním každého jednotlivého prvku.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Včera jsem během rozpravy zmínil, že současný kompromis považuji za účtyhodný a že jej Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance v Evropském parlamentu podpoří. Rád bych však zdůraznil, že kvůli dosažení dohody se zemědělskou lobby a průmyslovým odvětvím pesticidů, musíme učinit několik ústupků. Stále lituji skutečnosti, že jsme upustili od 50% cíle.

V důsledku toho je vše ponecháno na úsilí jednotlivých členských států. Je naprosto možné, aby členské státy příliš velké úsilí nevyvíjely, což může vést k příliš velké opatrnosti. Kromě toho může být výsledek dosažený u zřizování nárazníkových zón přiléhajících k vodním cestám oslaben. I to je nyní ponecháno na členských státech. Z pohledu životního prostředí a veřejného zdraví by byla přednější evropská minimální vzdálenost. Pozitivní ale je, že veřejná místa, která jsou často navštěvována zranitelnými skupinami (parky, sportovní a rekreační oblasti, školy a podobně) budou lépe chráněny. Této oblasti se již dostalo pozornosti ve Flandrech a nyní je připravena získat pozornost všech vlád v Evropě.

- Zpráva: Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Tento právní předpis je celý poznamenán EU – klasický případ, kdy se ořech loupe kladivem. Jeho dopad na zemědělce a odvětví zahradnictví v Severo-východní Anglii, regionu, který zastupuji, bude značný.

Podniky se budou nepochybně zbavovat pracovních míst a dokonce přestanou obchodovat úplně. Naši přetíženi zemědělci budou nepochybně postaveni před další tvrdé byrokratické oříšky. Zemědělské výnosy nepochybně poklesnou. Skutečnost, že tento týden také projednáváme potravinové zabezpečení světa je tedy silně ironická. Pesticidy jsou pro pěstování potravin nezbytné a již podléhají přísnému bezpečnostnímu režimu.

Nikdo nezpochybňuje význam ochrany životního prostředí, ale tento právní předpis není vyvážený. Je nadměrně normativní a postrádá flexibilitu. Komisi se nepodařilo provést dostatečně vyčerpávající a aktuální studii vyhodnocení dopadu.

Z těchto důvodů jsem hlasoval proti tomuto návrhu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme dnes pro zprávu paní zpravodajky Breyerové o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. Toto nařízení, které usiluje o zlepšení jak bezpečnosti potravin, tak dopadu přípravků na ochranu rostlin na životní prostředí, je rozumné a důležité.

Od prvního čtení v Evropském parlamentu analýzy ukazují, že s tímto nařízením je spojené riziko jeho přílišné dalekosáhlosti a malé pružnosti, a to může ve Švédsku znemožnit pěstování obvyklých plodin (např. mrkve a cibule) v komerčním rozsahu. Tuto situaci nijak nevylepší ani skutečnost, že se vyhodnocení dopadu pravidel liší, pokud se týká důležitých závěrů, např. jsou rozdíly mezi vyhodnoceními, která vypracoval Švédský inspektorát chemikálií a jeho britský ekvivalent, Ředitelství pro bezpečnost pesticidů. Litujeme skutečnosti, že v tomto druhém čtení v Parlamentu nebyla příležitost hlasovat pro objasnění tohoto stavu, ale zároveň bychom upozornili, že v přijatém textu byla od prvního čtení v Parlamentu zabudována zlepšení v tomto směru.

Rádi bychom byli bývali svědky zvážení dohody dosažené mezi Evropským parlamentem a Radou, díky které by se toto nařízení objasnilo, takže by nebezpečné používání pesticidů bylo mnohem zřetelněji zakázáno, zatímco by nezbytná, odpovědná a bezpečná ochrana rostlin – které nyní hrozí, že bude zakázána – byla i nadále povolena.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Kompromis, kterého bylo nakonec v Evropském parlamentu dosaženo, představuje ústup od záměru maximalistických návrhů, které byly předloženy k eliminaci aktivních látek, zejména od negativních důsledků, které by tyto návrhy bývaly měly ve vztahu k insekticidům a pesticidům. To platí především pro takové země jako Portugalsko, které je vážně postiženo některými hmyzími škůdci na ovoci a zelenině, bramborách a olivách a určitými onemocněními jako postižení hád'átkem borovým a rakovina kůry kaštanovníku, a kde, hlavně kvůli chybějícím efektivním kampaním na ochranu rostlin, tyto škůdci a nemoci způsobují závažné škody, zejména rodinným podnikům.

Přestože máme mnoho pochybností o určitých konkrétních aspektech dosaženého kompromisu, jako je problematika jiných než chemických metod kontroly nebo prevence a ochrana proti škůdcům a správa sklizní, cítíme, že je správné uplatnit zásadu vzájemného uznávání povolení prostředků na ochranu rostlin a vytvoření zón zahrnujících regiony s podobnou charakteristikou půdy a klimatu.

Trváme ale na tom, že je nutné, aby nám studie poskytovaly pravdivý obraz následků těchto opatření na produktivitu, a tím pádem i na příjmy zemědělců, aby se o tyto náklady mohla podělit celá společnost, vzhledem k tomu, že hovoříme o požadavcích týkajících se ochrany životního prostředí a bezpečnosti potravin.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem proti pozměňovacím návrhům ke zprávě paní zpravodajky Breyerové. V Británii se kolem této zprávy, která znamená „konec konvenčního zemědělství, jak je známe“, do určité míry šíří zbytečná panika. Není to postoj, jaký zaujímají zemědělci v jiných členských státech.

Skutečný dopad je ale nejasný, vzhledem k tomu, že se nepodařilo zajistit uspokojivé vyhodnocení vlivu na návrh v jeho stávající podobě. Podporuji proto myšlenku částečného zrušení platnosti po roce 2015, když vyprší platnost stávajících povolení v případě, kdy bude mít kterýkoliv členský stát vážné obavy o dostupnost určitého pesticidu, který má závažné účinky na výnosy plodin.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Tento dokument pomůže harmonizovat právní předpisy o pesticidech.

Souhlasím s přijatou zprávou, zejména protože uplatnění principu vzájemného uznávání povolení přípravků na ochranu rostlin uzavře případy nerovnováhy v konkurenceschopnosti, které existují mezi jednotlivými členskými státy (s různě velkými trhy) a zejména sníží obavy týkající se ochrany životního prostředí a bezpečnosti potravin. Vytvoření tří zón zahrnujících regiony s podobnou charakteristikou půdy a klimatu je velmi pozitivní. Kdyby se naprosto odlišné podmínky daly do jednoho pytle, představovalo by to jisté riziko.

Otázka látek narušujících funkci hormonů má podle mého názoru elementární základ: navrhovaný text je založen na vědeckém stanovisku. Problém s látkami narušujícími funkci hormonů je, že na rozdíl od karcinogenů nebo mutagenů nemají toxikologické parametry, ale generují řadu různých účinků od případů menší hormonální nerovnováhy po malformace pohlavních orgánů nebo rakovinu.

Je důležité regulovat látky, které mají prokazatelně škodlivý vliv na lidské zdraví.

Nařízení má trojitý právní základ (zemědělství, vnitřní trh a veřejné zdraví), což je podle mého názoru pozitivní.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Unie v posledních letech neustále zvyšovala hodnoty limitů, a jejich snižování bylo tedy opožděno o dlouhou dobu. Je pokrokem, že pesticidy, které jsou zdraví nesmírně škodlivé, mohou být nakonec zakázány, přestože je tady stále příliš málo výzkumu. Narůstající využívání pesticidů, které může být použito k obcházení určených hodnot limitů, je stále důvodem obav. Stále ještě toho víme příliš málo o možných interakcích a právní předpisy v této oblasti měly být dávno připraveny.

Rozsah skutečné účinnosti dokumentace a sledovatelnosti je povážlivý. Skandály s masem z nedávných let ukazují docela jasně, jak je snadné padělat etikety. V neposlední řadě stále trvá problém, že přes uvalení specifikací pesticidů na naše výrobce, pak dovážíme produkty ze zemí s více nedbalými požadavky. Epizoda s čínskými hračkami by měla být pro nás poučím. Plánovaná nařízení jsou krokem správným směrem, a proto jsem pro ně hlasoval, ale je toho třeba daleko více.

Bill Newton Dunn (ALDE), písemně. – Hlasoval jsem proti závěrům a doporučením dialogu mezi Radou, Komisí a Parlamentem, protože:

- tento právní předpis měl být přijat v příliš velkém chvatu, jelikož jak Parlament, tak Komise končí svá funkční období toto léto, což ale není dostatečný důvod k přijímání právních předpisů ve spěchu;
- nebylo provedeno vyhodnocení vlivu návrhů;
- doporučení nejsou založena na důkladné vědě, ale spíše na emocionálních obavách týkajících se příčin alarmujícího celosvětového úbytku medonosných včelstev a strachu o lidské zdraví;

- zemědělci, které zastupují v hrabství Lincolnshire a regionu East Midlands mě jednohlasně žádali, abych vystoupil proti předkládaným návrhům, a protože to jsou praktičtí lidé, kteří pěstují naše potraviny, jejich názory by měly být respektovány.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedkyně, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu předloženou paní zpravodajkou Breyerovou o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. Souhlasím s účely a cíli, které mají zajistit vysokou úroveň ochrany pro lidské zdraví a životní prostředí.

Evropská unie vždy kladla zvláštní důraz na témata vztahující se k životnímu prostředí a toto nařízení je další strategií navrženou k dosažení tohoto cíle. Jsem také přesvědčen, že je správné učinit ustanovení pro to, aby se pokusy na zvířatech minimalizovaly a prováděly pouze v případech naprosté nutnosti a aby se prosazovalo používání alternativních postupů s cílem ušetřit zvířata zbytečného utrpení.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Rozhodl jsem se hlasovat proti této zprávě ze dvou důvodů.

Zprvce potřebujeme poskytnout našim zemědělcům nástroje, které potřebují ke svojí práci a tento návrh jejich možnosti velmi omezí. Zejména u těch zemědělců, kteří pracují ve vlhčím a deštivějším klimatu a potřebují používat pesticidy k ochraně plodin a svého živobytí. Neznám žádného zemědělce, který chce používat pesticidy, ale jsou základní součástí zajištění potravin pro naše obyvatelstvo za přijatelnou cenu.

Zadruhé nebylo provedeno žádné posouzení vlivu tohoto právního předpisu, což mi připadá ostudné vzhledem k závažným dopadům, jaké by to mohlo mít na odvětví zemědělství.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Včera jsem během rozpravy uvedl, že stávající kompromis považuji za úctyhodný a že jej Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance v Evropském parlamentu podpoří. Rád bych však zdůraznil, že kvůli dosažení dohody se zemědělskou lobby a průmyslovým odvětvím pesticidů, jsme museli učinit několik ústupků. Ať se na to podíváte z jakéhokoli úhlu, to, čeho bylo dosaženo, pokud se týká kritérií nejvyšších přípustných hodnot, je velmi oslabený výsledek v porovnání postoje EP při prvním čtení.

Pro 12 látek byly výslovně vytvořeny možnosti odchýlení. Měli jsme také výhrady k zónovému přístupu. Myšlenka tří zón napříč tak rozsáhlých prostor nám připadá problematická, protože podmínky životního prostředí v rámci kterékoli z těchto zón se mohou nesmírně měnit. Pozitivní však je, že právní základ vychází ze zemědělství, vnitřního trhu a veřejného zdraví, přičemž starosti o veřejné zdraví je přiřazena nejvyšší důležitost v příslušných bodech odůvodnění a v článku 1. Stejně tak je vítaným dodatkem také kritérium nejvyšší přípustné hodnoty u látek, které mají nepříjemný vliv na včely. Požadavek rychleji nahradit nebezpečné produkty bezpečnými alternativami byl také splněn. I když výsledek mohl být lepší, hlasovali jsme pro přijatelný kompromis.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podání pozměňovacích návrhů ke společnému postoji mě zklamalo. Dala bych přednost společnému postoji, protože by nastolil lepší rovnováhu mezi veřejným zdravím a výrobou potravin.

Glenis Willmott (PSE), písemně. – To, že i nadále chybí důkladné vyhodnocení vlivu, znamená, že Evropská parlamentní labouristická strana (EPLP) nemůže podpořit kompromisní balíček vyjednaný mezi Radou a zpravodajem Evropského parlamentu, protože neexistuje žádný jasný náznak jeho dopadu na výrobu potravin.

Labourističtí poslanci Evropského parlamentu si skutečně přejí lepší a bezpečnější pesticidy, ale máme také odpovědnost jak vůči výrobcům, tak spotřebitelům, abychom se ujistili o případných dopadech stávajících návrhů na zemědělskou výrobu a ceny potravin.

I když by taková dohoda jistě neměla tak katastrofické účinky, jak se předpovídá v určitých kruzích, související nejistota je dost velká na to, aby EPLP nemohla podpořit kompromisní balíček..

- **Zprávy: Christa Klaß (A6-0443/2008), Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)**

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain a Eoin Ryan (UEN), písemně. – Dnes jsme se zdrželi hlasování o této legislativní úpravě na ochranu rostlin.

Jedná se velmi obtížné hlasování. Byli jsme zapojeni do všech částí intenzivních jednání o tomto kontroverzním balíčku až do tohoto okamžiku.

Tato legislativní úprava klade jasný důraz na zdraví a souvislosti mezi chemickými látkami a rakovinou. Zemědělci jsou kvůli přímému kontaktu ovlivněni nejvíce. Zatímco balíček usiluje o omezení dostupnosti karcinogenů, členské státy mohou na trhu povolit látky tam, kde existuje vážná hrozba pro zdraví rostlin. Návrh usiluje o ochranu včel a omezuje byrokracií při povolování látek. Chtěli bychom průmysl naléhavě vyzvat, aby zároveň s postupným stahováním látek do roku 2016 přišel s biologicky zdravými a účinnými produkty.

Nemůžeme hlasovat pro tuto legislativní úpravu. Komise nedala přes opakované žádosti k dispozici žádné novější vyhodnocení vlivu. Nemůžeme přijímat právní předpisy čistě teoreticky! Výrobky budou zakazovány na základě rizika v protikladu k vědeckému riziku, které by bylo založeno na používání a vystavení vlivu. Kromě toho nebyla na vědecké úrovni dosažena dohoda o definici „látek poškozujících endokrinní systém“ a my jsme předložili pozměňovací návrhy, abychom mohli očekávat vyjádření expertů Komise k této problematice.

Michel Teychené (PSE), písemně. – (FR) Díky tomuto dokumentu, který omezuje výrobu a prodej pesticidů a průvodního dokumentu, který stanovuje rámec pro jejich používání Evropa nakonec dosáhla vzorových norem pro pesticidy. Zpráva paní zpravodajky Hiltrud Breyerové je na dobré cestě. Zatímco na trhu povoluje produkty s nízkým rizikem, zakazuje 22 látek, které jsou považovány za velmi škodlivé.

Pokud máme nakonec doufat, že po celém světě bude existovat rozumné zemědělství, musíme přivítat tento krok vpřed, který učinila Evropská unie. Evropské zemědělství, které přípravky na ochranu rostlin hojně využívá, nebude oslabeno. Avšak díky těmto dokumentům bude mít EU nejprísnejší právní předpisy pro boj proti toxickým pesticidům.

- Zpráva: Wolf Klinz (A6-0497/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Režim právních předpisů pro celoevropské investiční fondy, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), prošel zásadní revizí. Tvoří je programy kolektivního investování, které jsou po získání povolení v členském státě schopny využívat tento „pas“ v celé Unii bez nutnosti dalšího prověřování. V této době všeobecné finanční nejistoty se musí spravedlivě a důsledně uplatňovat regulace finančních obchodů, aby se posílila důvěra v tomto odvětví.

Zpráva pana zpravodaje Wolfa Klinze navrhuje zavedení „pasů“ pro správcovské společnosti (MC), které jsou najímány zřizovateli fondů SKIPCP. Tento návrh umožňuje přeshraniční řízení fondů bez stávajícího předepsaného požadavku na založení plně funkčních správcovských společností. Je naprosto nezbytné, aby byl k dispozici dostatek správců fondů pro zachování řádného dohledu nad pasy MC.

Pan Klinz předložil kompromisní dokument, který mohu podpořit.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) SKIPCP (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů) jsou harmonizovaným produktem investičních fondů, které investují podle stanovených investičních strategií. Rámcová směrnice SKIPCP, ke které se zpráva pana zpravodaje Klinze vztahuje, zajišťuje transparentnost nákladů – a něco, co je zejména důležité v době hospodářské a finanční krize v EU – vysoký stupeň ochrany investora. Směrnice stanovuje základní požadavky na organizaci a řízení investičních fondů a dohled nad nimi.

Je pravda, že v porovnání s americkým trhem jsou evropské investiční fondy charakterizovány svojí malou velikostí, což v důsledku znamená vysoké náklady pro investory. Proto existuje potřeba přehodnotit balíček SKIPCP, přizpůsobit ho potřebám investorů a zajistit konkurenceschopnost odvětví fondů EU.

Změny navrhované zpravodajem jsou v první řadě zavedení nových ustanovení o fúzích fondů (takže se budou považovat za tuzemské fúze a zachovají si daňovou neutralitu), zavedení dokumentu, který poskytuje klíčové informace investorům (a nahrazuje zjednodušený leták) a zjednodušení stávajícího oznamovacího postupu využitím přímé výměny informací mezi regulátory.

- Zpráva: Donata Gottardi (A6-0507/2008)

Jan Andersson, Göran Färm a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Podporujeme tuto zprávu, protože jsme přesvědčeni, že udržitelné veřejné finance jsou velmi důležité. Máme ale námitky ke znění v odstavci 8, který uvádí, že musí být zavedeno postupné a rychlé snížení daňového zatížení u středních až nízkých platů a penzí prostřednictvím srážek daní, pozměněných daňových sazeb a kompenzací za fiskální brzdu. Jsme přesvědčeni, že to jsou záležitosti, které by se neměly řešit na úrovni EU, ale o kterých by si členské státy měly rozhodovat samy.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva o veřejných financích v Hospodářské a měnové unii (HMU) přijímá rozhodnutí učiněná Radou a Komisí namířená proti pracovní síle, která mají posílit konkurenceschopnost monopolů, aby se ochránily zisky kapitálu a přesunulo se břemeno hluboké kapitalistické krize na ramena dělníků.

Kvůli plnění finanční politiky se posiluje rámec namířený proti nejnižším vrstvám, který formulovala EU prostřednictvím Paktu stability a Lisabonské strategie pro členské státy, zejména ty, které jsou v HMU.

Evropský parlament stejně jako Komise se pokouší zvládnout odstředivé tendence a logiku „každý sám za sebe“ výzvami k ještě většímu zasvěcení se dokončení vnitřního trhu, harmonizaci daní a posílení hospodářské soutěže a pravidel trhu.

Kritika skutečnosti, že obrovské částky, které jsou k dispozici pro řešení krize, se nedostávají k malým a středním podnikům, o dělnících nemluvě, je zavádějící. Zastaralé a neúspěšné modely státní intervence k pokrytí nedostatků trhu jsou zbožným přáním a pokusem dezorientovat dělníky hledáním společenského souhlasu se špatným systémem.

Jediným řešením pro dělníky je bojovat za moc nejnižších vrstev a hospodářství nejnižších vrstev, aby tak zvrátili kapitalistickou krutost.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Je vlastně poměrně zajímavé, že zpráva uznává, že analýza stavu veřejných financí v roce 2007 a první části roku 2008 „jasně ukazuje změnu v hospodářském vývoji a blíží se vyhlídky na zpomalení ekonomiky a růstu ve spojení s nižší mírou inflace a zvyšujícími se nerovnostmi v příjmech“.

K řešení krize ale nakonec v zásadě přichází se stejnými recepty, které vedly k současné situaci, místo aby této příležitosti využila k navržení změn neoliberálních a monetaristických politik, které přispěly k stávající závažné sociální situaci zvyšující se nerovnosti, nezaměstnanosti, nejisté a špatně placené práce a chudoby.

Trvá proto na stabilitě cen a Paktu stability a růstu, třebaže s určitým stupněm flexibility, a na Lisabonské strategii, která byla, jak víme, použita jako záminka k prosazování privatizace a odebrání odpovědnosti za sociální funkce státu. Tento přístup také zahrnuje myšlenku minimálního státu a větší účinnosti soukromého sektoru s cílem vnutit přijetí tzv. omezení mezd, které ve skutečnosti vede ke ztrátě kupní síly u mezd.

Proto jsme hlasovali proti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Ze zprávy paní zpravodajky Gottardiové o veřejných financích jsem pochopil, že si nevzala žádné poučení ze světové krize.

Paní Gottardiová označuje jako „selhání trhu“ a „nedostatečný dohled“ to, co je ve skutečnosti selháním systému, který nám byl dlouhé roky vnucován, tj. systém deregulací, extrémistické filozofie celosvětového svobodného trhu, absurdní „zfinančňování“ ekonomiky, kde vládne trh a předpokládá se, že se sám reguluje. Vágní kosmetické úpravy, o kterých se rozhodlo během setkání G20 nebo v Bruselu tuto situaci nijak zásadně nezmění. Potřebujeme prověřit ekonomická dogmata, kterým stále podléháme. Krize ukázala, že naprostá svoboda pohybu zboží, služeb, kapitálu a osob nevede k prosperitě, ale ke katastrofě. Ukázala také, že národní stát je odpovídající a účinnou úrovní pro rozhodování, akci a reakci, dokonce i když měl pan Sarkozy dojem, že musí být všude doprovázen panem Barrosem, aby lidi přesvědčil, že Evropská unie je v této situaci užitečná.

V tomto kontextu je bohužel dobrá rada paní zpravodajky ke správě veřejných financí a její výzva k dodržování Paktu stability a růstu málo užitečná.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Vítám některé pozitivní prvky této zprávy a zejména uznání nutnosti spravedlivěji rozložit daňové břemeno, význam veřejných výdajů a zdravé hospodářské řízení. Zdržela jsem se ale hlasování kvůli tomu, že zpráva lpí na chybné Lisabonské strategii, klade důraz na hospodářskou soutěž, podporuje flexikuritu a je implicitní hrozbou pro penzijní programy, veřejné zdraví a dlouhodobou péči pod pláštěm „strukturální reformy“.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:00 a obnoveno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS*Místopředseda***11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis****12. Bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech (rozprava)**

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0500/2008) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (KOM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216(COD)). Zpravodajem je pan Coelho, v zastoupení Výboru pro občanská práva, spravedlnost a vnitřní záležitosti.

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, pane Barrote, dámy a pánové, cílem návrhu, kterým se dnes budeme zabývat, je změna nařízení vydaných v roce 2004, která přispěla ke zlepšení a většímu sjednocení bezpečnostních opatření na ochranu cestovních dokladů občanů EU proti podvodnému užívání, a zároveň zavedla prvky biometrické identifikace. Oproti roku 2004 nyní jednáme na základě zásady spolurozhodování. Rád bych poděkoval francouzskému předsednictví a komisaři Barrotovi za obrovské nasazení, které v tomto případě vyvinuli s cílem dosažení dohody v prvním čtení. Dále patří můj dík stínovým zpravodajům za jejich úsilí a spolupráci, bez níž by nebylo možné dosáhnout tohoto výsledku.

Toto řešení se stalo nezbytným, uvědomíme-li si, že by podle nařízení, které vstoupilo v platnost v roce 2004, měly být od června tohoto roku snímány otisky prstů dětí od narození. Nicméně, podle dostupných studií provedených v několika členských státech na základě pilotního projektu je velmi obtížné sejmout spolehlivé otisky prstů u dětí mladších šesti let. Je pravda, že by vnitrostátní právní předpisy mohly udělit výjimku z této povinnosti. Nicméně by to znamenalo, že by mohly být do určitého věkového limitu vydávány pouze dočasné cestovní doklady. Nutnost zažádat si o nový pas pro dítě při každém vycestování mimo schengenský prostor by pro rodiče znamenala obrovskou zátěž.

Podarilo se nám tudíž shodnout se na ustanovení čtyřletého období, během něhož bude stanoven věkový limit 12 let, s únikovou doložkou pro ty státy, které již schválily právní předpisy ohledně nižšího věkového limitu v této oblasti, za předpokladu, že stanovený limit není nižší než šest let. Počítalo se zároveň s možností revizní doložky, která by zohlednila výsledky studie provedené na žádost Komise, která měla za cíl ověřit spolehlivost dětských otisků prstů. Byla vyhrazena možnost konečného stanovení věkového limitu a jeho sjednocení v jednotlivých členských státech během čtyř let.

Druhá výjimka byla přiznána osobám, které jsou z jakéhokoli důvodu fyzicky neschopné poskytnout otisky prstů. Dále bylo schváleno doporučení Mezinárodní organizace pro civilní letectví na zavedení zásady „jedna osoba – jen cestovní pas“. Podle slov pověřence EU pro ochranu dat jde o další posilu v boji proti obchodu s dětmi.

Co se týče obchodu s dětmi, i zde bylo dosaženo shody mezi třemi institucemi s cílem nalézt společný postoj při stanovování příslušných pravidel nezbytných pro zabránění únosů dětí a obchodu s nimi. Příslušná iniciativa bude představena Komisí v rámci příslušné oblasti občanského práva.

Musím se přiznat, že jsou mi omezené možnosti Unie v této oblasti proti mysli: záležitost cestovních pasů je v kompetenci členských států a Evropská unie smí pouze zasahovat v podobě vyžadování biometrických údajů v cestovních pasech a dokladech s cílem zpřísnit bezpečnostní opatření těchto dokumentů v rámci sítě hraničních kontrol.

Za zmínku stojí, že se nám podařilo stanovit pravidla, která zajišťují výkon kompetencí Komise, co se týče určování, jaký druh dat bude zahrnut – otisky prstů a fotografie. Zároveň je užití těchto kompetencí omezeno. Ty tak mohou být uplatněny pouze pro účely tohoto nařízení – tedy hraniční kontroly – a ověření pravosti dokumentů a toho, zdali je jejich držitel zároveň jejich oprávněným majitelem.

Shodli jsme se i v dalších dvou studiích, a sice o původních dokumentech, které jsou potřebné k vydání cestovních dokladů, a mělo by s nimi být zacházeno podobně jako s cestovními doklady, co se týče důvěryhodnosti. Druhou oblastí shody je srovnávání dat při hraničních kontrolách, aby bylo možné zaznamenat kvótu zamítnutí kvůli nepravosti. V důsledku přehodnocení těchto bodů a s přihlédnutím ke čtyřletému přechodnému období, by měly být nezbytné změny v určité fázi provedeny na základě postupu

spolurozhodování. Přitom bychom neměli opomenout konzultace s pověřencem EU pro ochranu dat, jako se naneštěstí stalo v případě formulování tohoto návrhu.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise – (FR)* Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval předsedovi Výboru pro občanská práva, spravedlnost a vnitřní záležitosti. Můj srdečný dík patří dále zpravodaji Carlosu Coelhoovi za tento jeho nevšední dokument a zároveň za vynikající spolupráci s Komisí v této tak ožehavé a citlivé problematice.

Komise navrhuje zavést jednotný systém výjimek z tohoto požadavku na shromažďování otisků prstů tak, aby se všem evropským občanům dostalo stejného zacházení. Mimo to si Komise klade za cíl ochranu dětí před obchodováním s lidmi. Té by mělo být dosaženo učiněním mezinárodně uznávané zásady jedna osoba – jeden pas právně závaznou.

Jsem příznivcem snah Evropského parlamentu ohledně dosažení shody již v prvním čtení tohoto návrhu, co se týče zahrnutí otisků prstů do cestovních dokumentů vydaných členskými státy nejpozději do 28. června roku 2009. Nebude-li možné dosáhnout této shody, bude každý, včetně novorozenců, povinen poskytnout otisky prstů při každé zahraniční cestě vyžadující použití cestovního pasu. Rád bych proto vyjádřil uspokojení Komise s vyjednáváním kompromisního návrhu. Nyní se Komise chystá dostát svému úkolu vypracovat zprávu vyžadovanou Evropským parlamentem nejlépe, jak jen to bude možné. Tím bych mohl skončit. Nyní si se zájmem vyslechnu příspěvky od dalších účastníků rozpravy a ještě jednou vyjadřuji svůj dík předkladateli zprávy, Carlosu Coelhoovi, který podal vynikající výkon.

Urszula Gacek, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, je mi potěšením vyjádřit podporu dnes předloženým návrhům.

Domnívám se, že je nezbytně nutné co nejdříve vytvořit společný systém norem k ověření platnosti biometrických údajů. Kolegové si nemusejí být vědomi současných hlubokých rozdílů mezi jednotlivými zeměmi například, co se týče důslednosti, s jakou ověřují pravost pasových fotografií. Mnoho zemí požaduje, aby se žadatelé o vydání cestovního dokladu dostavili osobně společně se svými dokumenty a fotografiemi. V těchto případech má příslušný úřad pověřený vydáváním cestovních dokumentů možnost rozpoznat, zda se žadatel podobá osobě na předkládané fotografii.

Nicméně v řadě jiných zemí – zejména ve Velké Británii – jsou běžným pravidlem žádosti podávané poštou. Autentičnost fotografií je zde ověřována tzv. „odborníkem“, který zná žadatele nejméně po dobu dvou let. Zajímavá je existence seznamu osob oprávněných k tomuto ověření. To může být vykonáno vaším optikem, zubním lékařem, stejně jako profesionálním fotografem nebo zaměstnancem požární služby – se vši úctou k těmto profesím.

Dále je zajímavá existence poněkud laxních pravidel, co se týče ověřování pravosti ve Spojených státech. Ověřování autentičnosti fotografií u žadatelů o první cestovní doklad může být provedeno v tzv. „přijatelných zařízeních“. V praxi pod tímto pojmem rozumíme zaměstnance místního poštovního úřadu. Takový systém ověřování se zdá být až neuvěřitelný pro zemi s jinak přísnými bezpečnostními pravidly, jejíž občané jsou navíc zbaveni vízové povinnosti při cestách do Evropy.

Měli bychom tedy zavést mnohem spolehlivější biometrická data, jako jsou otisky prstů, aby bylo možné zvýšit zabezpečení u cestovních dokumentů. Dále je třeba dohlédnout na to, aby úřady pověřené shromažďováním a ověřováním pracovaly na základě stejných norem, a to nejen v rámci EU, ale i dalších států, které se těší bezvízovému styku s Evropou. I ty by měly splňovat stejně přísné požadavky jako evropští občané.

Martine Roure, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Pane předsedající, při schvalování bezpečnostních opatření a zahrnutí biometrických prvků do evropských cestovních dokladů v roce 2004 se ve členských státech nepočítalo s výjimkou z povinnosti poskytování otisků prstů. Na základě aktuálních zkušeností víme, že dnes dostupné technologie nejsou schopny zajistit dostatečnou důvěryhodnost otisků prstů dětí do 12 let tak, aby mohly tak být použity jako bezpečnostní prvek v cestovních pasech. Proto vítám kompromis, kterého bylo dosaženo v členských státech, ohledně stanovení věkového limitu pro shromažďování biometrických údajů u dětí na 12 let. Tento kompromis obsahuje doložku umožňující revizi do tří let. Co se nás týče, přijali jsme tuto výjimku pro ty státy, které již přijaly legislativu ohledně dětí od šesti let.

Užití tohoto druhu údajů je přijatelné pouze pod podmínkou, že se skutečně zvýší bezpečnost našich dětí. To se doposud nestalo. Zůstáváme nicméně otevřeni jakémukoli pozitivnímu technologickému vývoji v této oblasti. Naším prvořadým cílem je zajistit bezpečnost samostatně cestujících dětí tak, aby bylo možné

předejít únosům dětí a obchodováním s nimi. Zahrnutí těchto informací do cestovních dokumentů vzbuzuje klamný dojem o bezpečnosti, protože neznemožňuje dětem překročit hranice bez souhlasu rodičů. Kompromis dosažený mezi členskými státy umožní Komisi předložit zprávu o požadavcích ohledně cestování nezletilých bez doprovodu přes vnější hranice. Tato zpráva by tak umožnila předložení dalších návrhů, na jejichž základě by bylo možno dosáhnout jednotné evropské formulace pravidel na ochranu nezletilých při jejich cestách mimo území členských států.

Biometrické údaje jsou koneckonců pouze prostředkem k ověření pravosti dokumentů. Použití citlivých osobních údajů jako jsou biometrické data je přijatelné pouze při dodržení přísných bezpečnostních pravidel.

Gérard Deprez, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád pogratuloval zpravodaji, Carlosu Coelho, stejně jako minulému francouzskému předsednictví, které tu podle očekávání není, aby se připojilo k naší snaze dosáhnout shody při prvním čtení. Vyžadovalo to jak vůli, tak i schopnost přijmout požadovaný kompromis. Má zvláštní gratulace patří panu Coelho, našemu zpravodaji, za jeho objasňující prohlášení, které doporučuji svým kolegům k přečtení jako klenot spojující v sobě inteligenci a politické umění.

Důkladný rozbor předkládaného textu odhalí ústřední zásadu, která zároveň představuje revoluční zásadu této zprávy. Tato revoluční zásada nijak nesusouví s biometrickými údaji. Rozhodnutí o ní padlo v roce 2004. Jde o zásadu jedna osoba – jeden pas. To nás přivádí k problematice dětí a věkové hranice, od které by měly být snímány jejich otisky prstů. Nezasťujeme, že dosažení tohoto kompromisu bylo zvláště náročné. Někteří, jako například zpočátku pan Coelho, byli pro stanovení co možná nejnižšího věku tak, aby bylo možné poskytnout dětem ochranu co možná nejdříve. To by však vyžadovalo spolehlivé biometrické údaje, které nemohou být v současné době poskytnuty. Nakonec bylo dosaženo následujícího kompromisu: dětské otisky prstů jsou povinné od 12 let věku. Ty státy, které je shromažďují od nižšího věku, v tom mohou pokračovat i nadále po dobu čtyř let. Za žádných okolností však nesmí být překročen limit šesti let. Komise předloží v následujících letech hodnotící zprávu o fungování systému a vyhodnotí, zdali je třeba provést nějaké změny, což je součástí předkládaného textu. Nezbyvá než doufat ve velký pokrok v oblasti technologií, protože ideální stav v oblasti ochrany dětí je mít spolehlivé, srovnatelné biometrické údaje co možná nejdříve. S tím vědomím vyjadřujeme náš souhlas s tímto textem, který ještě jednou chválím a gratuluji zpravodaji, Komisi za původní návrh a Radě za její smysl pro kompromis.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych nejprve pogratulovala zpravodaji k vynikající práci, kterou odvedl. Jako zpravodajce o strategii EU v oblasti práv dítěte mi přísluší zdůraznit několik důležitých bodů zprávy pana Coelho, i přes to, že tak již udělali někteří moji kolegové.

Nejprve bych ráda velmi uvítala zásadu zajištění společného přístupu k opatřením na ochranu dětí překračujících vnější hranice, která je velice potřebná.

Za druhé bych ráda poukázala na zásadu jedné osoby – jednoho pasu, která je důležitá jako přímé pojítko mezi biometrickými údaji a držitelem dokumentu, a ruší tak všechny v současné době používané postupy, které umožňují zapsat dítě do cestovního pasu rodiče. Tato praxe v mnohém znesnadňovala kontrolu totožnosti dítěte, činila ji nespolehlivou a usnadňovala tak únos dítěte zapleteného do různých sporů, stejně jako obchod s dětmi a jejich vykořisťování.

Za třetí, zpráva počítá s předložením zprávy Komise o technické proveditelnosti užívání otisků prstů za účelem identifikace dětí do 12 let. Je důležité pracovat na zdokonalení systému a zajištění jeho spolehlivosti obzvláště, co se týče ochrany dětí.

Závěrem bych ráda vyjádřila svůj názor na to, že by bylo vysoce přínosné vyvinout v budoucnu vhodné vyspělé technické bezpečnostní metody, které by umožnily zaznamenat a jednoznačně potvrdit identitu a věk dítěte v co nejnižším věku, nejlépe hned po narození.

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, nejprve bych ráda poděkovala panu Coelho za jeho vynikající výkon. Ačkoli my všichni máme různé politické názory, udělal to, co bylo v jeho silách pro dosažení kompromisu.

Skupina Verts/ALE je jednoznačně proti užívání biometrických údajů ve větším měřítku, dokud se neprokáže jeho nezbytnost nade všechnu pochybnost. Domníváme se, že tato opatření mají rozhodující dopady na ochranu osobních údajů a základních práv. Hlasovali jsme proti užití biometrických údajů ve vízech. Stejně odmítavě se stavíme k jejich užití v cestovních pasech. Co vidíme v návrhu pozitivně je způsob, jak zavést

omezení pro užívání otisků prstů v cestovních dokumentech. Z tohoto důvodu jsme spokojeni s kompromisem, kterého byl dosaženo Komisí a Radou. Stanovení věkového limitu 12 let se vztahuje na ty členské státy, kde dosud nebyly snímány otisky prstů u dětí. Limit šesti let by měl platit v ostatních státech.

Ráda bych znovu zdůraznila, že naše podpora zavedení věkových limitů neznamená podporu užívání otisků prstů jako takového. Jsme pevně přesvědčeni o tom, že biometrické údaje v cestovních pasech by měly sloužit pouze k ověření pravosti dokumentů nebo totožnosti držitele dokumentu. Užívání těchto údajů k jiným účelům, např. k prosazování práva, není ani legitimní, ani přiměřené. Nemůžeme souhlasit s praxí, podle které se každý držitel evropského cestovního pasu staví na roveň podezřelého, jehož otisky prstů mají být uchovány. To je náš názor, ale ještě jednou bych ráda zdůraznila, že gratulujeme panu Coelhoovi a Komisi a Radě k tomuto kompromisu.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, nejsem příznivkyní snímání otisků prstů u dětí nebo dokonce kojenců. Děti by měly být vyjmuty z požadavků na poskytování biometrických otisků prstů pro potřeby cestovních dokladů. Z tohoto důvodu považuji za správné zavedení výjimky pro děti. Pro užívání biometrických otisků prstů u dětí mladších 12 let dosud chybějí spolehlivé poznatky. Největší nejasnosti jsou ohledně doby, po kterou mohou být otisky prstů rostoucích dětí skutečně považovány za spolehlivé. Zavedeme-li jednoduše užívání těchto údajů, může se stát, že dosáhneme přesného opaku toho, co jsme zamýšleli, tedy oslabení bezpečnosti namísto jejího posílení. Z tohoto důvodu je nevhodné shromažďovat a používat údaje, jejichž spolehlivost nemůže být prokázána nad jakoukoli pochybnost.

Kompromis, kterého bylo nyní dosaženo v Radě, je vyústěním těchto obav. Díky neústupnosti parlamentu a vynikající práci zpravodaje je stanoven věkový limit na 12 let po dobu přechodného období čtyř let, během nichž bude provedena obsáhlá studie ohledně spolehlivosti biometrických údajů u dětí. Naneštěstí tento kompromis přináší i možnost výjimky pro ty členské státy, ve kterých již platí zákony umožňující snímání otisků prstů u dětí mladších 12 let. Proto je nezbytně nutné, abychom v rámci tohoto kompromisu výslovně ustanovili, že evropské normy pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech nesmějí být za žádných okolností chápány jako výzva k vytvoření databází obsahujících tato data na vnitrostátní úrovni.

Gerard Batten, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, jsem velmi rád, že je Spojené království vyčleněno z platnosti těchto předpisů, protože není součástí schengenského prostoru. Nicméně britská vláda se vyjádřila v tom smyslu, že se bude snažit držet krok s těmito předpisy, aby zabránila vytváření dojmu, že jsou druhořadé. Z toho můžeme vyčíst, že britská vláda je přesvědčena o jejich významu, a že se cítí být beztak vázána podstatou těchto předpisů.

Ale je tu řada problémů týkajících se věrohodnosti biometrických prvků a jejich ověřování, jak ukazuje i tato zpráva. Jaký druh dokumentů je používán pro počáteční prokazování totožnosti, a jak se můžeme přesvědčit o jejich věrohodnosti? V momentě, kdy je cestovní pas vydán, je to ztíženo, nemáme-li možnost ověřit údaje porovnáním s identifikačními údaji o držiteli v něčem na způsob národní nebo centrální identifikační databáze.

Zpráva uznává, že by měly existovat nějaké přísně zabezpečené shromažďovací prostředky pro tento druh informací, ale z britských zkušeností víme, že takový prostředek nemáme k dispozici. Za posledních pár let byly osobní a vysoce citlivé informace o doslova milionech občanů ztraceny z vládní databáze. Nikdo ve Spojeném království nevěří, že jsou jeho osobní informace v rukou vlády v bezpečí.

Co tato zpráva nezmiňuje, je spolehlivost biometrických prvků jako takových. Ve skutečnosti zaznamenal Úřad pro cestovní doklady Spojeného království při pokusu o zavedení biometrických prvků v roce 2004 chybovou frekvenci 1:3 v oblasti obličejové identifikace, 1:5 v případě identifikace otisků prstů a 1:20 při snímání oční duhovky. Biometrická identifikace je přitažlivá myšlenka, ale není to bezchybný mechanismus, který bychom si všichni přáli. Z tohoto důvodu budou britští Nezávislí hlasovat proti této zprávě.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, podle mého názoru je správné, že zpravodaj upozorňuje na řadu sporných bodů, které jsou výsledkem toho, že se v případě shromažďování, zpracovávání a porovnávání biometrických údajů jedná o poměrně nedávný výzkum. Proto je rozumné zhodnotit celý postup za tři roky, jak bylo navrhováno.

Dále je velice důležité, abychom dosáhli jednotného postupu, co se týče práce s biometrickými údaji, protože řetěz je jen tak silný jako jeho nejslabší článek. Teoreticky mělo odstranění vnitřních hranic v Evropské unii vyústit v lepší kontrolu hranic vnějších, ale ve skutečnosti je zřejmé, že se systém potýká s řadou podstatných

nedostatků. Mezinárodní kriminální síť, obchod s drogami a lidmi a nelegální přistěhovalci těží z těchto nedostatků. Pokud chceme dosáhnout účinnějšího systému hraniční kontroly, pak je nejvyšší čas, aby biometrické údaje tvořily jeho efektivní součást.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, také bych ráda poděkovala zpravodaji, panu kolegovi Coelhovi za jeho příspěvek. Podařilo se mu docílit kompromisu v Radě a Komisi během prvního čtení, který se těší mé vřelé podpoře, včetně pravidla jedna osoba – jeden pas. Nicméně bych se ráda věnovala tomuto bodu o něco podrobněji.

Toto pravidlo by mělo umožnit zvýšení ochrany proti obchodu s dětmi a jejich únosům tím, že by každé dítě mělo obdržet svůj vlastní cestovní pas s čipem osahujícím jeho biometrické údaje. Pochopitelně to bude i něco stát především v těch členských státech, kde bylo doposud rodičům umožněno zapsat své děti do vlastního pasu. V Nizozemí dosahují maximální náklady na vydání cestovního pasu 48 euro. Náklady na zahrnutí dítěte do rodičovského pasu jsou 8,5 euro. Pro tříčlennou rodinu to přinese zdvojnásobení nákladů na vydání cestovních pasů ze současných 120 euro na více než 240 euro. Samozřejmě každý rodič rád vydá tuto částku, přispěje-li tím ke zvýšení bezpečnosti vlastního dítěte. Ale není pravda, že je-li někdo schopen unést dítě, je schopen i získat jeho cestovní pas? Až vejde v platnost pozměněná norma, nebude již možné zahrnout děti do cestovních pasů rodičů. Ale není spíše pravda, že právě zahrnutí dítěte do rodičovského pasu je v některých případech právě v nejlepším zájmu bezpečnosti dítěte, protože uvádí, v péči kterého z rodičů dítě se dítě nachází? Jak by pak bylo možné provést účelnou kontrolu rodičovského oprávnění?

V průběhu příštích tří let zhodnotí Evropská komise potřebu dodatečných opatření např. pravidla Unie týkající se cestování dětí přes hranice. V současné době ještě nejsou členské státy v tomto bodě jednotné. Apeluji na Komisi, aby využila této lhůty k přezkoumání toho, zda zavedení jednoho pasu pro každého přispělo ke snížení únosů dětí. Přispívá současný kompromis k dosažení vytyčeného cíle nebo pouze vyvolává řadu vedlejších účinků, které je třeba řešit?

Pane komisaři, bezpečnost našich dětí vyžaduje naši neustálou pozornost. Dnes podnikáme zvláštní krok. Bude-li v zájmu dětí, abychom podnikli další kroky ve střednědobém horizontu, pak můžete počítat s podporou křesťanských demokratů v parlamentu.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Pane předsedající, skutečnost, že dnes převážil názor Parlamentu při pokusu Rady zavést shromažďování biometrických údajů šestiletých dětí, je vítězství hlavní zásady, že osobní údaje mohou být shromažďovány pouze tehdy, je-li to nezbytné, přiměřené a samozřejmě užitečné. Obávám se, že Rada i Komise tuto zásadu ve svých legislativních iniciativách v posledních letech opakovaně přehlížejí.

Co se týče dětských cestovních pasů a otisků prstů, děti samozřejmě potřebují vlastní cestovní pasy s biometrickými prvky ve snaze zabránit únosům, dětské pornografii a obchodu s dětmi.

Zároveň však není legální shromažďovat identifikační údaje, není-li to nutné. Co se týče otisků prstů, existují studie, podle kterých nejsou otisky prstů šestiletých dětí k žádnému užítu. Jejich otisky prstů se mění tak rychle, že jejich cestovní doklady a identifikace nejsou použitelné.

Parlament dnes tedy dosáhl kompromisu. Od Komise to vyžaduje závažnou studii ke zjištění, zda používání otisků prstů u dětí skutečně přispívá k jejich bezpečnosti. Poté bude povoleno shromažďovat otisky prstů jen u těch věkových skupin, u kterých tomu tak je.

Nakonec, ať už to bude jakkoli, co se týče biometrických údajů, řekli jsme „ano” k jejich používání k identifikaci držitele a k rozpoznání, zda není doklad zfalšován, ale „ne” k vytvoření elektronického systému shromažďujícího údaje milionů nevinných osob.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Zavedení cestovních pasů s biometrickými identifikačními údaji držitele je odpovědí na výzvy k zapojení do boje proti padělání dokumentů, terorismu a nelegálnímu přistěhovalectví. Je proto nanejvýš důležité zajistit silnou důvěru ve shromažďování biometrických údajů a vytvoření společných základních norem tohoto shromažďování tak, aby byla zajištěna jejich bezpečnost a spolehlivost.

Podporuji návrh zpravodaje, aby byla provedena analýza rozdílů mezi jednotlivými členskými státy v oblasti dokumentů potřebných k vydání cestovního pasu. Důvodem k tomu je skutečnost, že běžně bývá zabezpečení těchto dokumentů na nižší úrovni než u cestovních pasů s biometrickými prvky. Proto je tu riziko, že budou snadno padělatelné.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pane předsedající, sjednocení opatření týkajících se bezpečnostních norem společně se zavedením biometrických identifikačních prvků by mělo být prospěšné pro ověřování dokumentů při jejich kontrole a zároveň jde o důležitou součást boje proti padělání dokumentů. Tyto faktory jsou zárukou větší účinnosti v boji proti kriminalitě, terorismu a nelegálnímu přistěhovalectví.

Vezmeme-li v potaz nedostatečné testy nových technologií, pak by měly členské státy představit své vlastní požadavky, co se týče ochrany práv občanů. Je třeba stanovit věk, od kterého musí být dětem státem vydán cestovní pas, stejně jako stanovit, od kdy mají být vyloučeny případy vydávání jediného pasu držiteli nebo držitelce a jejich dětem bez biometrických údajů. Podobné situace by mohly posílit obchod s dětmi tím, že ztíží rozpoznání identity dítěte. Abychom se vyhnuli tomuto postupu, každá osoba by měla být držitelem svého vlastního pasu.

Závěrem bych rád zdůraznil, že je nutné zavést vysoký stupeň obezřetnosti, abychom mohli zajistit bezpečnost držitelů cestovních pasů a jiných dokumentů sloužících k identifikaci.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, je pravda, že by novela nařízení, o které se bude hlasovat, mohla přispět ke zlepšení v těch členských státech, kde jsou biometrické údaje snímány dokonce už u kojenců tím, že dočasně zabrání těmto státům v zatahování občanů mladších 12 let do těchto procedur. Ti v současné době tak jako tak nemusí v určitých zemích cestovat s cestovním pasem.

Musíme zhodnotit skutečnou závažnost motivů u výjimek, které jsou navrhovány, má-li v budoucnu s výjimkou snímání biometrických údajů u dětí do určitého věku někde existovat elektronický záznam o každém z nás.

Normy jako tyto v podstatě zachovávají a vytváří právní rámec pro používání metody shromažďování údajů všech občanů – z toho mnoha nevinných občanů – a zajišťují právo na předávání našich citlivých osobních údajů.

Je proto naší povinností upozornit naše občany, které budeme v dohledné době znovu žádat o obnovení jejich hlasu pro zásady a postupy Evropské unie, že neschvalujeme tato opatření.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, teoreticky je shromažďování biometrických údajů jisté jedním ze způsobů, jak zabránit, aby byly cestovní pasy a dokumenty padělané. Používání nových technologií nám v první řadě pomůže v boji proti organizovanému zločinu a přílivu nelegálních uprchlíků.

Všem členským státům musí být nicméně jasné, že je nutné Frontex vylepšit, co se týče jak přílivu financí, tak i kvalifikovaného personálu, aby mohl skutečně efektivně plnit své úkoly. Neexistují-li vnitřní hranice, musí být odpovídajícím způsobem chráněny hranice vnější. Na druhou stranu dnes mohou lehce vyvstat pochybnosti o současných technologiích, chlubí-li se hackeři na internetu, jak jednoduché je padělat otisky prstů z německých registračních úřadů, a poukazují-li na to, že je při současné redukci velikosti osobních průkazů na velikost platební karty rozpoznání na základě biometrických údajů méně snadné.

Jedno je jisté: při použití biometrických údajů, musí být zajištěna ochrana údajů pro nás běžné občany.

Edit Bauer (PPE-DE). – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych ráda poděkovala svému kolegovi, panu Coelhovi, za jeho vynikající výkon. Ráda bych se vyjádřila pouze k jednomu bodu této zprávy.

Nedávná zkušenost ukázala, že obchod s lidmi, a obzvláště pak s dětmi, dosahuje znepokojujících rozměrů v rámci Evropské unie i mimo ni. Proto považuji za krok správným směrem, že mladiství mohou v budoucnu překračovat vnější hranice s vlastním cestovním pasem. Co se týče obchodu s dětmi, pak může tento krok znamenat na jednu stranu zvýšení bezpečnosti, ale na druhé straně je zřejmé, že dítě s vlastním cestovním pasem může cestovat naprosto s kýmkoli.

Lituji toho, že společný návrh neobsahuje zmínku o tom, že by cestovní pasy mladistvých měly obsahovat kromě osobních údajů i údaje o osobách, které jsou za ně zodpovědné. Je pravda, že první článek návrhu stanoví, že Komise má předložit zprávu o požadavcích na cestování dětí samotných a v doprovodu přes vnější hranice členských států a učinit návrhy na zvýšení jejich bezpečnosti při překračování vnějších hranic členských států.

To představuje budoucí příležitost, a proto navrhuji, aby Komise, společně se všemi touto otázkou dotčenými institucemi, jako je OSCE, OECD, UNICEF, UNHCR, IOM a v neposlední řadě Europol, společně zhodnotily vývoj a podnikly patřičné kroky k zajištění účinnější ochrany pro děti. Ze zkušenosti víme, že počet dětí mezi oběťmi obchodu s lidmi stále stoupá.

Armando França (PSE). – (PT) Pane předsedající, pane Barrote, dámy a pánové, gratuluji pani Coelho, paní Roureové a dalším k jejich výkonu. V prosinci roku 2004 přijala Rada nařízení o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy. Nyní je na nás, abychom podnikli nové kroky v boji proti dětským únosům a obchodu s dětmi.

Zavedení cestovních pasů pro děti na základě zásady jednoho pasu pro každého by mohlo představovat jeden z klíčových prostředků zajišťující naše vítězství v této náročné a důležité bitvě. V mé zemi, Portugalsku, je shromažďování otisků prstů dětí starších šesti let běžnou praxí již řadu let, což je možná důvod pro to, že proti ní nemám žádné námitky. Jako zastánce evropské myšlenky věřím, že je důležité sjednotit praxi v této oblasti. Uklidňuje mě skutečnost, že členské země jako je Portugalsko, které zavedly již před lety minimální věk pro snímání otisků prstů, nebudou muset měnit své vnitrostátní právní předpisy.

Musím zdůraznit, že bezpečnost v otázce cestovních pasů, která je tímto posílena, nekončí s existencí cestovního pasu. Bezpečnost cestovního pasu odpovídá zvýšené úrovni bezpečnostních opatření od vydání dokumentů potřebných k vydání cestovního pasu, sběru biometrických údajů, až po jejich ověřování při hraničních kontrolách. Tato zpráva je jedním z dalších kroků k potvrzení práv jednotlivců a zajištění jejich bezpečnosti.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Podporuji zprávu zpravodaje Coelha, který odvedl vynikající kus práce, jako vždy. Souhlasím s návrhy, které byly předloženy, včetně zásady jednoho cestovního pasu pro každého.

Nicméně bych rád slyšel především postoj Komise, nebo snad dokonce svého kolegy pana Coelha k tomu, co dělat při cestování dětí bez doprovodu, neexistují-li žádné jednotné předpisy týkající se dokumentace, kterou mají mít s sebou. Podle návrhu předkladatele zprávy by měla být jména osob s rodičovskou odpovědností uvedena v cestovním pase dítěte. Nicméně v některých případech cestují děti v doprovodu jiných členů rodiny, se kterými například i žijí a podobně. Ve zkratce bychom měli tuto záležitost vyřešit s přiměřenou dávkou flexibility.

Na druhou stranu ve mně vzbuzuje obavy, že nikdo nezpochybní proveditelnost cestování šestiletých dětí bez doprovodu. Mohlo by to být možné letadlem (odhlédneme-li od případných traumat, které šestileté dítě může zažít při cestě samotné letadlem), pokud by dítě bylo doprovázeno jednou osobou k letadlu a vyzvednuto druhou osobou na konci letu, například rodičem nebo někým jiným. Nicméně, jaká opatření je třeba učinit při cestě dítěte vlakem, autobusem nebo dalšími prostředky dopravy? Jak je možné na to dohlédnout? Existují-li tak nezodpovědní rodiče, kteří pošlou své dítě na takovou cestu, pak bychom to měli být my, kdo zaujme rozhodný postoj a zakáže cestování dětí v tomto nízkém věku bez doprovodu. Možná to bude znít trochu ostře, ale vzhledem k tomu, kolik zde již padlo výroků o tom, jak cenná je dětská bezpečnost, a o problematice únosů a podobně, bychom měli zaujmout odvážnější stanovisko v této otázce.

Dále bych se rád zeptal Komise, jak to vypadá se společným stanoviskem Komise a Evropského parlamentu ohledně bezpečnosti původních dokumentů potřebných k vydání víza. Ptám se z toho důvodu, protože mám obavy, že by konkrétní systém členského státu umožnil zneužití již v místě vydání. Má poslední otázka směřuje na Komisi, nebo případně na pana Coelha: co je třeba udělat, dorazí-li lidé na hranici, ale údaje v jejich cestovních pasech neodpovídají údajům v oficiální databázi? Myslím, že bychom měli doplnit instrukce ve prospěch dítěte, nebo lépe řečeno cestujícího.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tisíce dětí každý rok padnou za obětí obchodníků s dětmi, ještě více je jich uneseno. Současná studia ukazují, že jsou to děti bez doprovodu, které se stávají oběťmi těchto zločinů. Proto vítáme skutečnost, že se Evropská komise ve svém dodatku nyní věnuje dětské tématice. Budeme-li požadovat, aby i děti měly od určitého věku své biometrické údaje v cestovních pasech, není to z důvodu masivní hysterie, kterou já skutečně nesdílím, ale proto, že chceme našim dětem dopřát lepší ochranu. Tato ochrana může být nicméně poskytnuta jen tehdy, když bude mít každé dítě svůj cestovní pas s biometrickými údaji a jmény svých zákonných zástupců.

Co se týče shromažďování údajů, je pro mou skupinu obzvláště důležité, aby byla zajištěna nejvyšší možná ochrana při shromažďování, uchovávání a zpracovávání biometrických údajů všech občanů. Vždy musí být výsledovatelné, kdo má přístup k těmto údajům. Nařízení Rady a rozhodnutí, která mohou ovlivnit tuto skutečnost, vyžadují uplatnění velmi přísných ochranných mechanismů a kontrolních orgánů k zabránění zneužití údajů. Musím přiznat, že mám v podstatě důvěru v naše národní úřady na rozdíl od řady soukromých společností, z nichž některé jsou za úplatek schopny předat nechráněná data třetí straně díky skandálními mezerám v bezpečnostní oblasti. Přesně z tohoto důvodu je pro národní úřady tak důležité využít této přednosti, které se těší v oblasti důvěry, a úzce spolupracovat s úřady na ochranu údajů. Stejně jako by

Evropská komise dostát svým právním závazkům tím, že konzultuje Zmocněnce pro ochranu údajů, což se v tomto případě nestalo.

– (PT) Rád bych poděkoval mému příteli Carlosu Coelhoovi za jeho výborně odvedenou práci pro Parlament. Vřelé díky.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Děkuji, pane předsedající, členové Komise, dámy a pánové, ráda bych pogratalovala zpravodaji, panu Coelhoovi, za vyváženost, které se mu podařilo dosáhnout, a sice mezi zajištěním větší bezpečnosti u mezinárodních cestovních dokladů a ochranou osobních údajů a lidské poctivosti občanů Evropské unie. Návrhy na vylepšení řady technických požadavků nás podpoří v boji kriminalitě přesahující hranice jednoho státu, nelegálnímu přistěhovalectví a obchodu s lidmi. Rychlé a úspěšné zavedení nových norem je životně důležité především pro hraniční státy, jako je Bulharsko, které jsou vystaveny silnému tlaku migračních vln a aktivit mezinárodního organizovaného zločinu, a přispěje tak k ochraně vnějších hranic EU.

V mé zemi jsme se naneštěstí mohli setkat s několika závažnými případy týkajícími se pohřešovaných dětí, o kterých dosud nejsou žádné informace. Proto si myslím, že tato zpráva udává rozumný směr, kterým by se měl v budoucnu ubírat vývoj bezpečnostních znaků a biometrických prvků v cestovních pasech u nejmladších obyvatel Evropy. Zavedení zásady jednoho pasu pro každého jim poskytne vyšší úroveň bezpečnosti přicestování mimo území Evropské unie. Návrh na zavedení dodatečných informací do cestovních pasů dětí do 18 ti let by omezilo možnosti legálního vycestování dětí. Co se týče uplatnění nařízení v rámci národní legislativy, členské státy by si měly uvědomit jeho finanční dopad na velké rodiny. To již bylo zmíněno některými poslanci, kteří promluvili přede mnou. Kvůli nedostatku financí na vydání pasů pro jejich děti nesmí být omezena svoboda pohybu u těchto rodin.

Závěrem bych ráda zmínila volný pohyb v rámci Evropské unie. Myslím, že omezení mohou být odstraněna v momentě, kdy vznikne oprávnění na vydání občanského průkazu, abychom podpořili a zajistili volný pohyb nejmladších občanů EU.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedající, ráda bych začala gratulací zpravodaji a vyjádřením své podpory této zprávě. Myslím, že není jen důležitá, ale i kvalitní. Asi zde zopakují, co už bylo řečeno, když prohlásím, že cestovní pas je dokument vydaný členským státem v souladu s národními předpisy. Cestovní pasy se skutečně neliší pouze svým obalem, proto je důležité dosáhnout shody mezi bezpečnostními prvky cestovních pasů tak, aby bylo možné rozpoznat občana Evropské unie nebo jinou osobu vstupující na území Evropské unie, a zároveň zabránit zločinům, z nichž řada souvisí s cestovními pasy, jako je nelegální přistěhovalectví, terorismus, obchod s dětmi nebo falšování dokumentů. Shody bylo, myslím, dosaženo v této zprávě. Nic nenaznačuje tomu, že by opatření, která jsou zahrnuta v této zprávě, měla nějak ovlivnit nebo omezit členské státy v oblasti vydávání cestovních pasů.

Ráda bych poukázala na zásadu, kterou podporuji, a sice zásadu jednoho cestovního pasu pro každého. Jde o dobrý předpis, co se týče dětí, ale mohl by představovat finanční bariéru pro rodiče, kteří chtějí nechat svým dětem vystavit pas, ale jejich finanční prostředky jsou omezené. Dále bych ráda upozornila na jednu slabinu zprávy, ačkoli to již udělal její předkladatel, totiž na skutečnost, že musejí být přehodnoceny moderní, nevyzkoušené technologie. V této souvislosti vítám tříletou lhůtu, která nám to umožní. Dále apeluji na to, aby bylo přihlédnuto k roli Evropského zmocněnce pro ochranu údajů. Evropské instituce musí být intenzivněji zapojeny do celého procesu, což je i důvod, proč jsem zde promluvila.

Robert Evans (PSE). - Pane předsedající, také bych rád poděkoval panu Coelhoovi. Tato zpráva je velmi podstatná pro budoucnost Evropy a pro jejich 500 milionů obyvatel, jejich jistotu, bezpečnost, a mimo jiné i pro opatření proti terorismu. Jestliže existuje technologie, jak říká paní Zdravkova, pak bychom jí měli využít.

Co se týče dětí, pak platí to, co již zmínila paní Angelilliová, pan Lambrindis a další, totiž že může jít o zásadní zbraň například v boji proti obchodu s dětmi.

Nicméně, klíčovým bodem je skutečně nový článek 3, který stanoví, že účelem použití biometrických údajů je nejen ověřit hodnověrnost dokumentů, ale i identifikovat držitele pomocí srovnání dostupných rysů. V současnosti se většina zemí spoléhá výlučně na fotografie, přičemž velmi málo lidí – dovoluji si říci, že možná ani vy pane předsedající nebo vy, pane Barroso – vypadá jako na své fotografii v cestovním pase, ani by si to mnozí z nás nepřáli! Takže bych řekl, že existují-li postupy a metody k ověření totožnosti, pak bychom měli být schopni je využít.

K paní Gacekové a panu Battenovi a jejich proti-britským příspěvkům, které pronesli, aniž by tu teď byli, aby si vyslechli odpověď, bych poznamenal, že systém Spojeného království není ani lepší, ani horší než jiný systém v rámci Evropské unie. Máme kontroly a zlepšení, ale je co dohánět. Při dostupnosti nových technologií 21. století budeme schopni tyto technologie využít, a jak řekla paní Grabowska před malou chvílí, měli bychom být schopni je neustále zlepšovat tak, abychom maximálně využili možnosti, které se nám v Evropské unii nabízejí.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Ochrana dětí před únosy a obchodováním s nimi vyžaduje potřebu zavést cestovní pasy pro děti.

Zásada jedna osoba – jeden pas znamená, že každému dítěti, které cestuje mimo schengenský prostor, bude vydán cestovní pas. Nový způsob identifikace ulehčí kontroly na hranicích. Jednotná evropská telefonní linka pro zprávy o nezvěstných, unesených a sexuálně zneužívaných dětech, pasy s biometrickými údaji a připravované spuštění celoevropského systému hlášení únosů dětí se tímto stanou nástrojem na ochranu dětí před únosem.

Je třeba věnovat pozornost vysokému stupni důvěry během procesu získávání a využívání biometrických údajů. Podporuji stanovisko zpravodaje, že je nutné provést analýzu možných nedostatků identifikačních systémů otisků prstů v členských zemích Evropské unie. Následně je nutné zvážit zavedení společného evropského srovnávacího systému.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Rád bych pogratuloval zpravodaji za jím předloženou zprávu.

Vítám tuto iniciativu, která znamená skutečný pokrok, kterého bylo dosaženo od zasedání Evropské Rady v Soluni, co se týče pojiťka mezi cestovními doklady a jejich majiteli a přijetí zásady jedna osoba – jeden pas.

Rád bych zdůraznil tři důležité aspekty.

Zprvč potřebujeme uplatnit zásady a výjimky, které stanoví tato zpráva, na výsledky a problémy, se kterými se setkáme v praxi. To znamená, že se musíme soustředit na tříleté období určené k revizi, které ustanovuje tato zpráva. Během tohoto období se musí snažit jako členské státy, tak i Komise, formulovat doporučení, díky kterým mohla by teoretická ustanovení překonat překážky v praxi.

Zadruhé zde existuje závažný problém v souvislosti s bezpečností ukládaných údajů a ochranou totožnosti vlastníka.

Závěrem bych rád upozornil na potřebu navrhnout společné zásady pro postup požadovaný při vydávání cestovních dokumentů nebo pasů, neboť jde o klíčovou fázi pro zajištění bezpečnosti databází a zabránění padělání těchto dokumentů.

Martine Roure (PSE). – (FR) Pane předsedající, jen bych rád krátce poděkovala panu Coelhovi a vyjádřila, že je mi potěšením s Vámi pracovat kvůli Vaší odbornosti i schopnosti naslouchat i analyzovat. Díky Vám jsme dosáhli tohoto výsledku.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Od ledna 2009 zavedlo Rumunsko používání biometrických pasů. Tento druh pasů obsahuje 50 bezpečnostních opatření a jako první v Evropské unii zahrnuje prostředek pro rozpoznání jak obličeje dotyčné osoby, tak i jejich otisků prstů.

Jde o významný krok pro Rumunsko směrem k rozšíření schengenského prostoru plánovanému na rok 2011. Zavedení biometrických pasů představuje splnění poslední základní podmínky pro zapojení Rumunska do bezvízového programu Visa Waiver Program. Proto by nyní bylo odmítnutí zrušení vízové povinnosti Rumunska vůči Spojeným státům založeno pouze na subjektivních důvodech. Doufám, že Spojené státy tuto záležitost náležitě uváží.

Rád bych ještě jednou pogratuloval zpravodaji k významnému přínosu ke zlepšení nařízení, obzvláště pak k zavedení jednotného evropského systému na ověření slučitelnosti biometrických prvků a údajů uložených v čipu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sjednání bezpečnostních norem na evropské úrovni, co se týče biometrických pasů, je rozšířením předpisů vyplývajících ze schengenského práva. Norma ustanovuje povinnost poskytovat otisky prstů, které budou shromažďovány na bezdotykovém čipu v cestovním pasu.

Podporuji výjimku, co se týče poskytování otisků prstů u dětí mladších 12 let, a zároveň vyzývám k přehodnocení a sjednocení zvláštních zákonů na vnitrostátní úrovni.

Myslím si, že s biometrickými daty by mělo být zacházeno v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se ochrany osobních údajů a soukromí. Komise a členské státy musí podniknout potřebná opatření ke zpracovávání biometrických údajů obsažených v cestovních pasech, jak na hranicích, tak i během procesu údržby odpovídajících databází, za předpokladu, že jsou tato opatření součástí vnitrostátních právních předpisů.

Nicméně bych ráda upozornila na skutečnost, že omezená platnost biometrických pasů na 12 měsíců a méně u lidí, kteří nejsou dočasně nebo trvale schopni poskytnout otisky prstů, zkomplikuje život handicapovaných občanů. Ráda bych tímto požádala Komisi o přehodnocení příslušného textu.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, žádný ze zákona dbalých občanů by neměl mít obavy z dokládání své identity nebo identity svých dětí. Z tohoto důvodu jsem příznivcem užívání biometrických údajů v cestovních pasech a dalších dokumentech.

Rád bych učinil poznámku pro potřeby budoucnosti. Je pravda, že žádná biometrická charakteristika nezůstane neměnná od dětství do dospělosti – kromě jedné: DNA. Dnes je možné někoho identifikovat na základě malého vzorku z jeho kosterních pozůstatků dokonce ještě mnoho let po jeho smrti. Současná technologie na získání DNA potřebné k identifikaci je rychlá, levná a proveditelná pouze za pomoci pouze několika buněk, které je možné získat rychlým výtěrem z ústní sliznice nebo z kapky krve odebrané například z pupeční šňůry.

Navrhují tedy, abychom v budoucnu zvážili používání DNA jako jediného biometrického identifikátoru – za předpokladu, že zajistíme stejný postup v případě každého jednotlivce – všech evropských občanů.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, děkuji Carlosu Coelhoovi a gratuluji mu k této zprávě. Byli bychom zklamaní, kdyby tato zpráva nedosahovala té kvality, na kterou jsme u něho už z mnoha jiných zpráv zvyklí. Zvláště si cením toho, že Carlos Coelho už od počátku jednoznačně poukazuje na to, že v této zprávě jde o bezpečnost dětí. Té je možné dosáhnout tím, že vydáme bezpečnostní cestovní pasy včetně otisků prstů. To nám umožní přezkoumat, zda se u osoby, která překračuje hranici, skutečně jedná o osobu, která je uvedena v cestovním pasu.

To je tedy naším cílem, pomocí kterého můžeme dosáhnout bezpečnosti našich dětí. Otázka, zda otisky snímat od šesti nebo 12-ti let, je čistě technickou záležitostí, ne otázkou názoru. Já osobně bych neměl žádný problém se snímáním otisků prstů už u šestiletých dětí, právě proto, že jde o děti a jejich bezpečnost. Dodržování opatření na ochranu údajů musí být podle mě samozřejmostí. O tom není třeba diskutovat. Kontrola dodržování těchto opatření je povinností ústavního státu. Dosáhneme-li toho, že budou existovat bezpečné cestovní pasy za současného dodržování opatření na ochranu údajů, pak se Evropské unii povedl rozhodný krok vpřed v zájmu dětí, proti obchodu s dětmi a jejich pašování.

Jacques Barrot, Místopředseda Komise. - (FR) Pane předsedající, jsem toho názoru, že všichni přítomní vzdali hold práci pana Coelhoa a jeho kvalitám, já bych se rád připojil ke chvále paní Roureové.

Rád bych řekl, – čímž zopakuji pana Gérarda Depreze –, že se musíme pokusit získat spolehlivější, srovnatelnější biometrické údaje, které nám umožní lépe využít ty nejdůmyslnější technologie s cílem zajištění bezpečnosti ve volném prostoru, který obýváme. Z tohoto důvodu bylo naplánováno toto setkání. Proto vítám skutečnost, že se i Parlament zavázal lépe zajistit identifikaci dětí, což je nezbytné pro jejich bezpečnost.

Byl jsem tázán, zda již byla prokázána účinnost těchto postupů. Řekl bych, že náležité ověření účinnosti je možné pouze během jejich používání, ale *a priori* vše nasvědčuje tomu, že vyšší bezpečnosti dosáhneme zlepšením identifikačních mechanismů u dětí cestujících samostatně. V každém případě musíme mít tento hlavní cíl na zřeteli. Nyní odpovím Parlamentu na několik otázek.

Zprvu bych rád řekl, že Komise ve svých návrzích vždy kladla důraz na ochranu údajů. Základní návrh byl konzultován se zmocněncem Evropské unie pro ochranu údajů, jehož poznámky byly Komisí zohledněny. Dále bych rád poznamenal, že předpisy ohledně identifikačních prostředků byly sjednoceny s předpisy organizace ICAO (Mezinárodní organizace pro civilní letectví), což podpoří dialog se Spojenými státy.

Dále bych rád upozornil na to, že v souvislosti s dětskými cestovními pasy skutečně vznikají rodinám finanční náklady, které jsou však v kompetenci členských států. Rád bych zdůraznil, že k cestování v rámci schengenského prostoru nadále postačí identifikační průkaz. Cestovní pas je vyžadován pouze pro cestování mimo Evropskou unii.

Závěrem bych rád potvrdil záměr Komise provést srovnávací studii o existujících pravidlech v členských státech s ohledem na samostatné cestování nezletilých. Ve vhodném okamžiku navrhneme Radě provést potřebná opatření na účinnější ochranu dětí a k zabránění obchodu s nimi. Je nanejvýš zřejmé, že provedení této studie je – oprávněně – vyžadováno Parlamentem, a já se samozřejmě zasadím o to, aby ji moji spolupracovníci vypracovali v co nejlepší kvalitě a v co nejkratším čase.

Tím jsem řekl vše kromě zopakování díků Parlamentu za konstruktivní příspěvek k evropským právním předpisům.

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, mám-li jmenovat jeden bod, který vyplynul z této rozpravy, pak je to znepokojení ohledně účinného potírání obchodu s lidmi – obzvláště pak s dětmi – patrně u většiny poslanců Parlamentu. Právě to má být tím největším přínosem plánovaného opatření. Potěšilo mě, že je to téma, které bylo zmíněno téměř v každém příspěvku.

Dále bych rád poděkoval stínovým zpravodajům za spolupráci, což není planá chvála. Bylo by spravedlivé zmínit, že má kolegyně paní Roureová hrála klíčovou roli při zajišťování dohody, ke které velkou měrou přispěl i komisař Barrot a francouzské předsednictví. Obzvláště rád bych poděkoval komisaři Barrotovi za ochotu Komise poskytnout institucionální podporu při posílení boje proti obchodu s dětmi, stejně jako za ochotu spolupracovat na třech studiích, které jsme si vyžádali: o spolehlivosti dětských otisků prstů, o původních dokumentech a míře zamítnutí kvůli nepravosti, což byly některé z obav spojované s uvedením těchto pravidel do praxe.

Pane předsedající, závěrem bych rád reagoval na problematiku, na kterou poukázal pan Brejc: ptal se, jestli můžeme říci, že je vydávání cestovních pasů bezpečnou záležitostí. Abych byl úplně upřímný, musím přiznat, že se to liší stát od státu. Některé země mají mnohem přísnější systém než jiné, což je také důvod pro to, že je studie o původních dokumentech tak důležitá. Víím, že Evropa nemá žádnou soudní pravomoc v této oblasti – vydávání cestovních pasů je národní výsadou – proto jsem velice uvítal, když komisař Barrot souhlasil se spoluprací Evropské komise na studii o původních dokumentech. Nemělo by žádný smysl mít cestovní pasy s bezpečnostními prvky, kdyby tato bezpečnost mohla být sabotována již při procesu jejich vydávání. V tomto případě nejde o vydávání opatření pro členské státy, ale o sdílení těch nejlepších postupů tak, abychom mohli zajistit bezpečnost evropských pasů na našich vnějších hranicích. Vřele děkuji vám všem za spolupráci.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, ve středu v poledne ve 12:00.

Písemná prohlášení (Předpis 142)

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Pane předsedající, dámy a pánové, přijetí této normy znamená důležitý krok vpřed směrem ke zvýšení bezpečnosti cestovních dokumentů občanů EU. Výsledkem má být rozhodné vytvoření pojítka do 29. června roku 2009 v EU mezi cestovním pasem a jeho držitelem, což je začátek dlouhé cesty směrem k ochraně cestovních pasů před paděláním.

Obzvláště vítám zavedení pravidla jedna osoba – jeden pas, které umožňuje zvýšení bezpečnosti při cestování, především pak pro děti, a zabraňuje aktivitám spojeným s obchodem s dětmi a jejich únosům. Je doporučeníhodné, aby bylo splnění tohoto požadavku nyní vyžadováno ve všech členských státech. V Estonsku tato zásada platí od roku 2000.

K zajištění bezpečnosti cestovních dokumentů dále významnou měrou přispívají hraniční kontrolori v členských státech, kteří musí věnovat zvýšenou pozornost kontrole nezletilých osob cestujících samostatně nebo v doprovodu při přechodu vnějších hranic EU tak, jako to dělají v případě dospělých.

Bezpečnost cestovních dokumentů se jistě neomezuje pouze na cestovní pasy, stejně důležitý je celý proces. Nelze posílit bezpečnost cestovních pasů bez toho, aby byla věnována pozornost zbývajícím článkům řetězce.

Věřím, že kromě zvýšení bezpečnosti cestovních dokumentů by měla Evropská komise zvážit uplatnění společného evropského přístupu s cílem nahradit rozdílné předpisy na ochranu dětí překračujících vnější hranice EU, které v současné době mezi 27 státy existují.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Hrozba terorismu si vyžádala zavedení některých dodatečných bezpečnostních a biometrických prvků s cílem zlepšit ochranu cestujících v rámci Evropské unie.

Nejvýznamnějšími body návrhu normy je boj proti obchodu s dětmi zavedením zásady jedna osoba – jeden pas, a schválením výjimek pro snímání otisků prstů u dětí mladších 12 let. Nicméně, legislativa v některých členských státech dovoluje snímání otisků i u mladších dětí, což bude možné pouze pro přechodnou dobu čtyř let. Jako absolutní hranice bude platit věk šesti let. Některé ověřovací studie provedené ve členských státech poukázaly na to, že otisky prstů sejmuté u dětí mladších šesti let nejsou dost kvalitní, a mohou se v průběhu růstu měnit. Stanovení věkového limitu snižuje riziko chyby udělané při identifikaci lidí pomocí otisků prstů. Dále znesnadňuje obchod s dětmi. Potřeba ochraňovat cestující se stala patrnější především v důsledku událostí z 11. září roku 2001. Nicméně zvýšení úrovně ochrany a bezpečnosti musí být doprovázeno zajištěním práv cestujících a jejich důstojnosti, jak ukládá Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod.

13. Přístup veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0459/2008) vypracovaná panem Cappatem jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (o provádění nařízení (ES) č. 1049/2001).

Marco Cappato, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, tato zpráva je o stavu přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské unie a je také příležitostí k předložení několika návrhů. V krátkém čase, který máme k dispozici, bych chtěl upozornit na tři důležité věci.

Za prvé je zde Rada. Vlády států Evropské unie se scházejí v Radě, která má zákonodárnou pravomoc, a stejně jako ostatní zákonodárné sbory by měla být povinna zveřejňovat informace o své činnosti a svá rozhodnutí. Rád bych to zdůraznil zejména proto, že Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů předložila pozměňovací návrhy, aby se o některých odstavcích hlasovalo v dílčím hlasování. Doufám, že toto dílčí hlasování nemá za cíl vypuštění důležitých částí zprávy. Například odstavec 3 zprávy požaduje, aby byla přijata opatření s ohledem na rozsudek ve věci *Maurizia Turca*, bývalého poslance Evropského parlamentu za Radikální stranu, který vyhrál před Soudním dvorem spor týkající se zveřejňování rozhodnutí přijatých právními službami orgánů Evropské unie a povinnosti zveřejňovat identitu delegací členských států v Radě. Máme právo vědět, kdo a jak v Radě hlasuje. Proto doufám, že nikdo nebude hlasovat proti odstavci 3 či proti odstavci 9, které požadují, aby byly zveřejňovány informace o činnosti Coreperu, Výboru stálých zástupců, a aby byly zveřejňovány dokumenty ze zasedání a aby nebyly zatajovány politické dokumenty jakožto diplomatické dokumenty. To je velmi důležité!

Další otázka, kterou se zabývám, se týká Parlamentu, našeho Parlamentu, protože my musíme být první, kdo zveřejňuje informace o své činnosti. My italská radikálové to nazýváme „veřejný rejstřík volených zástupců“, jinými slovy rejstřík, ve kterém bude možné vyhledat všechno o činnosti poslanců Evropského parlamentu; kdo je přítomen a kdo nepřítomen, jak volí a samozřejmě jaké peníze jsou poslanci vypláceny. Je třeba však mít na paměti, a říkám to proto, že byl podán návrh na dílčí hlasování o odstavci 5, že by bylo chybou myslet si, že pokud budeme některé z těchto informací udržovat v tajnosti – zde se obrácím na paní Cederschiöldovou, které, jak vím, tato věc leží velmi na srdci – podaří se nám pouze to, že budeme více vystaveni agresivním a demagogickým útokům na poslance Evropského parlamentu. Víme, že někteří poslanci Evropského parlamentu filmovali jiné poslance, proměnili se ve špióny špehující jiné poslance. Abychom se tomu vyhnuli, musíme tomu nejen zabránit, ale musíme v plné šíři zveřejňovat naši práci a zabránit lidem, kteří se chtějí dívat klíčovou dírkou, a otevřít dveře pro vysílání zasedání výborů a všech jednání tohoto Parlamentu na internetu.

Třetí věc, kterou se chci zabývat, je otázka textových editorů, protože Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů také požadovala dílčí hlasování o odstavci 7, který se této otázky týká. V tomto odstavci žádáme, aby byly dokumenty vytvářeny s využitím textových editorů s otevřeným zdrojem, při účinném uplatňování mnohojazyčnosti a používání technologií, které umožní přístup k informacím a dokumentům rovněž osobám se zdravotním postižením. Doufám, že nikdo v tomto Parlamentu není proti užívání mnohojazyčných textových editorů s otevřeným zdrojem, které užívají technologie umožňující přístup lidem se zdravotním postižením, protože to má pro určitou část občanů Evropské unie význam.

Víme, že Komise předložila návrh reformy našich pravidel a zabývá se tím zpráva pana Cashmana, toto usnesení je však první příležitostí stanovit pro Parlament některá pravidla. Doufám, že tuto příležitost nepromarníme a že všechny zásadní věci, na které jsem se v této zprávě pokusil poukázat, nebudou marné.

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, nejprve bych chtěla za tuto velmi dobře napsanou a zajímavou zprávu zpravodaji poděkovat a blahopřát mu k ní. Je to významné a cenné téma, zejména v době revize nařízení (ES) č. 1049/2001 a také s ohledem na změny, které v této oblasti přinese Lisabonská smlouva, pokud vstoupí v platnost.

Tato zpráva v zásadě pojednává o provádění nařízení 1049/2001, a proto bych chtěla začít tím, že připomenu jednu pozitivní věc při provádění tohoto nařízení, neboť, jak ukazují kvantitativní údaje a uznává zpráva Parlamentu, orgány Evropské unie umožnily přístup k většímu počtu dokumentů a zároveň byl zaznamenán pokles počtu odmítnutí.

Zavázali jsme se nadále zlepšovat transparentnost a otevřenost. Zcela přirozeně jdou některá doporučení uvedená ve zprávě nad rámec toho, jak bylo nařízení č. 1049/2001 uplatňováno v roce in 2006, a některá se netýkají přímo činnosti Komise, jak jsme právě slyšeli.

Tato zpráva se dotýká řady otázek týkajících se otevřenosti a komunikace s občany, a já to vítám zejména jako cenný příspěvek k obecnému zamyšlení se nad transparentností, komunikací a jejich dosahem.

Ráda bych v krátkosti prošla některá doporučení a zásady, na kterých zpráva stojí, protože si zaslouží pozornost.

Pokud jde o případ Turco, mohu vás ujistit, že Komise bude tento rozsudek plně respektovat. Jak zde bylo uvedeno, týká se tento rozsudek hlavně potřeby větší otevřenosti tam, kde Rada vykonává svou zákonodárnou funkci, ale vztahuje se i na Komisi a všechny ostatní orgány, a Komise Vás může ujistit, že každá žádost o přístup je v souladu s kritérii stanovenými Soudním dvorem pečlivě a individuálně zkoumána.

Za druhé, návrh stanovit společná pravidla pro správní postupy vyžaduje, abychom se tím hlouběji zabývali, protože některé postupy jsou ve své podstatě zvláštní a v některých případech jedinečné, typické pro tu kterou instituci. To znamená, že budeme potřebovat více času na to, abychom zjistili, jak toho lze dosáhnout.

Doporučení, aby se spojilo nařízení 1049/2001 s nařízením (EHS, Euratom) č. 354/83 o otevření historických archivů je dost komplikované, a to proto, že článek 255 Smlouvy o ES a nařízení 1049/2001 se nevztahují na všechny orgány a subjekty. To by se mohlo změnit i v případě, že vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, protože ta má rozšířit právo přístupu na dokumenty všech orgánů a institucí. Proto není tak snadné jednoduše tato dvě nařízení spojit, protože se obě vztahují na jiné věci.

Pokud jde o kritickou poznámku veřejného ochránce práv k veřejným rejstříkům Komise, chtěla bych vás ujistit, že ji bereme velmi vážně. Jak víte, máme veřejný rejstřík dokumentů, který je v provozu od června roku 2002, a od té doby Komise také zřídila rejstřík postupů komitologie a rejstřík skupin odborníků. Vždy děláme vše pro to, abychom naše vnitřní informační systémy modernizovali.

K tomu bohužel nedojde přes noc, ale je potřeba na tom pracovat. Vždy se snažíme veřejné rejstříky rozšířit a já doufám, že i vy víte o mém osobním úsilí v této oblasti. Uznáváme, že stále musíme rozšiřovat obsah našich veřejných rejstříků a potvrzujeme náš závazek rozvíjet veřejné rejstříky v zájmu zlepšení transparentnosti.

V usnesení se zabýváte otázkou správy dokumentů, společným portálem a projektem Trans-Jai. Komise podporuje myšlenku zřízení společného portálu, aby tak občanům usnadnila přístup k legislativním dokumentům. Domnívám se, že to bude vyžadovat společnou metodologii a musíme prozkoumat všechny politické důsledky pro identifikaci dokumentů. Chtěli bychom portál pro každý orgán, který by byl plně přístupný veřejnosti, proto jsme připraveni se s vámi na jeho vytvoření podílet.

Pokud jde o projekt Trans-Jai, zopakuji, co jsem řekla v říjnu, a to, že se očekává, že bude veřejnosti přístupný do roku 2010.

Ráda bych se také vyjádřila k otázce výměny informací mezi orgány. Rozumím, co je tím míněno a co je tím sledováno, ale chtěla bych vám připomenout, že mezi našimi institucemi již existují zavedené pracovní metody pro výměnu důvěrných informací v držení Komise a je to řešeno v příloze rámcové dohody. Měli bychom mít rovněž na paměti, že otázka sdílení informací evropskými orgány se netýká přístupu veřejnosti a my si myslíme, že obě otázky by měly být řešeny odděleně tak, jako je tomu nyní.

Tato zpráva a rozprava jsou také cenným a oceňovaným vkladem do budoucnosti, kdy budeme o tomto tématu moci diskutovat šířeji. Jsem vděčná za úsilí Parlamentu, že otázku transparentnosti a otevřenosti udržuje na pořadu jednání. K mnoha těmto otázkám se vrátíme v nejbližší budoucnosti, například během společného zasedání Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a českého Parlamentu, které

se bude konat příští týden a kterého se zúčastním, a poté za pár týdnů se budeme zabývat důležitou otázkou revize nařízení č. 1049/2001.

Domnívám se, že by diskuse neměla skončit zde. Pokud jde o transparentnost, musíme být otevření a také se domnívám, že něco můžeme aktivně učinit mimo formální předpisy, například zlepšit rejstříky, učinit je uživatelsky přívětivějšími, aktivně šířit a rychleji zveřejňovat dokumenty. Já sama jsem minulý rok zpřístupnila na internetu rejstřík své korespondence. Jsem si jistá, že všechny z vás napadnou i jiné příklady, co by se dalo učinit, pokud se nad tím zamyslíte. Tak to udělejme.

Luis Herrero-Tejedor, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, pane Cappato, vaše zpráva je plná dobrých úmyslů, přičemž jasným dokladem toho je, že Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci nepovažoval za nutné, aby k ní předložil pozměňovací návrhy.

Vy sám jste ke své vlastní zprávě předložil 18 pozměňovacích návrhů. V důsledku těchto pozměňovacích návrhů se zpráva, obecně řečeno, zradikalizovala a tyto pozměňovací návrhy u mě vzbudily vážné pochybnosti.

Pozměňovací návrhy, které jste předložil ke své vlastní zprávě, a zdůrazňuji, ke zprávě, kterou původně podporovaly všechny skupiny, bych rozdělil do čtyř skupin. Za prvé, některé návrhy jsou neuskutečnitelné; navrhuje neuskutečnitelné věci. Pro některé vaše návrhy, pane Cappato, dosud neexistuje právní základ: do doby, než vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, nebude možné harmonizovat pravidla vztahující se na jednotlivé orgány. Komisařka Wallströmová právě řekla něco podobného. Také voláte po tom, aby byl rok 2009 prohlášen Evropským rokem transparentnosti, ale na to už je příliš pozdě. Některé vaše návrhy je proto nemožné provést.

Za druhé, některé vaše návrhy jsou nerozumné. Voláte například po transparentnosti zasedání politických skupin. To by nefungovalo. Zde potřebujeme soukromí, neboť soukromí je politickou hodnotou. Pokud nesouhlasím se svojí stranou a chci si zachovat svůj nesouhlas, chci to dělat v soukromí: to není nedostatek transparentnosti. Transparentnost musí existovat v případě veřejných subjektů, ale nikoliv v případě politických stran, důvěrnost jejich rozprav je třeba zaručit. V tomto bodě proto s vámi nemohu souhlasit.

Některá z vašich tvrzení jsou, pane Cappato, nesprávná. Například uvádíte, že 90 % legislativní činnosti prochází komitologií. To je, pane Cappato, naprosto přehnané. Komitologie má navíc své vlastní normy pro transparentnost. Pokud zavedeme další mechanismy, další byrokracií a kontroly, půjdeme proti tomu, čeho chceme dosáhnout: transparentnosti, která je úzce spojena s jednoduchostí.

A nakonec – než mi dá pan předsedající znamení, abych skončil, protože jsem již téměř vyčerpal čas, který mám k dispozici – některé vaše návrhy nejsou nezbytné. Chápu sice, že je opravdu pěkné a pro veřejnost atraktivní mluvit o transparentnosti činnosti poslanců, aby bylo vidět, zda se účastní plenárních zasedání. To ale lze, pane Cappato, zjistit již teď. Lze také zjistit, zda se účastní zasedání výborů; z každého zasedání existuje zápis, ke kterému mají všichni občané přístup. Náhrady, které poslanci Evropského parlamentu dostávají, jsou také veřejně přístupné. Jinými slovy, občané mají ideální možnost se k těmto informacím dostat.

Chápu proto, že je pro veřejné mínění pěkné a hezky to vypadá, že hájíme transparentnost, ale musíte si uvědomit, že transparentnost znamená, že zajistíme, aby věci vypadaly tak, jak ve skutečnosti jsou, a pokud přispějeme k tomu, že věci zkreslíme, pak, pane Cappato, k transparentnosti nepřispějeme. Děkuji za laskavost, pane předsedající.

Michael Cashman, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, děkuji Marcovi za tuto velmi dobrou zprávu, ale bohužel musím souhlasit s ostatními v této sněmovně, že jste se odchýlil od tématu – a já vím proč.

Předchozí řečník řekl, že zpráva obsahuje neuskutečnitelné návrhy. Pokud nebudeme požadovat nemožné, jak vůbec můžeme dosáhnout změny?

Ale samozřejmě, že jste se odchýlil od tématu. Zasedání politických skupin se budou vysílat. Budeme zde mít poslance Evropského parlamentu, kteří prostřednictvím svých internetových stránek nebo informační služby Parlamentu budou zveřejňovat, co dělají nebo kam jdou – to ale neznamena, že to je účinné a že to jsou dobré návrhy.

Nařízení je o přístupu ke všem dokumentům, které jsou v držení těchto tří orgánů, nebo které tyto orgány přijaly nebo vytvořily při výkonu zákonodárné funkce. To je to, k čemu se musíme vrátit. Musíme přesně vymezit, co znamená „zákonodárná činnost“. Musíme se podívat na to, jak toto nařízení fungovalo dosud,

a musíme ho zlepšit. Toho chci dosáhnout ve spolupráci se všemi zainteresovanými činiteli a s radostí zde proto vítám švédskou ministryni, Cecilii Malmströmovou, která na tom původně pracovala. Všichni chceme otázku přístupu posunout dopředu.

Proč? Protože uznáváme, že mnoho lidí si uvědomuje, že se zejména v Radě děje něco, jak jste ukázal, do čeho jsou zapojeni ministři, ministři jejich vlád, ale jakou vedou rozpravu a jak hlasují, je tajné. Jakmile tento prvek tajnosti odkryjeme a ukážeme, jak ministři členských států skutečně hlasují, budou tito ministři voláni k odpovědnosti ve svých členských státech a občané se budou cítit zapojeni do evropských záležitostí.

Takže, Marco, bohužel jste se odchýlil od tématu, zejména s ohledem na sen, který máte. Kdybyste o sobě neřekl, že jste italský radikál, nikdy bych to z této zprávy nepoznal, ale to, že očekáváte, že politické skupiny budou vysílat své politické rozpravy – to se nestane, a opravdu, jak řekl předchozí řečník, pouze přispíváte k rozdělení místo toho, abyste posiloval myšlenku, že jsme zde, protože věříme v Evropu, která je odpovědná svým občanům. Proto bude obtížné připravit hlasovací seznam. V srdci s vámi souhlasím, ale musím se řídit rozumem.

Alexander Alvaro, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, zítra budeme hlasovat o zprávě vypracované mým kolegou, panem Cappatem, o přístupu veřejnosti k dokumentům. Pan Cashman, dobrý a normálně neuvěřitelně pracovitý kolega, již poukázal na to, že nejdůležitější věcí je zpřístupnit veřejnosti dokumenty, o kterých se zde diskutuje a rozhoduje.

Mohli bychom, tak jako pánové Herrero-Tejedor a Cashman, obviňovat pana Cappata, že se odchýlil od tématu. To je jistě věc výkladu a v tomto případě to není zcela opodstatněné. Diskuse, zda mají být v zásadě vysílána zasedání politických skupin či nikoliv, je jistě něčím, o čem bychom měli mluvit. Otázka ale potom zní, zda pak budeme mít například na žádost většiny členů skupiny právo zasedat v soukromí, protože určité existují citlivé otázky – to známe z našich zasedání všichni –, které si musíme vyjasnit mezi sebou, než s nimi půjdeme na veřejnost. Podle mého názoru je normální práť špinavé prádlo doma a ne na veřejnosti.

Mohl bych také dodat, že tento příklad dokazuje, že politické strany – v tomto případě nikoliv politické skupiny – vždy mají zájem o veřejnost, když se jim to hodí. Jinak by nebyly stranické konference tak často vysílány. Je zajímavé, že si nikdo nestěžuje, že konference některých politických stran, které jsou často velmi živé, mohou být vysílány.

Myslím, že proto mohou říci, že pan Cappato odvedl dobrou práci, i když – jak jsme zvyklí – jiné skupiny možná mohou přijít s návrhy na vylepšení. Některé jsou tak dobré, že si zaslouží, abychom o nich uvažovali.

Ve srovnání s ostatními dvěma orgány lze Parlament, pokud jde o transparentnost, považovat za průkopníka, a tak bych z toho nedělal nejvyšší prioritu, protože jak v oblasti přístupu k dokumentům, tak transparentnosti zasedání poslanců Evropského parlamentu, jsme otevřenější než jakýkoliv vnitrostátní parlament. To neznamená, že zde není prostor pro zlepšení, natož pro zlepšení v jiných orgánech, zejména v Radě, která zde bohužel není. Pan Cashman právě řekl, že musíme vědět, kdo a jak rozhodl, abychom byli schopni zjistit odpovědnost za politické činy.

Ještě důležitější je však zpřístupnit například dokumenty vytvářené v rámci postupu komitologie. Konkrétním příkladem může být nařízení o tekutinách v příručních zavazadlech, kdy jeho příloha nebyla přístupná občanům ani poslancům. Požadavek transparentnosti nezavedla většina členských států jen tak; má dát lidem příležitost, aby porozuměli politické činnosti, byli schopni určit, kdo nese odpovědnost a možná také, aby se mohli správně rozhodnout ve volbách.

Moc vám děkuji za čas navíc, pane předsedající. Hodně štěstí Marco. Při hlasování budu stát za vámi a věřím, že dospějeme k uspokojivému výsledku.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, má-li zde být Evropská unie pro občany a ne pro eurokraty, musí být transparentnější a zrovna tak musí být transparentnější činnosti institucí Evropské unie. Jen tak může Unie znovu získat důvěryhodnost, kterou tak bezstarostně zahodila. Její důvěryhodnost poškodily například pokusy prosadit za každou cenu Ústavní smlouvu, aniž by se o ní rozhodovalo v referendech jednotlivých států. Proto je správné žádat, aby všechny rozpravy v Radě byly zpřístupněny občanům členských států Evropské unie, neboť se v těchto rozpravách rozhoduje o osudu Evropy. Těmito rozpravami však nemyslím rozpravy politických skupin.

Je také důležité, aby Parlament, Rada a Evropská komise přijaly stejné zásady pro poskytování přístupu k dokumentům, aby nezůstaly osamělými bojovníky v oblasti informací a informačních technologií. Myslím, že tato zpráva je důležitým krokem směrem k transparentnosti. Jsem však přesvědčen, že v některých otázkách

možná zacházíme příliš daleko. I soudruh Lenin jednou řekl, že někdy musíme učinit dva kroky vpřed, abychom učinili jeden krok zpátky. Zpravodaj by možná chtěl, abychom to měli na paměti.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, zpráva zpravodaje pana Cappata naznačuje, že v oblasti přístupu k dokumentům EU existují závažné nedostatky. Podporuji v souvislosti s výroční zprávou návrh zpravodaje na zlepšení. Také podporuji pozměňovací návrhy, které zpravodaj předložil. Dále předpokládám, že Parlament bude při nadcházejícím hlasování o zprávě pana Cashmana týkající se nařízení o přístupu veřejnosti hlasovat pro zásadu skutečného přístupu veřejnosti.

Pokud jde o výroční zprávu, chtěla bych zejména poukázat na to, že je naprosto nepřijatelné, aby veřejnost neměla zaručený přístup k delegovaným právním předpisům, které tvoří 90 % právně závazných legislativních aktů přijímaných každý rok evropskými orgány. Účast poslanců na práci Parlamentu a všechny finanční okolnosti, pokud jde o jejich činnost v Parlamentu, musí být zcela transparentní. Podporuji návrh na vytvoření společného veřejného rejstříku.

Závěrem bych chtěla říct, že lepší přístup veřejnosti není populistický, nýbrž demokratický požadavek.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

místopředseda

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Pane předsedající, v demokracii je transparentnost věcí cti. V demokratických zemích si občané orgány, které jim vládnou, volí. Tyto orgány jmenují úředníky, aby uváděli do praxe demokratická rozhodnutí. Bylo by proto absurdní, aby tito zvolení představitelé a jmenovaní úředníci měli právo svým voličům odepírat informace. To, že k tomu však dochází, má dvě vysvětlení. Prvním je dědictví předdemokratických dob, kdy byli lidé vnímáni jako poddaní nevolených vládců. Poddaným nebylo umožněno plést se do záležitostí vládců. Druhým vysvětlením je, že jisté výjimky z transparentnosti vyžadují ohledy na národní obranu, důstojnost člověka, obchodní tajemství, vliv trhu a podobně.

První vysvětlení dnes již nemá žádné opodstatnění. Úřady nesmějí jakožto orgány veřejné moci lidem odepírat přístup k informacím. Druhé vysvětlení však zní rozumně a týká se potřeby vyváženosti. Tyto oprávněné požadavky na nalezení správné rovnováhy bohužel úřady často zneužívají, pokud se rozhodnou uchovat informace v tajnosti.

Evropské unii chybí hrdá tradice transparentnosti. V jejích prvních letech i později byla Evropská unie téměř zcela tajnostkářská, i pokud jde o vnitřní telefonní seznam Komise. Evropská unie začínala jako „čínská“ říše a tou pořád je, i když učinila některé významné kroky vpřed: kodex chování z roku 1993, přijetí požadavků švédského sdružení novinářů v roce 1998 a nařízení z roku 2001.

S jistou dávkou hrdosti uvádím, že moje vlastní země Švédsko má nejdelší historickou tradici transparentnosti stanovené zákony. Proto se švédský stát angažoval v případě Turco a přiměl Evropský soudní dvůr, aby minulý rok v létě zrušil rozhodnutí Rady a Soudu prvního stupně. Byl to další krok směrem od „čínské“ říše, ale cesta k demokratické transparentnosti v EU bude dlouhá. Musíme překonat velký vnitřní odpor. Zpráva pana Cappata si proto zaslouží plnou podporu této sněmovny, což by byl další krok vpřed na této dlouhé cestě.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chci jen v několika vteřinách říci, že souhlasím s větší částí zprávy pana Cappata. Bylo by překvapením, kdybych to cítil opačně, protože jsem asi jediným italským poslancem Evropského parlamentu, který se pokoušel zveřejňovat seznam účasti a otázky, které zde v Parlamentu položila italská delegace. Činil jsem to po léta v knížečce, ve které referuji o své činnosti v Parlamentu.

Byl bych raději, pokud by například italský tisk, který až příliš často zvedá varovně prst, zveřejnil informace, které možná samy o sobě nebudou převratné, ale poslouží k tomu, aby ukázaly druh činností, kterými se italský poslanec Evropského parlamentu zabývá. Bylo by lepší, kdybychom mohli vysvětlit, jak je naše činnost nezávislá, pokud ji provádíme správně, na politické příslušnosti v tom smyslu, že slouží celému systému.

Tleskám iniciativě pana Cappata. Budu hlasovat téměř pro vše, co tento návrh obsahuje.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Evropská unie je založena na zásadě transparentnosti, což je zakotveno v článcích 1 a 6 Smlouvy o Evropské unii a též v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Evropa od počátku obhajovala rozhodovací proces, který bude transparentní a co nejbližší občanům. Evropský parlament je už ze své podstaty prvním, kdo má podporovat přístup veřejnosti k rozhodovacímu procesu, protože různé názory na legislativní a nelegislativní činnost pomáhají zvyšovat důvěru evropských občanů v evropské orgány.

V této chvíli je přístup veřejnosti k dokumentům orgánů Evropské unie vcelku dobrý. Je ale zřejmé, že evropské předpisy z roku 2001 upravující právo přístupu potřebují aktualizaci.

Již v roce 2006 požádal Parlament Komisi, aby předložila návrhy na pozměnění tohoto nařízení, a učinil několik doporučení:

- všechny přípravné dokumenty k právním aktům by měly být přímo přístupné veřejnosti, a
- mělo by být vytvořeno jedno místo přístupu, pokud jde o přípravné dokumenty.

Komise vzala tato doporučení v úvahu a zahrнула je také do nového návrhu nařízení z roku 2008.

V průběhu rozhodovacího procesu se politické strany střetávají s různými názory, někdy protichůdnými. Jednání vedou k nejpříjemnějšímu rozhodnutí pro všechny zúčastněné. Evropští občané musí být informováni o procesech, které vedou k přijetí rozhodnutí, protože tato rozhodnutí mají přímý dopad na jejich životy.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Dámy a pánové, demokracie je založena na transparentnosti a otevřenosti. To je významné zejména nyní, kdy se blíží červnové volby do Evropského parlamentu.

Zjednodušení internetového prostředí by pomohlo zvýšit účast voličů ve volbách do Evropského parlamentu. Poskytneme-li občanům jasné a srozumitelné informace o činnosti jejich zástupců a o fungování Evropského parlamentu obecně, budeme schopni dosáhnout toho, že se mladí i starší lidé budou zajímat o to, co děláme. E-Parlament je velmi vítaná iniciativa.

Všechny informace o práci zástupců by měly být na základě vyhledávacích kritérií přístupné občanům. Souhlasím se zpravodajem v tom, že kromě činnosti plenárního zasedání by měli mít jednotlivci přístup k práci výborů a delegací. Občané musí být schopni naší činnosti plně rozumět.

Také podporuji myšlenku vytvoření společného rejstříku informací a dokumentů. Je důležité, aby občané mohli sledovat postupy, které je zajímají, a měli přístup ke všem dokumentům z jednoho místa. Vytvoření jednoho portálu bude vyžadovat nějaký čas, ale tímto směrem bychom se měli ubírat. To je naše cesta do budoucnosti. Podporuji zprávu pana Cappata.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, chtěla bych poblahopřát svému kolegovi Marku Cappatovi k jeho zprávě. Je důležité, že o ní zde v Parlamentu vedeme rozpravu.

Když hovoříme o odpovědnosti a transparentnosti, musíme začít u sebe, což platí pro všechny orgány EU. S větší částí zprávy musím souhlasit. Mám však jednu či dvě připomínky. Musíme například zajistit, aby byly informace poskytované o činnosti určitého poslance komplexní. Jinak budeme nakonec znát cenu všeho a hodnotu ničeho. Tím myslím, že vytížení je opravdu dost velké. Není to pouze naše účast na plenárních zasedáních a ve výborech. Veškeré informace o činnosti poslanců by měly zahrnovat všechny činnosti. Jinak by se některá velmi cenná práce, která se nesoustředí v Parlament mohla ztratit, protože by byla neviditelná.

Pokud jde o připomínky pana Romagnoliho, chtěla bych říci, že zpráva o jeho práci se nedostala do sdělovacích prostředků, zprávou je pro sdělovací prostředky pouze to, když svou práci neděláte.

Závěrem bych chtěla říci, že podstatou problému je, že transparentnost by se měla vztahovat na případy, kdy je vykonávána zákonodárná činnost. Souhlasím s Michaelem Cashmanem, že všichni občané by měli vědět, jak jejich ministři hlasují v Radě. To je opravdu zásadní. Jinak nahráváme těm, kteří křičí „je to vina Bruselu“, když se něco nepovede doma.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, pravděpodobně mám stejnou zkušenost jako miliony Evropanů. Paní komisařko, do tohoto Parlamentu jsem vstupoval v roce 1999 s velkým nadšením, které nebylo menší než nadšení, které mám dnes. Potom mě napadlo to, co napadá mnoho občanů. Chtěl jsem něco vědět, a to: jak se přijímají rozhodnutí? Kam jdou peníze? Kdo je dostává? Přicházelo ke mně stále více voličů, kteří mi říkali, že neví, na co Evropská unie je. To byla i moje zkušenost. Bohužel si potom člověk uvědomí, že za mnohými rozhodnutími je záměr zakrýt nedostatek odpovědnosti, kterou v našich institucích máme, včetně odpovědnosti za přijaté předpisy. Mohu vás pouze vyzvat k tomu, abyste šli dále, než to dělá nyní zpráva pana Cappata, a tyto základní informace zveřejnili. To by byl, řekněme po 10 letech, úspěch.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, paní Wallströmová, dámy a pánové, zásada transparentnosti je základní zásadou Evropské unie. Posiluje demokratickou povahu našich institucí a usnadňuje účast občanů v procesu rozhodování, a tak zaručuje větší legitimitu orgánů tím, že je činní před občany odpovědnými. Podporuji zásadu, že všechny demokratické orgány mají povinnost zajistit, aby se zveřejňovaly jejich činnosti, dokumenty a rozhodnutí. Přístup k dokumentům je základním prvkem loajální spolupráce, která je mezi evropskými orgány nezbytná.

Během vyšetřování aktivit CIA v Evropě jsem ostře kritizoval Radu za to, že uvalila plná i částečná omezení přístupu k dokumentům, a porušila tak tuto loajální spolupráci. Proto jsem také přivítal rozhodnutí Soudního dvora v případě Turco, ve kterém soud dospěl k závěru, že skutečně existuje povinnost zpřístupňovat stanoviska právní služby Rady týkající se legislativního procesu; tato stanoviska mohou být zásadní pro pochopení, jakým směrem se ubíral rozhodovací proces.

Souhlasím s tím, že bychom měli pokračovat v revizi nařízení z roku 2001, nikoliv pouze proto, abychom reagovali na nedostatky, které má, ale též proto, abychom do něj zahrnuli nejnovější judikaturu, konkrétně rozsudek ve věci Turco. Přitom však musíme jasně respektovat právní základ, který máme k dispozici. Některé zpravodajovy návrhy jdou nad rámec toho, co tento právní základ povoluje, jak na to již poukázal pan Herrero a pan Cashman.

Návrh obsahuje například pravidla určená pro vnitrostátní parlamenty, pro což není právní základ. V rozsudku ve věci Turco sám Soudní dvůr uznává, že nařízení musí respektovat rovnováhu mezi rizikem zveřejnění a veřejným zájmem, kterému zpřístupnění dokumentů slouží. V některých případech činí pan Cappato návrhy, které podle mého názoru tuto rovnováhu ohrožují.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Chtěl bych zdůraznit, že zatímco se iniciativa pana Cappata původně těšila široké podpoře, 18 pozměňovacích návrhů, které k ní byly později přidány, vedlo ke ztrátě původní podpory.

Přesto podporuji myšlenku přístupu veřejnosti k dokumentům, které jsou v držení Parlamentu, Rady a Komise, která je pro přiblížení Evropské unie občanům zásadní. Chtěl bych nejprve zdůraznit potřebu zveřejňovat hlavní dokumenty vytvářené v průběhu komitologie.

Za druhé, domnívám se, že na internetových stránkách Evropského parlamentu by bylo dobré u každého osobního profilu poslance Evropského parlamentu, kde je uvedena jeho činnost, také zveřejnit, jaké předložil ve výběrech, ve kterých zasedá, pozměňovací návrhy. Kromě zpráv, usnesení a rozprav v plénu potřebují občané jasně vidět, kteří poslanci předložili v rozhodovacím procesu pozměňovací návrhy.

Za třetí, když Evropská rada jedná jako zákonodárce vedle Parlamentu, měla by zveřejnit své rozpravy, tak jako to dělá Parlament. Rada by měla ukázat, že je transparentní tím, že od nynějška bude zveřejňovat své rozpravy, ještě než ji k tomu přinutí Lisabonská smlouva.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, občanská práva v sobě zahrnují právo na informace týkající se činnosti zástupců volených společností, kteří zastávají významné veřejné funkce. To platí zejména o orgánech Evropské unie, včetně Rady, k jejímž dokumentům je přístup komplikovanější. Informační programy dostupné na internetu by měly být uživatelsky přívětivé a snadno dostupné osobám, které o ně mají zájem. A ačkoliv dnes má mnoho lidí přístup k internetu, všichni ho nemají. Potřebujeme vytvářet publikace, které budou k dispozici v knihovnách, a resumé, která budou sloužit těm, kteří se necítí na to, aby četli celé texty. Musíme však zvážit, zda je třeba zveřejňovat úplné přepisy diskusí politických skupin.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, v oblasti transparentnosti došlo v EU od počátku nařízení (ES) č. 1049/2001 a internetových stránek k dramatické změně, a jsem si jistá, že paní komisařka by s tím nepochybně souhlasila.

Také bych chtěla zdůraznit, že si myslím, že Komise a komisaři v posledních letech k této otázce konstruktivním způsobem velmi výrazně přispěli. Od samého počátku to nebyl jednoduchý úkol, ale myslím, že spolupráce v posledních letech byla velmi konstruktivní, a zasloužíte si za ni pochvalu. Všichni si na Komisi pořád stěžují, ale já si nemyslím, že je to vždy oprávněné.

Pochopitelně nemůžeme zde mít situaci, kdy by právní předpisy v oblasti justice a vnitra nebyly, pokud jde o jejich odůvodněnost, transparentní. Pan Alvaro má v této věci naprostou pravdu. To je samozřejmě nemožné. Ale abychom šli tak daleko, že by například každý úředník či poslanec Evropského parlamentu musel každý den podávat zprávu o tom, co ten den dělal, by bylo nerozumné. Nakonec by strávili půl dne vytvářením zpráv o tom, co dělají.

Na závěr bych chtěla říct, že podpořím zprávu pana Cappata za předpokladu, že vyústí v právní předpis, který bude respektovat právní jistotu a nebude zbytečně byrokratický.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pane předsedající, pokud předpokládáme, že demokratické systémy založené na právním státě by měly být povinny zveřejňovat ustanovení, která jsou pro občany závazná, měli bychom zajistit, aby byla činnost orgánů transparentní a otevřená. V praxi by měla být zasedání a rozpravy demokratických zákonodárných orgánů i jejich hlasování v co největší míře transparentní a návrhy právních předpisů by měly být přístupné veřejnosti. Rada bohužel často jedná způsobem, který ztěžuje zařazení určitého postupu k dokumentu, což pak občanům znemožňuje k těmto dokumentům přístup.

Víme, že internet hraje nesmírně významnou úlohu v přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské unie. Proto potřebujeme jeden portál Evropské unie pro přístup k dokumentům, postupům a orgánům. Měli bychom definovat společná pravidla pro provádění správních postupů a pro předkládání, klasifikaci, registraci a šíření dokumentů. Náš parlament musí být pro ostatní orgány příkladem.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, pečlivě jsem si poznamenala, co pan zpravodaj řekl. Máme zde dvě kategorie: přístup k informacím o legislativní činnosti Evropské unie a přístup k nelegislativním dokumentům. Pokud jde o legislativní dokumenty, podporuji to, čemu se říká aktivní transparentnost ve smyslu svobody informací a velmi omezené využívání tajných dokumentů zasedání na úrovni Rady. Myslím, že bychom měli vědět, jak naši ministři hlasují, aby se již nemohli vymlouvat na kulturu „je to vina Bruselu“, která je typická pro vnitrostátní parlamenty. Chtěla bych také snadný přístup k záznamům o účasti poslanců na zasedáních a o jejich hlasování na všech úrovních.

Občané nás volí, abychom pro ně vykonávali práci, a musíme být schopni jím být odpovědní. Na druhou stranu navrhopvat, aby všechna zasedání politických skupin či stran byla povinně přístupná veřejnosti, je holý nesmysl. Nemám z transparentnosti strach. Děláme zde jako politici záslužnou práci a musíme dělat naší profesi čest.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem si naprosto jist, že zpráva pana Cappata se pečlivě vyhnula tomu, aby šlápla na kuří oko úředníkům, kteří mají strach o své soukromí a chtějí zachovat některé situace v tajnosti. To je jistě velmi dobrý důvod proto, abychom tuto zprávu schválili, ale chtěl bych také rozptýlit obavy některých z nás, kteří se bojí, že bude porušeno naše právo svobodně jednat a právo na soukromí.

Podívejme se na to, co se děje, když se obrátí situace a veřejná správa chce zjistit, co dělají naši občané. Nemůžeme nic skrývat: v některých členských státech jsou dokonce odposlouchávány soukromé telefonní hovory mezi manžely, rodiči a dětmi a tak dále. Naprosto se nemusíme bát toho, že budou občané přesně vědět, jak jsou přijímány právní předpisy a rozhodnutí v Komisi nebo v Radě, a to se vztahuje i na legislativní rozhodnutí Parlamentu. Já tuto iniciativu vítám.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Srozumitelnost a transparentnost by měly být základem činností orgánů Evropské unie. Pouze tehdy, pokud dosáhneme určité úrovně transparentnosti naší činnosti, staneme se pro občany srozumitelnějšími, a budeme jim tak blíže. Institucionální krize, které Unie čelí, nám všem ukazuje, jaké jsou důsledky přijetí nesprávného postoje k této otázce. Podle mého názoru to byl právě tento zamítavý postoj vůči občanům Evropské unie, který nakonec vedl k fiasku reformy institucí a neschopnosti ratifikovat ve Francii, Nizozemsku a Irsku Lisabonskou smlouvu.

Měli bychom proto správně dospět k závěru, že přijetí Evropské unie ze strany společnosti by mělo být naší nejvyšší prioritou. Abychom tohoto přijetí dosáhli, měli by občané vědět, co děláme, jak fungujeme a konečně i to, jak jsou přijímána rozhodnutí. Potřebujeme jasný, soudržný a srozumitelný zdroj informací o činnostech všech orgánů Evropské unie. Místo Evropského parlamentu je jistě v čele této změny, neboť je to orgán, který je občanům Evropské unie nejbližší. Měli bychom mít na paměti, že Unie byla vytvořena pro každého občana.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, děkuji za tuto rozpravu a diskusi. Myslím, že je těžké ji shrnout, ale pokud bych to měla udělat, zopakovala bych to, co bylo již řečeno, že transparentnost je pro každou demokracii základním prvkem.

Raději bych se na to podívala z pohledu občanů: na právo občanů vědět, co se děje, a na přístup k informacím a dokumentům a na jejich možnost učinit informované rozhodnutí. Tento rok pro nás bude zásadní, protože 7. června půjdou občané k evropským volbám. Je proto třeba, aby měli přístup k informacím.

Stále neseme břemeno historických rozdílů kultur a názorů na to, co by mělo či nemělo být zpřístupněno veřejnosti. Domnívám se, že s tím stále v některých případech bojujeme. Pocházím ze země, kde existuje

velmi dlouhá tradice zásady otevřenosti a přístupu k dokumentům, zatímco v jiných členských státech tomu bylo naopak: věci jsou v první řadě tajné, a jen pokud se rozhodneme, že tajné být nemají, budou zveřejněny. Domnívám se, že se s tím stále v některých případech setkáváme. Domnívám se, že tato zpráva také ukázala, jak jsou tyto věci propojené a že se na ně musíme podívat politicky.

Krása Lisabonské smlouvy spočívá v tom, že skutečně rozšiřuje právo na informace a přístup k dokumentům a doufáme, že ukončí „hru na obviňování“, což nám dá možnost sledovat, co se děje v Evropské radě. Zmínil to pan Cashman ale i jiní poslanci a já si myslím, že je to pro nás pro všechny důležité.

Doufám, že víte, že se na mě můžete spolehnout v tom, že budu dennodenně pokračovat v úsilí, abych zajistila, že Komise zlepší přístup k dokumentům. Můžeme se podívat na to, co děláte ve výborech; můžeme zlepšit práci na rejstřících v mnoha ohledech, které pan Cappato zmínil a které budou pro nás všechny užitečné. Myslím, že byste nadále vyvíjet na Komisi tlak, ale ukázalo se, že se to týká i Parlamentu. I vy můžete zlepšit transparentnost a otevřenost a přispět k nim. Je to součástí posílení demokracie v Evropě. Budete mít možnost na tom pracovat během příprav na volby do Evropského parlamentu. Ty pro nás pro všechny budou definitivním testem.

Děkuji vám za diskusi, k tomuto tématu se vrátíme brzy, až budeme diskutovat o nařízení (ES) č. 1049/2001.

Marco Cappato, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych paní komisaře velmi poděkovat. Neuvedl jsem to dříve, ale tato zpráva potvrzuje, že ve skutečnosti došlo ke zlepšení přístupu a ke kladnému vyřizování žádostí o přístup. Co jsem se pokusil zdůraznit, je, že je potřeba změnit přístup, můžete to nazvat vzorec chování, kdy jsou informace určeny ke zveřejnění ve chvíli, kdy jsou vytvořeny.

Paní Cederschiöldová, nepožaduji, pokud jde o potřebu zveřejňovat vše, větší papírování ale systém, který je již zaveden, abychom zajistili, že budeme mít přístup k dokumentům nejen, když o ně žádáme, ale i v okamžiku, kdy vznikají, přičemž přirozeně respektujeme důvěrný ráz jednání politických skupin. Tím reaguji i na paní Doylovou a na pana Herrera, který odešel.

Mluvím zde o větší a snadnější dostupnosti informací; to samozřejmě neznamena, že skupiny nebudou moci zasedat za zavřenými dveřmi. Nemluvím o absolutní a ideologické povinnosti, která se bude vztahovat na každé zasedání, ale o tom, jak zajistit, abychom měli k dispozici prostředky, až je budeme potřebovat. Nevěřím, že je pravda, jak řekl pan Herrero, že informace o účasti, hlasování a tak dále jsou plně uchovávány a zveřejňovány. To není pravda. Zápisy jsou k dispozici jednotlivým výborům a informace si lze dát dohromady pouze tak, že provedeme šetření jednotlivých zasedání.

Já sám jsem se stal přímou obětí. Jedny italské noviny zveřejnily tučné titulky uvádějící, že jsem byl nepřítomen častěji než kdokoli jiný, a to jednoduše proto, že jsem nastoupil v polovině volebního období a noviny založily svůj výpočet na těch několika měsících, kdy jsem již v Parlamentu byl a srovnaly mou účast s účastí za poslední tři roky. Tento příklad ukazuje, že my sami musíme informace zveřejňovat, abychom zajistili co největší transparentnost, a zabránili tak manipulacím s informacemi a jejich zneužívání.

Jsem si dobře vědom toho, že hodnota práce poslance Evropského parlamentu nespočívá jen v jeho účasti či neúčasti, ale nemůžu pochopit, proč my sami bychom měli tyto informace z poloviny skrývat, a otevírat tak dveře pro nejhorší a nejdemagogičtější druh manipulace. Proto opravdu doufám, že se ohledně přístupu k údajům a přístupu k údajům ze strany osob se zdravotním postižením – nemohu pochopit, proč zde Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů zde požádala o dílčí hlasování – nedočkáme překvapení v posledních minutách, protože se domnívám, že to má pro každého zásadní význam. Děkuji za pochopení pane předsedající.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 14. ledna 2009 ve 12 hodin.

Písemná prohlášení (článek 142)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Pokud jde o posledně uvedené téma, není to případ všech komisařů a je nešťastné, že v současné době nemůžeme zveřejňovat údaje o jiných prostředcích, které dostáváme. Obecně však panuje ohledně našich příjmů nepochopení.

Za prvé, všichni poslanci Evropského parlamentu dostávají takový plat, jaký dostávají poslanci parlamentů v jejich zemích. To znamená, že maltská delegace v Evropském parlamentu dostává stejné peníze na zřízení a chod úřadu v Bruselu i na Maltě.

Možná by bylo vhodné, kdyby komisaři a poslanci museli vyplnit každý rok finanční prohlášení o všech obdrženejších příjmech, která by byla ověřena auditorem. Tato prohlášení by měla být přístupná veřejnosti. Domnívám se, že tento návrh může představovat určitou rovnováhu mezi potřebou ochrany údajů a potřebou transparentnosti.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Pane předsedající souhlasím s mnoha věcmi, které jsou v této zprávě obsaženy a o které budeme ve čtvrtek hlasovat. V budoucnu musí Rada zajistit, aby byly všechny rozpravy, dokumenty a informace k dispozici veřejnosti.

Také podporuji návrh obsažený ve zprávě, že na internetových stránkách Parlamentu by mělo být více informací o činnosti poslanců a jejich účasti na zasedáních.

14. Veřejné zakázky v oblasti obrany a bezpečnosti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0415/2008) vypracovaná panem Lambsdorffem jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koordinaci postupů při zadávání některých veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby v oblasti obrany a bezpečnosti (KOM(2007)0766 – C6-0467/2007 – 2007/0280(COD)).

Alexander Graf Lambsdorff, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nyní je ve světě 13 misí Evropské unie, které pomáhají udržet mír a stabilitu. Devět misí již skončilo. V mnoha těchto misích vstupují ozbrojené síly, často včetně policistů, z členských států do odlišného prostředí. Zároveň víme, že existuje ještě mnohem více problematických míst a že potřeba evropských zásahů do mezinárodní politiky se bude spíše zvyšovat než snižovat, ale bohužel víme, že my Evropané nejsme často schopni uskutečňovat své mise způsobem, jakým bychom měli, ani nemáme optimální vybavení, ani nemáme potřebnou součinnost a strategii. Musíme toho však dosáhnout, neboť to dlužíme našim vojákům a policistům, kteří se zapojují do operací po celém světě. Tento cíl je však ještě daleko.

Jedním z důvodů je náš roztříštěný trh s obrannou výzbrojí. V našich 27 členských státech existuje 89 různých, někdy i překrývajících se programů výzkumu. Spojené státy jich mají jen 29. Mezi členskými státy chybí dostatečná spolupráce, pokud jde o vývoj produktů. Takzvaným tradičním dodavatelům je dáвана přednost před netradičními, možná lepšími dodavateli, a to chceme změnit.

Každý rok se na evropském trhu s obrannou výzbrojí nakoupí zboží a služby v hodnotě kolem 91 miliard EUR. Z toho je v průměru pouze 13 % zadáno jako evropská veřejná zakázka. Na konci žebříčku je v tomto případě Německo s pouze 2 %. Sečteno a podtrženo, vnitřní trh s produkty pro obranné účely nefunguje. Nemůže tak být v tomto špičkovém průmyslu využito mnoho významných inovací, naše ozbrojené síly nemají nejlepší výzbroj a peníze daňových poplatníků se plýtvá. V důsledku toho se špičkové produkty pro obranné účely zdražují, ačkoliv rozpočet určený na obranu je stále stejný nebo se snižuje. V této situaci je jasné, o čem to je. Není to o větších výdajích na zbrojení, ale o rozumnějším využití peněz, které jsou k dispozici. To je to, co potřebujeme. Dlužíme to našim daňovým poplatníkům.

Proto tento Parlament vyzval ve zprávě z roku 2005 Komisi, aby předložila v této oblasti směrnici. Ta to po dohodě s Parlamentem a Radou učinila. Pro nás i pro mě jako zpravodaje bylo důležité, že prezident Sarkozy ve svém projevu o prioritách francouzského předsednictví výslovně zmínil evropský trh s obrannou výzbrojí. Bylo tak jasné, že Parlament, Rada a Komise budou vyvíjet společné úsilí. Dohoda v prvním čtení je výsledkem této společné politické vůle. Doufejme, že zítra položíme základy pro nový evropský právní rámec, který zajistí v oblasti zadávání veřejných zakázek skutečné otevření trhu a větší transparentnost a konkurenci.

Tuto směrnici musíme vnímat i v širších souvislostech. V prosinci jsme úspěšně přijali směrnici o transferech produktů pro obranné účely uvnitř Společenství. Směrnice, která před námi dnes leží, je druhým důležitým blokem v balíčku týkajícím se obranné výzbroje. Ačkoliv tyto dvě směrnice na sobě nejsou teoreticky závislé, v praxi potřebuje jedna druhou. To je další důvod, proč je dovršení naší práce na balíčku týkajícím se obranné výzbroje tak důležité. Nestane se to, že přes noc dojde k revoluci, to je jasné, ale bude to významným krokem správným směrem a umožní to evropské bezpečnosti a obranné politice posunout se značně vpřed.

Rád bych svým kolegům upřímně poděkoval, stínovým zpravodajkám Charlotte Cederschiöldové, Barbaře Weilerové a Gisele Kallenbachové za jejich vždy férovou, někdy kritickou, ale vždy konstruktivní spolupráci. Chtěl bych také poděkovat Radě a Komisi. Všichni zúčastnění ukázali jak politickou vůli, tak profesionalitu a ochotu ke kompromisu.

Dlužíme svým občanům konstruktivní politiku pro Evropu. Doufám, že této povinnosti zítra přijetím tohoto balíčku dostojíme. Náhodou bychom o tom měli diskutovat v Bruselu a nikoliv ve Štrasburku. Děkuji.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych se chtěl všem omluvit za to, že mám slabý hlas, protože jsem silně nachlazený.

Chystáte se hlasovat o návrhu směrnice o zadávání veřejných zakázek v oblasti obranné a bezpečnostní výzbroje, který Komise předložila v prosinci 2007 jako součást takzvaného „obránného balíčku“. Tento návrh je zásadním krokem směrem ke zřízení společného evropského obranného trhu, který je sám o sobě významným příspěvkem k bezpečnostní a obranné politice Unie. Jinými slovy, tato směrnice představuje politicky vysoce významný nástroj, který pomůže posílit obrannou schopnost Evropy, učiní financování hospodárnějším a posílí bezpečnost našich občanů.

Úzká spolupráce mezi Parlamentem, Radou a Komisí byla v průběhu vyjednávání pro návrh přínosem. Proto bych chtěl srdečně poděkovat zpravodajovi, panu Lambsdorffovi, za jeho intenzivní a účinnou snahu při dosažení dohody s Radou v prvním čtení. Chtěl bych také poděkovat stínovým zpravodajům za jejich konstruktivní spolupráci. Chci také poblahopřát francouzskému a též slovinskému předsednictví za způsob, jakým úspěšně urychlila jednání s Radou. A v neposlední řadě bych chtěl poděkovat českému předsednictví za jeho oddanost při finalizaci tohoto balíčku.

Komise vítá text, který máme nyní na stole. Nová směrnice je ušita na míru veřejným zakázkám v oblasti bezpečnosti a obrany. Dá zadavatelům flexibilitu potřebnou pro vyjednávání zakázek, které jsou často komplikované a citlivé. Též jim umožní požadovat zvláštní bezpečnostní ustanovení o ochraně utajovaných informací a zajištění bezpečnosti dodávek. Všechny tyto prvky činí ze směrnice nástroj, který mohou členské státy použít v případech většiny zakázek v oblasti obrany, aniž by byly ohroženy jejich bezpečnostní zájmy.

Nová směrnice se bude vztahovat také na zadávání citlivých zakázek v oblasti nevojenské bezpečnosti. Tento přístup je v souladu s dnešním strategickým prostředím, ve kterém nadnárodní hrozby a nové technologie smazaly dělítko mezi vojenskou a nevojenskou a mezi vnitřní a vnější bezpečností. Oblast zadávání veřejných zakázek nemůže tento vývoj ignorovat: například v případech, kdy má výzbroj pro policejní síly shodné rysy s obrannou výzbrojí, je jen logické, aby se uplatňovala stejná pravidla.

To vše bude mít hlavně výhody: nová směrnice členským státům umožní omezit použití odchylky podle článku 296 Smlouvy o ES na výjimečné případy. Proto se budou zásady vnitřního trhu konečně vztahovat na důležité části obranného a bezpečnostního trhu v Evropě. Spravedlivá a transparentní pravidla pro zadávání veřejných zakázek budou použitelná v celé Unii a umožní společně podávat přihlášky do výběrových řízení v jiných členských státech. Evropskému průmyslu se otevře širší „domácí“ trh s delšími lhůtami a úsporami z rozsahu. To naopak sníží náklady a ceny.

Nakonec dospějeme ve prospěch nás všech k větší otevřenosti trhů: průmysl se stane konkurenceschopnějším, ozbrojené síly dostanou za své peníze více a daňoví poplatníci budou mít užitek z hospodárnějšího využívání veřejných peněz. To vše jsou plody vaší práce a vašeho přispění. Dovolte mi proto, abych vám ještě jednou poděkoval a poblahopřál.

Charlotte Cederschiöld, jménem skupiny PPE-DE. – (SV) Pane předsedající, evropský trh s produkty pro obranné účely se nevytvoří přes noc, ale zpravodaj vybudoval důvěru, která nám pomohla, abychom spolu s Radou, a zejména s Komisí, učinili první významný krok. Nyní se budou na produkty pro obranné účely vztahovat základní pravidla vnitřního trhu, což by mělo napomoci ke snížení cen. Spolu s otevřenějším trhem přijde větší evropská konkurence a výroba lepší výzbroje.

Francouzská vláda si také zaslouží chválu za svůj konstruktivní přístup, ale nejdůležitějším byl samozřejmě zpravodaj, pan Lambsdorff. Chtěla bych také poděkovat obrannému průmyslu za jeho cenné příspěvky. Byly zde zachovány mnohé prvky ze směrnice o zadávání veřejných zakázek z roku 2004. Zároveň jsou zde například respektovány národní bezpečnostní zájmy, zvláštní podmínky dodávek a ochrana informací. Použití článku 296 je jako v případě jiných předpisů možné, ale je zabráněno jeho zneužívání. To vše by měl průmysl přivítat, neboť průmysl bude nadále ovlivňovat provádění této směrnice i vývoj nové praxe.

Nás v Parlamentu těší, že Rada nám vyšla vstříc, pokud jde o prahové hodnoty a transparentnost, abych uvedla jen pár příkladů úspěchů Evropského parlamentu, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a zpravodaje. Mě osobně těší, že bylo možné vyřešit nejkontroverznější body stávajících právních předpisů ES. Pokud Parlament, v což doufám a věřím, podpoří tuto zprávu, učiní významný a logický krok směrem vpřed.

Chtěla bych upřímně poděkovat všem kolegům poslancům a dalším osobám, které z této činnosti učinily konstruktivní a zajímavý proces.

Barbara Weiler, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, koncem loňského roku se objevily v novinách titulky jako „svět se znovu vyzbrojuje“, „obchod se zbraněmi vzkvétá“, „zbrojařský průmysl – drahý kvůli nedostatku konkurence“ a další případy korupce v Německu i v jiných zemích Evropské unie. My sociální demokraté jsme jasně proti tomuto druhu závodů ve zbrojení, tomuto nárůstu počtu zbraní i proti přístupu *laissez-faire* ke korupci. V této věci souhlasíme s našimi kolegy z vnitrostátního parlamentu.

Cílem tohoto legislativního balíčku s dvěma směrnicemi o převodu a zadávání veřejných zakázek, o kterých zde dnes diskutujeme, je nejen zajistit konkurenceschopnost ale také zabránit plýtvání peněz daňových poplatníků na výrobu obranné výzbroje a korupci. To jsou dost dobré důvody na to, aby byl výsledek pro sociální demokraty přijatelný.

Bude existovat evropský právní rámec pro zadávání veřejných zakázek na zboží a služby v oblasti obrany a bezpečnosti, členské státy budou více spolupracovat, jinými slovy nebude zde prostor pro překrývání a pro podvádění členských států ze strany zbrojařských společností a celkově zde bude větší konkurence s několika výjimkami podle článku 296.

Věřím, že pro všechny poslance i pro všechny skupiny jsou důležitá ustanovení směrnice o opravných prostředcích, tedy směrnice připravené panem Fruteau. Radě to nebylo tak úplně jasné. Pro nás bylo důležité, aby existovaly sankce pro případ korupce sahající až po vyloučení ze soutěže. Pro tento průmysl, který byl až dosud hýčkáán, to bude asi něco nového.

Bylo pro nás však také důležité, aby byly výsledky přínosem pro všech 27 členských států. I kdyby mělo pouze šest či sedm členských států vlastní výrobu a několik dalších se angažovalo v obchodu, je třeba, aby za námi stálo 27 států. To se nám podařilo. Nevím, jestli bude vše fungovat tak, jak si představujeme, a proto jsme do zprávy začlenili to, že Parlament si přeje jistou míru kontroly. Chceme být informováni nikoliv pouze ze strany Komise, ale chceme být informováni o výsledcích a provádění tohoto balíčku směrnic.

Až budeme mít v budoucnu silnější evropský vnitřní trh a evropské pravomoci, jak to naplánoval pan Sarkozy, bude muset mít Evropský parlament jakožto volený orgán v Evropě více skutečných kontrolních pravomocí, jaké mají vnitrostátní parlamenty a jakou dosud Evropský parlament nemá. To je však úkol pro budoucnost. V Německu jsme si například, pokud jde o výrobu obranné výzbroje a vyšší ceny, spálili prsty. Máme zde Eurofighter – nesmírně nákladný, ne-li nejnákladnější projekt – a jsem si jistý, že každý členský stát má podobné zkušenosti.

Závěrem si nepřiji vyjádřit poděkování. Spolupráce byla docela konstruktivní a výsledky jsou konec konců významné. Chci však zcela otevřeně říct, že postup v Parlamentu byl netolerovatelný. Dosažení kompromisu s Radou a Komisí v prvním čtení by prostě nemělo být v popisu práce této sněmovny. Z tohoto důvodu zde musí být tento postup v budoucnu naprostou výjimkou. Nebylo to ve skutečnosti pro tento legislativní balíček nutné. Měli bychom se držet svého kopyta a ihned po hlasování s tímto postupem skoncovat a ponechat ho pro neparlamentní práci.

Cristian Silviu Bușoi, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, rád bych úvodem poblahopřál kolegovi, panu Lambsdorffovi k jeho vynikající zprávě. Vím, že se této významné práci zcela oddal. Považuji za nesmírně důležité, aby byl vytvořen společný trh se zbraněmi a právní rámec pro další rozvoj evropské bezpečnostní a obranné politiky.

Také vítám, že na obranném a bezpečnostním trhu dojde k výraznému pokroku, tedy že se zde budou uplatňovat zásady zakotvené ve Smlouvě, jakými jsou transparentnost, nediskriminace a otevřenost, a, jak již bylo řečeno, povede to k účinnějšímu využívání výdajů na obranu.

Návrh Komise i zpráva pana Lambsdorffa stanovily soubor pravidel týkajících se zakázek v oblasti bezpečnosti a obrany, které umožní řádné fungování společného trhu se zbraněmi.

Chci poukázat na nejméně dvě zlepšení týkající se jak dodavatelů, tak zadavatelů, která mají za cíl posílení bezpečnosti Evropské unie a jejích členských států. Zmínil bych zde ustanovení týkající se bezpečnosti dodávek, konkrétně informace o uchazečích a subdodavatelích, které se dostávají k zadavatelům a závazky, které musí uchazeči učinit, aby zajistili bezpečnost dodávek. Na jednu stranu jsou i uchazeči chráněni zavedením přezkumných postupů, které zajistí, že postup zadávání bude spravedlivý a nedojde k diskriminaci.

Návrh zvyšuje transparentnost pracovních postupů, ale členské státy by se neměly držet vzadu, pokud jde o jejich bezpečnostní zájmy, a zajistit zejména zachování odchylek od zveřejňování informací, pokud jsou v sázce bezpečnostní zájmy.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že je pro nás velmi důležité, abychom měli společný evropský trh s obranou. Zároveň, když o této věci vedeme diskusi – o společném evropském obranném trhu – nebo spíše, pokud mluvíme o citlivějších otázkách, jakými jsou kompenzace v budoucnosti, měli bychom vzít v úvahu strategické zájmy a konkrétní situaci panující v tom kterém členském státě.

Mieczysław Edmund Janowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, pan Lambsdorff odvedl vynikající práci. Gratuluji. Vydávání veřejných peněz vždy vzbuzovalo silné emoce. To platí zejména pro zadávání veřejných zakázek pro armádu či bezpečnostní síly. Jsou zde vynakládány velké peníze a my potřebujeme vybrat ty výrobce a poskytovatele služeb, kteří poskytují nejlepší služby nikoliv ty, kteří jsou nejlevnější. Potřebujeme vysokou kvalitu za rozumnou cenu.

Musíme také celkově zvážit potřebný rozsah zakázek a kvalitu použitých materiálů, ale i zvláštní aspekty, například důvěrnost či tajnost informací, zejména v nejdůležitějších věcech. Je třeba také zvážit otázku kompenzací a zajištění návratnosti investic. Domnívám se, že se budeme muset k tomuto projektu vrátit. Věřím, že postoj prezentovaný v návrhu směrnice je správný. Podle mého názoru zvýší navrhovaná řešení účinnost evropského systému zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany. Zaslouží si, abychom je přijali.

Gisela Kallenbach, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, chtěla bych poděkovat panu zpravodaji za jeho konstruktivní spolupráci, protože navzdory veškeré oprávněné kritice postupu v prvním čtení byla tato spolupráce ve skutečnosti základním předpokladem proto, aby byl v trialogu hlas Parlamentu zřetelně slyšet.

Rozhodujeme dnes o kompromisu ohledně obchodu a trhu, který dříve existoval jen v několika členských státech. Opravdu bylo zajímavé pozorovat, jak horliví zastánci vnitřního trhu a soutěže najednou využívají každou příležitost, aby mohli nadále rozhodovat na vnitrostátní úrovni a používat mechanismy izolace. Neuspěli a to je dobře.

Proč tomu tak bylo? Bylo tomu proto, že v budoucnu, doufejme, povede větší konkurence v obchodu s obrannou výzbrojí k menšímu diktátu cen a k možnosti, že množství veřejných peněz určených na tento účel bude moci být sníženo a účinněji využito. Totéž platí pro omezení korupce. Dlužíme to našim občanům. Je také jasné, že zřetelné podmínky pro zadávání zakázek, které budou nyní platit, povedou k větší transparentnosti při zadávání veřejných zakázek a nakonec skutečně umožní i malým a středním podnikům na tento trh vstoupit. Navíc byly také odstraněny všechny představitelné mezery, které by umožnily vyhnout se soutěžním postupům, přičemž je nutné stanovené odchylky předem dohodnout s Komisí. Výměnné obchody, které byly až dosud právem zakázány, ale byly běžnou praxí, nebyly touto směrnicí zlegalizovány. V neposlední řadě lze nyní poprvé použít opravné prostředky.

Doufala jsem ve větší europeizaci, snížení prahových hodnot a větší transparentnost, ale návrh je velkým krokem správným směrem a já se těším na to, až bude platit.

Tobias Pflüger, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, tato směrnice je součástí obranného balíčku v kontextu, cituji, „strategie pro silnější a konkurenceschopnější evropský obranný trh“. Základní zásadou je jako u mnoha jiných věcí volný trh s produkty pro obranné účely, jinými slovy se zbraněmi, a zbraně jsou určeny pro zabíjení a vyhrožování válkou. Cílem této směrnice je zlepšit účinnost a konkurenceschopnost zbrojařského průmyslu v Evropské unii. Pan Swoboda mluvil v předchozí rozpravě jasně. Řekl, že potřebujeme vzhledem ke konkurenci, zejména ze Spojených států, pro evropský zbrojařský průmysl lepší vstupní podmínky.

V roce 2005 se členské státy Evropské unie společně dostaly poprvé na špici vývozců zbraní ve světě. Z těchto vývozců připadalo 70 % na čtyři velké státy: Francii, Německo, Spojené království a Itálii. Hlavními dovozci jsou státy Blízkého východu. Neměli bychom si dělat hlavní starost o účinnější zbrojařský průmysl ale o odzbrojení, ale na rozdíl od účinnosti zbrojařského průmyslu pro to nemáme směrnici. Je jasné, co za tím vším je.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych upřímně poděkovat zpravodaji, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, ale i Podvýboru pro bezpečnost a obranu a jeho předsedovi a autorovi stanoviska ke zprávě pana Lambsdorffa, mému příteli, panu Karlovi von Wogau.

Nehovoříme zde o vývozu zbraní do států mimo evropský vnitřní trh, pouze o otázce, jak učinit prodej zbraní a obchod s nimi v rámci vnitřního trhu, tedy ve 27 členských státech Evropské unie, účinnější a hospodárnější. Velmi vítám skutečnost, že zde Parlament zaujal společný postoj, protože to v konečném důsledku bude pro občany znamenat značné úspory kolem 70 miliard EUR ročně, a bude jim tak do jisté míry vyplacena mírová dividendy.

Toto rozhodnutí, a je trochu škoda, že je zde dnes tak málo zástupců Rady, je třeba ve světle nesmírně obtížných diskusí mezi členskými státy v minulosti přivítat. Jakkoliv souhlasím s názorem, že jsme v dialogu narazili na problémy, jak to zmínili sociální demokraté, musím říci, že jednoho dne bude toto rozhodnutím mezníkem v evropské obranné politice. Ještě více mě mrzí to, že tak málo kolegů poslanců si přeje u toho rozhodnutí být přítomno.

Dnes ráno jsme oslavili 10 let eura. Doufám, že za několik let se budeme dívat na dnešek jako na mezník v evropské spolupráci mezi členskými státy v oblasti obrany a zahraniční a bezpečnostní politiky, protože v budoucnosti to bude vypadat v zásadě tak, že požadavky, které stanovíme ve vlastním státě, se budou automaticky vztahovat i na ostatní státy. To předpokládá důvěru, že členské státy budou nyní ochotné dávat. Zejména za to jsem vděčný.

Chtěl bych však také poděkovat Komisi, která s velkým zaujetím pracovala na této směrnici, překonala odpor členských států a pokusila se konstruktivně pomoci Parlamentu najít cestu ze zamotaných právních předpisů v oblasti zadávání veřejných zakázek. Pozitivní body, včetně přínosu pro právo zde již byly zmíněny, a proto je zde zbytečné je dále vyjmenovávat.

S druhou částí balíčku pro vytvoření skutečného evropského vnitřního trhu s produkty pro obranné účely jsme urazili další část cesty. To také posílí schopnost Evropské unie reagovat na mezinárodní krizi, na což se zaměřil zejména pan von Wogau v Podvýboru pro bezpečnost a obranu. Autonomní operace Evropské unie v Africe pod vedením irského generála a polského poslance s jednotkami složenými z 15 různých členských států pak ukáží, jak Evropská unie pokročila v budování evropské obrany. Musíme v této cestě pokračovat. Moc vám děkuji.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Pane předsedající, především bych chtěl vyjádřit uznání zpravodaji, panu Lambsdorffovi, a stínovým zpravodajům, zejména paní Weilerové.

Dámy a pánové, věřím, že je zásadní, abychom se vydali směrem k integraci národních obranných trhů a strategické koordinace výroby. Musíme se posunout vpřed při uplatňování základních pravidel vnitřního trhu na obranný průmysl a při zvyšování transparentnosti zadávacích postupů uplatňovaných v členských státech a zadávaných zakázek v členských státech Evropské unie, ale zároveň musíme respektovat zvláštnosti a být obezřetní. Také musíme napomoci vytvoření podmínek, které učiní evropskou výzbroj a produkty konkurenceschopnějšími na světových trzích.

Zdá se mi pane komisaři McCreevy důležité, aby byla tato směrnice schopná zajistit zlepšení právního rámce veřejných zakázek v oblasti bezpečnosti a obrany. Musí podporovat vytvoření vnitřního trhu a zároveň samozřejmě respektovat práva a zájmy členských států, zejména v oblasti bezpečnosti; zde konkrétně myslím na ty státy, které vyrábějí zbraně, střelivo a obrannou a bezpečnostní výzbroj, například i na mou vlastní zemi.

Chtěl bych také, pane předsedající, poukázat na ustanovení, která usnadňují přístup na tento trh malým a středním podnikům, zejména ta, která zlepšují pravidla pro subdodávky. Také musím zdůraznit možnost většího a hlubšího dopadu na průmyslovou výrobu a vytvoření opravdového evropského obranného trhu. To může přispět i k posílení výzkumu a vývoje nejen v tomto průmyslu ale i v průmyslu, který na tento průmysl navazuje.

Závěrem bych chtěl říci, že věřím, že je možné poukázat na jasnou spojitost mezi obranným průmyslem a zahraniční politikou Unie. Abych ale reagoval na předchozí projev, chtěl bych citovat klasické římské přísloví: „chcete-li mír, připravujte na válku“. V Evropské unii, která je téměř pacifistická velmoc, nazýváme tento průmysl „obrným“ nikoliv „válečným“, protože chceme mír, nikoliv válku. Proto potřebujeme obranný průmysl.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Pane předsedající, Spojené státy americké vydávají na obranu kolem 500 miliard dolarů. Evropská unie na obranu vydává o něco více než 200 miliard. Otázka však zní, zda těchto 200 miliard skutečně odráží vojenskou schopnost Evropské unie a členských států, jako je tomu ve Spojených státech. Když jsem byl ministrem obrany, setkával jsem se zástupci průmyslu a říkal jsem jim, že

jsem ministr odpovědný z národní obranu, nikoliv obranu průmyslu. Domnívám se, že tento druh směrnice, o které dnes vedeme diskusi a za kterou bych chtěl panu Lambsdorffovi poděkovat a vyjádřit vděčnost, povede k tomu, že velké částky peněz, které jsou vynakládány na obranu, budou vynakládány rozumněji, a vojenská schopnost Evropské unie tomu bude odpovídat.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych znovu podotknout, že zde hovoříme o balíčku: o usnesení z prosince a dnešní rozpravě. Jen oba akty společně dávají smysl – nařízení o transferech produktů pro obranné účely uvnitř Společenství a nynější směrnice o zadávání veřejných zakázek.

Připravovala jsme stanovisko Výboru pro zahraniční věci. Naším základním cílem je harmonizace evropského zbrojařského průmyslu a liberalizace v rámci Evropské unie a zároveň uplatňování přísnějších kontrolních opatření, pokud jde o vývoz mimo Evropskou unii. Pokud zmiňujeme negativní novinové titulky, měli bychom zmínit také ty pozitivní. Rada pod vedením francouzského předsednictví na svém posledním zasedání minulý rok přijala kodex chování jako právně závazný nástroj. To je pozitivní věc a Parlament o to vždy usiloval.

Chtěla bych proto ještě jednou uvést, že tato harmonizace, kterou považujeme za správnou – a nejen harmonizace ale též vývoj sankčního mechanismu pro případ obcházení této směrnice – mají nyní pod kontrolou jednotlivé členské státy. Tento proces včetně harmonizace budeme s velkým zájmem sledovat.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, i já bych chtěl podpořit linii, kterou zaujal před chvílí pan Schwab. Chci říci, že přijetí této směrnice dnes je velkým rozhodnutím a vdčíme za to velkému úsilí zpravodaje pana Lambsdorffa a naši stínové zpravodajce, Charlotte Cederschiöldové, kterým děkuji, a přirozeně děkuji i francouzskému předsednictví, které koncem minulého roku vynaložilo pro dosažení kompromisu velké úsilí.

Ve skutečnosti to, co dnes děláme, je uzavírání cyklu, který byl neuvěřitelně rychlý – řekněme několik měsíců – a který zahrnuje jak směrnici o vnitřním trhu s obrannými produkty přijatou v prosinci, kodex chování pro vývozy, který se stal právním předpisem ve stejné době, a konečně tuto směrnici, která uvádí článek 296 Smlouvy do souladu s obecnými pravidly o veřejných zakázkách. Ve skutečnosti nás celá řada věcí zavazuje k tomu, co nazývám „komunitarizací“ obranného hospodářství. To by mohlo být pro touhu po svrchovanosti či dokonce pro charakter obranné politiky škodlivé. Ve skutečnosti to vyjadřuje touhu po integraci státní svrchovanosti.

Totéž platí pro oblast justice. Za francouzského předsednictví a od doby portugalského a slovinského předsednictví bylo dosaženo obrovského pokroku v další oblasti, ve které chtěly svrchované státy zablokovat jakoukoliv dohodu či spolupráci.

Dámy a pánové, pokud přijmeme tento text, věřím, že pomůžeme ukončit ideologickou diskusi o povaze a formě evropského projektu. V této oblasti to bude stále více uznáváno stejně jako v oblasti obrany a zahraniční politiky.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Pane předsedající, jako britští konzervativci samozřejmě silně podporujeme otevřené trhy, ale jak již potvrdilo mnoho řečníků, základní myšlenkou této zprávy je posílení evropské bezpečnostní a obranné politiky a integrace Evropské unie, nikoliv skutečný přínos pro hospodářství. To samozřejmě nemá nic společného s posílením schopnosti obrany.

Myslím, že snadnější přístup k jiným evropským trhům zadávání zakázek v oblasti produktů pro obranné účely by mohl mít pro Spojené království určitý okrajový přínos. Ale ostatní budou požívat větší výhody přístupu na trh Spojeného království, kde se vydává na obranu nejvíce, a mimochodem Spojené království má v Evropě již teď největší trh veřejných zakázek v oblasti obrany.

Zvláště nás znepokojuje, že podle navrhovaných pravidel nemůže vláda nebo společnost, která hodně investovala do výzkumu a vývoje v oblasti obrany, získat tyto investice zpátky ve fázi vývoje a produkce. Očekává se, že zakázky v oblasti vývoje budou otevřeny evropské konkurenci, přičemž jednotlivé vlády nebudou mít prostředky na ochranu duševního vlastnictví, zaměstnanosti či vývoz. Pro výzkum a vývoj to bude brzda.

Jsou zde další obavy, ale musím říci, že tato zpráva není z obranného, průmyslového či hospodářského hlediska nezbytná.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Pane předsedající, směrnice o zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany je významným krokem jak směrem k evropské obranné a bezpečnostní politice, tak zahraniční politice. Uznávám, že existují těžkosti, pokud jde o sladění zásad volného trhu s nevyhnutelným uvážením při zadávání zakázek v oblasti obrany, a společných pravidel vztahujících se na zadávání veřejných zakázek s konkrétními postupy při zadávání.

Tento velmi složitý soubor předpisů samozřejmě prošel praktickým testem, protože snaha o sladění tak odlišných prvků, jakými jsou transparentnost a tajnost a společná pravidla a individualita, bude vyžadovat neustálé sledování a úsilí o potrestání jakéhokoliv pokusu ve prospěch jednoho prvku, abychom zachovali správnou rovnováhu.

Řádné fungování bude pak vyžadovat jak fungování, tak přehodnocení úsilí subjektů Evropské unie tento rodící se trh řídit, ale též opravdovou ochotu národních šampionů v oblasti obrany i členských států respektovat tato nová pravidla a hrát podle nich.

Pár slov o kompenzacích. Pro země, jako je moje země – Rumunsko –, jsou kompenzace alespoň prozatím důležitým mechanismem pro přežití našeho průmyslu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Evropská jednota a bezpečnost byly znovu ohroženy v okamžiku, kdy nastala jak finanční a hospodářská krize, tak energetická krize. Ty opět ukázaly, že úspěšně čelit hlavním problémům moderního světa nám umožní pouze jednota a solidarita.

Zavedení společných transparentních pravidel pro zadávání veřejných zakázek na trhu s produkty pro obranné účely je významným krokem v posílení evropské bezpečnostní politiky. Jsou také mechanismem typickým pro tržní hospodářství, které umožňují evropskému průmyslu úspěšně konkurovat hlavním globálním hráčům, zejména ze Spojených států.

Potřebujeme ve Společenství zavést co nejdříve dobrý systém pro bezpečné nakládání s informacemi, přičemž je třeba vytvořit odpovídající kontrolní systém pro vývoz produktů a výzbroje pro obranné účely do třetích zemí. Ratifikace a uplatňování Lisabonské smlouvy umožní dobře strukturovanou stálou spolupráci v oblasti bezpečnostní politiky, která je pro budoucnost Evropské unie zásadní.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Od 90. let 20. století je jasné, že evropské obranné trhy jsou roztržštěné, což má negativní hospodářské důsledky. Za posledních 20 let byly výdaje na obranu škrtány, což vedlo k nižšímu obrátu, úrovni zaměstnanosti a škrtům v investicích v oblasti výzkumu a nových vojenských technologií.

Dnes mají i velké členské státy problémy při financování obranných systémů. Pro vybudování základní obranné schopnosti členských států potřebujeme vytvořit evropskou obrannou technologickou a průmyslovou základnu. Tento krok je proto, abychom mohli čelit globálním problémům v oblasti obrany, zcela zásadní.

Potřebujeme také harmonizovaný evropský právní rámec, který by členským státům umožnil uplatňovat ustanovení Společenství, aniž by byly ohroženy jejich bezpečnostní zájmy. Neměli bychom zapomínat na jeden základní prvek, kterým je zavedení kontrolních postupů. Ty mají uchazečům zajistit účinnou právní ochranu, podporovat transparentnost a zabránit diskriminaci při zadávání veřejných zakázek.

Emmanouíl Angelakas (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, i já bych chtěl poblahopřát zpravodaji, panu Lambsdorffovi, i stínovým zpravodajům k významné práci, kterou odvedli.

Hlavním rysem evropského trhu je roztržštěnost na úrovni jednotlivých států. Vývoz dotyčných výrobků v odvětví obrany a bezpečnosti podléhá systému licencí jednotlivých států, které se, pokud jde o postupy, rozsah a lhůty, liší.

Nové právní předpisy podporují transparentnost a představují základ pro vytvoření jednotného otevřeného evropského trhu s bezpečnostní výzbrojí, který je základním prvkem pro posílení evropské bezpečnostní a obranné politiky.

Je také důležité, aby existovala základní ustanovení upravující bezpečnost dodávek a informací. Účel článku 296 Smlouvy o založení Evropských společenství byl také vysvětlen, ale nyní se omezuje na skutečné odchylky tak, jak to je ve Smlouvě stanoveno a jak to požaduje Evropský soudní dvůr.

Na závěr bych chtěl podotknout, že potřebujeme flexibilní úpravu posilující úlohu malých a středních podniků, které v některých členských státech zaměstnávají tisíce pracovníků.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - Pane předsedající, i já bych chtěl panu Lambsdorffovi poblahopřát k jeho vynikající práci, kterou odvedl, a samozřejmě též jeho stínovým zpravodajům, zejména paní Cederschiöldové, ale rád bych podtrhl to, co řekl pan Toubon: fantastickou práci, kterou odvedlo francouzské předsednictví pro dosažení shody nad touto směrnicí.

Doufám, že až se k ní za několik let vrátíme, uvědomíme si, že jsme neměli mít strach mluvit o evropském trhu s bezpečnostní výzbrojí jako společném trhu. Společná obrana je v zájmu Evropy právě tak, jako větší konkurenceschopnost.

Rád bych vyzdvihl jednu část této směrnice, která je pro mnoho členských států velmi důležitá. Je to zejména text týkající se subdodávek. Jsem velmi rád, že dohoda mezi Radou a Komisí o textu týkajícím se subdodávek odráží do velké míry to, co prosazoval Parlament, konkrétně to, že v oblasti subdodávek potřebujeme větší transparentnost; dále zde nebude existovat diskriminace na základě státní příslušnosti, když budou vybírání subdodavatelé, a konečně, vnitrostátní orgány budou moci povolit dodavatelům zadat dále až 30 % jejich zakázek.

To vše je v zájmu sjednocení našeho průmyslu v Evropě.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych všem účastníkům rozpravy poděkovat. Je jasné, že současný text je kompromisem, a proto nemůže obsahovat všechny návrhy, které byly určeny k jeho vylepšení. Parlament má však zároveň mnoho důvodů být spokojený.

Za prvé, byl to Parlament, kdo požádal v usnesení k zelené knize o zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany ze dne 17. listopadu 2005 Komisi, aby tuto směrnici připravila. Proto je to z velké míry návrh Parlamentu.

Za druhé, což je ještě důležitější, ke stávajícímu textu nesmírně přispěla vaše práce během legislativního procesu. Do zprávy bylo zahrnuto velké množství pozměňovacích návrhů předložených Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, zejména pokud jde o oblast působnosti, ustanovení o opravných prostředcích a transparentnost.

Pro Komisi jsou všechny tyto pozměňovací návrhy přijatelné, a proto text podporuje. Jsme přesvědčeni, že tato směrnice přinese změnu a přispěje k vytvoření skutečného evropského obranného trhu. Podívejte, ještě před pěti lety byla pro mnoho lidí myšlenka vytvoření tohoto trhu pomocí nástroje Společenství čistá science fiction, a dnes se to stává skutečností. Tuto příležitost bychom si neměli nechat ujít.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROUREOVÁ

místopředsedkyně

Alexander Graf Lambsdorff, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, chtěl bych vyzvat svého kolegu, pana van Ordena, aby vzal v úvahu skutečnost, že jediná osoba, která ho zde podporuje, je německý levicový extremist. Panu Pflügerovi, levičákovi, bych chtěl říci, že kdyby se na daný předpis alespoň letmo podíval, pomohlo by mu to k tomu, aby mu porozuměl. Není vůbec o vývozu, je o evropském vnitřním trhu.

To, co řekla, paní Weilerová je jinak správné. Řekla, že tyto výrobky jsou vzhledem k nedostatečné konkurenci drahé. Ano, pokud neexistuje konkurence, jsou drahé. Doufejme, že do evropského vnitřního trhu vneseme více konkurence. To jistě nezpůsobí, že tyto výrobky budou levné, ale alespoň snad budou k dostání za rozumné ceny. Je to velká příležitost, příležitost pro průmysl otevřít nové trhy a také příležitost pro střední podniky na tyto trhy proniknout. Je to ale také příležitost – a je to docela důležité – pro transparentnost, a tedy pro občanskou společnost, která tak bude moci lépe dohlížet na to, jak je tento trh strukturován a co se děje, a též pro mnoho nevládních organizací.

Chtěl bych výslovně poděkovat panu Mladenovovi a panu Toubonovi za to, že poukázali na nesmírné množství práce na tomto projektu. V zásadě se jedná o projekt podle druhého pilíře, tedy o posílení evropské bezpečnostní a obranné politiky, ale za použití nástroje podle prvního pilíře, konkrétně směrnice v oblasti vnitřního trhu. Bez vynikající práce francouzského předsednictví, které se stalo prostředníkem při vyjednávání mezi členskými státy, což byl nesmírně obtížný úkol, bychom nikdy nedospěli k úspěšnému výsledku.

Musíme tyto příležitosti rozšířit. Bude to příležitost pro politickou Evropu. Bude to příležitost pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a příležitost pro Evropu hodnot a míru. Je to příležitost, kterou musíme využít.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, chtěl bych přednést žádost podle článku 145 jednacího řádu. Pokud se vás záležitost osobně dotýká, máte možnost krátce odpovědět.

Relativně rychle se ukáže, kdo je zde extrémista, pokud se podíváte na to, o čem se zde hovoří. Hovoří se zde o tržním extremismu, který je v této oblasti zřejmý. Řekl jsem, že výkonnější obranný průmysl v Evropské unii by měl pochopitelně vliv i na vývoz zbraní. Nikdo nemůže popřít, že tomu tak je. Říkat cokoliv jiného by znamenalo naprostou imobilizaci Evropské unie.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Bogdan Golik (PSE), písemně. – (PL) Chtěl bych vyzdvihnout význam návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby v oblasti obrany a bezpečnosti, kterou jasně podporuji. Směrnice otevírá možnost zadávání veřejných zakázek v oblasti bezpečnosti a obrany za transparentních kritérií bez diskriminace uchazečů z jiných členských států Evropské unie, přičemž je zároveň zaručena bezpečnost těchto zemí. Proto je tak důležité, abychom byli schopni dovolávat se ustanovení uvedeného ve Smlouvě o založení Evropského společenství, které stanoví, že se jejími pravidly nemusíme řídit, pokud je opatření nezbytné pro ochranu základních zájmů členského státu Evropské unie.

Společná výroba, společné nákupy, veřejné zakázky – zejména pokud jde o technologicky nejvyspělejší, a tedy nejdražší výzbroj – budou znamenat pro evropskou bezpečnostní a obrannou politiku větší naději na úspěch. Návrh směrnice, kterou podporuji, je pozitivním krokem k otevření trhů členských států Evropské unie a ke snížení rivality zemí v tomto odvětví, což by mohlo přinést dobré a z hlediska nákladů účinné řešení.

Zároveň bych chtěl vyjádřit své výhrady, pokud jde o pořadí standardů zjišťovaných během postupu zadávání a stanovování technických specifikací pro nákup obranné výzbroje. Za stanovení prováděcích priorit by měla nést odpovědnost ministerstva obrany.

Dále jsem si všiml, že návrh neobsahuje žádné odkazy na Kodex osvědčených postupů v dodavatelském řetězci Evropské obranné agentury, který se vztahuje na dodavatele. Není proto zřejmé, zda by se toto kritérium mělo při výběru dodavatelů nadále uplatňovat.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Pevně věřím, že obrana a bezpečnost mají pro každý členský stát nejvyšší důležitost, ale především jsou v zájmu každého občana Evropské unie a evropského obranného průmyslu.

Rozumí se samo sebou, že možnost odchylek od této směrnice bude nadále existovat. Z tohoto důvodu je nesmírně důležité, aby byly členské státy nabádány ke zlepšení svých právních předpisů upravujících zadávání veřejných zakázek v oblasti národní bezpečnosti. Měly by rovněž využít možnost stanovenou článkem 296 Smlouvy o založení Evropského společenství pouze za podmínky, že zaručí podobnou úroveň transparentnosti, odpovědnosti, výsledků a účinnosti a budou mít odpovídající mechanismus pro řešení nastalých sporů.

Chtěla bych uvést, že směrnice bez ohledu na to, jak je komplexní a specifická, nemůže nahradit potřebu jasné vize obranného průmyslu Evropské unie a bezpečnostního průmyslu obecně. Neexistenci vize a strategie nelze nahradit pravidly a výjimkami, které zemím umožní „podvádět“, aby tak chránily soukromé zájmy, ať velkoobchodu či maloobchodu podle toho, jak je jejich obranný průmysl velký. Z tohoto důvodu potřebuje tato oblast strategii, která bude v zájmu evropských zásad.

15. Doba vyhrazená pro otázky (Komise)

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0001/2009).

Budeme se zabývat řadou otázek položených Komisí.

První část

Předsedající. – Otázka č. 30, kterou položil **Colm Burke** (H-0992/08)

Předmět: Deset let eura

Může Komise ve světle nedávných oslav, které měly připomenout desáté výročí přijetí eura, uvést, jaká klíčová poučení jsme si vzali, pokud jde o koordinaci rozpočtové politiky v eurozóně, zejména s ohledem na nedávnou finanční krizi?

Joaquín Almunia, člen Komise. – Ačkoliv byly zkušenosti s koordinací rozpočtu vesměs pozitivní, lze si vzít některá poučení. Analýza prvních 10 let ukazuje, že potřebujeme posílit účinnost kontroly rozpočtu v dobrých dobách. Ukazuje se také, že potřebujeme řešit komplexnější otázky, které mohou ovlivnit makroekonomickou stabilitu členských států a celkové fungování hospodářské a měnové unie.

Koordinace rozpočtové politiky by měla lépe řídit rozpočtové chování jednotlivých států během celého cyklu, tedy jak v dobrých, tak ve zlých časech. Ke zjištění odpovědnosti je třeba zvýšenou pozornost věnovat kontrole vývoje veřejného dluhu a zároveň posílit střednědobé rozpočtové cíle. Jakýkoliv vývoj vyžaduje větší rozpočtovou kontrolu.

Dohled, který může ovlivnit udržitelnost rozpočtu, například růst schodku, inflaci, stále výkyvy nákladů na pracovní sílu nebo nevyrovnaný růst, je však třeba také rozšířit, aby odpovídal vývoji v členských státech.

Dohled je třeba vybudovat na základě stávajících nástrojů. Klíčové nástroje pro politiku rozpočtového dohledu a koordinaci hospodářské politiky jsou jasně zakotveny ve Smlouvě i v Paktu stability a růstu.

Také nedávné přijetí evropského plánu pro hospodářské oživení Komisí dne 26. listopadu minulého roku představuje průlom v oblasti správy a koordinace rozpočtu.

Vyzdvihuje úlohu Komise jako katalyzátoru pro krátkodobou politiku naléhavé hospodářské stabilizace. Na základě vlastního hospodářského hodnocení odpověděla Komise rychle a plně kvalifikovaně na hospodářské zpomalení. Rychlá reakce Komise je v této situaci odpovědí na jasné riziko, které představují vnitrostátní hospodářské politiky, a které je větší než kdykoliv předtím.

Plán oživení uznává jasné rozdělení úkolů začleněných do rámce hospodářské politiky Evropské unie. Vzhledem k tomu, že jsou za rozpočtovou politiku odpovědné členské státy, stanovila Komise globální cíl pro další podnícení rozpočtové politiky, přičemž vzala v úvahu potřebu stimulace hospodářství Evropské unie jako celku.

Členské státy se mohou svobodně rozhodnout, jak velký bude jejich stimul a jak bude vypadat. To s sebou nese problémy, pokud jde o koordinaci provádění vnitrostátních opatření a dohled nad nimi. Komise a Rada ECOFIN budou společně sledovat provádění vnitrostátních opatření v souladu se zásadami stanovenými v plánu oživení.

Podíváme-li se vpřed, bude uvážlivé provádění rozpočtového dohledového rámce odpovídat očekáváním budoucího rozpočtového vývoje. Spolu s posílením vnitrostátních rozpočtových rámců a pravidel a prováděním reforem snížíme růst starých výdajů, což nám umožní udržet si stávající pozici.

Jsou zde proto obsaženy protichůdné účinky očekávání týkajících se růstu schodku a dluhu, rizik a spotřeby a investic.

Colm Burke (PPE-DE). – Pane komisaři, velmi si cením vaší odpovědi. S ohledem na skutečnost, že máme společnou měnovou politiku, a na stávající problémy, vidíte jako reálnou větší roli euroskupiny, bude-li zároveň respektována daňová politika jednotlivých států? Myslíte si, že provádění a přijetí Lisabonské smlouvy by nějak tuto oblast, pokud jde o zdanění, ovlivnilo? Myslím, že důležitou věcí je to, že potřebujeme spolupráci. Jak vidíte nové cesty pro vytváření podnětů pro hospodářství zemí Evropské unie?

Joaquín Almunia, člen Komise. – Jaká je role euroskupiny? Jak víte, existuje eurokupina nyní a bude existovat i po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jako neformální subjekt. Proto eurokupina nemůže přijímat formální rozhodnutí, i když se týkají pouze členů eurozóny v Radě ECOFIN.

Za poslední tři či čtyři roky od počátku předsednictví Jeana-Clauda Junckera, zejména v lednu 2005, zlepšila eurokupina obsah diskusí zařazených na pořad jednání. Členové euroskupiny spolu s Komisí a Evropskou centrální bankou diskutují o větším rozpočtovém dohledu a širším dohledu nad hospodářstvím, o čemž jsem se zmínil v úvodu. Eurokupina často diskutuje o jiných otázkách týkajících se vnější úlohy a rozměru eura.

Jak víte, daňové otázky jsou velmi citlivou záležitostí. Podle současné Smlouvy vyžadují, ale i podle Lisabonské smlouvy v budoucnu budou daňové záležitosti vyžadovat jednomyslnost na úrovni EU a já nepředpokládám, že se rozhodovací rámec v blízké budoucnosti změní.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Pane komisaři, zajímá mě tato věc. Za posledních 10 let zaznamenala euroskupina obrovský úspěch, a zejména v nedávné krizi vyslovily další země zájem do ní vstoupit. Plánuje již Komise, které země by se případně mohly stát jejími členy v budoucnu? Mají tyto země zájem o vstup do eurozóny?

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Nejprve bych chtěl položit tuto otázku: pokud byly dluhopisy za poledních 10 let tak úspěšné, proč Itálie a Řecko, abych uvedl dva příklady, mají po deset let sazbu, která je o pár procentních bodů vyšší než sazba v Německu?

Druhá otázka zní, proč je desetiletá úroková míra ve Švédsku o 0,4 procentního bodu nižší než v Německu a ve Finsku o 0,6 procentního bodu vyšší, když obě země patří k dobře spravovaným?

Joaquín Almunia, člen Komise. – Jak víte, Slovensko se stalo 1. ledna tohoto roku členem eurozóny, a nyní proto máme 16 členských států Evropské unie z 27, které se plně zapojily do Evropské měnové unie a sdílí stejnou měnu. Kdo bude další? Není to Komise, kdo by měl na tuto otázku odpovědět. Jsou to kandidáti, kteří si přejí vstoupit do eurozóny. Zároveň víme, které členské státy Evropské unie by chtěly vstoupit do eurozóny co nejdříve, ale bohužel nesplňují všechna kritéria vyžadovaná Smlouvou – Pobaltské státy, Maďarsko a další – a víme, že existují dva členské státy Evropské unie, konkrétně Spojené království a Dánsko, které se rozhodly pro neúčast, a nevztahuje se tak na ně odpovědnost všech členských států Evropské unie připravit sebe a svá hospodářství na budoucí vstup do eurozóny.

Nevím, kdo další se po Slovensku zapojí do eurozóny jako první. Možná by to mohl být jeden ze dvou států, které se rozhodly pro neúčast. Je možné, že v nadcházejících měsících by se mohlo například Dánsko rozhodnout, že již nebude mimo, a požádat o vstup do eurozóny. Dánsko ve skutečnosti splňuje všechna kritéria pro vstup stanovená Smlouvou, ale rozhodnout o tom musí dánské orgány, dánský parlament a možná dánští občané v referendu.

Dnes ráno jsme si zde připomněli 10. výročí eura. Jsem si jistý, že v následujících 10 letech vstoupí do eurozóny všechny nebo téměř všechny členské státy Evropské unie, protože v dobách krize a obtíží v hospodářství jsou výhody členství v eurozóně jasné. Ty státy, které dosud do eurozóny nevstoupily, si uvědomují, že výhody jsou mnohem větší než odpovědnost, kterou jako členové nesou, či než obtíže.

Pokud jde o vaše připomínky, kdybych byl vámi, neargumentoval bych proti eurozóně pomocí úrokových měr. Zeptejte se Dánska, co se stalo s jejich úrokovými mírami v době krize. Dánsko, které není členem eurozóny, má měnu vázanou na euro a jeho centrální banka se úzce řídí rozhodnutími Evropské centrální banky. Trhy nejsou pro ty, kdo nejsou v eurozóně, příznivé. Představují pro ně větší rizika.

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou položil **Paulo Casaca** (H-1016/08)

Předmět: Pád cen mléka na trhu Evropské unie

Podle pracovního dokumentu Komise ze dne 21. listopadu 2008 o sledování vývoje cen, který tvoří přílohu sdělení o cenách potravin v Evropě (s. 9), klesly ceny másla na trhu Evropské unie mezi říjnem 2007 a říjnem 2008 o 30 %, přičemž ceny sušeného mléka klesly o 40 %. Obě ceny proto nevyhnutelně klesají k intervenčním úrovním.

Věří Komise, že obsah jejího návrhu vypracovaného před rokem o zvýšení mléčných kvót, tak jak byl schválen Parlamentem a Radou, by měl zůstat tváří v tvář tomuto vývoji nezměněný?

Věří Komise, že omezení stanovená stávajícími pravidly, pokud jde o intervenci v oblasti sušeného mléka a másla, budou stačit k tomu, aby zabránily katastrofálním důsledkům pro příjem zemědělců, například v oblasti Azorských ostrovů, kde jsou zemědělci zcela odkázáni na trh s mléčnými výrobky?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Začnu popisem situace, která panovala jen před několika málo lety. Všichni si pamatujeme, že odvětví mléka bylo velmi stabilní a existovaly zde jen malé výkyvy, ale za posledních pár let se situace dramaticky změnila. Nejprve jsme zaznamenali v roce 2007, pamatují si, že to bylo v srpnu a září, velké zvýšení cen mléka a mléčných výrobků a poté jsme v minulém roce zaznamenali ještě horší pád cen, takže situace je velmi blízko intervenčních cen a v některých částech Evropy dokonce pod těmito intervenčními cenami.

Mohu poslance ujistit, že mě zhoršení evropského trhu s mlékem a mléčnými výrobky velmi znepokojuje. Podpořili jsme přijetí opatření na podporu odvětví mléka a již jsme některá opatření přijali.

Na rozdíl od normální situace, kdy dochází k aktivaci soukromého skladování běžně 1. března, jsme se rozhodli aktivovat tento postup již od 1. ledna, což znamená, že prosincová produkce do tohoto systému spadá. Intervenční nákupy či poskytování vývozních subvencí jsou další dostupné nástroje určené na účinnou podporu odvětví mléka.

Pokud jde o intervenční systém začínající v březnu, který proto také zahrnuje únorovou produkci, máslo a podmáslo lze nakupovat do konce srpna. Nejprve pevně stanovená množství za stanovené ceny, poté v soutěži, pokud by to situace vyžadovala.

Chtěla bych vám také připomenout situaci v roce 2007. Myslím, že si všichni pamatujeme okamžitou a rychlou reakci Evropského parlamentu, Rady, členských států, které na mě vyvíjely nesmírný tlak, abych okamžitě – včera bylo pozdě – zvýšila kvóty, abych situaci zmírnila.

Chtěla bych také jasně pohovořit o tom, že se snažíme vyhnout nedorozuměním, která panují ohledně mléčných kvót, které jsou obviňovány z toho, že nyní máme nízké ceny mléka. Skutečností je, že navzdory 2% růstu kvót, ke kterému došlo v dubnu, se produkce mléka ve skutečnosti snížila. Toho jsme svědky nyní kvůli růstu kvót, který je pro členské státy a zemědělce příležitostí, ale nikoliv povinností. To jasně ukazuje, že producenti mléka na tržní signály reagují.

Relativně malé změny, které jsme zaznamenali v systému kvót, proto v žádném případě nejsou vysvětlením tržní nestability. Nižší poptávka spotřebitelů je pravděpodobně reakcí na vysoké ceny, což jsme viděli minulého léta, kdy se spotřebitelé snažili nekupovat vysoce kvalitní ale velmi drahé mléčné výrobky. Pak je zde samozřejmě hospodářské klima, ve kterém se dnes nacházíme. Z tohoto důvodu je důležité, aby nás to nepobláznilo, a myslím, že mikrospravováním trhu s mlékem rozhodneme o celém odvětví. Závěr musí znít, že systém kvót nebyl viníkem tržní nestability.

Pokud jde o otázku Azor, portugalské orgány využily možnost požádat o zvýšení mléčných kvót pro ostrovy, protože se zdá, že Azory jsou velmi konkurenceschopné a těží ze zvýšené produkce. Jsme si jistá, že větší kvóty a systém kvót jako takový je pro odvětví mléka na Azorech přínosem. Tak tomu bude i navzdory skutečnosti, že tyto krásné ostrovy jsou dost vzdálené a mléko je třeba přepravovat mezi devíti ostrovy.

Závěrem bych chtěla poslance ujistit, že budu spravovat nástroje v oblasti mléka zodpovědně, abych tak zajistila pro odvětví mléka bezpečnou síť.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Děkuji vám za vysvětlení, paní komisařko. Bohužel nemohu sdílet váš optimismus, pokud jde o přínos těchto zvýšení povolených úrovní produkce pro produkci na Azorech.

Mohu vás ujistit, že tento dopad – podle jednoho časopisu, který vyšel minulý týden, se již odhaduje více než 60% pokles tržních cen sušeného mléka ve srovnání se srpnem 2007, což těžce dopadá na příjem zemědělců v autonomní oblasti Azor a jistě i na některé jiné oblasti Evropy. Tato opatření, která, jak věřím, budou mít nějaký vliv, zatím žádný vliv neměla. Proto si vás, paní komisařko, dovoluji požádat, abyste této situaci věnovala co největší pozornost.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Víte, že mě vždy velmi potěší, když mohu vést dialog a diskutovat s vámi o významu zemědělství a také o Azorech.

Nacházíme se dnes v situaci, kdy je trh ve velmi obtížném postavení. To není jen případ Azor, ale je to obecná situace v Evropě, kde si musíme uvědomit, že ceny se snižují na úroveň, kterou bychom si před šesti lety vůbec neuměli představit. Mohu vás jen ujistit, a věřím, že věříte mé schopnosti najít ve správnou chvíli správné řešení, že to bude cesta, kterou za těchto okolností zvládneme.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Vše nejlepší do nového roku, paní komisařko, ačkoliv pro odvětví mléka to nebude nejlepší rok.

Můžu se zeptat konkrétně vás, paní komisařko, protože jste poukázala na některé faktory, které vedly k pádu cen, a s ohledem na to, že jsme nevěděli, proč ceny tak dramaticky vzrostly, existuje podrobná analýza tohoto pádu cen? Jste si jistá, že reformy kontroly stavu jsou s ohledem na tuto nejistotu dostatečné? A konečně, bude bezpečnostní síť dostatečná, pokud podkopáváme důvěru producentů a oni snižují produkci mléka, jak k tomu dochází nyní?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Za prvé, myslím si, že situace, kdy je cena mléka nízko, má více příčin.

Zřejmě nejvýznamnější příčinou je, že pro Evropskou unii má obrovský význam ruský trh, a právě nedávno jsme byli v Rusku svědky velké devalvace hospodářství, což znamená, že se pro ruské spotřebitele dramaticky zvedly ceny. Neznám přesná čísla, ale devalvace činí nejméně 50 %. V důsledku toho se možnost prodávat naše výrobky v Rusku dramaticky snížila. Jsou zde také důsledky vysokých cen z roku 2007, kdy lidé přestali nakupovat mléčné výrobky a zjevně se k nim nevrátili. A pak je zde dnešní situace s nejistotou, pokud jde o hospodářskou situaci obecně.

Paní McGuinnessová se ptala, zda si myslím, že kontrola stavu bude stačit. Skutečností je, že kontrola stavu nezačne dříve než 1. ledna 2010, kdy budou k dispozici všechny prostředky na podporu různých odvětví. Během diskusí jsme viděli, že existují problémy, a my jsme vyčlenili pro tyto problémy prostředky. Nebudou však v roce 2009 ještě použitelné. Proto jsme Evropskému parlamentu, Radě a Radě ECOFIN navrhli, aby utratily některé nevyužité peníze – celkem 5 miliard EUR na zemědělství, a konkrétně 1,5 miliard EUR na rozvoj venkova – již v roce 2009. Je to v rukách Parlamentu a Rady, aby rozhodly, zda je možné tyto peníze použít.

Pokud si pamatujete, byl zmíněn i seznam nových problémů v odvětví mléka. Proto doufám, že Parlament pochopí a poskytne nějaké prostředky, které nebude třeba cíleně použít, na řešení problémů odvětví mléka.

Předsedající. – Otázka č. 32, kterou položil **Johan Van Hecke** (H-1018/08)

Předmět: Mikroúvěry

V květnu 2008 paní komisařka Mariann Fischer Boelová navrhla přesunutí financí EU, které byly dříve využívány na vývozní subvence, podporu cen a skladování přebytků, na mikroúvěry, aby tak zemědělci v rozvojových zemích mohli nakupovat osivo a hnojiva. Mikroúvěry jsou bezpochyby hlavním nástrojem pro boj s chudobou a pro dosažení cílů tisíciletí. Parlament již v dubnu 2008 požadoval v písemném prohlášení více zdrojů na projekty mikroúvěrů.

Jaká praktická opatření dosud Komise učinila, aby naplnila tento návrh?

Jim Allister (NI). - Není obvyklé, abychom k otázce položili další dvě doplňující, ale nenaznačil jsem panu komisaři, že mám doplňující otázku?

Proč jsem nebyl vyzván?

Předsedající. – Pane Allistere, vůbec jsem si neuvědomila, že se na něco chcete zeptat. Jinak bych vám samozřejmě udělila slovo.

Jim Allister (NI). - I když to respektuji, vaši pracovníci mi naznačovali, že si mé žádosti všimli. Takže vaši pracovníci si toho byli vědomi, takže i vy.

Proč jste nebyla informována?

Předsedající. – Omlouvám se, mí spolupracovníci říkají, že vás neviděli.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, diskuse mezi Parlamentem a Radou o přijetí nařízení o zavedení evropských potravinových facilit vyústily v rozhodnutí, že v rozporu s tím, co navrhla Komise, použít dostupné prostředky podle položky 2 rozpočtu. Nařízení Evropského parlamentu a Rady přijaté dne 16. prosince 2008 však nestanovilo rozpočet 1 miliardy EUR podle položky 4 rozpočtu na období let 2008 až 2010. Rozpočet bude použit na financování opatření na podporu zemědělství a bezpečnosti potravin v rozvojových zemích, které nejvíce zasáhla potravinová krize. Mikroúvěry měly za cíl, podobně jako jiná opatření, posílení zemědělské produkce a produkce na venkově. Parlament bude mít právo přezkoumat naprogramování práce financované z této facility v souladu s nařízením o komitologii. Jsme schopná vám říci, že úvodní balíček 300 milionů EUR, který se vztahoval na 24 až 25 zemí, bude představen v únoru, zatímco obecný plán pro použití facilit předloží Komise a přijme jen do 1. května 2009.

Komise je obecně pro rozvíjení mikroúvěrových a mikrofinančních institucí. Kromě úvěrů nabízejí mikrofinanční instituce široké spektrum finančních služeb, včetně spořicíh a pojišťovacích produktů, peněžních převodů a platebních systémů. Komise se snaží pomoci znevýhodněným jednotlivcům a těm, kteří mají nízký příjem, aby na tyto finanční služby dosáhli. Věřím, že největší překážkou přiblížení finančních systémů znevýhodněným jednotlivcům není nedostatek financí, ale nedostatečná institucionální a technická

kapacita. Proto Komise zaměřuje svoje úsilí zejména na posílení institucionálních pravomocí mikrofinančních operátorů. Navíc, pokud se ukáže, že přístup ke kapitálu je pro mikrofinanční instituce velkým problémem, například, pokud chtějí mikrofinanční instituce rozvíjet své služby ve venkovských oblastech, může Komise financovat potřebu kapitálu těchto institucí pomocí specializovaných finančních institucí, jakými jsou Evropská investiční banka (EIB), dále pomocí úvěrů určených na půjčky nebo příspěvkem ke kapitálu. V některých případech, pokud vzniknou nové mikrofinanční instituce, může Komise také rozhodnout o poskytnutí financí na zahájení jejich činnosti prostřednictvím specializovaných nevládních organizací. Evropská investiční banka na základě komparativních výhod spravuje mikrofinanční operace v rámci obecného rámce zdrojů z rozpočtu Evropské unie, konkrétně nástroje pro evropsko-středomořské investice a partnerství (FEMIP) v případě oblasti Středomoří nebo prostřednictvím Evropského rozvojového fondu, který je nástrojem pro africké, karibské a tichomořské státy.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Paní předsedající, všichni jsme přivítali rozhodnutí vyčlenit 1 miliardu EUR pro nejchudší zemědělce v zemích, které nejvíce zasáhla potravinová krize, ale já osobně lituji, že kvůli tlaku některých členských států a části Parlamentu spadl pod stůl návrh Komise použít nepoužité finance určené na zemědělství na tento účel.

Jak řekl pan komisař, Komise připisuje velký význam mikropůjčkám jakožto účinnému nástroji pro boj s chudobou, ale v poslední době se vyskytly otázky a kritické připomínky, konkrétně pokud jde o jejich dostupnost. Lidé říkají, že se jedná o nástroj pro města, ke kterému nemá venkov přístup.

Moje otázka na Komisi zní: došlo již k celkovému vyhodnocení tohoto nástroje?

Louis Michel. – (FR) Jak jsem již uvedl, pracujeme samozřejmě na tom, abychom připravili mechanismus, který by nám umožnil použít okamžitě finanční zdroje, které byly k tomuto účelu vyčleněny.

Podle mého názoru ani povaha prostředků ani jejich původ nepředstavují problém, pokud jde o jejich vlastnosti. Je jasné, že i v případě venkovských projektů zde nebude problém. Mohu vás proto jen ujistit, že by se zde neměly vyskytnout problémy a v každém případě se budeme vašimi obavami zabývat již v prvním balíčku koncem února i v obecném plánu, který bude k dispozici nejpozději do 1. května.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Mám pouze stručnou otázku. Zvážili jste možnost zavedení kontrol těchto mikropůjček, aby se lidé zaměřili na spravedlivý obchod či ekologické zemědělství, a mohly by být tyto kontroly účinné? Nebo jste toho názoru, že ve skutečnosti na požadavcích nezáleží?

Louis Michel. – (FR) Samozřejmě se nemohu zapojit přímo do správy rozvojových zemí. Rozvojové země mají v této oblasti velmi křehkou politiku. Myslím, že jsem podstatu vaší otázky pochopil a věřím, že přístup, který navrhuje, zní v zásadě slibně. Rozumím i tomu, čeho tím chcete dosáhnout. Možná bych se měl na tuto otázku ještě jednou podívat a pokusit se ji začlenit do současných diskusí a pak se k ní vrátit.

Domnívám se, že máte na mysli pobídky, které by umožnily řídit některé politiky směrem k rodinným statkům a tak dále. Myslím, že ekologické zemědělství je v mnoha rozvojových zemích možností a že by bylo možné tam toto odvětví vybudovat. To tu ale uvádím bez přípravy. Pokud můžeme vytvořit určité odvětví v zemi, kde existuje zemědělská nadprodukce, mohlo by to představovat zajímavou diverzifikaci a přidanou hodnotu. Každopádně jasně vidím, že váš návrh je užitečný a slibuji, že vás do této věci zapojím a proberu ji se svými zaměstnanci, abychom viděli, jak ji včlenit do diskusí.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Má pan komisař obavy, že otázka globální bezpečnosti potravin, která je součástí této otázky, byla kvůli globální hospodářské krizi odstraněna z pořadu jednání? Jaká opatření Komise činí, aby tato otázka na pořadu jednání zůstala, protože 30 000 dětí stále denně umírá hladem?

Louis Michel. – (FR) Někdy mě otázky překvapí, ale nikoliv proto, že o těchto věcech nemluvíme a nepracujeme na nich každý den. Vaše otázka naznačuje, že Komise nevykonává práci, kterou ve skutečnosti s podporou a pomocí Parlamentu začala.

Zbytek je jasný, musím vám říct, že je to zajímavá připomínka, protože skutečnost, že ceny od potravinové krize před několika měsíci klesly, by mohla u některých lidí vést k závěru, že problém byl vyřešen. Ačkoliv klesly, nevrátí se ceny na relativně nízkou úroveň, kde byly dříve. Proto na to správně upozorňujete a poukazujete na to, že potravinová krize stále trvá a bude v příštích letech opravdovým problémem. Mohu vás ujistit, že budu tuto situaci bedlivě sledovat a nezapomenu na ni.

Druhá část

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou položila **Marian Harkin** (H-0970/08)

Předmět: Reforma rozpočtu

Výsledek veřejné konzultace Komise k tématu „Reformujeme evropský rozpočet, měníme Evropu“ vyzval Komisi, aby zvýšila účinnost při provádění rozpočtu zvýšením transparentnosti a přístupu. Navíc obsahovala nedávno zveřejněná zpráva Účetního dvora z roku 2007 různá doporučení, pokud jde o rovnováhu mezi náklady a riziky, sledování, podávání zpráv, zjednodušení nástrojů a zlepšení informovanosti a kontrol ze strany členských států. Může Komise uvést, jaké kroky učiní k tomu, aby vzala v úvahu výsledky veřejné konzultace a zprávu Účetního dvora, pokud jde o lepší výkon a minimalizaci administrativního břemene?

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Byly mi dnes položeny dvě otázky k reformě rozpočtu, jedna obecnější a jedna konkrétnější týkající se zemědělství. Jsem za tyto dvě otázky velmi vděčná, neboť jsme žádali o větší zájem Parlamentu.

Abych odpověděla na první otázku, která je obecnější a více se týká provádění a účinnosti evropského rozpočtu, část veřejných konzultací se soustředila konkrétně na to, jak provádět evropský rozpočet účinněji, rychleji, jednodušeji a transparentněji. Veřejná konzultace ukázala potřebu lepší účinnosti a hospodárnosti evropského rozpočtu, zejména zjednodušením a úměrností správy a kontroly rozpočtu.

V této souvislosti bylo poukázáno na mnoho věcí, z nichž některé již dostávají v Komisi konkrétní podobu. Mezi tyto iniciativy, které již existují, patří Evropská iniciativa transparentnosti. Díky této iniciativě již Komise poskytla první odpověď na potřebu zvýšené otevřenosti rozpočtu a přístupu k němu.

Některé další otázky zmíněné v konzultaci si zaslouží naši pozornost. První je integrace výdajů, které jsou zatím mimo rozpočet – takzvané zahrnutí financí do rozpočtu. To by určitě posílilo vzájemné působení, legitimitu a administrativní zjednodušení, ale zatím jsme zde nebyli moc úspěšní. Je vám to známé, pokud jde o některé prostředky. Odpovědnost členských států je dalším významným prvkem. Je třeba dále posílit odpovědnost členských států, které spravují více než 80 % evropského rozpočtu, zejména v oblastech spadajících do sdílené správy. Je třeba jasné rozdělení odpovědnosti mezi členské státy a Komisi. To se snad zlepší, až bude v platnosti Lisabonská smlouva.

Třetí věcí je strnulost našeho rozpočtu. Současný evropský rozpočet je stále příliš rigidní, přičemž nedávnými příklady jsou vyjednávání o potravinových facilitách nebo evropském plánu pro oživení, zejména v současném prostředí. Dále máme problémy s dodávkami plynu do Evropy, kde nejsme schopni dosáhnout dohody ohledně investic členských států do budoucích projektů, jakými je i propojení skladů plynu. To opět ukazuje, jak moc musíme investovat do operační schopnosti rozpočtu reagovat.

Třetí skupina problémů, která byla v konzultaci zmíněna, se týkala minimalizace administrativního břemene. Komise také učinila některé závazky. V akčním plánu k integrovanému rámci vnitřní kontroly se Komise zavázala předložit návrhy na zjednodušení pravidel o nákladech. To zahrnuje rozšíření použití paušálních částek či plateb tam, kde je to vhodné. Ve svém nedávném sdělení o tolerovatelném riziku navrhla Komise přezkoumat systém kontroly, pokud jde o rizika a přijatelnou úroveň chyb. Doufáme, že nás Parlament v těchto politických diskusích a později při jednání s Radou podpoří.

Komise se těší na podporu Parlamentu při racionalizaci a zjednodušení provádění rozpočtu a při budoucích legislativních návrzích obecně. Děkuji vám za otázky. Toto je nejméně atraktivní otázka, kterou obvykle dostáváme, protože je často pojímána příliš technicky. Bez ohledu na to, jak dobrá jsou politická rozhodnutí, dobré politiky mohou selhat, pokud nemáme účinné mechanismy.

Marian Harkin (ALDE). – Děkuji za vyčerpávající odpověď, paní komisařko. Hovořila jste o odpovědnosti členských států. Můžete uvést, jakého pokroku bylo dosaženo při zjednodušení základu pro výpočet dostupných nákladů a větší využití paušálních plateb, zejména v oblasti strukturálních fondů?

Moje druhá otázka se týká konzultačního dokumentu samotného a z velké části neexistence reakce na zemědělství. Pokud se podíváme na konzultační dokument, uvádí seznam zítřejších výzev, kterými jsou rozmanitost, vědecký a technický pokrok, hospodářství založené na znalostech, změna klimatu, energetická bezpečnost, ale neuvádí bezpečnost potravin. Neovlivnil tak negativní reakci zemědělství právě tento dokument?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Chtěla bych připomenout, že rok 2009 je Evropský rok tvořivosti a inovace.

Naší další prioritou je změna klimatu. Nesmíme zapomínat, že součástí evropského plánu oživení je potřeba financovat především infrastrukturu, například tu, která se používá pro energetiku a dopravu.

Jak se to odráží v reformě rozpočtu?

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Takže další tři doplňující otázky.

Ke strukturálním fondům a k tomu, co již děláme: v jednáních s Parlamentem o rozpočtu na rok 2009 jsme se již shodli na tom a učinili prohlášení, že urychlíme absorpci a učiníme rozhodovací proces včetně rozhodování o používání prostředků ze strukturálních fondů pro členské státy flexibilnějším. To je obsaženo i v plánu oživení. Je to důležité a spočítali jsme, že to pomůže jen v roce 2009 urychlit použití přibližně 6 miliard EUR. Je to naše povinnost vůči Parlamentu a dohodli jsme se na tom i s členskými státy v Radě, které toto úsilí podporovaly.

Proto z Komise přišly dva balíčky změn předpisů a já doufám, že jsou již někde v Parlamentu, přinejmenším ve Výboru pro regionální politiku a plánování, a v Radě a my věříme, že budou rychle přijaty, aby byly členským státům k dispozici.

K otázce bezpečnosti potravin a vztazích ke společné zemědělské politice: je velmi zajímavé poslouchat vaše otázky a já si umím představit, jaké otázky mi položí další poslanci. Je to velmi citlivá otázka obecně. Byli jsme v procesu konzultace hodně kritizováni, pokud jde o kvalitu společné zemědělské politiky, ne kvůli samotné politice ale kvůli nekvalitě a neschopnosti reagovat a včas pomoci.

Tato politika je svou podstatou dost drahá a tak byla hlavně vnímána. A máte samozřejmě naprostou pravdu, že chápeme, že se tato politika v brzké budoucnosti a ze střednědobého hlediska změní, pokud jde o investice do životního prostředí a zdraví, včetně bezpečnosti potravin. Takto vidíme střednědobou budoucnost.

Samozřejmě, že ne všechno se hodí pro všechny účastníky. Snažili jsme se být co neobjektivnější. Zveřejnili jsme všechny konzultační materiály. Diskuse probíhaly i na listopadové konferenci, které předsedal předseda Barroso, byly všechny zveřejněny, včetně našeho výzkumu o příspěvku think-tanků a všech konzultačních materiálů a našeho resumé. Je to veřejné, je to dostupné. Není to ještě naše stanovisko. Snažili jsme se být objektivní a nevázat se stanoviskem, ale chtěli jsme vidět reakci veřejnosti. Chtěli jsme vám dát objektivní stanovisko, jak to vidíme zvenku s našimi politikami a rozpočtem, a v budoucnu toto stanovisko použít pro přípravu politického rozhodnutí.

Pokud jde o třetí otázku, o priority, máte naprostou pravdu. Každý o nich vede diskusi. Víme, co potřebujeme. Členské státy to ví, vlády to ví, ale často to naráží na otázku peněz. Jednání o finalizaci rozpočtu se obvykle soustředí na jednání o spravedlivé návratnosti. Kdo vrátí totéž? Zejména nyní v období hospodářského poklesu, v době, kdy máme vážné problémy v energetice a se světem kolem sebe, se musíme soustředit na to, abychom neztratili ze zřetele to, na čem musíme všichni pracovat, Komise i vy, a to je příprava strategického dokumentu o reformě rozpočtu.

Předsedající. – Otázka č. 34, kterou položila **Mairead McGuinness** (H-0996/08)

Předmět: Reforma rozpočtu EU

Je Komise spokojená s tím, že nedávne konzultace veřejnosti „Reformujeme rozpočet, měníme Evropu“ odrážejí názory většiny evropských občanů; odrážejí tedy „jeden vzkaz“ složený ze „stovek hlasů“ skutečně názor Evropské unie?

Jaké klíčové závěry lze učinit a jaké budou dle Komise velké změny ve výdajích EU v budoucnosti?

Konkrétně, jaké klíčové reformy v oblasti výdajů na zemědělství Komise očekává?

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Byla mi položena otázka s důrazem na výsledek zemědělských konzultací, ale otázka zahrnovala i obecnější prvky, proto bych chtěla začít některými obecnými poznámkami.

Pokud jde o konzultace, které jsme zahájili, jsme s nimi velmi spokojeni, protože to bylo poprvé v evropských dějinách, kdy se diskutovalo tak otevřeně a se všemi, kteří byli schopní a ochotní se do tohoto procesu zapojit. Do diskuse se obrovsky zapojily nevládní organizace, vlády, think-tanky, občanská společnost, což pro nás bylo a bude velmi užitečné.

Diskuse samozřejmě odráží celé spektrum názorů a perspektiv, které nelze redukovat na jeden či dva obecné vzkazy, ale příspěvky do velké míry odrážejí obecný přístup Komise k reformě rozpočtu zaměřující se na

strategickou vizi maximalizace evropských hodnot. Stanovila kritéria pro zhmotnění postojů a názorů na rovnováhu stability a vnímání evropského rozpočtu.

Mnozí přispěvatelé souhlasí s tím, že se rozpočet za tu dobu značně vyvinul, ale jen málo z nich bylo s jeho stávající strukturou plně spokojeno. Konzultace byly vedeny v duchu priorit, pokud jde o problémy, se kterými se musí Evropa vypořádat, tedy především se změnou klimatu, globální konkurencí.

Přispěvatelé také navrhli řadu možných reforem týkajících se konkrétních politik, finančního systému a způsobu provádění rozpočtu. Více podrobnějších informací je, jak jsem uvedla, na internetových stránkách Komise.

Konečně, v oblasti zemědělství konzultace přinesly větší shodu nad potřebou dalších reforem společné zemědělské politiky. Někteří požadovali, aby se pokračovalo v reformách po stejné linii, jako byla kontrola stavu, či střednědobý přezkum, jiní prosazovali radikálnější změny. Většina přispěvatelů zdůrazňovala nutnost přeměny společné zemědělské politiky na konkurenceschopné zemědělství schopné reagovat na změnu klimatu, zajišťující bezpečnost potravin a odpovídající požadavkům na kvalitu a jiným cílům v oblasti životního prostředí. Názory na povahu a rozsah změn se však liší, což je ale potřeba.

Očekávání Komise, pokud jde o klíčové oblasti výdajů, zejména o zemědělství, jsou předmětem přezkumu založeného na konzultacích, technickém hodnocení, vědeckých příspěvcích a diskusích v jednotlivých odvětvových politikách. Budou součástí politické reakce, která bude tento rok následovat. Komise poté připraví strategický dokument a já velmi doufám, že budeme ve spolupráci s vámi řádně plnit své úkoly.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Děkuji vám paní komisařko nejen za vaši odpověď ale také za vaše připomínky k poznámce paní Marian Harkinové o bezpečnosti potravin. Domnívám se, že na trhu je velká propast.

Ráda bych vás upozornila na zprávu, kterou jsem vypracovala a o které se dnes v tomto Parlamentu hlasovalo, přičemž drtivá většina podpořila společnou zemědělskou politiku a její roli v globální bezpečnosti potravin, a na diskusi, kterou jsme vedli ohledně snižování příjmů zemědělců. Před navržením divokých reforem se musíme nejprve podívat na skutečnosti. Mluvíme o potravinách pro evropské občany a o příjmech těch, kteří žijí ve venkovských oblastech a spravují je. Chtěla bych, abyste to v budoucnu měli na vědomí.

Göran Färm (PSE). – (SV) Mám na vás stručnou otázku paní komisařko. V prosinci jsem se zúčastnil výborné konference Komise o střednědobém přezkumu rozpočtu. Na této konferenci měla paní komisařka výborný a aktivní projev o významu předkládání pozměňovacích návrhů. Nyní se však proslychá, že nebudeme mít na stole do voleb do Evropského parlamentu a zářijových spolkových voleb v Německu žádný návrh, pokud jde o střednědobý přezkum rozpočtu. Moje otázka je prostá: předloží paní komisařka návrh střednědobého přezkumu rozpočtu ještě do léta nebo až po spolkových volbách v Německu?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Paní komisařko, chtěl bych vám poděkovat za přesné a upřímné odpovědi a říci, že diskuse o reformě rozpočtu již nějakou dobu – více než rok – probíhají. Jaký dopad má finanční krize na tyto diskuse? Chtěl bych také vědět, zda budou hledány při reformě rozpočtu způsoby, abychom se v budoucnosti vyhnuli takovým finančním krizím, kterou právě očekáváme?

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – pokud jde o kontrolu stavu, souhlasím plně s tím, že každé rozhodnutí, které přijímáme, zejména strategické, musí být z politického hlediska zodpovědné. Neměli bychom měnit to nejlepší, ale musíme se zbavit starého a neefektivního.

Pokud jde o střednědobý přezkum, myslím, že došlo k nedorozumění. Nikdy jsme nebyli o přípravu střednědobého přezkumu evropského rozpočtu požádáni. Byli jsme požádáni, abychom připravili úplnou reformu rozpočtu do konce roku 2009, a je na nás, abychom rozhodli o načasování – kdy to bude politicky vhodnější nebo kdy budeme mít účinnější reakci. Osobně bych ji raději připravila dříve – možná už na jaře. Ale musím vzít v úvahu kontrolu stavu, protože budeme mít volby a možná dojde i k ratifikaci Lisabonské smlouvy atd. Neměli bychom možnost, kterou nám tento návrh dává, promarnit a dovolit provozním záležitostem, aby ho zastínily. Nechme to na předsedovi Barrosovi, aby rozhodl o konečném datu, ale jsme na to jako Komise připraveni.

– (LT) Pane Paleckisi, vaše otázky jsou opravdu velmi důležité a mohla bych říct, že jdou velmi hluboko, že ani celý evropský rozpočet by na ně nenašel odpověď. Vaše otázky jsou v pravdě strategické, ale žádný rozpočet by nebyl nyní ani v budoucnu schopný účinně zareagovat na takovou finanční krizi, která nastala.

Evropský rozpočet představuje jen 1 % hrubého domácího produktu, ale finanční krizi nezpůsobil převážně nedostatek peněz, ale řekla bych, že spíše otázky dohledu, globalizace finančních systémů, jejich monopolizace a mnoho dalších důvodů.

Evropský rozpočet, podobně jako rozpočet velmi malé mezinárodní organizace, má bezpochyby k dispozici jistý výběr nástrojů, ale opravdu ne velký. Výběr do velké míry spočívá nikoliv ve skutečných finančních nebo peněžích, ale v regulačních opatřeních, kontrolních opatřeních, doporučujících opatřeních, včetně opatření v oblasti makroekonomické politiky. To je pravděpodobně ještě důležitější než to, jak vydáváme peníze, které máme nebo můžeme poskytnout.

V současné době máme fond pro přizpůsobení se globalizaci, máme flexibilní nástroje a další nástroje, které však již nejsou tak účinné. Bylo to právě z tohoto důvodu, proč Komise v plánu pro oživení navrhla investovat 5 miliard EUR na strategické strukturální změny na propojení energetik a jiné energetické infrastruktury, ale zatím země nespěchají a nejsou moc ochotné o této věci jednat.

Sama krize ukazuje, že investice do strategických energetických projektů a jiných společných evropských strategických projektů jsou nesmírně důležité. Doufám, že tato krize bude jednou z lekcí, které by měla Evropa vzít velmi vážně. Také doufám, že nám to pomůže soustředit se v budoucnu na takové využití evropského rozpočtu, který bude co nejpřínosnější, neboť je často na potřebná řešení příliš malý.

Proto není lehké odpovědět na vaši velmi obecnou otázku, ale, jak jsem uvedl, doufám, že tato krizová situace ve světě a hospodářská recese, kterou v Evropě zažíváme, by mohla politikům pomoci investovat více do evropských strategií.

Předsedající. – Otázka č. 35, kterou položil **Seán Ó Neachtain** (H-0972/08)

Předmět: Počítačová trestná činnost

S postupujícím vývojem technologií používá stále více lidí internet, a je proto stále těžší mít nad ním nějaký dohled. Co dělá Komise pro boj s počítačovou trestnou činností na úrovni Evropské unie?

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, abych odpověděl na otázku pana Ó Neachtaina, uvádím, že Komise po léta sleduje politiku boje proti počítačové trestné činnosti v úzké spolupráci s členskými státy a jinými evropskými orgány.

Existují čtyři způsoby, jakými Komise pomáhá v boji s počítačovou trestnou činností: podporou spolupráce s členskými státy, usnadňováním partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, rozvíjením různých právních nástrojů, a nakonec spoluprací s třetími zeměmi.

Sdělení z roku 2007 nazvané „K obecné politice v boji proti počítačové kriminalitě“ Komisi umožnilo podporovat sdílení informací o počítačové trestné činnosti mezi donucovacími orgány členských států, jak na dvoustranném základě, tak prostřednictvím Europolu.

Členské státy musí určit stálé kontaktní body, pomocí kterých mohou členské státy žádat o pomoc či informace. Komise také pomohla vypracovat závěry Rady o strategii pro boj s počítačovou trestnou činností, které byly přijaty minulý rok v listopadu.

Tato strategie navrhuje řadu opatření, jejichž cílem je podpora spolupráce mezi členskými státy v boji proti trestným činům, jakými jsou například dětská pornografie, terorismus, útoky na informační systémy a podvody. Je třeba zavést platformu pro oznamování trestných činů na internetu, aby tak bylo možné tyto trestné činy centralizovat a shromáždit v Europolu.

Zároveň Komise rozvíjí v oblasti akcí proti této trestné činnosti politiku partnerství mezi donucovacími orgány a soukromým sektorem.

Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci, jejíž zasedání se konalo dne 8. prosince 2008, učinila doporučení pro spolupráci veřejného a soukromého sektoru pro boj s počítačovou trestnou činností. Komise chce také zřídit evropskou finanční koalici proti komerčním snímkům dětské pornografie. Účelem této koalice bude sjednotit úsilí různých subjektů nesoukromého i veřejného sektoru pro boj s výrobou, distribucí a prodejem snímků dětské pornografie na internetu.

Komise nakonec hrála významnou úlohu při přípravě právních předpisů, které stanoví minimální normy v oblasti harmonizace trestních předpisů. To je případ rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV o útocích

proti informačním systémům a rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii.

Komise zkoumá, jak lze tyto nástroje aktualizovat a provádět.

Závěrem bych chtěl uvést, že musíme mít na paměti, že internet je globální informační síť. Evropská unie jej nemůže sama regulovat. Proto Komise doufá, že podnítí mezinárodní spolupráci v této oblasti a tento rok bude pořádat zasedání za účasti mezinárodních organizací a agentur Evropské unie, aby se tak pokusila koordinovat činnost těchto subjektů.

Takto bych odpověděl panu Ó Neachtainovi.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Paní předsedající, chtěl bych panu komisaři poděkovat za odpověď. Chtěl bych vám položit doplňující otázku. Pokud jde o šikanu či očeřňování na internetu, které se týkají hlavně mladých lidí, kteří využívají společenské stránky jako Bebo a Facebook, měly by být očeřňování a šikana zastaveny. Co hodlá Evropská unie učinit pro to, aby přitáhla k tomuto problému pozornost?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Chtěla bych se zeptat, jaká opatření Komise zvažuje pro to, aby umožnila členským státům přijmout Úmluvu rady Evropy o počítačové trestné činnosti, jaký zvažuje akční plán pro zlepšení boje proti této trestné činnosti, a také, jaká zvažuje opatření pro interoperabilitu elektronického podpisu.

Den Dover (PPE-DE). – Mohl bych být v zásadě s odpověďmi danými panem komisařem spokojený, ale chci ho požádat, aby zajistil, že lidská práva zde budou vždy dodržována. Jinými slovy, jsem pro boj proti počítačové trestné činnosti, ale jsme si jisti, že internetové společnosti a policie nebudou při zacházení s veřejností, která užívá internet pro zábavu příliš přísné?

Jacques Barrot. – (FR) Paní předsedající, máte pravdu a já ihned odpovím na otázku lidských práv v souvislosti s počítačovou trestnou činností. Musíme skutečně věnovat velkou pozornost tomu, abychom zajistili, že lidská práva budou v boji proti této trestné činnosti respektována. Dokonce bych řekl, že si respekt k lidským právům musíme vynutit.

V rámci Stockholmského programu pro léta 2010 až 2014 zavedeme jednu položku pro boj s počítačovou trestnou činností, jak jsem panu Ó Neachtainovi řekl, a říkám to znovu, jejímž cílem je zřízení pozorovacího střediska v rámci Europolu, což nám umožní přesněji a lépe koordinovat dohled na vnitrostátními orgány odpovědnými za sledování podezřelých stránek, ze kterých se šíří dětská pornografie obzvláště zranitelným uživatelům. Máte pravdu, musíme se také naučit něco o způsobu, jak jsou lákáni mladí lidé na některé stránky a jak jsou vystaveni riziku útoku ze strany tvůrců těchto stránek a těch, kteří je navštěvují. To vám chci říct. Chtěl bych ještě říci, že porozumění tomuto způsobu představuje komplexní strategii, kterou je třeba s ohledem na to, že musíme porozumět rizikům internetu, používat záměrněji než v minulosti.

Také velice doufám v evropskou finanční koalici proti komerčním snímkům dětské pornografie. Dáme dohromady různé subjekty ze soukromého i veřejného sektoru, abychom čelili výrobě, distribuci a prodeji těchto snímků na internetu, a pokusíme se také lokalizovat a zadržet pachatele. Pokud dosáhneme dohody o financování postupů komitologie, doufám, že tato koalice vznikne v únoru 2009. děkuji Parlamentu za veškerou podporu, kterou bude moci poskytnout.

Předsedající. – Otázka č. 36, kterou položil **Liam Aylward** (H-0978/08)

Předmět: Hrozba terorismu

Minulý rok v listopadu jsme byli svědky teroristických útoků v Bombaji, kde byly ohroženy životy mnoha občanů Evropské unie. S ohledem na bombové útoky v Madridu a Londýně v letech 2004 a 2005 je jasné, že čelíme hrozbě podobných útoků v Evropské unii. Může nám Komise sdělit, co děláme pro posílení výměny informací mezi policejními složkami členských států, abychom na hrozbu útoků mohli zareagovat?

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, odpovím panu Aylwardovi. Klíčem k účinnému boji s terorismem a jinými formami závažné trestné činnosti je, že zajistíme přístup správných lidí k informacím ve správném čase, což je pro Evropskou unii velká výzva.

Pokusili jsme se podpořit a usnadnit účinné sdílení informací policejními silami členských států. Rámcové rozhodnutí ze dne 18. prosince 2006 známé jako švédské rozhodnutí, které musely všechny členské státy provést do poloviny prosince 2008 – tedy do nedávné doby –, vytváří společný právní rámec pro rychlou výměnu informací a poznatků mezi donucovacími orgány členských států.

Toto rámcové rozhodnutí stanoví, že pokud policejní síly členského státu obdrží žádost, musí s ní nakládat podle stejných kritérií jako v případě vnitrostátní žádosti. Jen tak můžeme k této otázce přistupovat.

Dalším příkladem je „Prümské“ rozhodnutí Rady ze dne 23. června 2008, které stanoví podrobný mechanismus pro výměnu určitých údajů, včetně otisků prstů, profilů DNA a informací v oblasti registrace vozidel, které mohou přispět k vyšetřování trestné činnosti.

Podle Prümského rozhodnutí Rady zajistí členské státy jiným členským státům omezený přístup ke svým databázím DNA a otisků prstů, aby mohly být srovnány. To je velmi důležité, neboť toto rozhodnutí Rady je při sdílení údajů o DNA a otiscích prstů velmi účinné.

Europol hraje také velmi důležitou úlohu. Informační systém Europolu (EIS) umožňuje členským státům zjistit, zda mají donucovací orgány jiných členských států k dispozici informace na operační úrovni. Samozřejmě, že zde má svou úlohu Europol, ale odpovídajícím způsobem musí do systému přispívat členské státy.

Rozumí se samo sebou, že nyní musíme naplánovat nová opatření pro sdílení informací pro další pětiletý program, který bude následovat po Haagském programu. Tento pětiletý program bude muset zajistit koordinovaný přístup ke sdílení informací a měl by v sobě obsahovat strategii Evropské unie o správě informací. Sdílení informací však samozřejmě vzbuzuje obavy týkající se ochrany osobních údajů.

Strategie musí umožnit celkový přístup ke sdílení informací, který bude odpovídat potřebám polici a bude založen na interoperabilitě informačních systémů.

To je moje odpověď na otázku pana Aylwarda.

Liam Aylward (UEN). - Chtěl bych poděkovat panu komisaři za jeho odpověď. Mám velmi stručnou doplňující otázku, a to, co dělá Evropská unie pro to, aby v Unii zabavila majetek teroristů, a zda může pan komisař uvést, kolik v současnosti existuje v Evropské unii orgánů zabývajících se zabavováním těchto majetků?

Avril Doyle (PPE-DE). - Chtěla bych pana komisaře požádat, aby uvedl, zda s ním všech 27 členských států plně spolupracuje, pokud jde o výměnu informací mezi policejními orgány. Pokud ne, které země se nedrží stejné linie, a zda v této konkrétní oblasti požádala o výjimky irská vláda?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane komisaři, chtěl bych se zeptat, zda existuje bezpečnostní politika týkající se hrozb teroristických útoků proti jaderným elektrárnám.

Jacques Barrot. – (FR) V současné době jsme v polovině studie o konfiskaci majetku z trestné činnosti. Zejména soudce Jean-Louis Bruguière dostal za úkol sledovat program pro vystopování financí určených pro podporu terorismu SWIFT. Brzy budou k dispozici jeho závěry. Informace z programu pro vystopování financí určených pro terorismus byly pro Evropskou unii přínosem, a soudce Bruguière byl zodpovědný za kontrolu toho, že všechny informace byly získány při plném respektování požadavků na ochranu osobních údajů. Mohu říct, že z dlouhodobého hlediska nám to pomůže konfiskovat majetek řadě jedinců, kteří se k majetku dostali nezákonně.

Pokud jde o sdílení informací, již jsem uvedl, že informační systém Europolu by mohl být účinnější, pokud by do něj členské státy přispívaly důvěryhodnějším a transparentnějším způsobem. Budeme na tom pracovat. Opravdu mi leží na srdci hlavně vybudování důvěry mezi jednotlivými zpravodajskými subjekty členských států, abychom se posunuli k účinnější výměně informací. Neslyšel jsem nic o možnosti výjimek v této oblasti. Myslím, že jsem víceméně na vaše otázky odpověděl.

Pokud jde o hrozby pro jaderné elektrárny, Komise navrhla také text určený pro zlepšení dohledu nad klíčovými infrastrukturami, mezi které bezpochyby jaderné elektrárny patří.

Předsedající. – Otázka č. 37, kterou položil **Armando França (H-0979/08)**

Předmět: Přistěhovalecká politika EU

S ohledem na to, že přistěhovalecká politika EU by v sobě měla obsahovat humanitární prvek a zaručit dodržování lidských práv; že by měla pomoci k podpoře integračních a nikoliv represivních a podobných opatření, která mají za cíl dát přistěhovalcům stejná práva a stejné povinnosti, jako mají občané; že byla podnícena spolupráce mezi členskými státy a členskými státy a zeměmi původu, že by měla být podporována řešení posilující mezikulturní dialog a respektování rozdílů, menšin a svobod; vzhledem k tomu, že

Francouzská republika již podepsala protokoly z několika africkými zeměmi, konkrétně Kongem, Tuniskem, Beninem, Mauretánií, Senegalem a Gabunem, aby tak podpořila rozvoj a možnost legální migrace, jakou pomoc a podporu Komise poskytla těm členským státům, které si přejí tento proces zahájit?

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Abych odpověděl na otázku pana Françoise, přesnější odpověď na problémy, které s sebou migrace pro Evropskou unii přináší, dává globální přístup k migraci přijatý Evropskou unií v roce 2005. Globální přístup je založen na zlepšení dialogu a spolupráci s třetími zeměmi ve všech aspektech migrace, na vybudování partnerství pro lepší zvládnutí migrace.

Abychom uvedli do praxe konkrétní obsah globálního přístupu k migraci, podporuje Komise iniciativy spolupráce se třetími zeměmi v oblasti migrace a azylu. Příkladem je i program Aeneas, ze kterého bylo v letech 2004 až 2006 financováno přes 100 projektů, nebo Program pro migraci a azyl, který jej následoval, a jehož rozpočet byl 205 milionů EUR na období let 2007 až 2010.

Z iniciativ vybraných v souvislosti s každoroční výzvou k předkládání návrhů, jsou mnohé předkládány a prováděny členskými státy ve spolupráci se třetími zeměmi. Jeden příklad: podle programu Aeneas financuje Komise španělsko-marocký projekt řízení sezónní migrace mezi provincií Ben Slimane v Maroku a Huelvou ve Španělsku. Tento program také podporuje spolupráci mezi Španělskem a Kolumbií při rozvoji kruhové migrace. Podobně jsme financovali dočasný návrat vysoce kvalifikovaných Kapverdánů, kteří žijí v Portugalsku, na Kapverdy a informovali jsme potenciální přistěhovalce v jejich domovské zemi. Kromě těchto opatření ke Globálnímu přístupu k migraci pomáhají také geografické finanční nástroje jako Evropský rozvojový fond a Nástroj evropského sousedství a partnerství. Evropská komise nedávno podpořila Informační a správní středisko v Mali, což je projekt, ve kterém se angažovalo mnoho členských států.

Komise navíc jako součást globálního přístupu navrhla nové nástroje pro podporu partnerství s třetími zeměmi a pro rozvoj vzájemného působení mezi akcemi Společenství a členských států. Máme nyní partnerství v oblasti mobility, nový nástroj, který byl nyní v Evropské unii zaveden na pilotním základě. Tato partnerství v oblasti mobility jsou prostředkem pro rozvíjení dialogu a spolupráce mezi Unií a třetími zeměmi v oblasti legální migrace, rozvoje a prevence a snížení nedovoleného přistěhovalectví. Podepsali jsme první partnerství s Kapverdami a s Moldavskou republikou, které podrobně uvádějí nabídky spolupráce. Například podle partnerství s Kapverdami navrhlo Portugalsko podepsání nového protokolu, kterým by se rozšířila oblast působnosti stávajícího protokolu o dočasné migraci kapverdských pracovníků za prací do Portugalska. Jiné dostupné nástroje zahrnují migrační profily, které se skládají z analýz migrační situace dané země, a platformy spolupráce, které mají spojit zástupce v dotyčné zemi a hlavní poskytovatele financí. Zavedli jsme na základě iniciativy Spojeného království platformy spolupráce v Etiopii a plánujeme další v Jižní Africe.

Nakonec je zde fond pro integraci a návratový fond, které mohou členským státům samozřejmě pomoci přijmout opatření před odjezdem do třetích zemí a pomoci potenciálním přistěhovalcům najít práci v zemi původu a umožnit jim integraci do společnosti a kultury nebo zavést pro ty, kteří jsou vráceni, krátkodobá podpůrná opatření.

To je má odpověď, pane Françoise, chtěl jsem vám uvést řadu příkladů, ale především bych chtěl říci, že jsem přesvědčen o potřebě správy migračních toků v Evropě pomocí globálního přístupu, který spojuje migraci a rozvoj a tak usnadňuje správu migračních toků. To je cesta, kterou bychom se měli ubírat a věřím, že evropské řízení migrace stane příkladem, který bude svět moci následovat.

Armando França (PSE). – (PT) Pane Barrote, souhlasím s vámi a chápu vaši nespokojenost. Opravdu musíme být nespokojeni se všemi těmito opatřeními, která se vlečou.

Pravdou je, že nedovolené přistěhovalectví do Evropy pokračuje. Pokračuje obchodování s lidmi. Existují oblasti, kde je mnoho přistěhovalců, zejména ve Středomoří a směrem do Itálie. Francie přišla s řadou významných dvoustranných dohod, ale jiné členské státy je nepřijaly. Komise musí pokračovat a neztrácet nadšení, pokud spolupracuje s členskými státy a pomáhá jim ...

(Předsedající řečníka přerušila.)

Colm Burke (PPE-DE). – Paní předsedající, moje otázka se týká politiky Evropské unie, která má v sobě humanitární prvek a zajišťuje dodržování lidských práv. Právě nedávno byl někdo deportován z Irska, i když jeho dcerám hrozí nebezpečí mrzačení ženských pohlavních orgánů.

Vyzvala Komise členské státy, aby v této oblasti přijaly společný postoj? V některých státech Evropy to stále ještě není nelegální a podpořila by Komise členské státy v přijetí společného postoje v této velmi obtížné otázce?

Jacques Barrot. – (FR) Za prvé bych chtěl pana Franço ujistit, že samozřejmě udělám vše pro to, abych rozvíjel globální přístup pomocí partnerství mobility mezi Uníí jako celkem a třetími zeměmi. Máte pravdu, že některé členské státy uzavřely dvoustranné dohody, ale měla by to dělat Evropa jako celek, a správně jste poukázal na riziko nedovoleného přistěhovalectví, které by přinesla neschopnost legální přistěhovalectví úspěšně organizovat.

Dále zde máme případ, na který poukázal pan Burke, což je případ, který jasně ukazuje potřebu uvážlivosti v politice návratů. Nemůže docházet k tomu, že budou lidé vraceni do třetích zemí, kde budou ohroženi na životě nebo na zdraví. Tuto politiku proto musíme uplatňovat rozumě.

Nechci se vracet ke směrnici o navrácení osob. Byla kontroverzní, ale pokud bude v členských státech správně provedena, umožní nám sledovat do určité míry, jak jsou tyto návraty prováděny.

V každém případě mám v úmyslu tuto věc pečlivě sledovat.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Třetí část

Předsedající. – Otázka č. 51, kterou položil **Emmanouil Angelakas** (H-0983/08)

Předmět: Otevření „uzavřených“ profesí

Podporuje Komise při sledování cíle jednotného trhu a volného pohybu osob, zboží a služeb otevření „uzavřených“ profesí v těch členských státech, kde tyto profese existují, což je obecně krok správným směrem?

Existují případy, kdy by mohly tyto uzavřené profese zůstat zachované za předpokladu že úspěšně slouží společnosti a nezpůsobují problémy? Jaké jsou možné negativní dopady otevření některých uzavřených profesí? Provedla Komise studie dopadu na místní obyvatelstvo, zejména v oblastech se specifickými rysy (například v horských a ostrovních oblastech)?

Charlie McCreavy, člen Komise. – Nejprve bych chtěl uvést na pravou míru, že obecným cílem Komise není otevření uzavřených profesí. Ale v souvislosti s vnitřním trhem se domníváme, že oprávněný zájem členských států regulovat některé činnosti musí být v souladu s potřebou zajistit volný pohyb odborníků v celé Evropě.

Rozumí se samo sebou, že lepší kvalita a větší výběr služeb bude mít pozitivní dopad na hospodářství celé Evropské unie. Za tímto účelem stanoví směrnice o službách pro členské státy povinnost, aby přezkoumaly své vnitrostátní předpisy upravující některá povolání, včetně omezení týkajících se počtu a místních omezení, a vyhodnotily, zda jsou s ohledem na ustálenou judikaturu Soudního dvora přiměřená. Do 28. prosince 2009 musí členské státy předložit Komisi zprávu o výsledcích tohoto procesu zkoumání a hodnocení. To jim umožní zjistit možné negativní dopady při otevírání některých uzavřených profesí a odůvodnit, proč jsou omezení oprávněná.

Na základě těchto zpráv provede Komise spolu s členskými státy vzájemné hodnocení a přezkoumá změny zavedené v právních předpisech členských států i další požadavky, které by měly být dodrženy, a bude o nich vést diskusi. Dne 28. prosince 2010 představí Komise souhrnnou zprávu určenou pro Evropský parlament a Radu o výsledcích tohoto vzájemného hodnotícího procesu. Je zřejmé, že o požadavku na zvláštní regulaci určitých profesí bude diskutováno. Navíc byla znovu zahájena řízení pro porušení Smlouvy, jejichž cílem zajistit fungování vnitřního trhu, pokud bylo zjištěno, že tato vnitrostátní ustanovení jsou diskriminační a nepřiměřená omezení v oblasti regulovaných profesí, pokud jde například o přístup k majetku, nesoulad či povinné sazby.

Práce Komise v oblasti hospodářské soutěže konečně usiluje o podporu vhodných vzorů pro přezkoumání stávajících profesních pravidel v každém členském státě, jak to stanoví dvě zprávy Komise o hospodářské soutěži v případě profesních služeb. Vnitrostátní soutěžní orgány mají zjistit, zda je regulace s ohledem na pravidla hospodářské soutěže a cíl veřejného zájmu oprávněná a co nejméně omezující pro dosažení tohoto cíle.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, uvědomuji si, že to, o co se Komise snaží, je vytvoření jednotného vnitřního trhu a volný pohyb odborníků.

Na druhou stranu zde existují povolání, která jsem nazýval „uzavřená“ a která lze vykonávat pouze po zaplacení určité částky peněz. Myslím tím koncese pro taxikáře, které jsou v mnoha členských státech

Evropské unie drahé, a profesi lékárníků, kterou lze vykonávat na základě demografických hledisek a hledisek distribuce. Chtěl bych slyšet, co si o tom myslí Komise.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Máte za to, že místní znalosti a regionální regulace by měly být základním požadavkem, který by zajistil, že tyto profese budou řádně vykonávány?

Avril Doyle (PPE-DE). – Nejsem si jistá, zda lze pod pojem profese zařadit sázkaře a provozovatele sázkových kanceláří, ale jistě se jedná o otázku významnou pro volný pohyb služeb. O čem je tato rozprava? Víím, že se do ní zapojily útvary Komise a stále mě tato otázka trápí. Za druhé, pokud jde o směrnici o uznávání profesních kvalifikací a celou oblast vzájemného hodnocení, na které pan komisař poukázal, vyskytují se zde nějaké podobné problémy? Srovnáváme srovnatelné, když v členských státech otevíráme tyto profese pro odborníky z jiných členských států?

Charlie McCreedy, člen Komise. – Poslanci, kteří zde promluvili o této otázce, ve skutečnosti mluvili o dvou odlišných otázkách. Jednou je oblast působnosti směrnice o službách; druhou je úprava odborných kvalifikací. Směrnice o službách se vztahuje na všechny služby poskytované v Evropské unii s některými omezenými výjimkami. Otázku týkající lékárníků zde položil pan Angelakas. Možná ví, že proti některým členským státům vedeme v této otázce řízení pro porušení Smlouvy.

K otázce vzájemného hodnocení, které vyžaduje směrnice o službách, bych chtěl uvést, že každý členský stát musí do 28. prosince tohoto roku projít svá pravidla a předpisy a poté proběhne vzájemné hodnocení, abychom zjistili, co je přiměřené a co nikoliv.

Otázka paní Doylové se týká porušení Smlouvy v oblasti hazardních her. Jistě ví, že v nějaké formě probíhá v současné době řízení nejméně proti 15 členským státům. Existuje judikatura Soudního dvora v této oblasti. Hazardní hry je služba, která spadá do oblasti působnosti směrnice o službách jako všechny jiné služby, a tak musí být vnímána. V této oblasti jsou řízení proti členským státům v různých stadiích. Jsme také zavaleni mnoha jinými možnými porušeními Smlouvy.

Předsedající. – Otázka č. 52, kterou položil **Georgios Papastamkos (H-0984/08)**

Předmět: Ratingové agentury

Komisař odpovědný za vnitřní trh a služby, pan Charlie McCreedy, nedávno v souvislosti s úpravou ratingových agentur uvedl: „Chci, aby Evropa hrála vedoucí úlohu v tomto odvětví. Návrh jde dále než pravidla jiných států. Tato velmi přísná pravidla jsou nezbytná k obnovení důvěry v trhy a ratingové agentury v Evropské unii.“

Řekne nám Komise, proč nenavrhla přijetí přísnějšího legislativního rámce již před vznikem finanční krize?

Charlie McCreedy, člen Komise. – Komise v posledních několika letech pečlivě sledovala činnost ratingových agentur. Po přijetí usnesení Evropského Parlamentu o ratingových agenturách v únoru 2004 Komise pečlivě zvažovala, jaká legislativní opatření budou pro regulaci činnosti ratingových agentur nezbytná.

V souladu s doporučením Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry z března 2005 přijala Komise v roce 2006 sdělení o ratingových agenturách. V tomto sdělení dospěla Komise k závěru, že směrnice o finančních službách spolu se samoregulací ratingových agentur na základě kodexu chování IOSCO by mohly být metody pro ratingové agentury dostatečnou odpovědí na hlavní otázky týkající se ratingových agentur. Uvádí se, že tento přístup by vyžadoval neustálé sledování vývoje ze strany Komise.

Komise navíc požádala Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry, aby dohlížel na dodržování kodexu IOSCO a každý rok o této činnosti podával zprávu. Komise zároveň ve svém sdělení naznačila, že by mohla zvážit předložení legislativního návrhu, pokud by se ukázalo, že dodržování pravidel Evropské unie či kodexu IOSCO není dostatečné nebo, pokud by se vyskytly nové skutečnosti, včetně závažných problémů a tržních selhání či v případě významných změn ve způsobech, jak jsou ratingové agentury regulovány jinde ve světě.

Finanční krize ukázala ratingové agentury v novém světle. Od srpna roku 2007 čelily finanční trhy po celém světě velké krizi důvěry. Tato finanční krize je složitý jev, který má mnoho tváří. Ratingové agentury jsou blízko původu problémů, které se na trzích objevily. Krize odhalila ubohé výsledky činnosti ratingových agentur. Vysvětlením by mohly být nedostatky ve způsobu, jak tyto agentury řešily střety zájmů, nedostatek kvalitní metodiky, nedostatečná transparentnost jejich činnosti či nevhodné vnitřní řízení agentur.

Hypoteční krize ukázala, že rámec pro fungování ratingových agentur je třeba značně posílit. Proto jsem v červnu 2008 oznámil, že Komise v této oblasti učiní opatření a dne 12. listopadu 2008 přijal sbor komisařů ve shodě s Parlamentem a Radou návrh vztahující se na činnost ratingových agentur.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, pane komisaři, vy sám jste řekl, když jste odpovídal na mou otázku v roce 2006, že v souladu s doporučeními Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry Komise nepředloží žádné nové legislativní návrhy v odvětví ratingových agentur.

Přišla obrovská finanční krize a nyní nám zde říkáte, že potřebujeme přísnější legislativní rámec. Přísnější legislativní rámec skutečně potřebujeme. Moje otázka zní: uznáváte, že legislativní reakce Komise byla v této věci pomalá?

Eoin Ryan (UEN). - Víím, že Komise předložila návrhy týkající se ratingových agentur a další podněty, například ohledně systémů záruk za vklady a rovnováhu plateb týkající se nestability na finančních trzích, aby se pokusila zajistit, že se podobná krize nebude opakovat.

Mohu se zeptat, jaké návrhy plánuje Komise předložit, aby podpořila růst a skutečnou konkurenceschopnost hospodářství, zejména v oblasti malých a středních podniků, což je obzvláště důležité teď, kdy stále více evropských ekonomik upadá do recese?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Abych odpověděl na otázku pana Papastamkose, odkázal bych na zprávu z roku 2005. Uvedli jsme, že budeme sledovat činnost ratingových agentur a v roce 2007, kdy hypoteční krize dosáhla svého vrcholu, jsem se setkal s ratingovými agenturami a vyjádřil jsem svou nespokojenost s tím, jak podle nás svou činnost provádějí.

Dotazující si jistě pamatuje, že v prosinci 2007 jsem napsal Evropskému výboru regulátorů trhů s cennými papíry a Skupině odborníků na evropské trhy s cennými papíry a požádal jsme je o radu, co bychom měli v určitých oblastech učinit. Ve svých projevech a připomínkách z té doby jsem jasně uváděl, že status quo není řešením.

V důsledku toho jsme přišli jako Komise v roce 2008 s návrhem a o věci se nyní diskutuje v Parlamentu a Radě ministrů. Myslím, že v minulosti, kdy jsme zkoumali činnost ratingových agentur, jsem jasně uvedl, že budeme věc řešit ve světle měnících se okolností. A abych citoval slova jedné osoby žijící v minulém století, která je mnohem známější než já: „mění-li se věci kolem nás, měníme se také“. A to se stalo.

Pane Ryane, pokud jde o to, co učiníme v oblasti finančních předpisů, na které odkazujete, návrhy týkající se ratingových agentur a kapitálových požadavků – položil jste legitimní otázku týkající se toho, co dělá Evropská unie k řešení problémů hospodářství – byly bezpochyby správně načasované v oblasti, kde existovaly mezery ve finančních předpisech, ale samy o sobě nepodníí ani nenastartují evropské hospodářství.

Pan Ryan si bude vědom toho, že v několika předchozích měsících byla Komise v centru koordinace přístupu finančního stimulu, který přijala Evropská rada na svém zasedání v prosinci. Samozřejmě je výsadou členských států rozhodnout o hospodářských stimulech, pokud je považují za vhodné, protože o těchto věcech přísluší rozhodovat jejich vládám. Ale Komise se v reakci na tento stimulační balíček také zavázala poskytnout některé prostředky a koordinovat s významnými hráči způsob, jak věci nastartovat.

Pamatuji si, že jsme již v Komisi přijali některé iniciativy, které měly napomoci ke stimulaci činnosti malých a středních podniků, například Akt o malých podnicích a statut o evropské soukromé společnosti, a které, jak doufáme, přispějí alespoň trochu ke zlepšení hospodářství Evropské unie.

Předsedající. – Otázka č. 53, kterou položil **Gay Mitchell (H-0990/08)**

Předmět: Finanční krize

Změnila Komise ve světle současné finanční krize pravidla vnitřního trhu, aby tak jednotlivým členským státům usnadnila přijmout ochranná opatření pro jejich hospodářství a průmysl?

Charlie McCreevy, člen Komise. – V době finanční krize a hospodářské recese musí jak evropské vlády, tak evropské instituce ukázat rozhodnost a flexibilitu, jak uvedl předseda Barroso v předmluvě k nedávno přijatému evropskému plánu pro oživení hospodářství.

Komise, aby ukázala svou flexibilitu, například přijme zjednodušující balíček, aby tak urychlila rozhodování o státní podpoře, a umožnila u hlavních veřejných projektů použití zrychlených postupů při zadávání

veřejných zakázek v letech 2009 a 2010, a dále požádala členské státy, aby pro hospodářské oživení v odpovídajících lhůtách přijaly nápravná opatření v případě nadměrných schodků.

Tato flexibilita však neznamená, že Komise změnila nebo změní pravidla vnitřního trhu. Je třeba zachovat modernizovaný přístup k politikám stanovený v přezkumu jednotného trhu z listopadu 2007.

Zpráva o pokroku ze dne 16. prosince 2008 nazvaná „Přezkoumání jednotného trhu: rok poté“ uvádí řadu nedávno přijatých opatření, která pomohou vytvořit podmínky pro oživení evropského hospodářství. Mimo jiné zahrnují posílená smluvní práva spotřebitelů, nižší ceny a snížení administrativního břemene a jednotný statut pro malé a střední podniky. Je také zřejmé, že pro minimalizaci rizika budoucích krizí potřebuje přeorganizovat evropský regulační a dohledový rámec.

Déle než rok pracujeme spolu s Parlamentem a Radou mimo jiné na zvýšení ochrany vkladatelů u bank a ochrany bank a jiných finančních institucí před nadměrnými riziky v budoucnosti a lepší úpravě ratingových agentur. Rychlé přijetí a provádění těchto návrhů je nezbytné. Musíme ukázat, že Evropa může poskytnout konkrétní odpovědi.

V příštích měsících Komise komplexně stanoví, jak lze v zájmu stability a důvěry stávající regulační a dohledový rámec dále reformovat. Měli bychom usilovat o stabilnější systém, který tak přinese lepší příležitosti pro obchod, zajištění rizik, jejich diverzifikaci, rozdělení zdrojů a bude mobilizovat úspory. To bude vyžadovat lepší spolupráci a koordinaci mezi vnitrostátními regulátory a orgány dohledu, ale i zabránění ochrannářským opatřením.

K podpoře dlouhodobějšího hospodářského růstu potřebujeme snížit náklady na kapitál a posílit přidělování kapitálu. To si nevyhnutelně vyžádá další posílení vnitřního trhu.

Tato flexibilita jistě neznamená, že budou změněny zásady vnitřního trhu. Právě naopak: v době finanční krize a hospodářského poklesu musí jak evropské vlády, tak evropské orgány pevně podporovat zásady jednotného trhu. Je zcela zásadní, aby každé opatření určené pro boj s krizí bylo vedeno zásadou základních svobod, nediskriminace a proporcionality. Již například existuje rámec pro vnitrostátní záchranné plány, který má zabránit šíření negativních důsledků nekoordinovaných akcí na vnitrostátní úrovni.

Jednotné podmínky, z nichž měli od roku 1992 užitek spotřebitelé a podniky v členských státech, je třeba zachovat a upevnit. To je zásadní, neboť jakékoliv jiné opatření, které by podkopalo jednotný trh, by dále zhoršilo dopady finanční krize na celé hospodářství.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Doufám, že pan komisař je na tom s hlasem již trochu lépe. Rád bych poděkoval panu komisaři za jeho odpověď a řekl mu, že rád slyším, že ochrannářská opatření nejsou cestou zpět, protože by to znamenalo, že oživení nenastane. K oživení v Evropě *dojde*.

Mohu vyzvat pana komisaře, aby začal hovořit o oživení? Nejnadějnější slova, která jsme slyšeli, byly připomínky předsedy Tricheta uvedené v dnešním tisku, kdy řekl, že očekává, že k oživení by mohlo dojít v roce 2010. Mohu vyzvat pana komisaře, aby začal hovořit o budoucnosti, abychom neztratili naději, a také o tom, že to je pro Evropu příležitost stát se s ohledem na probíhající krizi konkurenceschopnější?

Brian Crowley (UEN). - Paní předsedající, chtěl bych poděkovat panu komisaři za jeho odpověď a sdělit mu, že pro nachlazený krk se velmi hodí kapka whisky, trochu horké vody a plátek citronu.

Pokud jde o vaši odpověď, a zejména plány na hospodářské oživení a tak dále, co bylo v předchozích několika měsících učiněno pro koordinaci úsilí pro řešení současné finanční krize? Chci se zeptat na to, zda byly přijaty nějaké plány či zda byly navázány nějaké kontakty s nadcházející americkou administrativou – Obamovou administrativou – abychom zjistili, jakou koordinaci potřebujeme na finanční úrovni?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Zcela souhlasím s panem Mitchellem, když říká, že ochrannářství není řešením. Zcela jistě existuje mnoho členských států, které pravděpodobně uvidí v ochrannářských opatřeních příležitost, ale chtěl bych říci dvě věci.

Za první, budeme bedlivě sledovat vynucování práva Evropské unie, abychom předešli jakýmkoliv opatřením, která jsou v rozporu s pravidly Evropské unie.

Za druhé, těmto členským státům chci říct: pokud lidé věří v tento konkrétní přístup, může to dle mého názoru a názoru pana Mitchella prodloužit dobu hospodářského poklesu. Ale vždy zde byly rozdílné názory na určitý přístup a v této sněmovně je zřejmě mnoho poslanců, kteří by nesouhlasili ani se mnou ani s panem Mitchellem.

Také souhlasím s panem Mitchellem v tom, že by bylo vhodné veškeré negativní řeči o hospodářském poklesu vyvážit smyslem pro realismus, abychom nebyli příliš pesimističtí. Obávám se, že ve světě, ve kterém žijeme, ať již v členském státě, který známe nejlépe nebo v jiném členském státě, vždy existuje sklon soustředit se až příliš na negativní důsledky hospodářského poklesu. Nyní to musíme vyvážit realismem, protože v hospodářských odhadech musí realismus panovat a také lidé musí uvažovat realisticky. Musíme však nastolit rovnováhu mezi přílišným pesimismem a realismem. Důvěra je velmi křehká věc a trvá dlouho, než ji získáme zpět, ačkoliv ji můžeme ztratit v okamžiku.

Proto jsem přivítal připomínky prezidenta Evropské centrální banky k situaci v následujících několika letech uveřejněné v dnešních novinách. Ale, jak jsem řekl, měla by zde existovat rovnováha a lidé by si měli být vědomi toho, kde je třeba tuto rovnováhu nastolit.

Pan Crowley položil legitimní otázku, jaká opatření jsme učinili pro projednání těchto hospodářských a finančních věcí s administrativou Spojených států. Ve Spojených státech amerických existuje velmi přísný protokol, o kterém bezpochyby víte, i pro lidi, kteří jsou v přechodné administrativě, a tento protokol je přísně dodržován.

Jakmile bude u vlády nová administrativa, spojíme se s novým ministrem financí. Již nyní však existuje mnoho fór, ve kterých o této věci stále diskutujeme, například Transatlantická hospodářská rada, Regulační dialog pro finanční trhy. Jakmile se nová Obamova administrativa ujme příští týden úřadu, navážeme v tomto ohledu s našimi protějšky kontakt.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

(Zasedání bylo přerušeno v 19.30 a pokračovalo ve 21.00.)

PŘESEDÁJÍCÍ: Diana WALLIS

místopředsedkyně

16. Balíček farmaceutických produktů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o balíčku farmaceutických produktů.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE)

Paní předsedající, dámy a pánové, návrhy obsažené v takzvaném farmaceutickém balíčku, který vám dnes na žádost Parlamentu předkládám, mají společné téma. Záměrem balíčku je posílit práva, potřeby a zájmy pacientů v rámci našeho systému zdravotní péče.

Dle našeho názoru nejsou pacienti pouhými příjemci služeb od zdravotnických subjektů či předmětem finančních zájmů farmaceutického průmyslu. Pacienti jsou zodpovědní občané, jejichž zdraví je jejich nejcenějším vlastnictvím, a mají právo na přístup k nejlepší možné léčbě a léčebným přípravkům. Pacienti jsou součástí zdravotní politiky.

Zdraví a léčba však nepředstavují pouze právo. Znamenají rovněž závazek pečovat o své zdraví tak, že budeme jíst zdravě, žít zdravým životním stylem a aktivně se podílet na vlastní léčbě, pokud bude vyžadována.

Náš návrh na účinnější kontrolu skutečných účinků schválených léků například předpokládá aktivní zapojení ze strany pacientů. Pokud pacienti neupozorní příslušné úřady na neobvyklé jevy spojené s léky, které užívají, samotný dohled bude jen ztrátou času.

To se vztahuje i na ochranu před padělanými léčivy. Pacienti mohou a měli by v budoucnosti mít jistotu, že neužívají padělaná léčiva, na základě kontroly bezpečnostních prvků, které budou na každém balení. Věříme-li, že aktivní a informovaný pacient hraje ve zdravotnictví důležitou roli při sledování léčivých přípravků a při zabráňování šíření padělaných léčiv, je těžko pochopitelné, proč těmto pacientům není umožněn přístup k informacím o nejdůležitějších léčivých přípravcích. Z tohoto důvodu obsahuje farmaceutický balíček následující čtyři části: politické sdělení a tři legislativní návrhy o sledování bezpečnosti léčiv, o padělaných léčivech a o informovanosti pacientů.

Strmý nárůst padělaných léčiv nás přinutil jednat. Množství padělaných léčiv zabavených na vnějších hranicích EU vzrostlo mezi lety 2005 a 2007 téměř čtyřikrát. Pokud nezakročíme nyní, dříve či později budou umírat

první lidé. Tento problém ovlivňuje rovněž oficiální zásobovací řetězec v oblasti léčiv. Odhalili jsme padělaná léčiva na nejrozličnějších místech zásobovacího řetězce. Každý případ se týká tisíců balení, čímž dochází k ohrožení tisíců pacientů. V budoucnosti se musí pacienti v Evropě naprosto spolehnout na kvalitu léčiv, která dostanou od oficiálních dodavatelů, jako jsou lékárny.

V našem návrhu proto žádáme toto: zaprvé, jasná pravidla pro všechny účastníky oficiálního zásobovacího řetězce; zadruhé, přísnější dohled nad léky pro tranzit i vývoz; zatřetí, nejmodernější bezpečnostní prvky na nejvíce ohrožených léčivech, včetně pečeti; a za čtvrté, pravidla pro bezpečnostní dohled nad aktivními látkami.

Při tvorbě návrhu došlo k nedorozumění, které bych rád jednou provždy vysvětlil. Záměrem návrhu není zabránit určité formě distribuce léčiv, jakou je paralelní obchod. Příslušný sektor je zodpovědný za agresivní informační kampaň. V tomto případě bychom ji mohli nazývat spíš dezinformační kampaň. Rád bych proto znovu vysvětlil, že paralelní obchod s léčivy je činnost umožněná Smlouvou o EU a bude tomu tak i nadále. Účastníci paralelního obchodu se prostě musí řídit novými bezpečnostními požadavky tak jako ostatní účastníci zásobovacího řetězce. Nikdo nemá žádné zvláštní výhody a nikdo není znevýhodňován.

Legislativní návrh o farmakovigilanci, jinými slovy o dohledu nad schválenými léčivými přípravky, zvýší bezpečnost pacientů a sníží nepotřebnou administrativní zátěž. To dobře ilustruje, jak méně byrokracie může vést k větší bezpečnosti. Toho dosáhneme na základě jasného rozdělení odpovědnosti a povinnosti podávat hlášení. Výrobci navíc musí mít k dispozici účinný sledovací systém. Přístup napříč Společenstvím k informacím o nežádoucích a dříve neznámých vedlejších účincích zásadně ulehčí risk management.

A na závěr, farmaceutický balíček obsahuje i návrh na zvýšení informovanosti pacientů. Víím, že toto je velice kontroverzní téma, kterým jsme se v Parlamentu několikrát zabývali, a doufám, že se nám podaří hovořit o tomto tématu klidně a věcně a nedosáhneme sporu.

Pacienti mají právo na informace zejména v oblasti léčivých přípravků. Zdraví je jednou z nejdůležitějších věcí v životě, možná tou nejdůležitější. Význam zdraví se bude v naší stárnoucí společnosti zvyšovat. V demokratické společnosti je samozřejmé, že pacienti musí mít srozumitelné informace o skutečnostech, které ovlivňují jejich zdraví.

Musím zdůraznit, a toto je skutečně základním pilířem demokratické společnosti, že nemusíme vysvětlovat a ospravedlňovat skutečnost, že lidé by měli mít potřebné informace. Musíme však vysvětlovat a ospravedlňovat skutečnost, kdy občané informace nemají.

Pacienti již informace aktivně hledají. Všichni jsme se v životě mezi přáteli, známými či dokonce rodinnými příslušníky, setkali se situací, kdy vážně nemocný člověk a jeho příbuzní a přátelé zoufale hledají, a v mnoha případech jsou tito lidé opravdu zoufalí, informace o tom, zda je k dispozici lepší léčebný přípravek či léčba.

Prvním místem, kde tito lidé hledají, je internet. Nacházejí informace z různých částí světa a nedokážou rozlišit mezi skutečnou informací a reklamou. Dle mého názoru je tato situace hrozná a neúnosná.

Byl bych proto rád, aby bylo naprosto jasné, že současná situace je pro požadavek pacientů na prvotřídní informace zcela nevyhovující. V důsledku je dokonce diskriminující. Lidé, kteří umí anglicky a používají internet, mají přístup k informacím na rozdíl od lidí, kteří anglicky nerozumí a přístup na internet nemají. Jedná se především o starší lidi a je velice důležité, aby se i oni k informacím dostali.

Současná situace v Evropě je taková, že pro americké léčivé přípravky je informace dostupná, zatímco pro evropské je nedostupná. Tyto úvahy vycházejí ze skutečnosti, že zákaz reklamy na léky na předpis nesmí být v žádném případě zmírňován a že existuje zásadní rozdíl mezi informací a reklamou. Navrhujeme proto, aby určité informace byly zveřejněny, především informace, které byly prověřeny institucemi a mohou být obsaženy například na příbalových letácích. Zadruhé, tyto informace by měly být na internetu zveřejňovány pouze ve formě písemných odpovědí na konkrétní otázky či ve zdravotnických materiálech upřesněných členskými státy.

Zatřetí, musí existovat přísné požadavky na kvalitu a za čtvrté, členské státy musí zavést účinné ověřovací mechanismy. Informace musí být před vydáním ověřena. Výjimky budou uděleny pouze v rámci účinného systému.

Rád bych také vysvětlil, že v souvislosti s informovaností pacientů a reklamou na léčebné produkty samozřejmě existuje šedá zóna. Jednotliví pacienti se v ní neorientují, protože veškeré informace jsou poskytovány nejrozličnějšími typy médií, která na sebe berou redakční zodpovědnost. Tyto informace jsou

velmi často ovlivňovány zainteresovanými stranami a příjemci informací nedokáží určit ani zdroj, odkud informace pochází, ani zainteresovanou stranu.

S médií i s farmaceutickými podniky budeme společně pracovat na návrhu obecných pravidel, abychom zamezily těmto pochybným praktikám. Abychom toho dosáhli, budeme však potřebovat lepší a modernější řešení problému informovanosti pacientů.

Tento balíček obsahuje nejmodernější a progresivní návrhy. Přináší jasné závěry vycházející z narůstající důležitosti, kterou občané přikládají otázkám týkajícím se jejich zdraví. Doufám, že Evropský parlament tento balíček podpoří. Velice vám děkuji.

John Bowis, jménem skupiny PPE-DE – Paní předsedající, vítám prohlášení komisaře a zejména důraz, se kterým ho zahájil, když hovořil o pacientech jako o centrálním bodu. V Parlamentu se právě projednává má zpráva o přeshraniční zdravotní péči a jejím stěžejním tématem je bezpečnost pacientů. Mohu-li to říci, lituji, že se tak nestalo dříve, abychom mohli doplnit váš balíček spolu s dalšími zdravotními opatřeními ještě v tomto Parlamentu. To sice nebude možné, ale alespoň jsme na dobré cestě.

Mohl byste možná zmínit alespoň jednomu z vašich kolegů, že bychom jako součást balíčku uvítali i problematiku poranění injekčními jehlami.

Nyní se však soustředíme na tři body, které jste zmínil. Správně jste hovořil o problematice informovanosti pacientů, které jste se do detailu věnoval. Věřím, že pacienti, a zejména pacienti trpící neurodegenerativními chorobami, už se velmi těší, až informace, které obdrží způsobem, který v žádném případě není reklamou, jim dodají přesvědčení, že to, co čtou – ať už na internetu, v balení, v novinách či oznámeních – je v dobré víře a důvěryhodné. To v současné době není možné a pacienti jsou, jak říkáte, v ohrožení.

Dalším bodem je padělání. Padělání je jedním z prokletí naší doby. Jedna věc však je mít falešné hodinky či značkové oblečení, závažnější však je, pokud se jedná o léčivé přípravky. Jak jsme se dozvěděli ze statistik – 2,5 milionů balení je ročně zabaveno na hranicích EU – což představuje obrovský nárůst za období posledních dvou let, od let 2005 – 2007, a je děsivé, že se jedná o nárůst v rámci lékáren a ne pouze internetového prodeje.

Zatřetí, hovořil jste o farmakovigilanci. Odhadujeme, že 5% všech hospitalizací je důsledkem nepříznivého účinku léků a tyto nepříznivé účinky mají za následek pětinu všech zbytečných úmrtí v nemocnicích. Je proto velice důležité, abychom měli také zjednodušený a důvěryhodný balíček farmakovigilance.

Pokud se nám to podaří zavést, pak věřím, že má zpráva a bezpečnost pacientů mohou jít ruku v ruce a musí být na předním místě na pořadu jednání tohoto Parlamentu i Parlamentu, který zasedne na konci léta.

Dorette Corbey, jménem skupiny PSE. – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, je dobře, že nyní hovoříme o nové části farmaceutické legislativy. Ráda bych za tuto příležitost poděkovala panu komisaři Verheugenovi.

Komisař Verheugen správně zmínil, že stávající právní úprava potřebuje několik pozměňovacích návrhů. Musíme se více zaměřit na bezpečnost, lepší pravidla pro informování pacientů a účinnější opatření proti padělání léčiv. Ráda bych zdůraznila, že v tomto směru musí hrát pacient hlavní roli.

Léčivé prostředky podléhají přísné kontrole, a proto není možné uvést na trh jakékoli staré výrobky. Léčiva před uvedením na trh procházejí přísnými testy, ale v okamžiku, kdy na trhu jsou, se opětovné testování provádí jen velmi zřídka. Kontrola léčiv je omezena v momentě, kdy jsou uvedeny na trh. Vedlejší účinky se sice zaznamenávají, ale samotná účinnost se zkoumá nedostatečně. Navržená právní úprava nám umožňuje vytvořit v této oblasti potřebná zlepšení.

Například léky na snižování cholesterolu jsou užívány ve velké míře, přestože se neví mnoho o účincích různých výrobků a ve skutečnosti ani není známo, který výrobek je nejúčinnější. To samé se týká antidepresiv a dalších léčivých přípravků užívaných pro duševní zdraví. Bylo by dobré, kdyby farmaceutické firmy měly povinnost provádět široký výzkum účinků a vedlejších účinků svých výrobků. V tomto směru je nutné nezávislé testování.

Všichni víme, že informovanost pacientů o léčivých přípravcích představuje velmi kontroverzní téma. Všichni televizní diváci ve Spojených státech mohou v hlavním vysílacím čase vidět, jaké to může přinést následky: „Požádejte svého lékaře o lék X na rakovinu prsu nebo lék Y na zánět močového měchýře.“ Dosud

byla reklama na léčivé přípravky v Evropě zakázána, a pokud je mi známo, mělo by to tak být i nadále. Nemůžeme dovolit, aby nám kdokoli vnucoval diagnózu či přemlouval k užívání příslušného léku.

Farmaceutický průmysl chce pacienty o svých výrobcích informovat a věří, že pro to má nejlepší předpoklady. Dovedu si představit, že by to mohlo fungovat, ale nezávislé testování je zde také zcela na místě. Legislativní návrh uvolňuje pravidla pro pohyb informací po internetu a v tištěných médiích. Jak sám komisař Verheugen zmiňuje, tento návrh je moderní a progresivní. Hranice mezi skutečnou informací a reklamou musí být naprosto jasná a pacienti mají mít právo na spolehlivé informace. Z tohoto důvodu je dobré shromažďovat informace v evropské databázi spolu se srovnávacími údaji o účincích a vedlejších účincích léčebných přípravků.

Třetí návrh v balíčku zpřísňuje pravidla pro zamezování uvádění padělaných léčiv na trh. To je zcela v pořádku, protože, jak zdůraznil můj kolega poslanec pan Bowis, uvádění padělaných léčiv na trh je závažné provinění. Komisař Verheugen má také pravdu, když tvrdí, že tento jev není ani tak důsledkem paralelního trhu, jako spíš naprosto odlišných mechanismů, se kterými se musíme vypořádat. V následujícím období bychom měli prohloubit naši diskusi o výhodách a nevýhodách informovanosti pacientů, padělaných léčivech a bezpečnosti pacientů, protože je jisté, že se jedná o službu veřejnosti. Výrobci jsou odpovědní, pacienti nesou určitou míru odpovědnosti, ale odpovědnost mají i instituce.

Carl Schlyter, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Paní předsedající, rád bych poděkoval Komisi za její prohlášení. Myslím si, že je dobré věnovat se například i problematice životního prostředí. Problém kontaminace způsobené farmaceutickými výrobky se stále zhoršuje.

V oblasti reklamy na farmaceutické výrobky bych uvítal co nejpřísnější omezení. Toto téma už mě poněkud unavuje. Jednou večer jsem sledoval televizi a čtvrtina reklamních šotů inzerovala volně prodejné farmaceutické výrobky. Byl bych rád, kdyby Komise provedla posouzení dopadů, abychom viděli, jaký dopad má reklama v televizi na prodej těchto farmaceutických výrobků. Je rozumné takové množství reklamy na farmaceutické výrobky v televizi i přesto, že se jedná o volně prodejné výrobky?

Ve Švédsku jsme měli případ očkovací látky Gardasil, která jen stěží spadá mezi volně prodejné epidemiologické vakcíny. Proto bych rád zpřísnil právní úpravu v této oblasti.

Padělání léčiv je pravděpodobně spojeno i se stávajícím systémem patentování. Rozdíl v cenách je obrovský. Věřím, že lze nalézt řešení a nasměrovat výzkum k potřebám, které jsou ve veřejném zájmu tak, že zavedeme udílení finančních cen za farmaceutické výrobky. Například na opomíjené tropické nemoci – zde musíme zmínit, že hovoříme o oblastech s nulovou kupní silou – by tak byla šance získat nové léčivé přípravky. To by usnadnilo výzkum spojený s výrobou léků pro sociální skupiny s minimální kupní silou.

Byl bych rád, kdyby se Komise více zabývala možností většího využití udílení finančních cen, kdy osoba vyvíjející nový farmaceutický produkt obdrží jednorázovou částku. Výroba by pak byla bezlicenční. Jsem přesvědčen, že v určitých případech by tento systém zlepšil výzkum a zejména snížil potřebu padělat léčiva. Z politického hlediska vidím mnoho výhod v nasměrování výzkumu na řešení příčin nemocí místo léčení symptomů po dobu třiceti let s léky, jejichž užívání je velice výhodné pro zúčastněné podnikatele.

Závěrem bych rád řekl něco o nanotechnologii. V lékařství jsou nanočástice známy, ale jen velmi málo je známo o jejich toxikologických účincích. Uvítal bych zavedení lepších metod na zkoumání toxikologie nanočástic.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Mnoho z nás bude v souvislosti s farmaceutickým balíčkem pravděpodobně hovořit o subsidiaritě zdravotnictví. Situace na trhu s farmaceutickými výrobky však ukazuje, že, aby Evropa byla konkurenceschopná v oblasti výzkumu a vývoje, stejně jako při distribuci a prodeji nových léčivých přípravků, potřebuje užší a lepší spolupráci mezi členskými státy v tomto směru.

Pacienti musí být lépe informováni o léčivých přípravcích a samozřejmě i o jejich nežádoucích vedlejších účincích, aby se mohli lépe podílet na léčbě. Důsledkem omezeného financování farmaceutického výzkumu a vývoje v Evropě nemůže evropský farmaceutický průmysl konkurovat Americe, Japonsku či Kanadě. Právě z tohoto důvodu rostou na evropských trzích ceny léků nerovnoměrně.

Opakovaně jsme v Evropském parlamentu hovořili o nedostatečném přístupu k určitým lékům, například lékům pro léčbu rakoviny či takzvaných vzácných nemocí. Stavíme pacienty, kteří se již beztak nacházejí v obtížné situaci, do pozice žebráků, kteří musí hledat sponzory pro léčbu. Vysoká cena mnoha léků nutí zdravotní sektor hledat levnější alternativy, jinými slovy generika. Bohužel jsou právě tyto léky nejčastěji padělány a často neobsahují žádné aktivní látky kromě cukru a tabletové směsi.

Výše zmíněné skutečnosti nám ukazují, jak je důležité vyměňovat si názory, diskutovat a následně přijmout celý farmaceutický balíček a zajistit tak pacientům kvalitní léčbu a dostupné léky. V tomto směru se těším na spolupráci se zpravodaji určenými pro jednotlivé části balíčku ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Dávám za pravdu komisaři, že léky prodávané po internetu do značné míry ohrožují bezpečnost farmaceutické politiky.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vždy mě překvapí, že zdravotní záležitosti jsou řešeny na Generálním ředitelství pro podniky a průmysl. Při čtení návrhu o informovanosti pacientů mi však bylo brzy jasné, že kromě jedné či dvou odlišností, je s léčivými přípravky zacházeno jako s jakýmkoli jiným spotřebním výrobkem.

V tomto směru jsem přesvědčena, že jakákoli informace od samotného výrobce, která není označením výrobku či informací poskytnutou ze zákona, je reklamou a stává se konkurenční obchodní výhodou.

Komise může navrhnout určitá ustanovení a vyjádřit tak své návrhy a může nám stále opakovat, že sdružení pacientů tato ustanovení netrpělivě očekávají. Mnoho z nás se však dopadem této směrnice o informovanosti pacientů nenechá zmást a je si vědomo toho, že nebude mít žádný skutečný přínos pro zlepšení zdraví Evropanů.

Již teď nám může být jasné, že pokud bude text přijat, rozpočet na podporu prodeje ve farmaceutickém průmyslu se prudce zvýší, je nepochybné, že tomu tak bude na úkor výzkumu. Již dnes je 23 % obrátu určeno na reklamu a pouze 17 % na výzkum, a pokud se podíváme do Spojených států či na Nový Zéland, kde je tento typ reklamy již povolený, uvidíme, že to vede ke zvýšenému počtu vydaných předpisů a nárůstu výdajů na zdravotnictví, aniž by došlo k nějakému viditelnému zlepšení kvality poskytované péče či zdraví občanů. Z toho bychom se měli poučit.

Závěrem bych ráda zmínila, že moderní řešení by znamenalo mít více důvěry v odborníky ve zdravotnictví nebo jim poskytnout lepší školení, aby mohli podávat informace o léčbě a lécích na předpis.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Paní předsedající, pane komisaři Verheugene, jak jste zmínil, o tomto balíčku se diskutovalo už mnohokrát ještě před jeho předložením. To není zcela nepochopitelné, protože téma farmaceutických výrobků se týká každého z nás. Týká se však i vlivných společností se silnými zájmy či využití příjmů z daní.

Osobně jsem požádala Komisi, aby mezi poskytované informace zahrnula i vliv farmaceutických výrobků na životní prostředí. Jsem velice potěšena, že tuto problematiku Komise do svého návrhu zahrnula jako skutečnost, která může být obsažena mezi poskytovanými informacemi. Já se však domnívám, že tato informace by při poskytování informací o farmaceutickém výrobku měla být povinná.

Nechci sledovat reklamu na léky na předpis. Proto mám velikou radost, že Komise tento názor očividně sdílí. Stejně jako Komise se však domnívám, že pacienti a široká veřejnost mají právo na správné a přesné informace o farmaceutických výrobcích. V některých případech je tomu tak již dnes. Například ve Švédsku máme systém FASS. Stejně jako obyčejný občan by měl rychle nalézt spolehlivé informace, zejména navzdory skutečnosti, že existuje mnoho informací, které jsou zcela zavádějící, nejčastěji v různých chatovacích místnostech na internetu, kam se může snadno uchýlit každý, kdo se nachází v obtížné situaci. Jak však Komise navrhuje, je nezbytné, aby informace byla kontrolována nezávisle a byla tak spolehlivá. Právě o této části návrhu mám určité pochybnosti. Bude velice důležité usměrňovat tyto informační kanály tak, aby byly snadno přístupné, ale zároveň přístupné pouze těm, kteří dané informace hledají, aby informace nebyla poskytována jako reklama lidem, kteří o ni nežádali.

Určité pochybnosti mám i o potřebě samostatné právní úpravy pro tuto problematiku na úrovni EU. Tato oblast se týká zdravotních služeb a zdravotní péče a měla by tak spadat do kompetence členských států. Proto bych uvítala další argumentaci pro nutnost právní úpravy v této oblasti na úrovni EU.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, ráda bych panu komisaři položila dvě otázky. Máte v úmyslu hledat způsob, jak zabránit tomu, aby časopisy, které jsou v lékárnách v Německu rozdávány zdarma a jsou do jisté míry financovány farmaceutickým průmyslem, byly touto směrnicí ovlivněny?

Druhá otázka se týká názvů léčebných přípravků v přeshraničních oblastech. Názvy jsou často odlišné, přestože léky obsahují shodné látky. Nebylo by možné tuto situaci pro obyvatele těchto oblastí zjednodušit?

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, vítám dnešní prohlášení Komise a těším se na detailnější informace obsažené v balíčku.

Před několika lety jsme prováděli přezkum farmaceutické oblasti. Vztahoval se na veterinární léčiva i humánní léčivé přípravky. Nechápu, proč tyto dvě skupiny byly v této fázi jednání odděleny. Komise si bude vědoma mého zájmu o právní úpravu spojenou s maximální hladinou reziduí, která se dostanou do potravního řetězce díky veterinárním léčivům. Již nějakou dobu kritizuji závažné nedostatky směrnice o veterinárních léčivech.

Mohl by se pan komisař na základě dnešní diskuse vyjádřit k vzájemnému ovlivňování léků a léčbě pomocí více léků a odolnosti vůči některým léčivům? Stejně jako ostatní si myslím, že by nyní pacienti měli mít více informací. Pacienti by neměli „bojovat“ – snad je to to správné slovo – s tím, co je na internetu, vzhledem k tomu, že internet obsahuje mnoho mylných informací. Měli by dostat důkladně ověřené odborné informace v okamžiku, kdy dostávají léky.

Na závěr bych chtěla zmínit, že se rovněž obávám ovlivňování lékařů farmaceutickými firmami při předepisování. Mohl by se pan komisař prosím vyjádřit?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, v souvislosti s poznámkami paní Corbeyové bych nejdříve rád řekl, že jsem před několika lety uvedl projekt evropské databáze léků na předpis. Práce na databázi pokračují dobře a v blízké budoucnosti bude přístupná.

Nejen paní Corbeyová, ale i další poslanci této sněmovny se mě ptali: je možné jasně rozlišit mezi informací a reklamou? Dovolte mi ještě jednou jasně říci, že Komise se staví jednoznačně proti jakémukoli typu reklamy, inzerce nebo jak to chcete nazývat, na léky na předpis v rámci Evropy. Neumožníme to za žádných okolností. Musím vám však oponovat, když tvrdíte, že mezi informací a reklamou není rozdíl. Kdokoli, kdo říká, že není možné rozlišit informace od reklamy, uráží tisíce novinářů, kteří každý den v novinách, rádiu či v televizi jasně dokazují, že rozdíl mezi informací a reklamou existuje. Pravidla, která jsme vytvořili, jsou tak přesná a jasná, že není možné setřít rozdíl mezi informací a reklamou. Informace se zakládá na faktech, která byla schválena příslušnými institucemi. Musí být schválena před zveřejněním a podléhá přísné kontrole. Nechápu, jak někdo může tuto skutečnost pokládat za reklamu.

Pan Schlyter poukázal na problematiku očkovacích látek. V tuto chvíli musím jasně říct, že vakcíny nejsou volně prodejně. Vakcíny jsou dodávány občanům veřejnými zdravotnickými institucemi na základě informačních kampaní, které mají za cíl maximální proočkovanost obyvatelstva. Takový by měl být stav věci, ale rozdíl mezi informací a reklamou musí být vzat do úvahy i v případě vakcín. V tomto směru s vámi souhlasím. Problematika padělaných léčiv se nevztahuje na duševní vlastnictví. Padělaná léčiva nejsou vyráběna důsledkem sporu o duševní vlastnictví. Léky, které jsou padělány, již byly schváleny, což znamená, že problém duševního vlastnictví byl již vyřešen. Padělaná léčiva se vyrábí kvůli obyčejné chamtivosti. Nedochozí k poškozování práv duševního vlastnictví. Dochází ke zločinu. Padělání léčiv představuje přinejmenším ublížení na zdraví, dokonce pokus o vraždu, ale nemá nic společného s otázkou duševního vlastnictví.

Rád bych vás upozornil na statistiky Agentury pro léčivé přípravky, která zkoumala možný dopad lepší informovanosti pacientů. Ve Velké Británii je 5 % hospitalizovaných v nemocnici proto, že si vzali špatné léky, jinými slovy, léky, na které byli alergičtí nebo které neměli dostat. Ze všech hospitalizovaných ve Velké Británii bylo 5 % hospitalizováno proto, že si vzali špatný lék. Víme, že 50 % těchto případů se nemuselo stát, pokud by pacienti měli informace o vlastnostech léku, který dostali. K této informaci však neměli přístup. Tento argument zmiňuji i jako reakci na instituce členských států, které nejsou vidinou informovaných pacientů příliš nadšeny, protože jsou přesvědčeny, že informovaní pacienti budou vyžadovat dražší léky. Tyto statistiky ukazují, že informovanost pacientů dokonce šetří peníze.

Jako odpověď na otázku paní Hennicot-Schopgesové týkající se brožur a časopisů, které jsou k dispozici zdarma, bych řekl, že si nemyslím, že evropští zákonodárci mohou zabránit komukoli rozdávat brožury zdarma. K tomu došlo v několika členských státech. Zákaz reklamy se však vztahuje i na tyto časopisy a brožury. Mám na mysli například známou publikaci *Apothekenumschau* v Německu. Tato publikace nesmí obsahovat reklamu na léky na předpis.

Zmínil jsem šedou zónu, jinými slovy, nedovolenou reklamu, o které jste rovněž hovořili. Ano, existuje. Jsou nám známy tyto metody a naše návrhy jsou zaměřeny přímo na zamezení nedovolené reklamy, která se vyskytuje na mnoha místech.

Co se týče hraničních oblastí, popsané skutečnosti se vztahují ke skutečnosti, že stále dochází ke schvalování léků na národní úrovni. Evropské schvalování je pouze výjimka, ne pravidlo. to znamená, že výrobci si nechají výrobek schválit na různých trzích členských států a nelze jim bránit, aby léky registrovali pod

různými názvy. V tom spočívá problém. Pokud je lék schválen na úrovni EU, pak je k dispozici v celé Evropě, včetně hraničních oblastí, pod stejným obchodním názvem.

Paní Doyleová, nevěřím, že v oblastech, o kterých hovoříme v souvislosti s veterinárními léčivými a humánními léčivými přípravky, panuje shoda. Myslím, že jsou v těchto oblastech rozdílné. Zvířata například nemohou zjišťovat informace o lécích. Poměr poptávky a dostupnosti je zcela rozdílný. Rád se však touto problematikou budu dále zabývat. Rád bych také zmínil, že v souvislosti s problematikou reziduí jsme vydali návrh již dávno, jak je vám jistě známo.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

17. Nebezpečné látky a přípravky (dichlormethan) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva pana Carla Schlytera jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice Rady 76/769/EHS, pokud jde o omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (dichlormethanu) (KOM(2008)0080 – C6-0068/2008 – 2008/0033(COD)) (A6-0341/2008).

Carl Schlyter, zpravodaj. – (SV) Paní předsedající, velmi si přeji, aby zde dnes bylo přítomno francouzské předsednictví, protože musím říct, že naše spolupráce byla naprosto vynikající. Bez jeho zaujetí a snahy hledat cestu před bychom nikdy dohody nedosáhli. V průběhu dění se vždy našlo několik jedinců, kteří určitá témata blokovali. A jen díky vynikající spolupráci s francouzským předsednictvím se tato právní úprava stává skutečností, což je skvělé.

Hovoříme o dichlormethanu (DCM), odstraňovači nátěru. Je to rovněž průmyslová chemikálie používaná ve značné míře ve farmaceutickém průmyslu. Při jejím průmyslovém užití je však možné pracovníky i životní prostředí zcela ochránit. Většina problémů vzniká při prodeji zákazníkům. DCM je škodlivá chemická látka, která je karcinogenní, má narkotické účinky a poškozuje zdraví. Je velice snadné být jejím účinkům vystaven. V okamžiku, kdy DCM ucítíte, překročili jste již třikrát bezpečnostní limity, ochrana je tedy velice složitá. Vhodné ochranné vybavení zahrnuje i speciální rukavice, které se musí každé tři hodiny měnit. Musíte mít vybavení, které stojí zhruba 2 700 EUR a má nezávislý ventilační systém.

Skutečnost, že tato chemikálie se dnes používá, vychází z toho, že se používá nelegálně. Bylo proto důležité omezit a zakázat používání i na profesionální úrovni. Nejčastěji čistí graffiti či odlupující se barvu živnostníci či velmi malé firmy. Ochranné vybavení často nemají s sebou nebo ho nemají vůbec. Zakaz této chemikálie proto do značné míry souvisí i s problematikou ochrany pracovníků. Jsme si vědomi toho, že v zemích, kde je používána – což v současnosti znamená 24 z 27 členských států – není DCM skoro nikdy používán správně a v souladu s národní a evropskou právní úpravou. Myslím si, že bude stačit, když ocitujeme text Německého sdružení chemického průmyslu, kde se říká, že i v případě dobrého odvětrávání se barvy odstraňují ve vymezených prostorách, zbytky barev se seberou a nádoby s DCM jsou okamžitě uzavřeny, běžně je však limitní hodnota expozice překračována. Z toho důvodu je nutné být vybaven autonomním dýchacím přístrojem.

Myslím si, že je velice povzbudivé, že Komise předložila tento návrh a že jsme nyní se zeměmi dosáhli kompromisu, který prakticky zamezí profesionálnímu používání, ale umožní udělování výjimek na národní úrovni. Ti, kterým bude tato výjimka udělena, musí zaručit, že pracovníci používající tuto chemikálii mají vhodné ochranné vybavení, odpovídající školení a jsou si vědomi existence jiných řešení a musí dokázat vysvětlit, proč tato řešení nejsou v dané chvíli vhodná. Ve skutečnosti totiž existují alternativy použitelné ve všech případech, kdy se v současné době dichlormethan používá. Hovoříme o 5 % případů, kdy je použit nebezpečným způsobem, a to pro odstraňování nátěru. Další 95 % případů používání DCM se děje v rámci průmyslu. Je dobré, že zvyšujeme ochranu pracovníků a životního prostředí i zde.

Celkově jsem však s dohodou velice spokojen. Zlepší se schopnost občanů bezpečně odstraňovat nátěry, aniž by byli vystaveni nebezpečné a karcinogenní chemikálii. Mí kolegové poslanci mi pomohli dosáhnout této dohody rychle a já vám i stínovým zpravodajům a sobě děkuji, že jsme dosáhli v Radě shody. To je dobré znamení. Byla to totiž ve skutečnosti poslední šance před nařízením REACH zakázat chemikálie starým způsobem. Bylo to proto veliké finále politiky starého typu a pro nás to určitě bylo veliké finále zakončené dosažením dohody tak dobře.

V souvislosti s DCM jsou tací, kteří tvrdí, že používání alternativ může být také tak nebezpečné a možná i nebezpečnější, ale posouzení Komise a dalších jasně ukazuje, že alternativy jsou mnohem méně nebezpečné.

Vytváříme nyní trh s alternativami. Skutečnost je taková, že ty společnosti, které si nyní stěžují, budou často alternativy vyrábět, i když již existují malé firmy, které alternativy vyrábějí. Je dobře, že nyní budou moci na vnitřním trhu naprosto využít svou konkurenční výhodu spočívající v lepší ochraně životního prostředí. Míříme směrem k bezpečnější budoucnosti a děkuji všem, kteří se na tom podílejí.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, na úvod bych rád poděkoval zpravodaji panu Schlyterovi za námahovou práci na tomto návrhu. Dosáhli jsme s Radou dobrého kompromisu, který může být po prvním čtení přijat.

Otázkou zůstává omezení prodeje dichlormethanu a jeho užívání ve výrobcích na odstraňování nátěru, aby se snížilo riziko prokázané několika rozsáhlými výzkumy provedenými jménem Komise. Není pochyb, že dichlormethan je nebezpečný pro lidské zdraví, protože je vysoce těkavý. Tato skutečnost má za následek vysoce koncentrované výpary, které se tvoří v okolním vzduchu, kterého se lidé pracující s touto chemikálií mohou snadno nadechnout a který má přímý toxický účinek na centrální nervovou soustavu.

Nevyhovující pracovní a provozní podmínky přímo i nepřímo způsobily v několika členských státech smrtelné nehody. Většina nehod a úmrtí se stala v komerčním a profesionálním prostředí zejména důsledkem nedostatečného odvětrávání a používání osobních ochranných prostředků. I běžní spotřebitelé se stali oběťmi nehod, počet těchto nehod je však mnohem menší.

Návrh Komise usiluje i po technické stránce o maximální možné snížení rizika spojeného s používáním této nebezpečné chemikálie. V návrhu pozměněném Parlamentem a Radou bude prodej odstraňovačů nátěru na bázi dichlormethanu spotřebitelům zcela zakázán. A spotřebitelé by měli mít zakázáno tuto látku používat, protože většinou nemají potřebné ochranné vybavení a nejsou vyškoleni a kontrolováni, aby látku používali bezpečně.

Prodej a používání dichlormethanu profesionály bude podléhat obecnému zákazu. Ale vzhledem k tomu, že některé členské státy jsou přesvědčeny, že pro profesionály je důležité, aby mohli i nadále tuto látku používat, budou mít členské státy možnost její používání povolit za určitých přísných podmínek. Tyto členské státy budou muset zavést určitá pravidla a nařízení pro schvalování profesionálů, kteří spadají do stávajícího národního systému. Profesionálové dostanou svolení po ukončení školicího kurzu. Tento kurz musí mimo jiné poskytnout informace o riziku spojeném s dichlormethanem a o dostupných alternativách. Zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné by však měli upřednostňovat před dichlormethanem jiné látky či postupy a řídit se příslušnou právní úpravou týkající se bezpečnosti na pracovišti.

Používání odstraňovačů nátěru na bázi dichlormethanu bude nadále dovoleno v komerčních prostorách za předpokladu, že jsou přijata veškerá potřebná opatření pro minimalizaci expozice pracovníků. Je například nezbytné zajistit dostatečné odvětrávání, aby se nepřekračovaly limity pro bezpečnost pracoviště. Musí být přijata i opatření pro minimalizaci výparů z nádob na odstraňovače nátěru. Ochranné dýchací pomůcky musí být nošeny v případě, že limity pro bezpečnost pracoviště jsou překročeny.

Pan Schlyter doporučuje, abyste přijali tento kompromis s Radou. I já věřím, že tento kompromis je vyrovnaný. Proto mu jménem Komise dávám plnou podporu.

Erna Hennicot-Schoepges, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Paní předsedající, nejdříve bych ráda poděkovala zpravodaji a chtěla bych znovu připomenout, že spolupráce na dosažení tohoto kompromisu, který má podporu skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, byla vynikající. Musíme věnovat pozornost skutečnosti, že se jedná o vysoce toxický výrobek a že máme k dispozici použitelné a bezpečné alternativy. Nemůžeme však zapomínat na rizika – jak jste, pane Verheugene, zmínil – spojená s používáním dichlormethanu zejména v podmínkách, které nezaručují bezpečnost používání. Dichlormethan často používají občané pro renovační práce doma. Považují tento výrobek za vynikající a účinný, ale neuvědomují si, že jeho používání v uzavřených prostorách může velice rychle způsobit ztrátu vědomí a následně i smrt, pokud pomoc nebude přivolána včas.

Na rozdíl od krajního požadavku absolutního zákazu, který od zpravodajů zazněl nejdříve, umožňuje dosažený kompromis členským státům udělit výjimku při profesionálním a průmyslovém používání, avšak za jasně stanovených podmínek. To je zcela oprávněný kompromis a je důležité nezapomínat na skutečnost, že dichlormethan se stal příčinou mnoha nehod. Lituji také, že máme jen velice málo informací o nehodách na pracovišti. Ráda bych také zmínila, že bylo provedeno posouzení dopadu před tím, než Komise zahájila práci, a jeho výsledky text ovlivnily. I přesto musíme zajistit, aby se konkrétní informace dostali k jedincům, kteří stále mají v úmyslu tento výrobek používat, přestože nyní jsou samy členské státy zodpovědné za

vytvoření jasných pravidel a prosazení obecného zákazu uvádění tohoto zdraví ohrožujícího výrobku na trh.

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, rád bych poděkoval panu zpravodaji Carlu Schlyterovi a stínovým zpravodajům za detailní a profesionální práci, kterou věnovali tomuto spisu. Neúčastním se nyní často rozprav spojených s prací výboru a už vůbec ne v této denní, nebo spíš noční, době.

Nebylo mi dopřáno účastnit se rozprav ve výboru mimo jedné příležitosti, kdy jsem chtěl mít jistotu, že mí kolegové chápou závažnost hlasování o zpravodajově návrhu. Toto je však důležitá otázka, ve skutečnosti otázka života a smrti, a otázka samozřejmě důležitá i pro mě, protože se týká zvláštního zájmu mých voličů.

Jak jsme již slyšeli, dichlormethany jsou vysoce nebezpečné látky. Jsou velice těkavé, takže vdechování, i malý nádech, přesahuje veškeré zdravotní limity. Jsou karcinogenní a ovlivňují nervovou soustavu, kde poškozují nervy. Při normálních teplotách se při používání vypařují a koncentrace dosahuje nebezpečných hodnot. Pro bezpečnou práci s dichlormethany je potřeba neprodyšný oděv v hodnotě zhruba 2 000 EUR, rukavice v hodnotě 25 až 30 EUR na ochranu kůže, které se musí měnit každé tři hodiny.

Nikdo samozřejmě toto vybavení nepoužívá, i přesto, že je nebezpečnost této látky obecně známa. Neexistuje účinný způsob jak zaručit, aby veřejnost používala dichlormethany bezpečně. Kvůli jejich vysoké toxicitě je chtěl zpravodaj i výbor zcela zakázat i pro profesionální použití, aby se zabránilo smrtelným nehodám. Komise během posledních osmi let zaznamenala 18 smrtelných nehod spojených s používáním těchto výrobků a zhruba 56 nehod bez smrtelných následků. Jsem přesvědčen, že ve skutečnosti bylo takových nehod mnohem více. Existuje však průmyslová lobby, která v Radě vytvořila blokovací menšinu, a donutila zpravodaje a výbor souhlasit s povolením výjimek členskými státy pro profesionální použití.

Zajistili jsme však přísnou ochranu pro pracovníky, kteří látky používají profesionálně, i závazek kontrolovat a hlídat členské státy. Absolutní zákaz těchto výrobků již platí ve Švédsku, Dánsku a Německu a já doufám, že žádný z členských států o tuto výjimku nepožádá. Průmyslové využití je jiné téma. Tyto výrobky mohou být za správných podmínek v průmyslu bezpečně používány

Někteří poslanci tvrdí, že používání těchto látek by mělo být povoleno na ochranu kulturního dědictví při odstraňování nátěru ze starých soch, aniž by došlo k jejich poškození. Odborníci však namítají, že tento nápad není dobrý, a moje skupina proto nepodpoří žádné pozměňovací návrhy v tomto směru.

Zmínil jsem zájmy svých voličů na této problematice. Již sedm let probíhá mezi mnou a komisařem Verheugenem na toto téma korespondence. Proč? Protože v mém volebním obvodu se nachází společnost Eco Solutions, která vyvinula naprosto bezpečnou alternativu dichlormethanů. Je založena na vodní bázi. Má stejné účinky, jen průběh je o trochu delší. S politováním musím říci, že jediný členský stát, který silně za ponechání dichlormethanů lobbuje, je Velká Británie, která rovněž velké množství těchto látek vyrábí.

Čtyři roky trvala práce s komisařem Verheugenem, než jsme přiměli výbor odborníků Komise, aby se alespoň na existenci této bezpečnější alternativy na vodní bázi podíval, a trvalo tři roky, než byla tato alternativa uznána jako účinná a použitelná technologie. Mám ale velikou radost, že jako všechny dobré příběhy i tento má dobrý konec. Dichlormethany budou staženy z trhu pro neprůmyslové použití. Mí voliči budou díky nové technologii bohatší a všichni budou žít navěky šťastně díky vynikající práci Carla Schlytera a jeho kolegů z Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Jens Holm, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Paní předsedající, dichlormethan či DCM je nebezpečná chemická látka, která může způsobit rakovinu, poškodit zrak i orgány jako srdce, játra a ledviny. DCM se mimo jiné používá při výrobě léčiv a jako odstraňovač nátěru a odmašťovací prostředek. Některé členské státy jako Švédsko, Dánsko a Rakousko již DCM zakázaly.

Je dobře, že DCM je nyní na pořadu jednání. Ještě lepší je, že tato dohoda znamená naprostý zákaz DCM pro běžné spotřebitele. Za to mohu panu zpravodaji Schlyterovi vyjádřit pochvalu. Skvělá práce, Carle!

Pracovníci ve farmaceutickém průmyslu a ti, kteří čistí zdi a fasády, budou bohužel i nadále vystaveni riziku spojenému s dichlormethanem. S politováním musím říci, že tato dohoda neznamená naprostý zákaz profesionálního používání DCM. To je závažný nedostatek, za který je dle mého názoru zodpovědná Komise. Výjimky jsou však navrženy takovým způsobem, že věřím, že malý počet členských států, které chtějí DCM používat, musí zaručit, že pracovníci neutrpí žádné škody. Důkazní břemeno tak spadá na ty státy, které chtějí DCM v omezené míře používat, protože musí dokázat, že látka bude používána maximálně bezpečně, a zajistit ochranu pracovníků. Za těchto podmínek je to přijatelné.

Tato dohoda je vcelku dobrá. Naléhám na Komisi, aby se nechala tímto rozhodnutím inspirovat. Ano, jde to! Nyní můžeme jít dál. Naléhám na Komisi, prosím, bylo by možné naznačit, že v budoucnu přijdou další zákazy nebezpečných látek, jako jsou azobarviva, bisfenol A a zpomalovač hoření decaBDE? Pokud tak EU nemůže učinit sama, proč neumožní jednotlivým členským státům jít dál a zavést vlastní zákazy? Vy v Komisi zacházíte dokonce tak daleko, že nutíte členské státy rušit zákazy, které již často zavedly. Například má země Švédsko byla donucena povolit po vstupu do EU v roce 1995 azobarviva. Po výhrůžkách Komise týkajících se právních kroků u Evropského soudního dvora nyní Švédsko povolilo látku decaBDE. To je nepřijatelné a navíc dochází k ohrožování životního prostředí. Toto není způsob, jakým se zavádí moderní právní úprava týkající se životního prostředí. Vážená Komise, pane komisaři Verheugene, přesvědčte mne o opaku! Dokažte, že mimo tento případ je ochrana životního prostředí důležitější než požadavky trhu.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, dichlormethan, který je na trhu dostupný a schválený k běžnému používání jako součást dalších komerčních výrobků, je rovněž široce využíván v chemickém i textilním a farmaceutickém průmyslu. Dichlormethan se snadno vstřebává do lidského těla, je vysoce toxický a karcinogenní a je příčinou řady případů otrav, včetně smrtelných. Jen v Polsku je této chemické látce na pracovišti vystaveno zhruba několik tisíc lidí. Zatímco průmyslové používání této chemické látky může být účinně kontrolováno, její používání běžnými spotřebiteli či soukromými firmami je nutně spojeno s ohrožením lidského zdraví a života, nejen kvůli tomu, že neexistuje způsob řádné ochrany, ale také kvůli vysokým nákladům spojeným s ochrannými opatřeními.

Veškerá varování a opatření spojená s kontrolovaným používáním dichlormethanu se ukázala jako neúčinná z hlediska vysoké toxicity a těkavosti této chemické látky, z toho důvodu je důležité zcela zamezit používání dichlormethanu širokou veřejností. Ekonomické důvody by neměly být rozhodujícím důvodem pro ponechání tohoto jedu pro běžnou potřebu. Ani zájmy průmyslových odvětví, která vyrábějí výrobky obsahující DCM, nesmí být důvodem pro omezené používání dichlormethanu běžnými spotřebiteli. Co se týče obecného používání této látky, dosavadní náklady společnosti vysoce přesahují jakékoli materiální výhody.

John Bowis (PPE-DE). – Paní předsedající, souhlasím s posledními slovy pana komisaře, a to, že můžeme přivítat tento kompromis, a proto blahopřeji panu zpravodaji i stínovým zpravodajům za jejich práci s ním spojenou.

Cesta byla obtížná. Komise původně předložila návrh na zákaz soukromého používání této látky – ne profesionálního používání – a zpravodaj předložil tyto návrhy na rozšíření zákazu i na profesionální používání. A tak jsme naslouchali svědectví voličů jako pan Graham Watson. Hovořil o průmyslové lobby. Zmiňoval i průmyslovou lobby v jeho volebním okrsku, kde ho s úspěchem přesvědčili o alternativě. Víme, že 90 % odstraňovačů nátěru obsahuje DCM, takže jsme museli hledat rovnováhu.

Nikdo nechce popisovat nejhorší možná neštěstí. Jakmile jsem však dnes slyšel všechna ta rizika spojená s touto látkou, přemýšlel jsem, proč jsme spokojeni, že pracovníci v průmyslu by jí měli být vystaveni, ale neumožníme profesionálům používat tuto látku v rámci pravidel a pod přísným dohledem, a oblečení, které bude v budoucnu Graham Watson dávat lidem – tyto bílé kombinézy či co to je, kosmický dárek z Parlamentu – bude následovat.

Myslím, že tato látka představuje veliké riziko. Je velice nebezpečná. Je prokázáno, že došlo k nehodám a poraněním osob. Je správné, že k problému přistupujeme přísněji než v minulosti. Z toho důvodu souhlasím a vítám kompromis, o který jsme usilovali. Nechává otevřené dveře členským státům, které chtějí a věří, že mají právo, pokračovat s přísnějšími pravidly, která byla zavedena, aby umožnila profesionálům – pouze profesionálům – látku používat i kromě průmyslového využití.

Pane komisaři, vy nyní máte zodpovědnost a musíte se vrátit zpět a zkoumat alternativy. Podívejte se na alternativy, které máme k dispozici: NMP je k dispozici 11 let, ale až nyní je považováno za reprotoxické, známe hořlavá rozpouštědla, která jsou příčinou problémů s čicháním, máme omamné látky, které jsou považovány za bezpečné alternativy, dále máme DBE, o kterém není příliš známo, máme pájecí lampy a metody smírkování, kde však zase vyvstává problém s prašností. Vraťme se tedy zpět a důkladně zkoumejme možnosti, ať si můžeme být jistí, že našim voličům poskytujeme bezpečné alternativy. Pokud zjistíme, že některá z alternativ není méně nebezpečná, jsem si jistý, že pan komisař či jeho nástupci nám to oznámí a předloží návrh – a pokud tak neučiní oni, jsem přesvědčen, že Carl Schlyter ano.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, diflormetan má narkotické účinky, jež vedou k poškození centrální nervové soustavy a ztrátě vědomí, a také kardiotoxické účinky. Při zneužití, a tady můžeme uvažovat i o terorizmu, existuje přímé nebezpečí smrti. Proto podporuji jeho zákaz pro používání běžnými spotřebiteli a zásadní omezení pro profesionální užití. Vzhledem k tomu, že existují alternativní

látky pro odstraňování barev, které snad nejsou tak toxické, je dle mého názoru zbytečné umožnit výjimky. Návrh, o kterém budeme zítra hlasovat, však umožňuje členskému státu v odůvodněném případě požádat Evropskou komisi o výjimku, ovšem za velice striktních podmínek. Ráda bych slyšela, podle čeho bude Komise nebo někdo jiný posuzovat odůvodněnost případné žádosti o výjimku a jak bude kontrolovat dodržení těch omezujících podmínek.

Günter Verheugen, *místopředseda Komise*. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, úvodem bych rád řekl několik slov panu Watsonovi. Pro tento návrh hrajete velice důležitou roli. V době, kdy jste mi osobně sdělil, jaké problémy jste s Komisí několik let měl, jsem si uvědomil, že byly k dispozici alternativy k této chemické látce, a určitě mi dáte za pravdu, že od té doby se vše dalo rychle do pohybu. Osobně jsem Generálnímu ředitelství nařídil, aby předložilo návrh, protože jsem na základě našich rozhovorů pochopil, že máme k dispozici alternativy. Při jiné příležitosti jsem zde v Parlamentu prohlásil, a nyní bych požádal o pozornost především pana Holma, že, přestože jsem komisařem odpovědným za podnikání a průmysl, nemyslím si, že nebezpečný průmyslový výrobek by měl být na trhu jenom proto, že přináší zisk. Jsem toho názoru, že pokud existuje alternativní řešení, které může nahradit nebezpečný průmyslový výrobek, mělo by ho skutečně nahradit. To je zásada, které jsem se držel v době, kdy bylo v Parlamentu přijímáno nařízení REACH. Veškeré látky, o kterých jste, pane Holme, hovořil, jsou nyní regulovány nařízením REACH.

Dichlormethan by také mohl spadat pod nařízení REACH, ale protože je jeho nebezpečnost příliš vysoká a došlo k mnoha nehodám, věnovali jsme se této látce přednostně. Může se stát, že budeme muset postupovat stejným způsobem i v souvislosti s dalšími látkami, pokud bude zdravotní riziko stejně velké a pokud nebudeme moci čekat na dokončení náročných postupů spojených s nařízením REACH.

Rád bych také vysvětlil, pane Holme, že bych také hlasoval pro větší kompromis. Pokud by se Parlament dokázal s Radou shodnout na zákazu komerčního používání dichlormethanu, hlasoval bych dnes pro. Nedávajte prosím Komisi za vinu skutečnost, že některé členské státy odmítly pokračovat z důvodů, které mi nejsou zcela známy. Proto Komise předložila tento návrh tímto způsobem, protože jsme chtěli vytvořit návrh, který by měl šanci na přijetí, a to se právě nyní děje.

Nakonec bych rád hovořil o připomínkách pana Bowise týkajících se toxických účinků alternativ. V případě chemikálií musíme vždy zvažovat míru rizika, které je s nimi spojeno. Naše detailní rozborů ukázaly, že žádná z alternativ, které jsou v současnosti na trhu, nemá vlastnosti jako dichlormethan, které by byly tak nebezpečné, jinými slovy, které by měly přímý toxický účinek na centrální nervovou soustavu. Ten je spojován pouze s dichlormethanem a ne s jinými látkami.

Víme, že došlo k několika nehodám spojeným s alternativními látkami. To se týká také zemí, kde byl dichlormethan již zakázán jako Dánsko, Rakousko a Švédsko. Pokud má dojít ke změně, Komise zahájí vyšetřování a v případě nutnosti navrhne opatření pro regulaci ostatních látek.

Na závěr bych se rád vyjádřil k připomínkám pana Holma, na které jsem pozapomněl, týkajícím se otázky, zda Komise přiměje členské státy zrušit progresivní nařízení o životním prostředí či zdraví, protože nejsou v souladu s nařízením o vnitřním trhu. To Komise neučiní. Stávající právní úprava jasně stanoví, že členské státy mají právo zavést vlastní nařízení, které se liší od nařízení o vnitřním trhu, pokud jsou přesvědčeny, že je důležité pro zdraví či životní prostředí.

Vzhledem k tomu, že zodpovídám za oznamování těchto rozdílných nařízení, mohu vám říci, že Komise jedná v takovém případě jednoznačně. Bereme tvrzení členských států týkající se problematiky zdravotní péče a životního prostředí vážně. Pokud zavádějí nová nařízení z těchto důvodů, nenutíme je jejich nařízení o zdraví a životním prostředí rušit. Pokud máte pro své obvinění nějaký důkaz z posledních let, rád bych se dozvěděl konkrétní detaily, abych mohl vaše tvrzení vyvrátit. Případ, který zmiňujete, se stal v roce 1995 a já jsem s ním tedy neměl nic společného.

Carl Schlyter, *zpravodaj*. – (SV) Paní předsedající, rád bych se vrátil ke slovům pana Watsona. I on má důležitou roli. Přestože nejste členem našeho výboru, stále na něj máte vliv a pomohl jste nám při hledání kompromisu. Samozřejmě i ostatní, kteří mi při hledání shody pomáhali, hráli důležitou roli.

Mohu jen zopakovat slova pana komisaře Verheugena. Komise dávala celou dobu najevo, alespoň mě, že pokud Rada a Parlament dosáhnou většího kompromisu zahrnujícího naprostý zákaz, Komise ho přijme. V tomto směru nedošlo mezi mnou a Komisí k žádnému nedorozumění.

Rád bych vám všem tuto látku popsal. Pokud bych zde nyní otevřel jedinou kilogramovou nádobu a obsah bych natřel na lavice, skutečně bychom v této obrovské místnosti překročili bezpečnostní limit. Tak je tato chemická látka toxická.

Tuto rozpravu mohu ukončit pouze tak, že požádám Komisi, aby nyní zajistila, že těm členským státům, které žádají o výjimku pro profesionální užití, bude tato výjimka odebrána, pokud dochází k porušování těchto nových přísnějších pravidel. Všem je nám známo, a nové průzkumy to dokazují, že pokud je dichlormethan používán řádně a je zajištěna ochrana zdraví pracovníků, je používání této látky neekonomické a neekologické. Pokud bude používání DCM moci podléhat tržním podmínkám, tedy pokud bude vyhovovat právní úpravě, ukáže se velice rychle, že je zcela konkurence neschopné a bude nahrazeno alternativami. Využívám tuto možnost a žádám Komisi, aby zajistila dodržování pravidel. Pokud tomu tak bude, DCM následně přestane být používáno s dostatečnou rychlostí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – (HU) Dnešním rozhodnutím Evropský parlament významně omezuje používání odstraňovače nátěru známého jako dichlormethan. Jako stínový zpravodaj za Stranu evropských socialistů v Evropském parlamentu vítám rozhodnutí, za kterým je mnoho naší práce. V poslední době došlo k mnoha smrtelným nehodám následkem používání dichlormethanu. Tato extrémně těkává látka poškozuje nervovou soustavu a je karcinogenní. Oběti jsou zejména mezi běžnými uživateli, kteří si malují byt, a mezi malíři bytů, protože při průmyslovém používání jsou dodržovány určité bezpečnostní předpisy. Koncentrace naměřené v několika evropských průmyslových závodech byly tak vysoké, že – v případě delší expozice – by vyvolaly rakovinu u 10 % pracovníků.

Podle kompromisního znění, které bylo právě přijato, může být dichlormethan i v budoucnu používán jako odstraňovač nátěru pouze v průmyslu a za přísných bezpečnostních podmínek. Spotřebitelé i profesionální uživatelé budou muset odstraňovat nežádoucí nátěry pomocí některé z mnoha stejně účinných, avšak zdraví nepoškozujících, alternativních chemikálií nebo například pomocí pyrolytického/tepelného odstraňování.

Nejdůležitějším bodem je, že tato karcinogenní látka by neměla být používána v uzavřených veřejných prostorech, jako jsou obchodní centra a podchody, protože výpary z této těkávé látky jsou těžší než vzduch, a proto měření ukázala, že klesají k zemi a ohrožují zejména děti. Při tvorbě tohoto rozhodnutí naše politická skupina vzala plně na vědomí stanovisko odborů, protože v souvislosti s průmyslovým používáním nám nejvíce záleží na zdraví pracovníků.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Paní předsedající, jak všichni víme, mnoho nebezpečných chemických látek je schváleno pro běžné používání, přestože obsahují nebezpečné složky. Jednou z těchto látek je dichlormethan (DCM), který se obecně používá na výrobu léčivých přípravků, rozpouštědel a dalších produktů.

Tato látka významně poškozuje zdraví lidí a řadí se mezi karcinogeny. Poškozuje nervovou soustavu a vážně poškozuje vnitřní orgány, což může vést až k úmrtí.

Děti dýchají rychleji a jsou tedy náchylnější k otravě dichlormethanem, stejně jako lidé s kardiovaskulárními chorobami. Je rovněž znepokojující, že ve spojení s otravou dichlormethanem došlo k úmrtím.

Vzhledem k tomu, že víme o výrobcích na trhu, které by mohly sloužit jako alternativy k výrobkům obsahujícím dichlormethan, a vzhledem k tomu, že některé členské státy zakázaly používání této látky, se jeví naprostý zákaz jejího používání jako nevyhnutelný.

Dalším argumentem pro úplný zákaz DCM by měla být skutečnost, že, jak zmiňovali odborníci, nemůžeme zajistit bezpečné používání DCM běžnými spotřebiteli.

Návrh Komise poskytovat školení o používání výrobků obsahujících DCM pro profesionální účely bude stát v prvním roce provádění zhruba 1,9 miliard EER.

Stažení DCM z oběhu se proto jeví jako nejrozumnější a odpovědné řešení.

18. Povolení ratifikovat úmluvu Mezinárodní organizace práce o práci v odvětví rybolovu z roku 2007 (úmluva č. 188) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Ildy Figueiredové jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci o návrhu rozhodnutí Rady, kterým se členským státům povoluje ratifikovat v zájmu Evropského společenství úmluvu Mezinárodní organizace práce o práci v odvětví rybolovu z roku 2007 (úmluva č. 188) (KOM(2008)0320 – C6-0218/2008 – 2008/0107(CNS)) (A6-0423/2008).

Ilda Figueiredo, zpravodajka. – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, doufáme, že s touto zprávou bude přijat návrh rozhodnutí Rady o úmluvě č. 188 Mezinárodní organizace práce (ILO) o práci v odvětví rybolovu, kterou se stanoví minimální mezinárodní normy, které musí být dodržovány, a spravedlivější podmínky na celém světě. V tomto směru vynahradíme nízký počet ratifikací mnohých úmluv týkajících se práce na moři.

Tato úmluva, přijatá v červnu roku 2007 na 96. zasedání Mezinárodní konference práce, usiluje o zavedení minimálních mezinárodních norem v odvětví rybolovu a podporuje důstojné životní a pracovní podmínky pro rybáře. Mimo jiné se týká podmínek v tak důležitých oblastech, jako jsou zdraví a bezpečnost práce, obsazení posádkou a doba odpočinku, seznam posádky, repatriace v případě výskytu problémů, zaměstnávání a umísťování pracovníků a sociální zabezpečení.

Odborníci v tomto odvětví čekají již dlouho na přijetí této úmluvy ILO o práci v odvětví rybolovu, protože věří, že představuje krok vpřed při zvyšování důstojnosti tohoto důležitého strategického odvětví, které zaměstnává zhruba 30 milionů mužů a žen na celém světě.

V roce 2003 započala organizace ILO a její tři složky práci na návrhu aktualizovaných a komplexních mezinárodních pracovních norem pro odvětví rybolovu s cílem zajistit přiměřenou ochranu rybářů na celém světě s přihlédnutím ke zvláštní povaze tohoto odvětví a specifickým a životním podmínkám s ním spojeným. S vědomím toho, že v tomto odvětví dochází k vysokému počtu smrtelných nehod – ke kterým přispívá vysoká míra vykořisťování a nedostatek ochrany – a že tedy potřebuje zvláštní ochranu.

Tato úmluva také přezkoumává další stávající úmluvy v tomto odvětví, zejména minimální věk, lékařské prohlídky u rybářů, rybářské stanovy a ubytovací prostory pro posádku. Součástí úmluvy je doporučení č. 199. Mělo by být zmíněno, že přijetí této úmluvy se stalo nezbytným po přijetí konsolidované úmluvy ILO o práci na moři v únoru 2006, kdy bylo odvětví rybolovu z oblasti působnosti úmluvy vyňato.

Proto žádáme, aby bylo vynaloženo maximální možné úsilí na to, aby různé členské státy rychle úmluvu ratifikovaly, nejlépe do roku 2012, protože vstoupí v platnost v okamžiku, kdy bude ratifikována deseti ze 180 členských států, z nichž osm musí být státy přímořské. Stejně důležité však je, aby její ustanovení platila i tam, kde se tak stále ještě neděje.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří pomohli vytvořit tuto zprávu, včetně mého kolegy Willyho Meyera, navrhovatele stanoviska Výboru pro rybolov. Doufám, že mí kolegové poslanci informují své národní parlamenty a vlády, aby tato úmluva mohla být ratifikována co nejrychleji.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rybolov je již ze své podstaty nejvíce zglobalizovanou z profesních aktivit a čelí globalizaci v její plné síle. Odhaduje se, že v tomto odvětví je zaměstnáno kolem 30 milionů pracovníků, a tito lidé jsou kromě vlivů globalizace vystaveni též značnému strádání a nebezpečí. Ze srovnání počtu smrtelných úrazů v rybolovném průmyslu s mírou smrtelných úrazů při práci obecně podle statistik Mezinárodní organizace práce vyplývá, že rybolov je jednou z nejrizikovějších profesí na světě.

Všechny evropské instituce podporují všeobecně uznávaný program pro slušnou práci. Komise svůj závazek nedávno upevnila obnovenou sociální agendou a zprávou, která navazovala na sdělení o slušné práci z roku 2006. Důležitou součástí přístupu Komise je podpora mezinárodních pracovních norem. Všeobecné zlepšení bezpečnostních podmínek, lékařské péče a právní ochrany v odvětví rybolovu a přiblížení míry sociální ochrany míře, kterou využívají ostatní pracovníci, lze dosáhnout, pouze pokud bude o stanovení minimálních norem usilováno na celosvětové úrovni. Členské státy EU jakožto členové Mezinárodní organizace práce tak v rámci svých možností a za podpory Komise přispěly k vytvoření aktualizované a ucelené úmluvy, kterou se stanoví takové mezinárodní minimální normy doplněné mechanismy k zajištění souladu a donucovacími mechanismy, jako jsou inspekce v zahraničních přístavech podléhající určitým podmínkám. Společně s doporučením, jež není právně závazné, byla úmluva přijata nejvyšším orgánem Mezinárodní organizace práce v červnu 2007.

Úmluva 188 reviduje několik starších norem Mezinárodní organizace práce týkajících se rybářů a její vstup v platnost může vytvořit pro všechny rovné a lepší podmínky. Úmluva reguluje otázky, jako jsou minimální věk, lékařské prohlídky, umístění posádky, doba odpočinku, pracovní smlouvy, repatriace, nábor a umístění pracovníků, platby, ubytování a strava, lékařská péče a sociální zabezpečení. Části nové úmluvy souvisejí s koordinací sociálního zabezpečení, což je oblast spadající do výlučné pravomoci Společenství. Rada proto musí členským státům ratifikaci těchto částí povolit. Oblastí sdílené kompetence se týká rovněž několik dalších témat. Vzhledem k tomu, že nová norma Mezinárodní organizace práce musí nabýt účinku co nejdříve, navrhuje Komise, aby byla do úmluvy začleněna výzva členským státům, aby usilovaly o co nejrychlejší uložení svých ratifikačních listin, pokud možno nejdéle do 21. prosince 2012. Tuto výzvu podpoří přezkum ratifikační situace provedený Radou do ledna 2012.

Iles Braghetto, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak všichni víme a bylo zde dnes také zmíněno, Mezinárodní organizace práce považuje odvětví rybolovu za jedno z nejnebezpečnějších pracovních prostředí. Počet smrtelných nehod činí každý rok zhruba 24 000, což jen dokládá závažnost problému. Toto odvětví proto vyžaduje rozsáhlá nařízení a širokou mezinárodní právní úpravu, která by zajistila dostatečnou ochranu životních a pracovních podmínek pro rybáře na celém světě, kteří jsou často obětmi vykořisťování.

Úmluva č. 188 o práci v odvětví v rybolovu je proto velice důležitá a chce do tohoto odvětví zavést podmínky spravedlivé pro všechny a spravedlivější podmínky pro hospodářskou soutěž. Jak již bylo zmíněno, úmluva podporuje důstojné životní a pracovní podmínky pro rybáře, ochranu zdraví a bezpečnost při práci, přiměřenou dobu odpočinku, seznam posádky, repatriaci, zaměstnávání, výplatu a sociální zabezpečení.

Díky této rozpravě jsme si uvědomili, nakolik je toto důležité ustanovení v našem společném zájmu. Proto bychom rádi zdůraznili, jak je nutné, aby ho členské státy ratifikovaly, aby mohlo co nejdříve vstoupit v platnost.

Proinsias De Rossa, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, jsem velice potěšena, že mohu dnes o tomto tématu hovořit. Věřím, že práce rybářů, a samozřejmě i rybářek, které také máme, je jedno z nejnebezpečnějších povolání na světě. Jen v Irsku se každý rok ztratí na moři rybářská loď a mnoho rybářů je během práce zraněno.

Jako bývalá ministryně sociálních věcí v Irsku jsem byla zodpovědná za to, jak zajistit, aby práva občanů pracujících na rybářských lodích byla dodržována. Jedná se o velice širokou oblast a problém spočívá v tom, zda občan pracuje v pracovním poměru či se smlouvou o provedení práce či pracovní činnosti – rozdíl je tedy mezi běžnými zaměstnanci, kteří platí sociální pojištění kapitánovi, který je jejich zaměstnavatel, a těmi, kteří mají podíl na výnosech z úlovku a nejsou za běžné zaměstnance považováni. Vyřešit problém v tomto dvojím přístupu je velice obtížné. Jako ministryně jsem objevila v evropské právní úpravě část, s pomocí které se dá tento problém rychle řešit, ale bohužel tato část byla následně zpochybněna a nepovažována za vhodnou pro řešení daných problémů.

Je nezpochybnitelné, že společné minimální normy, které jsou používány celosvětově, jsou velice důležité. Zahrnují normy pro ochranu zdraví a bezpečnost na palubě, ubytování, zajištění stravy a záruku minimální mzdy pro zaměstnance a také závazek majitelů lodí a kapitánů zajistit, že příspěvky občanů se zcela vyplátí.

Tyto celosvětové minimální normy jsou důležité, protože bohužel tendence připomíná závod ke dnu nejen v této oblasti, takže již na samém začátku naléhám na co nejrychlejší schválení této úmluvy. Myslím, že rok 2012 je daleko a my bychom se měli pokusit tuto dobu zkrátit.

Kathy Sinnott, jménem IND/DEM. – Paní předsedající, je velice důležité, aby rybáři mohli pracovat v odpovídajících podmínkách, tak bezpečných, jak toto vysoce rizikové povolání vyžaduje, a aby dostávali důstojný výdělek, který jim umožní zajistit sebe i své rodiny. Finanční výdělek musí být stabilním a spolehlivým základem pro udržování pobřežních společenství. Skutečnost je však taková, že pobřežní společenství v mém volebním obvodu přežívají jen s velikými obtížemi.

Otázkou pro mne v této rozpravě zůstává, zda ratifikace úmluvy č. 188 Mezinárodní organizace práce, kterou se rozšiřuje nařízení a politika na ty, kteří v odvětví rybolovu pracují, bude znamenat přínos a ochranu rybářů či překážku a zda může či nemůže zajistit spravedlivé podmínky pro všechny, které náš rybářský průmysl potřebuje pro to, aby přežil.

Keňská delegace mi vyprávěla o japonské rybářské lodi, která loví v jejich vodách a ve vodách jejich sousedů. Za jakých podmínek lidé na této rybářské lodi pracují? Z toho, co jsem slyšela, mám podezření, že tyto

podmínky nejsou dobré. To, co vím, je, že z chycených ryb nemají zisk obyvatelé Afriky, i přesto, že pocházejí z jejich teritoriálních vod. Při prodeji na mezinárodním trhu jsou tyto ryby prodávány za ceny, kterým Evropa, a zejména Irsko, nemůže konkurovat.

V Irsku nemají nezaměstnaní rybáři nárok na sociální podporu a jejich situace tak může být velice obtížná. Pokud však ratifikace vyvolá pokles smrtelných nehod, zajistí rybářům sociální zabezpečení, zdravotní péči a podporu v nezaměstnanosti, pak tuto ratifikaci vítám a má mou plnou podporu. Pokud dále podporuje rybolov jako životaschopný průmysl pro malé a střední podniky, zejména rodinné rybářské lodě, pak ji mohu zcela podpořit, protože rybolov je nebezpečný a na mnoha místech ve světě vykořisťující – nejen pro ryby, ale i pro občany. Může a dokáže to? Doufám, že ano.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Paní předsedající, udržitelné řízení rybolovu znamená samozřejmě regulaci jeho intenzity, nemělo by se však zapomínat také na práci rybářů. Všichni se shodneme, že rybolov, především rybolov v pobřežních vodách a hlubinný rybolov, je nejtěžší zaměstnání na světě, i přesto, že už dávno nežijeme v podmínkách Basků a Islandců z 19. století, kteří se pouštěli na dlouhé plavby. Stále je však povoláním náročným, které si zaslouží úctu, zejména 24 000 mrtvých každý rok.

Rybolov je skvělý příklad globální činnosti na základě globalizace zdrojů, tedy ryb, které se neřídí státními hranicemi, a proto lze uplatňovat pouze mezinárodní právní úpravu. Vzhledem k tomu, že práce rybářů musí být řízena na mezinárodní úrovni, zákonodárce je tedy samozřejmě Mezinárodní organizace práce (ILO) a my nyní oslavujeme 50. výročí prvních úmluv ILO o rybolovu, o minimálním věku, kontrole zaměstnanosti, lékařských prohlídkách a ubytování. Dnešní úmluva, úmluva č. 188 tedy změní, doplní a přehodnotí předchozí úmluvy. Musí být ratifikována co nejdříve, do roku 2012. Je dobrým příkladem společného řízení společného vlastnictví globálních zdrojů společnými stranami a je nutná, protože pracovníci na moři – přístavní dělníci rybáři, námořníci – jsou v dnešní globalizované hospodářské soutěži vystaveni vykořisťování a obchodování s lidmi, dokonce zotročování, samozřejmě v rámci snižování nákladů.

Právní ochrana je proto velice důležitá v souvislosti se zdravím, ubytováním, bezpečností, pracovní dobou, životními podmínkami, platy, zdravotní péčí a smlouvami a sociálním zabezpečením. Proto nyní vytváříme minimální právní status pro rybáře a snažíme se zároveň vytvořit v celosvětové konkurenci spravedlivé podmínky pro všechny.

Pro evropské rybáře to možná neznamena mnoho, protože již tyto podmínky mají, ale pro rybáře v Peru, Asii nebo Africe je to obrovský krok vpřed.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, myslím, že dnešní rozprava je velice důležitá, protože se souhlasem Evropského parlamentu, s usnesením, které doufám zítra všichni jednomyslně podpoříme, urychlíme zavádění programu důstojné práce, který jsme všichni vloni podpořili. Úmluva č. 188 neznamena víc než uplatňování tohoto pořadu jednání v odvětví rybolovu, které nebylo zahrnuto ve smlouvě o práci na moři, a, jak zmínili předchozí řečníci, je nezbytné, aby bylo toto odvětví také zahrnuto.

Věřím, že všechny státy Evropské unie ratifikují tuto úmluvu do roku 2012. Osm členských států ji již ratifikovalo, takže úmluva začne platit a my všichni, kteří na pobřeží žijeme, tak budeme moci být hrdí na skutečnost, že i naši rybáři jsou zahrnuti a nebudou mít konkurenci ze třetích zemí, které mohou své rybáře podporovat.

Ráda bych znovu zopakovala, že Parlament již hlasoval pro ochranu žen pracujících v oblastech rybolovu. Pracovnice v odvětví rybolovu, přímé i nepřímé, jsou velice důležité, protože, pokud by ženy v pobřežních oblastech nestály při rybářích, tyto oblasti by byly chudší a mnohem řidčeji osídlené, protože potřeby vycházejí z lidí, ne pouze z právních textů.

Proto přispíváme ke kulturnosti pobřežních oblastí, sociální kultuře, která nám umožní využít evropské kulturní základy spojené s mořem a pobřežními oblastmi. Od jihu k severu, každá oblast má své zvláštnosti; úmluva, kterou přijímáme k ratifikaci členskými státy, se však týká všech případů a všech potřeb rybářů.

Musíme se zaměřit zejména na podporu opatření pro jejich vzdělávání a péči ve stáří.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane komisaři, podobně jako moji kolegové pokládám za nutné přijmout takové standardy, které zajistí důstojné pracovní podmínky pro zaměstnance i v odvětví rybolovu. Není možné, aby Evropská unie v 21. století v jakémkoliv odvětví umožnila pracovní podmínky blížící se otrocké práci. Oceňuji, že navrhované změny byly přijaty v tripartitním formátu, kdy vlády, zaměstnavatelé i zaměstnanci připravili komplexní mezinárodní pracovní normu, která bere v potaz specifickou povahu tohoto odvětví. Je pozitivní, že nová úprava stanovuje minimální věk, lékařské prohlídky, dobu odpočinku

a sociální zabezpečení a že se týká také ubytovacích prostorů, stravování, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Všechny tyto prvky bezpochyby povedou k důstojným pracovním podmínkám pro rybáře a sníží úrazy a úmrtí. I když zastupuji zemi, která nemá moře, vítám tuto normu a jsem solidární s rybáři a přeji jim co nejdřívější ratifikaci této smlouvy nejen proto, že mám ráda ryby.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Také bych se ráda připojila ke zpravodaji i panu komisaři a všem kolegům poslancům, které podnět Mezinárodní organizace práce potěšil a kteří žádají všechny členské státy, aby ratifikovaly úmluvu č. 188.

Problém je, že deregulaci v odvětví rybolovu – tom obrovském trhu bez hranic, zásad či omezení – je obětována nejen udržitelnost zdrojů, tedy ryb, ale i samotní rybáři. Ochrana rybářů musí být nedílnou součástí, ne-li samotným jádrem, společné rybářské politiky.

Toto je můj základní požadavek, abychom nezůstali pouze u ratifikace této mezinárodní úmluvy, ale abychom považovali ochranu rybářů za nejdůležitější bod společné rybářské politiky.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážená paní předsedající, vážené dámy a vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych s radostí zaznamenal argumenty, které padly v diskuzi, protože z nejrůznějších hledisek zdůraznily význam konvence, kterou projednáváme, stejně tak z nejrůznějších hledisek a z velmi hlubokými argumenty zdůraznily význam pro každodenní život rybářů, což je, jak jsem zmínil ve svém úvodním slovu, přibližně 30 milionů lidí. Dámy a pánové, myslím si, že formální proces tohoto návrhu je jasný, a myslím, že naše následující politické úsilí se musí zaměřit na co nejrychlejší ratifikaci, protože termín, který je stanoven v návrhu Komise, je nejzazší termín a každé jeho zkrácení by po mém soudu bylo dobré. Ještě jednou mi tedy dovoluji, abych poděkoval paní zpravodajce Ildě Figueiredo za práci, kterou odvedla, a poděkoval všem poslancům za podporu, kterou projeví tomuto návrhu.

Ilda Figueiredo, zpravodajka. – (PT) Ráda bych poděkovala paní předsedající a panu komisaři i všem poslancům, kteří vystoupili a podpořili ratifikaci této úmluvy. Jsem přesvědčena, že zpráva bude zítra Evropským parlamentem přijata a přispěje tak k rychlé ratifikaci úmluvy 188 členskými státy spolu s doporučením č. 199 o práci v odvětví rybolovu.

Jak již bylo zmíněno, naším cílem je, aby vstoupila v platnost nejlépe do roku 2012, a proto žádáme ratifikaci všemi členskými státy. Významně tak přispějeme k dosažení minimálních mezinárodních norem, které zaručí lepší pracovní podmínky, větší bezpečnost a méně smrtelných nehod v rámci tohoto strategického odvětví na celém světě.

Přispěje také k vyjádření úcty námořníkům, jejichž práce je velice obtížná a kteří musí být ve středu našich zájmů.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

19. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

20. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:45.)